உ

வேலும் மயிலும் துணை

[illegible]

[illegible]ருளிச்செய்த

திருப்போரூர்ச்

சந்நிதிமுறை

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானியார் சுவாமிகள் குறிப்புரையுடன்

இரண்டாம் பதிப்பு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ[illegible]

சென்னை

உரிமை
பதிவுசெய்யப்பெற்றது

1948

அணா [illegible]

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

இந்நூலின் முதற் பதிப்பு 10-9-41ல் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் அவர்கள் அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு வெளியீடாக வந்தது. இன்று இவ்விரண்டாம் பதிப்பு பல அன்பர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளியிடப்பெறுகின்றது.

இங்ஙனம்

சென்னை
15-10-1948

க. அரங்கசாமி
செயலாளன், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

உள்ளுறை

பொருள்	பக்கம்
அடைக்கலப்பத்து	125
அம்புலிப்பருவம்	20
அரும்பதவுரையும் குறிப்பும்	131
அரும்பொருள் அகராதி	iv
அலங்காரம்	34
ஊசல்	87
எச்சரிக்கை	70
காப்பு	1
காப்புப் பருவம்	1
கிளிப்பத்து	81
குயிற்பத்து	79
சப்பாணிப் பருவம்	11
சிதம்பர சுவாமிகள் வரலாறு	xiv
சித்தொளி	84
சிறுதேர்ப் பருவம்	30
சிறுபறைப் பருவம்	24

பொருள்	பக்கம்
சிற்சுகம்	90
சிற்றிற் பருவம்	27
சின்னகட்டியம் I	66
,, II	69
செங்கீரைப் பருவம்	5
தாலப் பருவம்	8
தாலாட்டு	58
திருப்பள்ளியெழுச்சி	61
திருவடிப்பற்று	71
பாட்டு முதற் குறிப்பு	153
பெரிய கட்டியம் I	64
,, II	67
மாலை	46
முத்தப் பருவம்	14
வண்டுவிடுதூது	82
வருகைப் பருவம்	17
விடுபாட்டுகள்	129

உ

முருகன் துணை

அரும்பொருள் அகராதி

[ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்]

இந்த அகராதியில் இந்நூலிலுள்ள முக்கியமான சில பொருள்கள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு அறிஞர்கள் தத்தம் ஆராய்ச்சியிற் காணும் பிறவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்க. எண்கள் - பாட்டெண்களே.

அகத்திய முனிவர்க்கருளியது. அங்கைத்தலத்திற் குண்டகழ் நீர் அடக்கு முனிவர் ஏறனையான் அகத்தின் ஞானவிளக்கேற்றும் அடிகேள் 83, ஆறங்கம் நான்மறை ஓதும் குறுமுனிக்கு ஆனமறைப் பேறு அங்குதவும் பெருமான் 672, கும்பமுனிக் கின்பமெல்லாம் கொள்ளைகொள்ளத் தந்தருள்நீ 501, கும்பமுனிக்குக் கொடுமலங்கள் மூன்றறுத்துச் செம்பதுமத்தாள் கொடுத்த தேசிகா 268, குறுமைசேர்வடிவு நெடுமை மாதவமும் கொண்டு தென்மலையுறை முனிக்கு மறைமுடிவிருந்த விளக்ககதேற்றி மருளிருள் துமித்த சற்குரு 642, பெரிய தவதக குறுமுனி யெம்பெருமான் செவிவாய் மடுத்தருநதப் பிறங்குஞானமொழி நறவுபெய்யும் குமுதவாயான் 7, பொதியமலை உறையுமொரு குறுமுனிவன் இதயகுகை புதையும் இருளற ஒளிசெய்தீபா 381, பொதிய முனியகத்துப் பொங்கும் இருள்நீங்க விதியும் அறியா விளக்கேற்றும் தேசிகனே 323, பொருநைநதி......குறுமுனி அகத்தினுள் திமிரமற மறைமுடிவெனும் அருளொளிபரப்பு ஞானக்கொழுஞ்சுடர்வைத்த ஆருனனக் கொண்டலே 32, மலயநிலவிய முனிவன் இடர்உததி அகல அவன் மனநினைவு கொடுதழுவுகலனே 366, வடகலைக் கடலும் தென்கலைக் கடலும் வருதிரைக கடலும் உண்டிருந்த திடமுறு முனிவன் இடர்க்கடலகற்றச் சிற்சுகக்கடல் அளித்தவனே 596.

அகப்பூசை. ஐவாய் அவாவையும் உன் ஆரடிக்கே வைப்பது அலர், மெய்யான அன்பே வியன்சலமாம், பொய்யாத உன் போதத்தால் அறிவது ஒண்சுடராம், போரூரா, என்போதம் நைவேத்தியம் 261.

அடியார் பெருமையும் வழிபாடும். அளகாபுரியன்ன...களித் தலினும் புளகாடவியெழ மெய்ப்போரி வேலனைப்போற்றி உய்வார் வளவார் புறந்திண்ணை வைகுதல் எதமில் மாசுகமே 152, போரிக் குகன் அன்பரே என் கிளைஞர்களே 136, போரூர் முருகன் கழ லிணைக்கே தொண்டுவந் தின்புறுவோர் பாததாமரைத்தாள் என் சென்னி கொண்டுவந்தேன் மலம்விண்டேன் பரகதி கூடினனே 131, மதிகொண்ட...அச்சுகம் தனிலும் நதிகொண்ட பேரன்பி ஞற் போரிவேலனை நண்ணிஇன்பக் கதிகொண்ட மேலவர் கால் தலை தாங்கல் கனசுகமே 151.

அருணகிரிநாதர். அருணகிரிநாதன் மகிழ்ந் தோதுபாடல்... இருள்கைய மெய்யன்பர்குழாம் இசைந்துபாட 508, அருணகிரி நாதன்...கருணைபெற ஓதும் கவிமாலை 324, அருணகிரிப்பெயர் மெய்ஞ்ஞானநாதன் சொல்லால் வனைந்த...புகழ்மாலை 180, அருணை யங்கிரிநாதன் தமிழ் மணமும்...கமழ்தரு போரூர்க் குமரனே 612, இயலிசை அருணகிரிப்பெயர்நாதன் இயம்புபாமாலை சேர்புயத் தாய் 579, சும்மா இருஎனநீ சொல்லப் பொருள்ஒன்றும் அம்மா அறிந்திலம்என்று அன்றுரைத்த எம்மான் அருணகிரிநாதன் அநுப வம் நாயேற்குக் கருணைபொழி போரூரா காட்டு 688, புனைபாமாலை தரித்தேத்தும் பொருவில் அருணகிரிநாதன் புகழ்வீட்டின்பம்பெற உதவும் போரூர் முருகப்பெருமாளே 447.

அருள் அனுபவங்கள். இந்நாளும் பண்ணிய கோகனகத்தச் சற்கு இனி எனைப்பண்ணக் கொடான் இது சத்தியமே 128, உவமையறு பவசலதி கடத்தி இம்மானிடப் பிறப்பில் உதிக்கச் செய்து நவமருவும் உனதுபதம் நாடவைத்தாய் 426, உள்ளக் கவலை யெலாம் ஒழிந்தேன் ஒழியாதுசெய்யும் கள்ளக்கருமங்கள் யாவும் விண்டேன் கலைவாணியுடன் வள்ளக்கமல மலர்மாது தந்தருள் வாழ்வடைந்தேன் தெள்ளத் தெளிந்தனன் போரூர் முருகனைச் சேவைசெய்தே 153, எணணிய எண்ணியவாறே சிறியனுக்கு ஈந் தருளும் புண்ணியனே 199, களங்கமெலாம் அற்றேன் கதிபுகுந் தேன் நாயேன் உளங்குளிர ஆநந்தம் உண்டேன் வளங்களெல்லாம் உற்றேன் 305, குழவி அழுதகுரல் கேட்ட தாய்...நாயேன் இடர் களைந்து நல்லருள் ஊட்டும் போரூர்ச் சேயே 239, கொலையாதி செய்தவராயினும்...வடிவேலனை வந்து வாழ்த்தினரேல் தொலையா மெய்ஞ்ஞானம் அடைவார்முன் மேவும்துயர் இலரே 165, சமராபுரி மாமயிலோன்...தாளையும் தோளையும் போற்றுவையேல் உன்னிய

யாவும் உறும் 132, சிறுகுழவி...அறிவிலியேன் காத்திடு என திருக்கவும் காத்தளிப்பது உனதருட்கே உண்டாம் 423, தரும வயித்தியன்...சுருதிகுரு சுவானுபவமாய் அடியேன் மலம்தவிர்த்தும் 424, நதியினது இருபாற் கரைகளில் திரிந்து நடைதளர்ந்து உழன்றிடு பசுப்போல் மதிமருண்டு உழன்ற சிறியனை அழைத்து உன் மலர்ப்பதத்து இருத்தி ஆண்டு அளித்தோய் 602, நோவ உரையான் எம்மை நோவக்கண் பார்த்திடான் சாவநினையான் தளர விடான்...போரூரன் 283, பித்தனுக்கு ஒருவன் மருந்தினை அளித்துப் பிறங்குணர்வு அளிக்குதல்போலும் நித்தம் என் மனத்தைத் திருத்தி ஆண்டு அளித்த நினது அருள் 587, போரி கைகூப்பினரைப் பொருகோட்டு எருமையன் கண்டாலும் அஞ்சிப்புறம் செல்லுமே 177, போரிக்குகன் இருதாள் கண்டாலும் இன்பக்கடல் வந்துகோக்கும் கருதநினையே 130, போரிப்பிரான் எம்பிழை பொறுத்தாலன்ன பூதலத்தே யார் இப்படிப் பொறுப்பார் சொல்க 168, போரியமகாங்கெயன்போல் திரும்பாச் சுகம்தருவீடு ஈவதற்கும்...தேவர் பிறர்இலை யென்றுஇரும் பாற்கடல்துயின்றோன் நெய்யின் ஊடு கைஇட்டனனே 159, போரிவரதன் தண்டைநாதங்கள் யோகியர் யோகினில் காண்குறு நாதங்களே 148, போரூர் இருந்து...முருகா என்று செப்பினன்...தீவினை யாவும் தணந்தனவே 154, போரூர்க் குகன்பதம் சூடும் சென்னிக்கு இல்லை பிரமன் துயருறக்கீறும எழுத்துக்களே 143, போரூர் முருகன் நம் தீது அகற்றிப் பேருக்கருணை செய்தே நெஞ்சமே தரும் பேரின்பமே 141, போரூர் முருகன் அருள் எனக்குச் சீரும் குணமும் மருவும் தவமும் நற்செல்வமுமே 176, முத்துச்சிவிகையராய்...அரியாதனதரராய் ஆளுவர் பூம்போரூர்ப் பிரியாதான் நீறணிந்தபேர் 249, முருகா எனஉனை ஓதும் தவத்தினர் மூதுலகில் அருகாத செல்வம் அடைவார் வியாதியடைந்து நையார் ஒருகாலமும் துன்பம் எய்தார் பரகதி உற்றிடுவார் பொருகாலன் நாடுபுகார் சமராபுரிப் புண்ணியனே 665.

ஆட்டு வாகனத்தின் சிறப்பு. முகடுஇடித்துச் சக்ர வாளத்தை முட்டி வெம்மூரி எட்டுப் பகடுகுத்திக் கனல்சிந்திடப் பார்த்துப் பரவை எல்லாம் அகடுறத் தேக்கிவிடுத்து உறத்தாவி அரைக்கணம்போய்க் ககனமுற்றும்வரும் போரூரன் ஏறும் கன தகரே 192.

ஆறு எழுத்து. போரூர்த் தனிமுதலே நாயேன் பிழைக்கின்ற ஆறு நீபேசு 236, குமராநம என்று கூறினோர் ஓர்கால் அமராவதி

ஆள்வரன்றி, யமராசன் கைபுகுதார் போரூரன்கால் புகுவார்தாய் உதரப்பை புகுதார் சேரார்பயம் 251.

ஆறுபடைவீடு. திருப்பரங்குன்று ஆவினன்குடி இரும்பொழில் திருவேரகம் ஈறில் சீரலைவாய் விளங்கு பழமுதிர்சோலை என்னு மறைபுகழ் பதிதொறும் கற்குவடுதொறும்......உறைகடவுளை 9, அமரும் பழனிமலைக்கான மணிவிளக்கோ, சீரலைவாய் முத்தோ, திருப்பரங்குன்றத்தரசோ, ஏரகத்தில் என்றும் இருந்த பெருவாழ்வோ, பழமுதிர்சோலைப் பரனோ, குறிஞ்சிக்கிழவன் என நல்லோர் கிளக்கும் பெருமாளோ 330-332.

ஆறுமுகம். ஆறு சமயக் கடவுள் வேறுவேறு இன்றி யான் ஒருவனே அங்கங்கிருந்து அன்பர்க்கு முத்தி தருவித்து என்று யாவர்க்கும் அறிவித்த வதனமணி 74, ஆறு சமயரும் தம்மில் ஒவ்வாது அங்கு அலைவதென்னே...பேறுதரும் தெய்வம் யாவைக்கும் யான் பெரும்தேவன் என்றே வீறுமுகம்கொண்டு போரூர் முருகன் விளக்கியதே 157.

உருத்திராக்கம். திரிபுரம் செய்குறை அறையக்கேட்டு முக்கண்வழிக் கரியகளச் செம்புயல் கருணைபொழியப் பெருகும் கடற்பிறந்து கருதும் அடியார் பவக்கடலைக் கடத்தும் மணி 7, சோதி நயனத் திருமணி 84.

ஐந்தெழுத்து அஞ்சக்கரப் பரத்தொட்டில் 13, கருதரிய பல உயிர்கள் பந்தனைக் கார்க்கடல்கரை இவரவருகலனை, அன்பர் உட்காட்சியை, அருமறையும் அறிவரிய அம்சுகப்பேற்றினை, அரிய சிவன் உரியபெயர் ஐந்தினைப் போற்றுதும் 8, விதையாய் இருக்கும் ஐந்தெழுத்தும் 84.

ஐந்தொழில். ஓர்வரிதாம் உயிரியாவையும் நேர்வினை ஒத்து மலப் பகைபோய் ஒணசுகம் மேவிட ஐந்தொழில் தந்திடும்...சதாசிவமே 3, பிறப்பறு வீட்டுறற்பவம் எனக்கருளிப், பிறங்கு சிற்சுக அமிர்துஅருத்தி, ஒறுக்கும் என்போதம் அனைத்தையும் அறுத்து, இறகு உலகியல் உணர்வெலாம் மறைத்து, விறற்றகும் உனது திருவடி விளக்கி, மேன்மை ஐந்தொழில் இவணபுரிவாய் 637.

ஞானசம்பந்தரும் முருகனும். அமணர்கள் பிதற்று கலையலை கடல்முழக்கம்அற, அருமறை முழக்க, முறையே இரு மதுரையில் பெரிய நதிவிடு திருப்பதிகம் எதிர்செலவிடுத்த பெருமான் 81, அரனொடு வந்து அம்மை அளித்த வள்ளப்பாலைப் புரைதீர உண்ட

வரைப் போதுமுறக் கண்டானே, பொற்றாளம் பொற்சின்னம் பொற்பார் சிவிகையொடு நற்றரளப்பந்தரையும் நம்பர்கையில் பெற்றானே, மதுரைச் சமணமதகரிகள் எல்லாம் சிதறத்துரந்த சிவசமய கோளரியோ, மயிலைநகர் தன்னில் வன்னியடும் என்பைக்குயிலை நிகரும் மொழிக்கோதையாச் செய்தானே, ஆச்சாபுரத்தில் அனந்தம் உயிரை எல்லாம் பேச்சோடு உளம்கடந்த பேரின்பம் வைத்தானே 337-341, எண்ணற்கரிய சமணக் களை களைந்து...சிவாநந்தபோகம் விளைவிக்கும் நல்உழவன் 183, கனலில் அடுமகளை ஒரு பதிகம் அதில்வர அருள்செய் கவுணியர்கள் குலதிலக நிதி 367, காழியிலே வந்து கணக்கிலாச் சீவரை நீடூழி இன்பத்து உய்த்த ஒருவன் 206, கூடலில் செழியன் அழல்கூன் அறப்புரியும் இறை 40, தமிழ்க்காழி மேவி எட்டுணையும் அறிவரும் அனந்தசீவரை வதுவையென்ற பெயரிட்டு அழைத்து அங்கு இரும்புஉண்ட நீரில் திரும்பாத வீடுதரும் இனிய கவுணியர் விளக்கு 75, திருநீலகண்டம் வெம்தீவினை தீண்டப்பெறு எனவே கருநீலகண்டனைப் பாடி அடியரைக் காத்தவன் 161, தீவமின் அங்கம்பாவையின் அங்கம்செயும் நீதன் 715, போரூரன் சம்பந்த நாமம்கொண்டே நூலாம் இடை மயிலாக்கினன் என்பை கொடியினிலே 181.

திருநீறு. ஆதிபகவன் ஞானவடிவழலில் பூத்து நித்தியமாய், அணிந்தோர் தமக்கு வசிகரமாய், அருந்தினோர்கட்கு ஆரமுதாய், நீதிஅறியும் பசுமலத்தை நீக்கும் ஒரு நற்குறிகாட்டி நிகழ்பேரின்பக் கடல்ஊட்டி நின்றபுகழ் வெண்திருநீறு 6, இருவேறுஅற்ற அத்துவித வெண்ணீறு 12, முத்துச்சிவிகையராய்...ஆளுவர் பூம் போரூர்ப் பிரியாதான் நீறணிந்தபேர் 249.

நக்கீரர். அரியகீரன் தமிழ்மணமும்...கமழ்தரு போரூர்க் குமரனே 612, அருந்தமிழ் நூல் தெளிந்திடு நக்கீரன் பாடல் இருளை மெய்யன்பர்குழாம் இசைந்துபாட 508, அருந்தமிழ்நூற்கீரன் கருணைபெற ஓதும் கவிமாலை 324, கலைகள் தெரிபலகை உறைபுலவன் உறுசிறையை விடுகதிர்கொள் அயில்உடைய தெய்வகுலனே 366, சொல்லால் புனைதொங்கல் நக்கீரன் சாத்தித் துனிகடந்தான் 107, பண்டைத்தமிழ் நக்கீரன் சிறைவிடு பண்பா 31, முத்தமிழ்க் கவிஞனைச் சிறைவிடுப்பன் 65.

பணிபவர் மூவகையினர். மறுமைகுறித்த பயத்தால் பணிபவர் மத்திமரே, சிறுமைகுறித்துப் பணிவார் அதமர்கள், செப்பும் இந்த உறுமை குறித்திலது அன்பாய்ப் பணிபவர் உத்தமரே 662.

பலவகைக் குறிப்புக்கள். கார்த்திகைப் பெண்கள் பாலூட்டியது 8, 44, 62, 317, குண்டலி 1, சத்திகள் ஐவர் 1, 12, 13 சரஸ்வதி 10 சூரசங்காரம் 184 சேவல் 170, 269 சைவசித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்கள் 4, 12, 13, 15, 24, 35, 36, 57, 67, 84, 86, 95, 96, 420, 447, 451, 621-630, 641 தணிகை 51, 85, 330, 542, 558 தத்துவமசி மகாவாக்கியம் 36 தக்ஷ யாகம் 66 தெய்வயானையம்மையார் 93, 104, 447, 671 தொண்டைநாட்டு வர்ணனை 19, 20, 21, 49, 50, 88-91 நடராசர் திருநடன வர்ணனை 73 நவவீரர்கள் 322, 355, 364, 392, 406, 461, 529 பராசக்தி 4, 12 பல்லாண்டு 72 பழனி 330 பிழை பொறுத்தல் 208, 236, 252, 334, 429, 489, 493, 575, 674, 697-699 பெண்களைத் தாயாகக் காணவேண்டும் 146 போரூர் வர்ணனை 10, 22, 28, 29, 40, 46-50, 52, 53, 79, 98-100, 115-117, 140-145, 149, 250, 717, 718 மழைதருவிக்கும் பாடல்கள் 610-619 யோக நுட்பங்கள் 24, 69 வீரவாகுதேவர் 72.

பொய்யாமொழிப் புலவர். வேலைக்கலை பயின்ற மேதகு பொய்யாமொழிக்குப் பாலைக்கடை இதென்று பகர்ந்த பெரும்பாவலனே 328.

மயில் சிறப்பு. அளகுபல முட்டைதன் சிறைகொண்டு அணைக்குமாறு...வளமையுடன் நடனமிடு மாயூர 56, பாவை முகடெழும் உதயகிரண பரிதியின் நடனபரதமயில் 360, மணிகொண்ட சேடன்படர் முடிதூக்கி...மயிலே 189, மூலநிலத்தில் அதோமுகமாய்...கதிர்மதிபோற் காட்டும் ஒளியாய் இவை யாவும் கடந்தாங்கு அழிவில் பேரொளியாய்ச் சாலவிளங்கும விந்து எனும் தடமாமயில் 24, வடவரை ஓராயிரம் குழைதோறும்...படமுடிதாழ எடுத்து உதறிப் பரதத்தின் நடித்திடும் ஓர் பருமயில் 101, வாரிசுழல...... போரிவேலன் சிறைமயிலே 190.

முருக அரிவை கைபெற்றது. அரிவை முருகா என்றழைக்கு முன்னேவந்து கரம் உதவிநின்ற கருணைப்பெருந்தேவோ 326, எஞ்சாத கடல் அழிதது அரிவை முருகா எனறிசைக்க அருள்வாரி தருவன் 65, நிலைமை நெறியுளதெரிவை முருக என உரைதருமுன் நிலவி அவள் கரம் உதவவலனே 366.

முருகன் உபதேசங்கள்: உலகினொடு சரஅசரம் எவையுமாய்...பரகதியும் இதுவேகாண் என்று 95, உலகு உயிர் பரம் உயர் சிவம் இவை யாவையும் ஒன்றாக நிலவிய சொரூபம் அலதுஇலை

யென்று 521, எங்கும் என் சொரூப சச்சிதாநந்த இலகொளி இருந்திடும் அதனுள் தங்குபல் பொருள்கள்...என்றே 568, ஐந்தொழிலும் எனது இவைகளாகும் சிருட்டி முதலான...நடத்திடும் ஒருவன் நான் இவை பகுத்து உன் சுதந்திரம் அறச் சிந்தனைசெய் பந்தம் அறும் என்று 15, ஒரு பொருளிடத்தினில் சச்சிதாநந்தமுடன் உருவநாமமும் உள்ளதென்றுரைதந்து...பிரமமே நிகழும் மற்று ஒரு பொருளும் எதிரிட்டு இலங்காதென 96, சிற்றறிவொன்று... பேரறிவூடே கலந்திடுமோயம் இதே பற்றறுமுத்தி என்றான் 106, மன்னராவார் உறுசுகமும் வானோர் மகிழ்ந்து பெறுசுகமும் மணிப் பைந்நாகத்தவர் சுகமும் மற்றையோர்கள் அடைசுகமும் பன்னுமிடத்தில் சிவத்தெழுந்த பரமாநந்தலேசம் என 448, மன்னுபிரமத்தில்வாழ் அபினாசத்தியிடத்துன்னும் பினாசத்தி உண்டதனில் துன்னும் உலகு உண்டு அதனை உளம்பிடிக்கும் என்றான் 689 (உபதேசப் பத்து எனத்தகும் 621-630ம் பாடல்களில் பல உபதேசங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன).

முருகன் சிறப்பு. அகமுகமாய் ஒரு சுழிமுனை சேர்பவர் அங்கேயும் தேவே 17, அகம்புறத்தெக்காலும் மிக்க ஒளியான்... அனைவாக்கும...தண்ணளியினான் 63, அடியார் இதயதாமரையுள் அரும்பி மாறாப்பரிமளம் 87, அமரருக்கும் முனிவருக்கும் அடியவர்க்கும் அமுதம் 51, அருள் தந்தை 117, அனாதிவருமுதத்தன் 45, அன்னையும் தாதையும ஆரியனும எனையாண்ட தெய்வமும்நீ 484, ஆரணன் நாரணன் இன்னமும் காணடற்கரிய பரிபூரணம் தோன்றிய பூரணன் 178, ஆருயிர்க்கோர் சாட்சி 290, ஆறு சமயக் கடவுள் வேறுவேறின்றி யானஒருவனே...அறிவித்த வதனமணி 74, ஆறு முகப்பெருமான் ஆதிபதல்வன் 703, இயலின் மதுரம் முழுதும் அறியும் இசைகொள பெரிய புலவன் 60, இரவுபகல் அனுதினமும் உயர்தயவின் நினையும் அவர் இதயமலர் அதனில் உறும் மருவே உரு எனவும் அரு எனவும ஒளி எனவும் வெளி எனவும் உனல்அரிய பொருள் உதவுகுருவே 380, உரையற்று உணர்வற்று உயர்இன்ப மாகிய உள்ஒளியே 118, உள்ளத்தே தித்திக்கும் தேன்அளிக்கும் செட்டி 281, எண்குணமலை 471, (முழுதுணர்தல் முதலாய) எண்குண மொய்த்த பஞ்சரம் 485, எண்ணிலிதேவர் துயர்களைந்து வீரம்சிறந்த...முருகன் 176, எல்லார்க்கும் மேலவன்...நல்லார்க்கு நல்லவன் 107, எல்லாப் பொருள்களும் தானாகி...நல்லார்க்கு இனிய குகன் 198, என் குலதேவதை 142, ஓம் எனும் பதத்தின் அருத்தம் 573, ஓம்எனும் வித்துள்ளே உதித்ததரு 500, கச்சித்தாய்

உச்சியை மோந்து கண்ணோடு அணைக்கும் திருத்தாளா 444, கடவுளர்எலாம் கைம்மலர் குவிக்க இருகால்மலர் படைத்த ஒரு கந்தன் 9, கட்டழகன் 216, களவுஅறு ஞானிகள் உள மலர்மீதில் எழுந்து ஊறும்தேன் 17, கேட்டதெல்லாம் பாலிக்கும் கேடிலாத் தாதாவும் வீட்டுநெறிகாட்டும் வியன்குருவும் 231, கொங்கணர் ஆரியர்... தருக்கர் அனைவருமே தங்கள் தங்கட்கிறைநீ என்பர் 110, கொத்துறு முத்தமிழ்மெத்த வளர்த்தவ 77-80, சண்முக சச்சிதாநந்த... குகனே 531, சமயாதி ஆறும் உடையோர்க்கு வீடுதரும் பெருமான் 166, சிவசமயநெறி ஒழுகுதிகழ் அடியர்பரவி அடைகதியே 367, சின்மயரூபன் 3, சூர்வேட்டைஆடும் சேவகப்பெருமாள் என் ஆவியுட்பெருமாள் 55, செகமுயிராம் பொய்ஞ்ஞானக் கூட்டத்துக்குட் புறனுகிய பூரணன் 162, சைவப்பயிரை வளர்க்கும் தண்மேகம் 104, தலைமையிற் குறையாத நிறைவா 376, தன்னைத தலைவனை ஆராய்ந்து அடையும் தகைமை இன்புக்கு என் அப்பனுகிய போரூர்ச் செவ்வேள் 191, தாயாம் எனக்குரிய தாதையாம் சற்குருவாம் தேயாக் கருணைபொழி தெய்வமாம்......போரூர் இறை 230, நந்தாமணி விளககே...குகனே 537, நிருபாதிகனே சரண் என்றும் நிமலா குகனே சரணென்றும்...புகல்வாயே 470, பாலசமுத்திரமே 101, பிரணவப்பொருளே 580-589, புங்கவனே 187, புனிதஞானக் குரவன் 2, பூமேவுநாபனும் நான்முகத்தோனும் புரந்தரனும் தாம் மேவு வாழ்வும் அதிகாரமும் பெற...அவுணரை மாய்த்த குமரன் 103, பேரருள்நீர் பாய்ச்சிச் சைவப்பயிர் வளர்த்து நண்ணச் சிவாநந்தபோகம் விளைவிக்கும் நல்உழவன் 183, பொறையால் உயர்ந்த பெரியோர்கள் புந்திச்சுவையாம் செந்தேனே 443, மதிசூடும் பிரான் மகிழ்ந்து இன்புறவே திருகோட்டுபோதம உரைசெய்த தேசிகன் 177, மலிபுவனமுழுவதும் கிடுகிடென நொடியில் வலம் வரு கந்தவேள் 52-57, மறைகள் பலகலைகள் பல லிபிகள் முதலிய உதவுவளர்சொரூப நிசப்ரணவ ஒளியே 361, மறைமுடி குலவிய பிரமரசம் 453, மறையின் சிரமெய்ப்பொருளான வள்ளல் 58, 59 மெய்வேடம் பூண்டவர்க்கு உள்ளும்புறனும் விளங்கும்பிரான் 179, மோனசுகம்தரு ஞானப்பிள்ளை 46, யாரினும் தூயவனை அன்னியம் இல்லாது எங்கும் நிறைஆரணனைப் பரிபூரணனை 463, வானவர் சேனுபதி 70, விடையுடையானும் கருடதுவசனும் வெம்குலிசப் படையுடையானும் அனக்கொடியானும் பணிபெரியோய் 683, வேதாந்தச் சென்னிமிசை இருக்கும் தெய்வமே 687.

மூர்த்திதலம் தீர்த்தம். தீர்த்தம் சிவாகந்தம் செய்ய தலம் ஓம் ஆகும் மூர்த்தி பரப்பிரமம் முத்திதரும் சீர்த்த திருப்போரூர் உண்மை இதைத் தேர்ந்த பெரியோர் மருப்போதன் கைப்படார் வந்து 726, பேய்போம் துயரம்போம் பித்தம்போம் போகாத நோய் போம் மிடிபோம்...திருப்போரூரன் சந்நிதியைக் கண்டளவேதான் 250, போரூர் கைகூப்பிச் செழுங்கமலச் சரவணவாவியில் நீராடி... பாதம் பணிவோர்க்கு இனிமை கொடுக்கும் பிரான் 203.

வள்ளியம்மையார் சிறப்பு. கழைகள் குழுமியவரையில் எயினர்தரும் உழை 379, செந்தளிர்போல் மெய்வைத்த வள்ளிக்கொடி 104, செழுங்கொடிக்கால் கவண் உற்ற கைக்குறமான் 173, பொருசேல் இணைபோற் காதொன்று கண்ணினள் கானக்குறத்தி 682, மலைஅருவிதரும் அரவின்மணியை அனல்என வெருவு வனசரர்கள் தரும் அரிவை 385, மான்குட்டிறைச்சி செந்தேன் தோய்த்து அருந்தும் வனசரர்மான் கூன்கோட்டு இளம்பிறை நெற்றிக்கும் வேல்இணைக் கூர்விழிக்கும் கான்கூட்ட மாமலர்க் கூந்தற்கும் கொங்கைக்கும் காதல்கொண்டோன் 111.

விண்ணப்பங்கள் சில. அஞ்ஞானத்தால் அடியேன் பிழை செய்யினும் ஆரருள்சேர் மெய்ஞ்ஞானதாய் பொறுத்தாட்கொள்ள வேண்டும் 162, அருணகிரிநாதன் அனுபவம் நாயேற்குக் கருணை பொழி போரூரா காட்டு 688, ஆழி எனும் துன்பத்து இருந்தேனைத் தூக்கித்தென் போரூரா இன்பத்துள் வைப்பாய் இனி 206, உள்ளத்து அழுக்கினை எல்லாம் அகற்றி உனது பதவள்ளக் கமலத்துஎழு நறவானந்தவாரியிலே கள்ளச்சிறியனை வைதது ஆளவேண்டும் 200, உனதுபதம் விரும்பாதேன் ஆயினும் நல்கவேண்டும் 429, கருக்கடல் நாயடியேன் புகுதாவகை காதது முத்திப் பெருக்குறும் இன்பத்து இருத்துகண்டாய் 137, காலன் செங்கட் கடாவினில் ஏறியே கயிறுவீசிப் பிடியாமுன் எனைவேலும் செங்கையில் ஏந்தி மயில்மிசை விரைவில்வந்து உவந்து அஞ்சல் என்று ஆளுவாய் 491, ஒன்றினுக்கும் அஞ்சாதே வா என்றழைப்பாய் 302, நோய்உற்று அடராமல் நொந்துமனம் வாடாமல் பாயில் கிடவாமல் பாவியேன் காயத்தை ஓர்நொடிக்குள் நீக்கிஎனை ஒண்போரூர் ஐயாநின்சீர் அடிக்கீழ் வைப்பாய் தெரிந்து 296, மெய்யாம் நெறிக்கண் அடியேன் செலுத்த விலங்கிமிகு பொய்யாம் நெறிக்கண் எனைக்கொடுபோம் உளப்போர்க் களிற்றை ஐயா நினதுஅருளாம் கயிற்றால் பிணித்துஆன தண்டைச்செய்யாரும் தாள்கந்து சேர்ப்பாய் 196.

விநாயகர் சிறப்பு. *அகரமும் உகரமும் மகரமும் ஆகித் திகழுறு பிரணவம் எழுசிறு களிறே 5, அருளே மதமெனக்காட்டி அடியர் அகத்திருந்த மருளே துடைத்த மதமாமுகத்தன் 653, ஆதரவாய் அடியவருக் கருள்சுரக்கும் ஐங்கரத்தோன் 422, இந்திரப் பெயருடையான் முதல்எவரும் செறிவளனுக்கு இடையூறுகள் வாராவகை எணிமுறபணி களிறு 412, கருணையே மதமாக் காட்டும்...திருக்குஞ்சரம் 307, சோமன்என நிலவுபொழி தவளயானைக் கடவுள் 13, திருப்போரூர் நிம்பத்தின் கீழ்இருந்து நேயர்க்கு வாழ்வுஅளிக்கும் கம்பக் கடமா களிறு 204, விண்டுவே முதலான அணடர் மாமுனிவர் நரர்விக்கினம் அகற்றி ஆளும்...வேழமுகன் 1.*

வேல் சிறப்பு. *ஒளியால் கதிர் அவுணர் ஊன்அடலால் காலன் அளியால் குளிர்மதியே ஆகும் எளிதில் தனிதூரம்போய் மீளுதலால் சொல்மனமாம் போரூரில் வீரன்கரத்து ஏந்தும்வேல் 275, குடமுழவு முரசதிர அலகைபசி கெடஅசுரர் குலமுழுதும் அடும்அயில் 388, பூதம் புலன் பொறிகள் கரணம் குணம் பகுதி புகலரு கலாதிசுததம் பொருவில் இரு மாயையும் காணவரும் ஆணவப் பொங்கிருளும் ஊடுருவியே பேதம் களைந்து உயிர்ப்போதம் கலைந்துகலை பேசொணு நேர்மைவெளியாய்ப் பேராயிரம்கோடி சூரியரும் மட்கப் பிறங்கியெழு ஞானஒளியாய் ஏதம்கடந்து உட்புறம்பாகி வைகும் இன்பபரிபூரணமதாய் இலகு அருட் சத்தியே சத்தியாகக் கையில்எடுத்த ஞானச்சேவகா 57, போரி எங் கோன்படை வேல்துணை உண்டு எமக்கு ஒருநாளும் பயம் இல்லையே 124.*

சிதம்பர சுவாமிகள் வரலாறு

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை ஆசிரியராகிய சிதம்பர சுவாமிகள் 300 ஆண்டுகட்குமுன் மதுரை மாநகரிலே சங்கப்புலவர் வழி வந்த சைவர் குலத்திலே தோன்றி, நல்ல கல்வியில் மிக்காராய்க் கவிராசர் என்று அழைக்கப்பெற்று, விருத்தாசலத்தில் ஒரு ரெட்டியார் வீட்டில் அவர் மக்களுக்குக் கல்வி பயிற்றும் வேலையிலிருந்தார். அப்போது அங்குவந்த குமாரதேவர் இவர் கல்வித்திறனையும் பரிபக்குவத்தையும் அறிந்து, இவரைத் தமது குருவாகிய சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் அழைத்துச்சென்று, இவரை ஏற்றருள வேண்டினர். சாந்தலிங்க முனிவர் இவருக்குபதேசித் தருள்புரியக் குமாரதேவருக்கே கட்டளையிட்டுத், தாம் அருளிய கொலை மறுத்தல் முதலிய நான்கு நூலுக்கும் கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிய ஒழிவிலொடுக்கத்துக்கும் உரைகாணுமாறு சிதம்பர கவிராசருக்கும் கட்டளையிட்டார். சிதம்பர கவிராசரும் குமாரதேவரிடம் உபதேசம்பெற்று ஐந்து உரைகளையும் இயற்றிச் சாந்தலிங்க முனிவர் திருவடியில் சமர்ப்பித்தனர். அவரும் திருக்கண்சாத்தி மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு குமாரதேவர் சிதம்பர சுவாமிகளுக்குத் திருப்போரூரில் ஜீர்ணமான ஆலயத்தைப் புதுப்பிக்குமாறு கட்டளையிட்டனர். சிதம்பர சுவாமிகள் புறப்பட்டு வழியில் பொம்மைய பாளையத்தில் சிவஞானபாலைய சுவாமிகளோடு அளவளாவிக், கிளியனூரில் ஞானம்மையார் தந்த கூழமுதுண்டு, திருப்போரூர் சேர்ந்து, குமாரதேவர் அருளால் பழைய கோயிலின் அமைப்பைக் கண்டு, பல அற்புதங்களியற்றிப் பணியாளர்களை வசீகரம்செய்தும் பொருள் ஈட்டியும் திருப்பணியை முற்றுவித்தார். கிளியனூர் அம்மையார் உதவிய பொன் முருகன் கோயில் தூபிக்கலசத்துக்கு உபயோகமாயிற்று. போரூர் முருகன்மீது நெஞ்சு நெக்குருகப் பாடிய பனுவலே திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையாகும். இது திருவாசகம்போலவே, கல் நெஞ்சத்தையும் உருக்கும் பெருஞ் சக்தியுடையது.

திருப்போரூரின் வடபாலில் உள்ள கண்ணுவர்பேட்டையில் சுவாமிகள் திருமடம் கட்டிக், கோவூர் சிவசங்கர முதலியாரைத் தமது சீடராக்கிக் கோயில் நிர்வாகத்தையும மட...து நிர்வாகத்தையும் அவரிடம் ஒப்புவித்து நிட்டைகூடி முருகன் திருவடிநீழலை வைகாசி விசாக நன்னாளிலே அடைந்தனர்.

ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் வரும் பருவம் பத்துக்கு விவரம்

காப்பு 2-ம் மாதம், செங்கீரை 5-ம் மாதம், தால் 7-ம் மாதம், சப்பாணி 9-ம் மாதம், முத்தம் 10-ம் மாதம், அம்புலி 11-ம் மாதம், வருகை 12-ம் மாதம், சிறுபறை 2-ம் வருஷம், சிற்றில் 3-ம் வருஷம், சிறுதேர் 4-ம் வருஷம்.

குறிப்பு :— **பிள்ளைத்தமிழ்** - பிள்ளைப்பருவமாவது நூலை இயற்றுபவர் வழிபடு தெய்வத்தைப் பிள்ளைப் பருவமாக்கி இரண்டாம் மாத முதல் 4ஆம் ஆண்டுவரை அவ்வப்பருவத்து நிகழும் செயல்களின் ஏற்றங்களைப்பாடி மகிழ்வது. இது இருவகைப்படும் :—1 ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழ். 2 பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ். இந் நூலிலுள்ளது ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழ். இது 10 பாகுபாடுடையது :

1. **காப்பு :** பிள்ளையைக் காக்கவென ஏனைய தெய்வங்களை முதல் அழைத்துக் கூறுதல். இரண்டாம் மாதம் நிகழ்தல்.

2. **செங்கீரை :** செங்கீரை என்பது ஒருகால் முடக்கி ஒருகால் நிமிர்த்தி இரண்டு கைகளையும் நிலத்திலூன்றித் தலைநிமிர்த்து முகம் அசைய ஆடுதல். இது 5ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

3. **தாலப் பருவம் :** (தாலம் - நாக்கு) நாவை அசைத்தருளாய் என்று கூறும் பொருள்மேல் நின்றது. இது 7 ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

4. **சப்பாணி :** ச - பாணி - கை சேர்த்துக் கொட்டுதல் எனும் பொருள் மேல் நிற்றலால் கை சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம் என்பது. இது 9ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

5. **முத்தம் :**—முத்தந்தருகவென அழைப்பது. இது 10ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

6. **அம்புலிப் பருவம் :—** சந்திரனை வருகவென செவிலித் தாய் முதலியோர் அழைப்பது. இது 11ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

7. **வருகைப் பருவம் :** நற்றாய் முதலியோர் வருக என்றழைப்பது. இது 12ஆம் மாதம் நிகழ்வது.

8. **சிறுபறைப் பருவம் :** சிறுபறை என்னும் வாத்தியத்தைக் கொட்டக் கற்றுத்தருவது. இது இரண்டாமாண்டில் நிகழ்வது.

9. **சிற்றில் பருவம் :—** சிறுமியர் சிறுவீடுகட்டியாடுவதைச் சிதைக்கும் பருவம். இது 3ஆம் வருடத்தில் நிகழ்வது.

10. **சிறுதேர்ப் பருவம் :** சிறியதேர் உருட்டுவது. இது 4ஆம் ஆண்டில் நிகழ்வது.

கட்டியம் :— அரசன் திருவோலக்கத்தில் வீற்றிருக்கும்போது, அவ்வரசன் புகழை, அவையிலுள்ள முதியோர் கேட்டு மகிழ் கூரக் கட்டியங்காரன் புகழ்ந்து கூறும் கூற்று.

எச்சரிக்கை :— அரசன் திருவோலக்கத்திற்கு வருங்கால் அவ் வரசனை முன்னிலையாக்கி அவையிலுள்ள முதியோர்க்கு அவ்வரசன் வருகையை எச்சரித்தல்.

சமரபுரி மாநிம்பத் தண்ணிழற்பா லும்பல்
அமரர்தொழ இருந்த தன்றித்—திமிரமலம்
போக்கி யெமதுள் ளின்பப் பூரணமாய் எவ்விடத்தும்
தேக்கறிவு மாயிருந்த தே.

உலகமெலாம் ஈன்றஒருத்தி தனப்பா லுண்டு
இலகு கவிதை மழைஈசன்—நிலவு
புயமலைப்பாற் பெய்தசுகப் போரியில் வாழ்வானம்
புயமலர்த்தாள் என்முடிக்குப் போது.

உ

வேலுமயிலுந் துணை

திருப்போரூர்ச்

சந்நிதி முறை

பிள்ளைத் தமிழ்

வேம்படி விநாயகர்

அண்டகோ டிகளுடன் தந்தவுட லியாவையும் அரியமறை முதலகலையும் அக்கரமும் மெய்ப்பதமும் ஐங்கலையும் மந்திரமு மானபத கதியும்வாக்கும்

மண்டியுண் டாகவரு குண்டலியொ டைந்துந் மாயுக மெனப் படைத்த வள்ளிநா யகன்மீது பிள்ளையந் தமிழ்சொலஎன் மதியில்நின் றருள்புரியுமால்

பண்டைமா மலதிமிரம் விண்டுபோ கக்கிரண பானுகோ டிகளென்னவே பழஅடிய ரககமலம் அகலாது நின்றொளி பரப்பியா னந்தமுதவி

விண்டுவே முதலான அண்டர்மா முனிவர்நரர் விக்கின மகற்றியாளும் மேன்மைதரு போரூரில் நிம்பநீ ழற்குலவு வேழமுகன் இருசரணமே. க

1. காப்புப் பருவம்

திருமால்

2 பூமேவு பொய்கைப் பொறிச்சிறகர் வண்டினம் பொங்கரின் விருந்தயர்தரும் போரூரின் முருகனைச் சீர்மேவு குமரனைப் புனிதஞா னக்குரவனைக்

காமேவு கடவுட் பசுந்துணர் விரிந்துநறை கடிமணத் தொடுபிலிற்றுங் கண்ணகல் நிழலரசு சசிகணவனுக்குதவு கந்தவேளைப்புரக்க

தாமேவு ஞானசத் திக்கடலின் மொண்டுசிற் சொலிதசந் துவட்பொருப்பில் தோமற இவர்ந்துலக மெங்கும் பரந் துயிர்த் தொகைவகைப் பயிர்கள் தழையத்

தேமேவு மதுரம் பழுத்தொழுகு மென்மொழித் திருமின் கலந்துமிளிரச் செய்யபே ரருள்மாரி பொய்யாது பொழி கின்ற செங்கட் கருங்கொண்டலே. க

சதாசிவம்

3 காரென வாருயிர் மீதரு ளேபொழி கண்ணனை விண்ணவனைக் கந்தனை யெந்தையை வந்தனை யன்பர் கடும்பகை கொன்றவனைச்

சீர்சம ராபுரி யாளனை மாளுறு தேவர்ம ணாளனையோர் சின்மய ரூபனை நன்மையெ லாமுறு சேயினை யருள்புரிக

ஓர்வரி தாமுயி ரியாவையும் நேர்வினை ஒத்து மலப்பகை போய் ஒண்சுக மேவிட ஐந்தொழில் தந்திடும் உத்தம சிற்பர மாய்ச்

சேருரு வாயரு வாயிரு வகையுஞ் செறிபொரு ளாய்நிறை வாய்ச் செம்முகம் ஐந்தொடு செம்மையில் நின்றருள் செய்த சதா சிவமே. உ

பராசத்தி

4 விடயவா வாரகஞ் சொருபவா வாரக மெனப்பகர் விதங் களாகி விரிமலக் கங்குலுயிர் விடயஞா னத்தினொடு மிகுசொரூப ஞானத்தையுந்

தடையதா கச்செயத் தனுவாதி நாலையுந் தருமாயை யறிவினலுந் தன்னருட் பேரறிவி னலுமத் தடைவிடுந் தகுபரையை யஞ்சலிப்பாம்

அடலினொ டெழுமவுண ருடல்வேறு கூறுபட அலகைவேதாளபூதம் ஆடப் பெருங்கூகை கூவப் பருந்துநிழல் நீடச்சி வந்தவடிவேல்

நொடியிலே வியகுகனை நெடியமால் மருகனை நிகரில்போரூர்முருகனை நுணியகூ ரறிவுகொடு கருதுவோ ரமுதமெனநுவலுமோ ரருள்புரியவே. ங

விநாயகர்

5 பகவதி கரவணை மிசைதுயில் பயிலும்
இகலறு குமரனை யினிதருள் புரிக
அகரமும் உகரமும் மகரமு மாகித்
திகழுறு பிரணவ மொழிதரு களிறே. ௪

திருநீறு

6 சோதி மகரக் குழைசெறிசுந் தரத்தோ ளீரா றுடையானைச் சுருதி யிரைக்குந் தண்டையந்தாள் துணையென் முடியிற் பொறித்தானை
மாது வளருஞ் சமரபுரி வாழ்வை வானோர் சிகாமணியை வடிவே லரசை மயிலரசை வந்து புறங்காத் தளித்திடுமால்
ஆதி பகவன் ஞானவடி வழலிற் பூத்த நீத்தியமாய் அணிந்தோர் தமக்கு அரிகரமாய் அருந்தினோர்கட் காரமுதாய்
நீதி யற்புதம் பசுமலத்தை நீக்கு மொருநற் குறிகாட்டி நிகழ்பே ரின்பக் காட்டி நின்ற புகழ்வெண் திருநீறே. ௫

உருத்திராக்கம்

7 அரிய மனமும் அறிவரிதாய் அருவாய் நிறைவா யிருந்து மூனர் அமரர் திரிபு ரஞ்செய்குறை அறையக் கேட்டு முக்கண்வழிக்
கரிய களச்செம் புயல்கருணை பொழியப் பெருகுங் கடற்பிறந்து கருதும் அடியார் பவக்கடலைக் கடத்தும் மணியைத் துதித்திடுவாம்
பெரிய தவத்துக் குறுமுனியெம் பெருமான் செவிவாய் மடுத்தருந்தப் பிறங்கு ஞானமொழி நறவு பெய்யுங் குமுத வாயானைத்
தெரியல் நறுமா முகைதுறமான் இளைக்கும் முலைக்கோ டுழுவலருந் திருமாப் பகனைச் சமரபுரி சேயைப் புறங்காத் தளித்திடவே. ௬

பஞ்சாக்கரம்

8 கருதரிய பலவுயிர்கள் பந்தனைக் கூர்க்கடற்
கரையிவர வருகலனை யன்பருட் காட்சியை
அருமறையும் அறிவரிய அஞ்சுகப் பேற்றினை
அரியசிவ னரியபெயர் ஐந்தினைப் போற்றுதும்

குரவுகமழ் குறவனிதை கொள்கனைக் கார்த்திகை
குடமுலையின் அமுதகடல் உண்டுகத் தேக்கனைத்
தருணகும ரனையினிய தண்டலைச் சீர்ப்பொலி
சமரபுரி தனில்நிலவு கந்தனைக் காக்கவே. எ

திருமகள்

9 பொற்குவடு பத்துநூ றிலகுமுடி தொறும்இரவி பூணெ
னக் கொண்டுமதியம் பொழிநிலவு வெள்ளத்தின் மிசை
மிதந் தழகுசெறி புண்டரிகம் மண்டுபுயலை
அற்புதத் தொடுகொண்டு மிளிர அப் புயல்நடு அரும்பு
நால் வகைமலரொடும் அஞ்சோதி மினமெலான் றிருந்தென
இருந்தொளிர் அணங்கினை நினைந்துதொழுவாம்
ஏற்செறி திருப்பரங் குன்றாவி னன்குடி இநர்பொழில் திருவேரகம்
அறில்சீ ரலைவாய் விளங்குபழ முதிர்சோலை என்னுமறை புகழ்பதிதோறும்
நற்குவடு தோறுமினிய தண்பார புரியுள் உறை கடவுளைக் கடவுளரெலாம்
கைம்மலர் குவிக்கஇரு காலமலர் மடைந்தவொரு கந்தனை யளிக்க
வென்றே. அ

சரஸ்வதி

10 நெய்தலங் காடுமிரு நாவிபொரு வள்ளையும் நிகழ்குமிழும்
முகைமுல்லையும் நிறைநறைக் குமுதமுந் தொடியுடைத்
தோன்றியொடு நேர்கன்னி காரமுகையும்
எய்தரிய நூபுரக் கமலமுஞ் செறிகடவுள் எகினம்வெள்
ளைக்கமலமீ தேர்பெற்ற மறைமுதல கலைசொற் றிருந்
தென இருந்தவளை பஞ்சலிப்பாம்
கைதையங் கானமும் புன்னையங் கானமுங் கானல்நெய்
தற்கானமுங் கடிமணத் தொடுநறவும் மகரமுந் தந்திலகு
கல்யாண மாமறுகென
மைதவழ் பொழிற்புளினம் மலிநயற் புலவையும் வளை
அலவ னுறுபசியையுந் தவிரத் தகற்றியொளிர் நெய்தலஞ்
சமரபுரி வருகுகனை மருவ்புரியவே. கூ

பலதேவர்

11 எண்திசை யோர்களெண் மர்கள் வயிரவர் எண்மர் மருத்து
வரும் ஈரிரு மூவரும் ஓரொரு பதின்மரும் ஈரறு சூரியரும்
அண்டர் வியாழன் அரும்புய வீரர் அலர்ந்த சரோருக
மேல் அந்தண னேழு மங்கையர் சோமனும் வந்தரு
ளேபுரிவார்

தண்டையு நீடு சதங்கையும் நீளொளி தங்கிய கிண்கிணி யுந் தாளிணை மாமலர் மீதினி லோசை தழைந்திட வந்து மையாம்

ஒண்டொடி கொஞ்ச இருந்து குறங்கில் உவந்தருள் கொங்கையமு துண்டருள் கந்தனை யஞ்சம ராபுரி ஒண்குமரேசனையே. ௧0

---

2. செங்கீரைப் பருவம்

12 மும்மையுல கெங்கும் பரந்தொளி பரப்பிடும் முதற்பரை யெடுத்தணைத்து மூதருட் புனிதநீர் நிறையஆட் டிப் பெருமை மொய்த்தநித் தியஆடையால்

மெய்ம்முழுதும் ஒத்தியிரு வேறற்ற அத்துவித வெண்ணீ றணிந்து மிளிரும் வீறுபூ ரணநிலப் பொட்டுமிட் டுப்பெரிய மெய்ஞ் ஞான தீபதட்டால்

அம்மருவும் ஆலத்தி சுற்றிமற் றிச்சையுட னுஞ்ஞா னங் கிரியையென் றருள்செவிலி யாயரங் கருகிலுற ஆரூ றகன் றசிவ வாரியிலெழுஞ்

செம்மையா ரமுதம்பு கட்டவள ருங்குழவி செங்கீரை யாடியருளே திமிரமல மகலவரு குமரசர வணமுருக செங் கீரை யாடியருளே. ௧

13 அஞ்சக் கரப்பரந் தொட்டிலிற் சதுர்வேத மானவட மொருநாலையும் ஆதியுடன் இச்சைஞா னங்கிரியை நாமமுற் றநல்வளர்ந் தொளிர் சத்திகள்

நஞ்சக் கரங்கொடு பிடித்தங் கசைத்திடத் தகுபரையும் ஆதிசிவ னுந் தாமுள மகிழ்ந்துறச் சோமனென நிலவுபொழி தவளயா னைக்கடவுளும்

விஞ்சக் கரம்புனையு முதல்வர்பதி னொருவரும் விபுதர் களும் அரிபிரமரும் வேணிமுனி வரரும்அருள் ஞானமுனி வரராதி வியனுலக ரும்பரவவே

செஞ்சக் கரப்பரிதி யெனநிலவு போரூர செங்கீரை யாடி யருளே திமிரமல மகலவரு குமரசர வணமுருக செங்கீரை யாடியருளே. ௨

14 குஞ்சிமுடி யுற்றசெஞ் சுடிகையாடச்செவிகொள் கோலக்
குதம்பையாடக் குமுதமென அமுதொழுகும் இதழ்களா
டக்கரங் கொண்டபொற் றொடிகளாடக்
கஞ்சமல ரைப்பொருவு நயனமா டக்கடி தடத்தரை
வடங்களாடக் கருதரிய முத்தியின் புதவுச் றடிமருவு நனகநற்
றண்டையாட
அஞ்சுவடி வத்தசுரர் திண்டாட அரிபிரம ராதிசுரர்
கொண்டாடநீள் அகிலசர அசரங்கள் நின்றாட எண்
டிசையோ டண்டபகி ரண்டமாடச்
செஞ்சர வணப்பொய்கை மஞ்சமிசை நிலவும்இறை செங்
கீரை யாடியருளே திமிரமல மகலவரு குமரசர வணமுருக
செங்கீரை யாடியருளே. 15

15 ஐந்தொழிலு மெனதிவைக ளாகுஞ் சிருட்டிமுத லானமுத்
தொழில்சடத்தும் அறிவிடத் தோரிரண் டும்வினைக்
கீடாய் அவற்றையுயி ரறியாமையால்
முந்திவரு தன்னையும் பிறரையுங் கருதினளி முதிர்விழைவு
வெகுளிமருவி முன்னுசுக துன்பங்கள் மன்னியிரு வினை
மேவி மூடப்பி றப்பிலாழும்
பந்தமுறு முயிர்சுதந் திரமிலி சடம்பாச மானகரு விகள்
முழுதுமே பகருமற் றவைநடத் திடுமொருவ னினிவை
பகுத்துன் சுதந்திரமறச்
சிந்தனைசெய் பந்தமறு மென்றெனக் கருள்குரவ செங்
கீரை யாடியருளே திமிரமல மகலவரு குமரசர வணமுருக
செங்கீரை யாடியருளே.

16 காம விடத்தால் மாமயல் கொண்டே நொந்தேனைக்
காருணி யத்தால் வாவென வந்தாள் தந்தோனே
தீமை யிழைத்தேழ் வாரிதி சென்றே நின்றேனைச்
சீரருள் பெற்றா ரார்கரை தந்தா ளெங்கோனே
மாமல முற்றே தோமுறு நெஞ்சேன் உய்ந்தார
வாய்மொழி நற்றேன் நீமிசை யிந்தாயென் றீயுஞ்
சேம நிதிப்போ ரூரிறை செங்கோ செங்கீரை
தேவர் தமக்கோர் மாமணி செங்கோ செங்கீரை.

17 களவறு ஞானிக ளுளமலர் மீதி லெழுந்தா ருந்தேனே
கடையனை மேவிய மலமற வோர்குரு என்றே வந்தோனே
அளவறு சூரிய ரெனமயி லேறி யுவந்தா ருங்கோவே
அகமுக மாயொரு சுழிமுனை சேர்பவ ரங்கே யுந்தேவே

இளநில வாள்நகை யுறுகுற மாதை யிசைந்தா ளுந்தோளா
எழிலடி யார்முத லனைவரு மேநசை கொண்டா ருந்தாளா
தெளிவுற வேயென தகநிறை பேரொளி செங்கோ செங்கீரை
திகழ்சம ராபுரி முருக சடானன செங்கோ செங்கீரை. ௬

18 மகபதி சக்கிரி மலரயன் நந்திய வண்சே ருங்காவே மல
மறும் முத்தர்க ளெனும்அளி சுற்றிய தண்சூ ழும்பூவே
இகலறு மெய்த்தவ முழுதையும் உற்றவர் என்கூ ரும்பேறே எழி
லருள் பெற்றுயிர் மயில்கள் களிக்க எழுந்தா ருங்காரே
ககன சுரர்க்கொரு துணையென நெட்டயில் கொண்டே
நின்றோனே கடவுள் மடப்பிடி தனஇணை தைத்தொளிர்
திண்டோள் மொய்ம்போனே
திகழ்மதி யொத்தொளிர் சமர புரிக்கிறை செங்கோ செங்
கீரை செறிதய வுற்றவ ரிதய புரிக்குக செங்கோ செங்
கீரை. ௭

19 குவளைப் பிழிசெங் குமுதப் பிழிகோ கனகப் பிழிகூடிக்
கோதறு சேதகி மாகிக் கூனற் கொழுவுழு சிதைதொறுந்
தவளத் தரளத் தொடுபிழி ஊறல்த தும்பக் கடைசியர்தந்
தண்ணகை யாடிமித மூறலொ டுஞ்சம ழைமென வுட்சினவிப்
பவளக் கடிகைப் பேரணி சரிநிகழ் பங்கய மென்கையாற்
பணிலத் தரளத் திரளைத் திடரிற் பழனக் கரைதரவே
திவளுற் றிடுதுண் டீரநன் னாடா செங்கோ செங்கீரை
சீரூர் போரூர் வீரம யூர செங்கோ செங்கீரை. ௮

20 புள்ளுங் கிளியும் மயிலும் குயிலும் பொன்னஞ் சிறை
யனமும் பொருகோ டரமுங் கரியுந் திரியும் பொங்கர்ப்
புதுமலர்வாய்க்
கள்ளும் விள்ளும் இருவிழி பிழியுங் கனிவகை யின்சாறுங்
காலாய் மடுவாய் ஆறாய்ஓடிக் கடல்புக எதிரேறித்
துள்ளும் மகரம் புயலின தகடு துணித்துச் சலமேவிச் சுடர்
வான் மகரஞ் சாடிக் கங்கை துளைந்து திரும்பிவருந்
தெள்ளும் வளமுள தொண்டைநன் னாட செங்கோ செங்கீரை
சீரூர் போரூர் வீரம யூர செங்கோ செங்கீரை. ௯

21 ஓதிம சாலம் மேதியி னங்கள் உழக்கப் பேரேரி ஒள்ளிய
கமலப் பள்ளியை விண்டங் குயர்தண் டலையேறத்
தாதவிழ் தண்டலை ஞிமிறுகள் விரைசெறி தடமலர்மீதே
றத் தடநீ ராடிய மடவார் வெருவித் தண்ணதி நீரேறக்

கோதறு நதியுறை வாளைகள் தாவிக் குளிர்வயல் மடை
யேறக் குலவிய மடைதவழ் குட்டவளை பதறிக் கொழுவிய
கமுகேறத்
தீதற வொளிர்தரு தொண்டைநன் னாடே செங்கோ
செங்கீரை சீரூர் போரூர் வீரமயூர செங்கோ செங்கீரை.

---

3. தாலப் பருவம்

22 கறையின் றொளிரு மதிமுகத்துக் கரும்பன் னாரும் ஆட
வருங் கலவித் தேறல் அயின்றயின்று களித்துத் தருக்கி
விளையாடும்
நிறையுஞ் சோமச் சிலைத்தகடு நிரப்பிக் குலிசத் தூணி
றுத்து நிலைகொண் டரிய நவமணிகள் நிகழும் மாடைத்
தசும்புநிரைப்
பொறைகொண் டிலங்கும் பலமாடப் புனிதக் கொடிகள்
கற்பகப்பூம் பொங்கர்க் குறுந்தாள் நறுமுகையிற் புடைக்
குந் தோறும் மடலவிழ்ந்து
தறையில் நறையின் பெருக்கூற்றுஞ் சமர புரியாய்
தாலேலோ தமரக் கடலைக் கடைந்தமுதந் தருவோன்
மருகா தாலேலோ. க

23 மகரப் பரவை யளறுபட மாயைத் திறமார் கிரவுஞ்ச வய
மால் வரைசெந் தூளியெழ மதமா முகத்துச் சினத்த
வுணன்
அகலக் குலிச வரைதகர அரிமா முகன்பே ராயிரவாய்
அருஞ்சோ ரிகள்நின் றலையெறிய அண்ட கூடந் தொடுஞ்
சூதம்
இகலற் றலறி விழஅசுரர் எவரும் பதறிக் குடியோட
இலங்கும் அமரர் கலங்காமல் எழில்வா னுலகங் குடி
யேறத்
தகமைச் சுடர்நெட் டிலைவடிவேல் தடக்கை யெடுத்தோய்
தாலேலோ தமரக் கடலைக் கடைந்தமுதந் தருவோன்
மருகா தாலேலோ. உ

24 மூல நிலத்தி லதோ முகமாய் முகிழ்த்து விழி இன் றொடுதுயிலுமா
மூரிப் பாம்பைக் கால் அனலை மூட்டி யெழுப்பி நிலம் ஆறுஞ்

3. தாலப் பருவம்

சில மொடும்போய்த் தரிசித்துச் செழுமா மதியி னமுதகடல்
தேக்கி யகந்தங் கசைவறுமோர் தெய்வத் தவத்தோர் உளவிழியிற்
காலுந் தீப மினல்பந்தங் கடிகூர் விரிசு கதிர் மதியோற்
காட்டு மொளியா யிவையாவுங் கடந்தாங் கரிவில்
பேரொளியாய்
சால விளங்கும் விந்துவெனுந் தடமா மயிலோய் தாலேலோ தமரக்
கடலைக் கடைந்தமுதந் தருவோன் மருகா தாலேலோ. ௩

25 காரார் திசைமலி போரார் களிறு கலங்கிப் பிளறிடவே
கனக நிறத்துத் திருகு மருப்பிற் கனிசின மொடுமோதிப்
பேரா யிரமுடி யுரகன் நெளிக்கப் பின்போய் முன்னேடிப்
பேசரு வடவரை குலவரை திசைவரை பெயரும்
படிதாவிப்
பார்சூ ழேழ்கடல் குமுறத் துள்ளிப் பரிவா னகமோதிப்
பகரரு கோளகை சாடிப் பீடுறு படிவரு தகருடையோய்
தாரார் பொழில்சூழ் போரூ ரிறையே தாலோ தாலேலோ
சண்முக முக்கட் பண்ணவர் குருபர தாலோ தாலேலோ. ௪

26 அமரர் தமக்கன் றொருநாள் இரணிய அணிவட வரை
மீதே அறைதரு முப்மா யையினூ டுருவி அகண்டா
காரமதாய்த்
திமிர மகற்றிய மூச்சுட ருக்கொளி செய்கா ரண
வொளியாய்த் திகழ்தரு புவன சராசர முழுதுஞ் செறிபூ
ரண வெளியாய்க்
கமையுறு மனவா சகமொடு காயங்கண் டள விடவருநின்
காட்சியை மாட்சிமை பெறமுன் காட்டிய கண்ணே
யாவர்க்குந்
தமரென நிலவிய சமர புராதிப தாலோ தாலேலோ
சண்முக முக்கட் பண்ணவர் குருபர தாலோ தாலேலோ. ௫

27 கோளகை தடவிக் குடைபல நீடக் கொடியெண் திசை
மூடக் கோதறு பேரணி சூரியர் மறையக் கொழுவிய
வெயில் வீச
நீளிய சாமரை வீசப் பேரிகள் நீள்கட லேழெனவே
நின்று முழங்கத் தெய்வத நகரில் நிரப்பும் அரம்பையர்
தாம்

வேளை யருட்டு விழித்தொழில் கைத்தொழில் வேறு
காடன மிட்டு வரப்புய லொத்தவன் முதலவர் போர்ச்
சிவ ரச்சுரர்கைத்
தாளம தொத்தவெள் ளானையி லுற்றேய் தாலோ
தாலேலோ சண்முக முக்கட் பண்ணவர் குருபர தாலோ
தாலேலோ. சு

28 தென்னங் காவைச் சூழப் பூகத்திரளவை புடைசூழத்
தேமா வினமற் றவைபுடை சூழச் செறிதரு பலவின்
இனம்
மின்னும் மவைபுடை சூழப் பெருவாழைக்கா டவைசூழ
மிளிர்கன் னற்கா டவைசூ ழப்புனல் மிகுநெற் பணை
மருதம்
மன்னுஞ் சூழற் பொன்னம் பூமியில் வானவர் வந்திழிய
மலிசோ பானம் போல விளங்கிய வளநெடும் இள
மாழைத்
தன்னந் திகழ்சா ரற்போ ரூர தாலோ தாலேலோ சண்
முக முக்கட் பண்ணவர் குருபர தாலோ தாலேலோ. எ

29 செங்கட் சிறுமின் னெளிர்வன மேதிச்செழுமே கங்குழு
மித் திகழ்தரு வரைமிசை கணைகுர லோடுதீம் பால்சொரி
வெள்ளருவி
வெங்கட் பணிமணி யின்குலை கழைமணி வெண்குலை
பொங்கொளிசேர் வியன்நீ லக்குலை யொடுமச் சங்கநல்
வேணியெ னும்படியே
துங்கப் பேரலை கொண்டு வரன்றித் துண்ணென் றிழி
யொலியாற் றுடியடி வரைமுழை தோறுங் கண்படு
சோலைச் சாரலெலாந்
தங்கப் பொடியே மிளிர்போ ரூர தாலோ தாலேலோ
சண்முக முக்கட் பண்ணவர் குருபர தாலோ தாலேலோ.

30 கஞ்சனை யன்று முனிந்துசிவந்தருள் கையாய் தாலேலோ
காமனை வென்றவர் தோளிலு லாவிய காலாய் தாலேலோ
மஞ்சன் மகன்கன வின்சொல் வழங்கிய வாயாய்
தாலேலோ மஞ்சள் வடஞ்செறி குஞ்சரி கொங்கை
கொள் மார்பா தாலேலோ
விஞ்சுறு மன்பினர் பந்தனை கொல்லருளிர் விழியாய் தாலேலோ வேடு
வர் மங்கையு ளங்குடி தங்கிய மெய்யாய் தாலேலோ

தஞ்செ என வந்தவ ருஞ்சிடு சமர புராதிப தாலேலோ
சரவண பவனே குரவணி தருசண் முகனே தாலேலோ. ௯

31 குண்டச் சமணக் கரிகளை யடுகோ ளரியே தாலேலோ
கும்பந் திடுமென் பைந்திரு விற்றரு குமரா தாலேலோ
பண்டைத் தமிழ்நக் கீரன் சிறைவிடு பண்பா தாலேலோ பச்சைக்
கொடிகச் சுப்பொரு கலசப் பாலா தாலேலோ
மண்டைத் தலையிற் பலிநசை கொண்டவன் மைந்தா
தாலேலோ வாரணம் ஐந்து கரங்கொடு தழுவிய வாகா
தாலேலோ
தண்டைத்தாளுந் தோள்களும் அழகிய சதுரா தாலேலோ
சரவண பவனே குரவணி தருசண் முகனே தாலேலோ. ௧௦

4. சப்பாணிப் பருவம்

32 பொருநைநதி யிற்படுந் நிளமரக் காவிற் புகுந்துசந் தப்பொங்கரிற்
புங்குமண நாறுதென் றற்குழவி விளையாடு பொதியப் பொலங்கு
வட்டில்
திரையெறியு மணியாழி யங்கையி லடக்கியஞ் செந்தமிழ்க்
கடல்விரித்துத் திறமையுடன் உரையுமொரு குறுமுனி யகத்தினுள்
திமிரமற மறைமுடிவெனும்
அருளொளி பரப்புஞா னக்கொழுஞ் சுடர்வைத்த ஆருனனக் கொண்டலே
அன்பர்வாய் வண்குமுதம் விண்டுதண் தமிழ்நறவ மார
வெழூ மொருமதியமே
தருணவுமை முககமலம் மலரவரு பரிதியே சப்பாணி
கொட்டியருளே தடமலையை நிகர்கரிகள் திரிசமர புரி
முருக சப்பாணி கொட்டியருளே, ௧

33 அலைகட லிடைப்பெரிய மகரமீன் நீர்கிழிய அம்பிற் கடிந்
தேகுமா றரவுயர்த் திடுகோடிக் குருகுலக் கோமகன்
அடற்படைக் கடலுடையவே
சிலைவலியவாகுவல யப்புயப் பற்குணன் தேர்கடவி வெற்றி
வளைவாய்ச் செம்மலரில் வைத்துமறு மன்னர்செவி செவிடு
றச் செல்லிடித் தொனிமுழக்குந்
தொலைவறு பசுங்கதி ரெறிக்குமர கதநிறச் சுந்தரப் புயன்
மருகனே சுருதிமுடி வாசனத் துறைபவரை முலைக்குடஞ்
சொறியமுத வாரிநா றுங்

தலைமைபெறு செங்குமுத வாயனே தூயனே சப்பாணி கொட்டியருளே தடமலையை நிகர்கரிகள் திரிசமர புரி முருக சப்பாணி கொட்டியருளே. உ

34 ஈராறு பரிதியீ ராறுமே ருதயத் திருங்குழை சுமந்த புயமும் ஈரெட்டு வொண்கலை மேவிக் களங்கமுயலின்றிச் செழுஞ்சுடர்விடும்
ஓராறு மதியமீ ராறுதெய் வக்கமல ஒண்மலர் மலர்ந்த படியே ஒற்றுமை பெறக்கொண்டு நிற்றல்போ லத்திகழும் ஒளிவிழி சிறந்தமுகமுஞ்
சீரார் படைக்கலக் கமலமும் மார்பமுஞ் செய்யதண் டைத்தாளுமென் திமிரமற எனதகங் குடிகொண்டு மீளாது திகழ்வீடு தருகுரிசிலே
தாரார் சடைப்புனிதர் பாலகு ருக்கடவுள் சப்பாணி கொட்டியருளே தடமலையை நிகர்கரிகள் திரிசமர புரி முருக சப்பாணி கொட்டியருளே. ந

35 நனவில்வரு கனவிற் சுழுத்தியிற் பொறிகரண நற்புருட னிற்பகுதியும் நவில்கால பரமதில் சுத்தமா யையும்விண் ணின் நண்ணுபூ ரணமாயதோர
உனலருவி யோமத் திருஞ்சுத்த வித்தைமுதல் ஒருமூ வகைக்கருவியும் ஒருபரம துரியத்து விந்துவும மிளிர்விசு வம் உண்டதிலைச யுயர்நாதமும்
வினவலுறும் உபசாந்தம் அதனில்மா மாயையும் மிகு சொருபம் அதனிலிருளும் விளலுமென வுரைசெய்தென் உள்ளமலம் அகல அருள் விழிவழிப் பொழியுமுகிலே
தனபதியை எலுவனெள வுளமகிழும் அரன்மதலை சப் பாணி கொட்டியருளே தடமலையை நிகர்கரிகள் திரிசமர புரிமுருக சப்பாணி கொட்டியருளே. ச

36 குலிசக் குழுச்சுலவு பூனதக் கிம்புரிக் கோடுநா லுடைய வெள்ளைக் குஞ்சரக் கும்பமிசை கொட்டல்போ லச்சிவன் குலவுப் புயங்கொட்டல்போல்
மலைபெற்ற பைம்பிடிப் பாலுண்டு முத்தமிழ் மதம்பொழியு மந்தநாளின் மன்னுநத் துவமசியின் மும்மைப் பதங்களை வகுத்தறி வுறுத்துமுறைபோற்
நலகப் பிணக்குடைச் சமயப் பெரும் பறவை கடியுமொரு கருவியதுபோற் கருதரிய பதிமுதல் நிரிபொருளும் நிசமெனக் கைக் கறிப் பறிவித்தல்போல்

தலைமைத் தமிழ்ச் சங்கம் அளவிட்ட விரகமுருக சப்பாணி
கொட்டியருளே தட மலையை நிகர்கரிகள் திரிசமர புரி
முருக சப்பாணி கொட்டியருளே. ரு

37 கண்ணன் திருத்தங்கை முலையமுத முட லுண்டு கனஞான
வரையிவர்ந்து கருதரிய சுரர்முதற் பயிர்கள்தழை யப்
பெருங்கார வுண மாசுணமெலாங்
கண்ணென் றுளஞ்சுறுக் கிட்டுமரி யச்செழுஞ் சுடர்
விடுந் தாரை நெடுவேற் சோதிமின் மின்னியெழு தீபச்
சிகைப்பொருவு சுடிகைக் கொடிப்பேரிடி
எண்ணெண் திசைக்களிறு பிளிறிட இடித்துமுறை இன்
னருட் பொழியுமுகிலே இசைமுழவு பேரிகை வலம்புரி
முழக்கமுடன் எழில் மங்க லச்சும்மையுந்
தண்ணந் துறைப்பரவை யோடிகலு போரூர சப்பாணி
கொட்டியருளே தகைமைபெறு குறவனிதை விழியிணைகள்
குடிகொள்புய சப்பாணி கொட்டியருளே. சா

38 மரகதப் பந்திநிறை பைங்கிரண மண்டிலம் வழங்குகுழை
முகமதிகளும் மாணிக்க மணிராசி யிளவெயிற் றிசைவீசு
மகுடநீ டியமுடிகளுங்
கரகதிர்ப் பகலெனச் சுடர்விரித் தொளிர்வயிர கடகநிறை
செறிதோள்களுங் கறையாலு மதிமண் டலங்களென நித்
திலங் கதிர்விடு மதாணிமார்பும்
திரகதச் செக்கரின் நிறத்துகில் மருங்குலுந் நிப்பியத் தல
நவமணித் திரண்மண்டு தண்டையங் கமலமுந் திகழவிச்
சித்திரப் பைஞ்சிறைமயிற்
குரகதத் தினைநடவி யடியவர்க் கருள்முருக கொட்டியருள்
சப்பாணியே கூரு ரயிற்கிறைவ போரூர் நகர்க்கதிப
கொட்டியருள் சப்பாணியே. எ

39 உடலிற் குடர்நீ ளக்கொடு சென்று வணக்திரள் வட்ட
மிட ஒள்ளிய செல்வப் பிள்ளைகள் பற்பல உயர்பட் டம்
விடல்போற்
கடலிற் படுகுரு திப்பெரு வெள்ளங் கட்குழி சிறுபலபேய்
கடிஅதள் மூடிய பேரிகை முழவு கரங்கொடு கரைகாண
மிடலுற் றிடுபிண மாமலை தோறும் வியன்பேய் களியாட்
டம் இட்டா டத்தலை வட்டா டக்கடு வெஞ்சூர்க் குல
முழுதுங்

கொடுமைத் திறமும் அறவேல் விட்டவ கொட்டுக சப்பாணி கொற்றவ நற்சம ரப்பதி யுத்தம கொட்டுக சப்பாணி. அ

40 ஆடகத் திரள்மதிலும் மேல்நிலைச் சிகரிகளும் ஆணிமுத் தொளிர்பேடையும் ஆழிதத் தலைபொருவு பீடுடைக் கொடிகள்பல ஆடுபொற் குடமாடமும்

நீடுதெற் றிகளுமணி சூளிகைச் செழுமனையும் நேர்செலுத் தியதேர்களும் நீர்நிறைத் திடுகுடமும் வாழைநற் கமுகினமும் நீள்நிலைப் பலதேர்களுஞ்

சேடுறத் திகழ்மகர தோரணப் பலமறுகு நோறுமுந் தமிழோர் களுஞ் சீர்மறைத் தலைவர்பரி பூரணத் தவரனைய பாவலரெத் தவர் பாவலருங்

கூடுமொய்த் தொளிர்பரம யாநகர்க் கொருமுதல்வ கொட்டியருள் சப்பாணியே கூடலிற் செழியன் அழல் கூன் அறப் புரியும் இறை கொட்டியருள் சப்பாணியே.

41 தீதறு கற்பக நற்றரு வுற்ற செயக்குலி சப்பாணி
கோடுறு மாடமு றுயில பசைநிறைந்த செருச்செய் வளைப்பாணி
போதிடை யுற்றுல கத்தை யளித்த புதுக்கர கப்பாணி
பகரா நற்றவர் கற்றவ ரேதுபு புவித்தலம உற்றோர்கள
மூதணி கைக்கம லத்தொ டுவப்பு முகக்கம லப்போது
மூட விரிக்க வுதித்த மதிக்கதிர் ஒத்தெழு மெய்த்தேவே
கோதறு நற்சம ரப்பதி யுத்தம கொட்டுக சப்பாணி
கூரொளியிற் படை யுற்றசுரர்த் திறை கொட்டுக சப்பாணி.

---

5. முத்தப் பருவம்

42 கடல்கொக் குடும்பின் சிரசுகளுங் கரிக்கோ டேனமூடக் கோடுங்கழையுங் கரும்புங் கமுகினமுங் கதலி சாலி கடிக்கமலம்

புயனத் தாதி தருமுத்தம் புனலிற் கனலிற் புடவியினிற் பொன்றும் பொதியிற் கேழொளிபோம் பொருந்தும் விலையுண் டவைவேண்டேம்

இயல்புற் றென்றுன் அழிவிலதாய் என்றும் புதுமை தருமொளியாய் எவர்க்கும் மதிக்க அரிதாகி இருந்து மிகுந்த மதுரமெலாம்

முயல்வுற் றளிக்கும் நின்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே
முகுந்தன் மருகா சமரபுரி முருகா முத்தந்தருகவே. க

43 சந்தங் கமழ்மந் தாகிலத்தேர் தருக்கோ டிவர்ந்து பொறி
அளிகால் தளைக்கு முறுக்கு நாண்கழைக்கோ தண்டங்
குழைத்து வளைத்தேற்றி
இந்தங் கவிகை யமுதநிழல் ஈயக் குயில்கள் விருதூத
இசைவா ரிதிப்பே ரிகைமுழங்க இருள்மால் களிறுஞ்
சுகப்பரியுங்
கந்தங் கமழுங் குழற்படையுங் கடவுள் வசந்த னொடு
சூழக் களித்து வருவோ னொளித்தேகக் காட்சி தருமட்
டழ குடையோய்
முந்துந் தவத்தோர் பணிசரண முதல்வா முத்தந் தருகவே
முகுந்தன் மருகா சமரபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. உ

44 பெருகுங் கருணை சுரந்தொழுகும் பிராட்டி பசும்பொற்
குடத்தமுதம் பிறங்கும் அறுவர் ஈராறு பெரிய குரும்பை
யொழுக்கமுதுங்
கருகுஞ் சகரர்க் கருள்புரிந்து கடலின் அகடு கிழித்
தொழு குங் கங்கைப் பெருந்தாய் ஆயிரமாங்கனிவாய்
முத்த மிடுமமுதுங்
தருகின் சினையும் பிறைக்கொழுந்துங் கூடத் திகழுஞ் சஞ்
சடைப்பெருமான் தமுதத் திருவாய் முத்தமிடக் கொழிக்கும் நறவும்
மோனசுகம்
பருகுந் திரும்புங் கனிவாயால் முத்தந் தருக முத்தமே முகுந்தன்
மருகா சமரபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. ங

45 பனியிற் குறிய துளி தூற்றும் பரவைத் தரங்க மெடுத்
தெறிந்த பணிலத் திரளும் இரசிதப்பூம் பணிச்செரி
பெய்ந்த முரண் இனமும்
கனிமுற் றியசூல் உளைந்துசொரி களிவெண் தரளத் திடர்
தோறும் கவைதீர் பவள வண்டல்வரை நடுவும் படமர்
மடமகளிர்
இனிதுற் றிவர்ந்து பனைப்பாளை இருந்த கலச மதுவருந்தி
இணர்க்கே தகையும் புனைப்போதும் எடுத்து முடித்துக்
களித்தாடும்
முனிவர் குழாங்கள் புகழ்போரூர் முதல்வா முத்தந் தருகவே முத்தார்
கொத்தே அறுதிவரு முத்தா முத்தந் தருகவே. ச

46 பூணத மாழைக் கிண்கிணி பலவும் பொலிவொடு கணகணெனப் புனிதத் தண்டையி னொலிகல கலெனப் பொற் றெருடி நிரையதிர

மேல்நகும் அரைவடம் ஓசை தழைந்திட வியன்நவ மணிமாலை விரவி யலம்பக் குண்டல மொளிவிட மிளிர மணிச் சுடிகை

யான முடப்பட மாயிர முந்தள்ளாடத் தவர்நடையிட் டம்மை செவிக்கின் சுவைபெற மழலை அரும்பிதழ் சொரிவாயால்

போன சுகந்தரு ஞானப் பிள்ளாய் முத்தந் தந்தருளே முத்தமிழ் நற்சமரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே. ரு

47 இருண்மைப் படலங் கெடநுங் குஞ்சுடர் எழின்மாணிக் கவரை சுலைந் துடனக் கிரிவந் தீரா றிணைவுறு பரிசதெனக்

கருடத் துவசனும் அறிவரி யானணி கடகத் தோள் தழுவிக் கறையறு முழுமதி யொருபதொன்று கலந்து மகிழ்ந்துறல்போல்

அருள்மொய்த் தொழுகு முகத்தொடு முகம்வைத்தழகிய மழலைசொலி ஐய னுளங்களி பொங்குற முத்தம் அடிக் கடி தருவாயால்

முருகுற் றெழுநீ பத்தொடை யழகா முத்தந் தந்தருளே முத்தமிழ் நற்சமரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே. சு

48 பூவேபூவிற் பரிமள மேபைம்பூவிறை சுவைநறவே பொங்குங் கடலே கடலி லுதித்தெழு புனிதத் தெள்ளமுதே

காவே காவிற் கொஞ்சும் பஞ்ச வனக்கட வுட்கிளியே கண்ணே கண்ணுறு பாவாய் பூவாய் கனியே கனிரசமே

தேவே தேவர் சிரோமணி யேயோன் சீருயிரே யுயிரிற் செம்பொரு ளேயரு ளேமுழு மணியே மணியிற் றேசிகமே

மூவா மறையே மறையின் பொருளே முத்தந் தந்தருளே முத்தமிழ் நற்சமரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே. எ

49 ஆடக நன்கத் தரியால் வேணுக் கம்பு திருத்துவபோல் அலவன் குறுமுள் தாள்கொடு குவளையொடம்புய இதழ் கிள்ளும்

ஓடையில் நீடுங் கவையடி மேதிகள் உறுகுட மடியில்
வரால் உகளி யடிக்கடி முட்டக்கன் றெனஉள்ளிச் சொரி
வெள்ளம்
பீடுறு மாலைச் சாடிசெறா ளாறெழு பிரச வெள்ளத்துடனே
பெருகிக் கதலியின் மஞ்சளொ டிஞ்சி பெருங்கழை
செஞ்சாலி
மூடி நிறைக்குந் தொண்டைநன் னாடா முத்தந் தந்தருளே
முத்தமிழ் நற்சம ரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே. ௮

50 மாலைப் பொழுதிற் பெடையொடு சிறையளி வனசக் கோயில்புக
வளர்மதி யமுத கரங்கொண் டிதழ்வா சக்கத வதுமூடக்
காலைப் பரிதி கரத்தா லந்தக் கதவு திறந்துவிடுங் [ஞ்
கடிமல ரேரிப் பெருமத கெழுநீர் கதிர்வயல் புகஅதிர்போ
சேலைச் சினைபடு களிறு துரத்தச் செறிநில விறிசெனவே
சிதறிக் கனைநாற் காடு மரிபபத் தேனமுதத் தொடுசொரியும்
மூலிச் சுவைநிகர் பாலிநன் னாடா முத்தந் தந்தருளே
முத்தமிழ் நற்சம ரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே. ௯

51 சிமயம் மொய்த்தொன் றிமய வெற்பன் தவபலப் பைம்
பிடியனாள் செறிக ளிப்பண் புறவு ரைக்குஞ் சிலசொல்
கற்குஞ் சிறுகிளாய்
அமர ருக்கும் முனிவ ருக்கும் அடிய வர்க்கும் அமுதமே அவுண
ருக்குஞ் சமணருக்குங் கொடிய வர்க்கும் அனலமே
குமுத நற்பங் கயம்மு ருக்குங் குலிகம் மிக்குஞ் சுவைநறுக்
குலவு கற்கண் டிவையி ருக்கும் இதழ மைப்பைங்
குழவியே
சமர நற்செம் பதிய ருக்கன் தருகமுத்தந் தருகவே தணிகை
வெற்பன் சரவ ணத்தன் தருக முத்தந் தருகவே. ௧௦

6. வருகைப் பருவம்

52 விரைநறுங் குழலினர் கொங்கைப் பெருங்குவடு மிகுதடக்
கடலுழக்க வெள்ளைவா ளைக்களிறு கொளுஞ்சூல் முகில்
பிளிறி விள்ளக் கிழித்தகஃதுறு
நிரைதருங் கந்திக் குடக்கமுத் தறமோதி நெட்டிலைக்
கதலி சாடி நீடுகன் னற்கா டொடித்துப் பொறிச்சிறைய
நீலவண் டோதுகஞ்சத்

திரளொடும் பணைமண்டு நெற்று ளுடைத்திடச் செறி
தரள முகிலாதியிற் சிந்தப் பெருஞ்சோதி யுடுமண் டிலத்
தினில் திகழ்கின்ற மருதவேலி
மருவியம் புகழ்கொண்ட சமரபுரி தனில்நிலவு மஞ்ஞைவா
கனன்வருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடி
யில் வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. க

53 பொன்னஞ் சிறைப்பேடை அன்னங் களிப்போடு புனலாட
நிழல்கண்டுதன் புகலாவி யின்சேவ லுடனூடி மாலையம்
பொழுதிற் கரந்துறைதரத்
துன்னுறு மடற்கேத கைத்துணரை வெள்ளிதழ்த் தூயகஞ்
சக்குழுவினைச் சுரிமுகச் சங்கினைத் திரையெறியு நித்திலத்
தொகுதியைச் சூலிப்பியைப்
பன்னுநா ரைத்திரளை நாடிப் பசும்புனைப் பஞ்சரத் திடை
கண்டுதன் பவளவா யதின்வாய் மடுத்தரு கணைத்துப் பரிந்
ததனின் முனிவகற்றி
மன்னுந் தருக்கொடு திளைக்குநெய் தற்சமர மாநகர்க்
கிறைவருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடியில்
வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. உ

54 குழையளவு தாவடி செலுங்கயற் கட்கவுரி கொஞ்சிவிளை
யாடுகிளியைக் குழகர்வே ணிப்பிறைத் தோணிமிசை
வைத்தலை கொழித்தகங் கையில்விடுத்தும்
உழைவெருவி யுகளவெம் புலியதளை ஆனனத் துறவைத்து
நகைகொட்டியும் ஒளிர்மணிச் சுடிகைமுட வுப்படத் தர
வத்தை உலர்தலை முழைக்கண் உய்த்தும்
இழைபொருவும் ஆமையோ டதில்அறலை மொண்டெரி
அவித்தரி மருப்புவில்லுக் கெண்தோள் தயங்குபுரி நூல்
நாண் வலைத்திட் டெழிற்கரத் திடைபிடித்து
மழைபொருவு களன்மடியில் விளையாடு குகசமர மாநகர்க்
கிறைவருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடியில்
வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. ௩

55 மேருப் பொருப்பையொரு தண்டெனக் கொண்டும்எழு
வேலையை யுறிஞ்சிவிட்டும் விரிசக்ர வாளகிரி யொருவாகு
புரியாக வெவ்வலித் தோளிலிட்டும்
பேருற்ற கயம்எட்டும் எட்டுநா கங்கொடு பிணித்துச்
செவிக்கணிந்தும் பெரியபுவ னப்பொறைக் கமடம தெடுத்
துப் பிறங்குசில் லெனவிடுத்துஞ்

சீருற்று விளையாடு பூதக் கணத்தொடுஞ் சென்றுசூர் வேட்டை யாடுஞ் சேவகப் பெருமாளென் ஆவியுட் பெருமான் செயத்தேவர் முனிவர்பெருமாள்
மாரிப் புயற்கருணை பொழிகின்ற போரூர மாயூர குகவருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடியில்வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. ௪

56 அளகுபல முட்டைதன் சிறைகொண் டணைக்குமா றண்டரா சிகளனைத்தும் அகலப் பெருஞ்சிறையில் விகலப் பொருட்போல் அடக்கிவைத் தும்விடுத்துங்
களவகல வருசுத்த மாயைவெளி முழுதுங் கடந்தொரு கணத்தில்வந்துங் கலிசுவே தத்திலெழு சலராசி தந்தாழி காலஅழல் வெகுளிதந்தும்
புளகமெழு மெய்ச்சிறை யடித்துப்பிர சண்டப் பொருங்கா லளித்துநச்சுப் புழையெயிற் றுரகன்மணி யிரவிதந் துஞ் சிறைப்பொருவில்நிழல் மதியளித்தும்
வளமையுடன் நடனமிடு மாயூர போரூர மாவீர குகவருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடியில்வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. ௫

57 பூதம் புலன்பொறிகள் கரணங் குணம்பகுதி புகலரு கலாதிசுத்தம் பொருவிலிரு மாயையுங் காணவரும் ஆணவப் பொங்கிருளு மூடுருவியே
பேதங் களைந்துயிர்ப் போதங் கலந்துகலை பேசொணு நேர்மை வெளி யாய்ப் பேரா யிரங்கோடி சூரியரும் மட்கப் பிறங்கியெழு ஞானவொளியாய்
ஏதங் கடந்துட் புறம்பாகி யாவைக்கும் இன்பபரி பூரணமதாய் இல கருட் சத்தியே சத்தியா கக்கையில் எடுத்தஞா னச்சேவகா
மாதங் கனங்கள்மும் மாரிபொழி போரூர மாயூர குகவருகவே மலிபுவன முழுவதுங் கிடுகிடென நொடியில்வலம் வருகந்த வேள்வருகவே. ௬

58 கருத்தே புகுந்து கதிகாட்டுங் கண்ணே வருக மெய்ஞ்ஞானக் கரும்பே வருக கருணைபொழி காரே வருக ஆனந்தப்
பெருக்கே வருக யாங்கள்பெறும் பேறே வருக மறைசொல்கிளிப் பிள்ளாய் வருக பிறங்குதெய்வப் பெருமாள் வருக குறமடந்தை

தருக்கே வருக மிடி யகற்றுந் தருவே வருக மன்பதைக்கோர்
கண்ணே வருக எமையாளுங் கோவே வருக பவப்பிணிக்கு
மருந்தே வருக சமரபுரி வாழ்வே வருக வருகவே மறையின்
சிரமெய்ப் பொருளான வள்ளல் வருக வருகவே. எ

59 வட்டாட் டாகு மெங்கள்பவ மாற்ற வருக பொறிவேழம்
வணக்க வருக மனமாவை மாய்க்க வருக மலச்சிறையை
விட்டாட் கொண்டு மெய்ஞ்ஞானம் விளக்க வருக வியனரு
மேலீ டாக்கி யெங்குநிறை மிளிர்பே ரின்பந் தரவருக[ளே
தட்டா திருந்த சிவபோகமுந் தாவென் றிளைக்கும் மயலகற்றித்
தானே யதுவா யதுதானாய்த் தயங்கு மோனந் தரவருக
மட்டார் சோலைச் சமரபுரி வாழ்வே வருக வருகவே
மறையின் சிரமெய்ப் பொருளான வள்ளல் வருக வருகவே.

60 உயிருள் மருவு திமிரம் இரிய ஒளிரும் அளவில் பரிதியே
உததி பெருகு கருணை பெற்றிதனை உளறு மதுரமதியமே
இரவின் மதுர முழுதும் அறியும் இசைகொள் பெரிய புலவனே
இரவு பகலும் நினையும் அடியர் இதய நகரின் அரசனே
கயிலை யிறைவர் மகிழ வொருசொல் கழறு பரம குரவனே
கருணை சுரர்கள் முடிகள் தடவு கமல சரண கடவுளே
மயிலின் முதுகில் உதய குமரன் வருக வருக வருகவே
மகிமை தழுவு சமர புரியன் வருக வருக வருகவே. கூ

61 அறைய அரிய கருவி யடவி யருக வொழுகு நதியமே
அறிவில் சமய அரிகள் வெருவி அலற முடுகு சரபமே
நிறைகொள் பரம சுகமெய் யடியர் நினைவில் ஒழுகு பிரமமே
நிகழும் அயனும் அறிய அரிய விமல வெளியின் பரமமே
கறைகள் இரிய எனது மனது களுலி நிலவு புணரியே
கலக வினைவலையை யடுநற் கருணை பொழியும் எழிலியே
மறைகள் குலவு கமல சரணன் வருக வருக வருகவே
மகிமை தழுவு சமர புரியன் வருக வருக வருகவே. கO

---

7. அம்புலிப் பருவம்

62 மானை ஆகந் தழுவை வாய்இவனும் உமைதந்த மானை ஆகந்
தழுவுடையான் வள்ளைக் கங்கையலை தவழ் குழவி நீயதின்
மடித்தலைக் குழவி இவனுந்
தேனையைய மொழியவர் மகிழ்வருவாய்இவன் திகழு
மவர் மகிழ்வருவான் சேவடியும் முடியும் நீ யறிதிமற்
றவை இவன் சிறுவர்க்குச் சுட்டியறிவான்

சோணை மழை யெனஅமுது பொழிகிரணன் நீஇவன் சுக
கருணை யமுது பொழிவான் துன்னிருள் கிழித்தெழுஞ்
சோதிநீ யிவனடியர் துகளிருள் கிழித்தசோதி
யானஇம் முறைமைகொடு நீநிகர்தி யான்மகிழ்ந் தம்புலீ
யாடவாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே க

63 சுரர்சிலர்க் கமுதுதவி நீதேய்வை கதியமுது தொல்லுயிர்க்
குதவிநிறைவான் தோமுறு களங்கன்நீ யிவனடியர்
கனவினுஞ் சொல்லுறு களங்கம் அறியார்
உரஅரவி னுக்குநீ வெருவுவாய் அஃதுமிவன் ஊர்பரிக்
கொருகவளமாம் உலகைவலம் வரவுனக் கொருதினஞ்
செல்லும் இவன் ஒருநொடியி லோடி வருவான்
இரவினுக் குரியவொளி நீயிவன் அகம்புறத் தெக்காலும்
மிக்கவொளியான் எய்துதண் ணளிசிலர்க் குடையைநீ
யனைவர்க்கும் இவனெண் ணு தண்ணளியினன்
அரன்முத லெவர்க்குமொரு குரவனிவ னாதலால் அம்புலீ
யாடவாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. உ

64 மயிலும்அயி லுங்கொண்டு வன்பகை தவிக்கலாம் மலரடித் தோணி
கொண்டுன் மாருத பவசலதி யேழுங் கடக்கலாம் வானுலகு தொழ
வாழலாம்
வெயிலொளியும் நிகரல வெனப்புகல மெய்ஞ்ஞான மிக்க
வொளி பெற்றுய்யலாம் வீடகத் துலையா திருந்தமு தருந்
தலாம் மிகு துகட் சிறைகடியலாங்
குயிலனைய மொழியார் முகத்தினுக் கொப்பெனக் கூறுத
பெருமையுறலாங் கொடியகய நோயகன் றெப்பொழுதும்
ஒல்காத குலிசமென வடிவுபெறலாம்
அயிலேமுள ரிக்கரங் கொண்டசே யனுடன் அம்புலீ
யாடவாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருக
னுடன் அம்புலீ யாடவாவே. ௩

65 கஞ்சா தனத்தனைச் சிறையிடுவன் முத்தமிழ்க் கவிஞரைச் சிறைவிடுப்
பன் கடியசூன் றடுவன்இருள் கடியுங் குணக்குன்று
கனகும்ப னுக்கருளுவன்
எஞ்சாத கடலழித் தரிவைமுரு காஎன்றிசைக்க அருள் வாரிதருவன்
இகலவுணர் கிளைகட்டடைந்த கடவுளரெனும் இரும்பயிர்
தழைப்பவைப்பன்

நஞ்சாய சமணர்கழு வேறவிட் டடியர்நா டோறும் டேற
வருவன் நவைதழுவு புத்தன் முடியிடறியழ லடும்என்பை
நளினமங் கைக்கிணை செய்வன்
அஞ்சா திருந்திடே லிவன்வெகுளி கொளுமுனம் அம்புலீ
யாடவாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருக
னுடன் அம்புலீ யாடவாவே. ௪

66 முக்கணு மகனரிய திருநுதற் குறுவியர்வின் மூரிவட
வையினுதித்தோன் மூதண்ட கோளகை கிழித்தெழுந்
தாயிர முகந்தொறும் வெகுளிபொழியத்
தக்கன்மக சாலையுட் புக்கியங் குறைகின்ற சதகோடி
தேவரையெலாஞ் சாடிக் கொழுங்குருதி யாடிப் பெருந்
தூளியாடித் தருக்கியாடி
மிக்கவுன துடலமொரு கறியாக மாநிலம் மிகுத்தபே ரம்மி
யாக மேன்மைதரு பாதவெங் குழவிகொ டரைத்தனன்
வியர்வினு லவனையுதவும்
அக்கடவுள் கட்கனல மிக்குழவி நீவிரைந் தம்புலீ யாட
வாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. ௫

67 விரவுபல அண்டங்க ளிவன் உட்டை யெனவைத்து விளை
யாடு பைங்கழற்காய் விரிகருவி யாருறு மிவனேவல் தலை
கொண்ட வீறாழி யக்காரராம்
பொருவரிய இருமாயை யிவனுளம் நினைத்தபடி புரிகின்ற
தாதியர்களாம் பூரணத் திரள்ஞான வாரியெழு சுவைய
முதுபோசன மிவன் தனக்கே
கருதரிய மறைநாலு மிவனர சிருக்குமொரு கதிர்மணிச்
சிங்க அணையாங் ககனசுரர் அனைவருமி இவனைப் பணிந்
துகை கட்டும் பெருஞ்சேனையாம
அரிபிரம ரிவனுக் கமைச்சராம் ஆதலால் அம்புலீ யாட
வாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. ௬

68 மேகசா லங்களென நீலக் கலாபம் விரித்துவிச் சித்ரகிரி
போல் விண்டுவினை மேவியோர் சண்டநா கத்தனை விடுத்த
வனை வேலைமூழ்கப்
பாகுவா ரிதியளறு படமொண்டு சிவலோக பரியந்த மேவி
நின்று பரமனுல கும்பரந் தாமனுல கும்பரி மளிக்கின்ற
கமலனுலகும்

போகமலி கற்பகா டவிநீழல் வாழ்வே பொலிந்தபுரு கூதனுலகும் புகருலகு மதியுலகு கதிருலகு பூவுலகு பொங்கப் பொழிந்து மீளும்
ஆகிறைவர் பின்வருந் தோகைஇறை தன்னுடன் அம்புலீ யாடவாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன் அம்புலீ யாடவாவே. எ

69 புலன்மறுகு பொறியையுறு கமடமென வுட்கொண்டு பொருமுக் குணங்கள் வென்று பூரகம் இரேசகங் தாரகமெனுந்தொழில் புகன்றகா லிற்பயின்று
கலகமறு நடுநாடி சென்றுமுச் சுடர்களின் கதிர்மண் டலங்கடந்து கணபணு டவியுரகன் முடியிற் றுளக்கம் அறு கம்பத்தின் அசைவற்றுளோர்
மலஇரவு விடியமிகு துறவுணர்வு நசையறுதல் மலிகுணக் குன்றின் முடிமேல் மன்னுஞா னக்கதி ரெழுந்தொளி பரப்ப மாருதுதச நாதமுழுதும்
அலகில்பவ துயிலறக் கூவுசே வலனுடன் அம்புலீ யாட வாவே அருமறையின் ஒலிநிலவு சமரபுரி முருகனுடன் அம்புலீ யாடவாவே. அ

70 கானவர் குலமட மானை மணந்த கடம்பன் கரைபொரு நீர்க் கஞ்சச் சரவண அணைமிசை தனில்நனி கண்துயில் சிறுகுழவி
ஆனவுன் மனைவி வளர்த்திடு மகனிவன் அம்மான் உரலோடே அன்றனை நிருடிக் கட்டுணி இடையன் அனையுஞ் சிறுவாலை
ஊனமில் அத்தன் பித்தன் இவற்கென் றுன்னி யிருந்துவிடேல் உலக சராசர மிவன்முத் தொழில்விட வுண்டோ கண்டிகொலோ
வானவர் சேனை பதியுடன் ஆடிட வாஅம் புலிவாவே மலிசம ராபுரி முருகன தருகே வாஅம் புலிவாவே. கூ

71 குறுமுள் தாள்நெட் டிதழ்வெண் கமலக் கோயி லிருந்தவள்தன் கொழுநன் தொழில்தந் திடவோ பச்சைக் கொண்டற் கிணைசெயவோ
தறுகண் சிறுகண் தழைசெவி வெள்ளைத் தந்திக் கரசுறையுந் தருநிழல் தரவோ துருவ னிருக்குந் தங்கக் கிரிதரவோ

பிறவிப் பகையைத் தெறவோ தண்கலை பிரியா தருள் தரவோ பேசறும் மறுவில ரியாவரு நிற்கப் பேரருளே தறியேம்
மறுவற் றுளநினை வாவா என்றனன் வாஅம் புலிவாவே மலிசம ராபுரி முருகன தருகே வாஅம் புலிவாவே. ௧௦

8. சிறுபறைப் பருவம்

72 கனகுருவ டெனநிலவு வீரவா குத்தலைவர் ககனமுக டளவுய் இரதக் கணமணி முழக்குங் கவுட்குழி நிறந்துபாய் கலுழிமத கரிமுழக்கும்
மனகதியி னைப்பொருவு குரகத முழக்கொடு வயப்பூத கணமுழக்கும் வால்வளை முழக்கும்அதி பேரிகை முழக்கும் அகல் வானவர்கள் முடிமுழக்கும்
பனகஅணை துயிலுமவன் முதலினே ருபயதிசை பல்லாண்டு சொலு முழக்கும் படிறவுண மாசுணக் குருடெனச் செவிபுகப் பண்டுசூர் வென்றசதுரா
தினகரனை நிகர்சமர புரியிலுறை குமரவேள் சிறுபறை முழக்கியருளே செறிகலப மயில்முதுகி னுதயசின் மயதூய சிறுபறை முழக்கியருளே. ௧

73 குடமுழா வானன்ச ராயிர கரங்கொண்டு குமுகுமென வேமுழக்கக் கொண்டலின் நிறக்கடவுள் முழவொலி முழக்கவிரி கோகனக மாளிகையினுன்
தடமருவு கைத்தாள நற்றொனி முழக்கஅந் தமருகத் தொனி முழக்கத் தாரளி முழக்கமறை நூபுர முழக்கவிரு(து) ஆள்கள்தா ளம்முழக்க
அடல்நதி யிரைக்கமணி யரவுக ளிரைக்கஉமை அலறமுயலகன் நெளிவுற ஆடக மணிச்சபையின் நாடகம் இழைந்துமைக் கன்புசெயு மின்பவுருவோன்
திடமருவு குமரனே சமரபுரிமுருகனே சிறுபறை முழக்கியருளே செறிகலப மயில்முதுகி னுதயசின் மயதூய சிறுபறை முழக்கியருளே. ௨

74 ஆறுசம யக்கடவுள் வேறுவே றின்றியான் ஒருவனே யங்கங்கிருந் தன்பர்க்கு முத்திதரு வித்தென்று யாவர்க்கும் அறிவித்த வதனமணியே

வீரசுரர் துஞ்சவெஞ் சிறைவிண்டு வானவர்கள் விண்
ணகத் தமுதருந்த வெற்றிமுர சன்றுனது சேனைவா ரிதி
யிடை - வியப்புற முழங்குமுறைபோல்
மாறுபடு காயாதி வெம்படைகள் துஞ்சிட மலச்சிறை
கழன் றுஞான மாவிண் ணகத்திருந் தானந்த அமுதெனது
வாய்மடுத் துண்ண அறிவில்
தேறுமறை நாதமென நினதுமுழ ரிக்கரச் சிறுபறை
முழக்கியருளே செறிகலப மயில்முதுகி னுதயசின் மயதூய
சிறுபறை முழககியருளே. ௩

75 கட்டைமுள் தழுவுதாள் நெட்டிதழ் முடுத்தசெங் கமலநான்
முகனிணைமுங் கவுத்துவ மணிப்பணியொ டம்போரு
காடவி கலித்தபச் சைப்பன்றியும்
மட்டுலவு சீர்பாதம் இன்றளவு கண்டிலா வானவனு
மோரொருவரை வழிவருஞ் சரியாதி வருவித்து வீடுதரும்
வண்டமிழ்க் காழிமேவி
எட்டுணையும் அறிவரும் அனந்தசீ வரைவழுவை என்றுபெய
ரிட்டழைத்தங் கிநம்புண்ட நீரில் திரும்பாத வீடுதரும் இனியகவு
ணியர்விளக்கே
திட்டமொடு வரமுதவு சமரபுரி முருகவேள் சிறுபறை
முழக்கியருளே செறிகலப மயில்முதுகி னுதயசின் மயதூய
சிறுபறை முழக்கியருளே. ௪

76 வெளியில்வளி யசைவற்று நின்றவா றடலஉளம் மிளிர்
பரத் திலயமாகி மெய்த்தவ மிழைப்பவர்க் ககல்வான நதி
நீர் வியனதொளைக் கரநிமிர்த்தங்
களிறொடுங் கரிமொண்டு குணடிகை நிறைப்ப அலவற்
பகைக் கவிகளதாவி அங்கற் பகக்கனி கொணர்ந்துவந்
திகக அனுதினமுமவ ரறையும்மறை நூல்
கிளிகள்பயி லக்ககன கந்தருவர் வந்தமுத கீதநா தம்முழக்
குங் கிளர்சந்த னப்பொங்கர் மலிசாரல் கயிலையங் கிரிவார
வளநிகர்க்குந்
தெளிவுதரு சமரபுரி தனில்நிலவு குமரவேள் சிறுபறை
முழக்கியருளே செறிகலப மயில்முதுகி னுதயசின் மயதூய
சிறுபறை முழக்கியருளே. ௫

77 புகர்படு தொண்டை நிமிர்த்துச் சிகிவாய் பொருவக்
கரிமதியிற் பொங்கமு தள்ளிப் பிடிகளி பெருகப் போழ்
வாய் வழியூற்றி

மகவுடு தடவும் பொழில்படு முகில்வாய் மணிநீர் திணிதர
ளம் வாரி யிறைத்துக் கற்பக நற்குழை மலர்நறை சொரி
தரவே

தகர முறித்துக் கயமுனி பகுவாய் தந்தப் பிடிநுதலைத்
தைவந் தருகி லணைத்து மணந்திடு சண்பக மலர்துயிலுங்

குகைபடு சாரற் போரூ ரிறையே கொட்டுக சிறுபறையே
கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்தவ ளர்த்தவ கொட்டுக
சிறுபறையே. ௬

78 அலைகடை முடைகது வியதளிர் வடிவத் தாய்ச்சியர் மத்
தொலியும் அங்குட மடிமுலை விம்மிக் கன்றுளி ஆன்நிரை
கத்தொலியுங்

கிளைபடு தொளைவழி விரல்விடு தொறுவர்கள் கீதக் குழ
லொலியுங் கேழ்செறி கானக் கோழிகள் முறைமுறை
கிட்டிக் கூவொலியும்

விளைதரு தளவத் தளிபல விளரி விளக்கிய சீரொலியும்
விடியற் காலைக் கடலைப் பொருவ மிகுத்தெழு மாமுல்லைக்

குளமலி கண்ணன் தருபோ ரூரிறை கொட்டுக சிறு
பறையே கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்தவ ளர்த்தவ கொட்
டுக சிறுபறையே. எ

79 கிளிமொழி புகல்வார் கீதம் பயில்வார் கின்னரி வாசிப்
பார் கேழ்கலன் அணிவார் மாலைகள் புனைவார் கிளர்
மயில் நடமிடுவார்

அளிசுழல் பூம்பந் தெறிவார் குங்குமம் அள்ளி யிறைத்
திடுவார் ஆடவர் புயவணை மீதிற் றுயில்வார் அழகு பணிக்
கருள்வார்

களிறிடை வருவார் சிவிகையில் வருவார் கவனப் பரிவரு
வார் காமன்இல் வருவார் மாமன்இல் வருவார் கஞ்சன்
இல் வந்தருள்வார்

குளிர்தமிழ் புனைவார் நிகர்போ ரூரிறை கொட்டுக சிறுபறையே கொத்
துறு முத்தமிழ் மெத்தவ ளர்த்தவ கொட்டுக சிறுபறையே. அ

80 உதடு கடந்த நெடும்பலும் உள்குழி கணும்எக் கியவயி
றும் ஊரர வங்கள் நெளிந்திடு செவிகளும் உளநெட்
டைப்பலபேய்

கதமெழுரி வெம்பசி யற்றனம் என்று களிப்பொடு கைகொட்டக் ககனர்க் கரசிகல் அற்றனம் என்றணி கடகத் தோள் கொட்ட
மதமலி யவுணரு ளம்பறை கொட்டிட வானவர் நகரியெலாம் மன்னிய வீரப் பேரிகை கொட்ட மணிக்குடர் உதிரநிணங்
குதிகொளும் வெற்றிச் சத்தி தரித்தோய் கொட்டுக சிறுபறையே கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்த வளர்த்தவ கொட்டுக சிறுபறையே. ௬

81 மரகத மணிக்குவடு தழைசிறை விரித்துரகன் மணிமுடி நெளிக்க இருமூ வளமுள முடிப்பவள வரையினை யெடுத்து நடமிடலென மயிற்பரியின்மேல்
அருள்விழி கொழிக்கமுக மதிநில வெறிக்கநினை அடியவர் களிக்கவருவோய் அமணர்கள் பிதற்றுகலை யலைகடல்முழக்கம்அற அருமறை முழக்கமுறையே
இருமதுரை யிற்பெரிய நதிவிடு திருப்பதிகம் எதிர்செல விடுத்த பெருமான் இருளென மலைக்கும்மல மறவுன தடிக்கமலம் எனது புன் முடிக்கண் அருள்வோய்
செருவள முழக்குநிசி சரர்கெட வுருத்தஇறை சிறுபறை முழக்கியருளே செழுமணி மதிற்சமர புரியிலுறை சிற்பரம சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௧௦

---

9. சிற்றிற் பருவம்

82 தேமாங் கனியின் அடுப்பமைத்துக் திகழூன் கழிந்த வலம்புரியிற் செந்தே னுலைப்பெய் தரவீன்ற செழுமா மணி வெங் கனல் மூட்டிப்
பூமா தளையின் விதையரிசி புகட்டிச் சமைத்துக் கதலி மடற் பொங்கப் பிழியும் அதன் கனியும் பொருந்த அளவிக் கறியட்டுக்
காமா தவிப்பூம் பந்தரிடைக் கயற்கண் ஆயம் இழைத்த வண்டல் கருநும் புவன கோடியெல்லாங் கரந்தும் படைத்துங் காக்குமொரு
சீமான் உனக்கோரிலக் கோசொல் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. ௧

83 அங்கைத் தலத்திற் குண்டிகழ் நீர் அட்டகங்கு முனிவர் ஏறனையான் அகத்தின் ஞான விளக்கேற்றும் அடிகேள் பவள விளக்கவியேல்
செங்கண் திரள்மெய் யுடையோற்குச் செழுங்கற் பகத்தின் நிழல் தருவோய் செந்தேன் துளிக்குங் குருந்தநிழல் திர்க்கேல் மேன்மேற் புடைத்தெழுந்த
கொங்கைச் சுமையோ டருங்களபங் கூடச் சுமந்து வாடு மிடைக் கொம்பர் அரமகளிர் மடமகளிர் குலவச் சிதையா வீடளித்தோய்
திங்கட் கிரணந் திகழ்நிலப்பூஞ்சிற்றில் சிதையேல் சிதையேலே தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

84 விரையாயிருக்கும் ஐந்தெழுத்தும் வேதாகமமும் முத்தமிழுஞ்
விளங்கு நஞ்சரியா திகளா நாணகும் வீறு மெய்மையச் சிவமதாமஞ்
சுவையா தரிக்குந் திருநீறுஞ் சோதி நயனத் திருமணியுந்
துகளா நீபதநிலைந் நெறியின் தொடர்புஞ் செடிதீர் மெய்யடி
இயாலயத்தைப் பிரியாதங்கிருள் தீர்ஞான மணிவிளக்கும் [யார்
இலங்கு மவுனந் துறம்பாத இன்பவளனுஞ் சந்ததமுஞ்
திகையாதளிக்க போரூரிறையே சிறியேந் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே. ௩

85 மறையின் சிரமெய் வாச்சியமும் மருவுங் கருவி யாறுநின் வயங்கு முடியிற் பேரருளும் வானோர் முடியின் நறுந் தொடையுங்
கறைகொள் மிடற்றோன் திருப்புயத்துக் கடியா ரிதழிச் செழுந்தாருங் கவுரி கருணை நறவு பொழி கண்ணென் கமலத் தண்மலரும்
அறையுந் தனிகை மலைச்சுனைக்குள் அலரும் மலரும் மணக்குமுன தருஞ்சீறடிச் றிலிற் புழுதி அளவி மணப்பத் தருமோதான்
சிறைவண் டோகைக் கிறையோனே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. ச

86 அடியார் நிமலத் திருவகத்துள் அன்பு பொறுமை யவாவறுத்தல்
அடுப்பாங் கமைத்து மலக்காட்டத் ததிக ஞானக் கனல்மூட்டி
மடியா திருந்த வுயிர்க்கலசம் வழிய அருட்பே ருலைவார்த்து
மாருப்பெருமைச் சிவானந்த மதுரச் சோறு தினம்பொங்கி

விடியாச் சீவ போத இருள் வீய மவுனச் சுடர்விளக்கு [ஞ்
விளக்கி யிருந்த படியிருந்து மேலாஞ் சிற்றில் விளையாடு
செடிதீ ரகத்தோர் புகழ்வாலை சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

87 ஆறு வதன தாமரைகள் அலரு மதுரச் சுவைமடுவே
அடியார் இதய தாமரையுள் அரும்பி மாறாப் பரிமளமே
வீறும் அமரர் கணஞ்சூழ்ந்து வியப்ப முளைத்த முழுமதியே
வெவ்வா ளவுணக் கருங்கடலை விழுங்கி யெழுந்த வடவனலே
மாறுபடுபுன் சமயவன மலைத்து முறித்த மதகளிறே
மாயாப் பிறவிக் கனலவிய வளருங் கருணை பொழிகாரே
தேறு முயிருட் பூரணமே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

88 கரியின் கோடும் அகில்திரளுங் கடிச்சந் தனமுங் கழைமணியுங் கடுவூற் றிருந்த தொளையெயிற்றுக் கடுங்கண் அரவின் முழுமணியும்
விரியுந் தரங்கக் கரங்கள்கொடு விரவிக் கொழித்து நிலங்கிழித்து வேலை புகுதப் பாதலத்தில் மிளிரும் இராச வுரகபடம்
பரியும் மணிகள் நீர்கதுவல் பரிதி யுருவம் பலஎடுத்துப் பரமா னந்தக் கடல்படிவான் பரிந்து மூழ்கித் தவஞ் செயல்போல்
தெரியும் பாலித் திருநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. எ

89 தருவிற் படரும் வல்லியெனத் தகுமா டவரை மடவார்கள் தழுவப் புயத்தின் முலைக்கோடு தைப்பத் தெரியல் முகையுடைந்து
முருகூற் றெழுந்து துகில்நனைக்கும் மூரிச் சுதைமா ளிகை யிழைத்த முதிரும் பதும ராகவொளி முழுமீன் திகழும் அகல்வானப்
பருநித் திலவெண் பந்தருக்குப் பவள நெடுங்கால் பலநாட் டும் பண்பா மதியம் பந்தர்நடுப் பால்வெண் தரளப் புஞ்ச மெனத்
தெரியும் பாலித் திருநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. அ

90 கமலக் களைசெந் நெலிற்களையுங் கடைச்சி மகளிர் வளையொலியாற் கயல்போய்க் கரும்பை வளைத்தொடிப்பக் கலித்த கொழுஞ்சா றொழுகுவழித்
தமரக் களிவண் டொழுங்கேறல் சம்ப ராரி நாணேற்றுந் தனுவைப் பொருவ மலரோடை தருக்கு மவன்தூ ணியை நிகர்ப்ப
நிமலக் கமுகின் குடப்பணில நிலவுக் கவிகை தனையேய்ப்ப நெடுமா ளிகையின் மகளிர்அவன் நேரும் ஞாயிற் படையேய்க்குந்
திமிலப் பாலித் திருநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

91 அருணன் தபனஞ் செவ்விளநீர் அகற்றப் பசும்பொற் புரவியினைப் பரும்பும் பொதும்பில் துயில்முகில்நீர் ஆற்றக் கமுகு குடைநிழற்றக்
கருவின் இருந்து நிமிர்ந்துதலை கவிழ்க்குஞ் சாலிக் கதிர் கற்றைக் கவரி மருங்கின் காலசைப்பக் கடிச்சண் பகங்கள் மணம் வீசத்
தருணவாழை யாலவட்டஞ் சந்தப் பொதியக் காலெறியத் தரணி யிதயங் களிசிறப்பத் தயங்கு மணித்தேர் மேலச் செலுத்துந்
திருவண் பாலிச் செழுநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. கo

---

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

92 மதுகரம் புக்கிடற விரைநறுங் குறியமுகை வாய்விண்டு மடல் மடக்கி மதுமாரி பொழிகின்ற தொங்கல்ஆ கண்டலன் மெய்த்தொடுந் தேருருட்ட
விதுகரமும் மட்கவோ ராயிர கரங்கொண்டு வேலையிருள் அள்ளியுண்டு வெற்பின்முடி யெழுகடவுள் சூர்மகற் கஞ்சாது வியன்மணித் தேருருட்டக்
கதமெரிச் செங்குஞ்சி வெண்பற் பசுங்கட் கரும்பேய்கள் அவுணருடலக் கார்வரை யுருட்டமால் அட்டதிசை தனதாணை கைக்கொள்சக் கரமுருட்டச்

சிதைவறு பெருந்தே ருருட்டுபோ ரூரிறைவ சிறுதே ருருட்டியருளே சிமயமொய்த் திடுமிமய மயில்வயிற் றுதய மணி சிறுதே ருருட்டியருளே. க

93 மறுகுவெளி யெறியுங் கடுஞ்சிறைப் புலிநக வளைத்துண்ட வெண்டலைச்செம் மாமுது குடைக்கருடன் மீதிவர்ந் தொளிபெருகு மரகத நிறக்கடவுளும்

முறுகெரி கடுக்குஞ்சி கைப்பவள வாய்வெண்மை மொய்த்த சிறை விள்ளா அடிமூதோதி மத்திவர்ந் தாரண முழக்குநா முண்டக மனைக்கடவுளுங்

குறுகியிரு புறனும்வர நடுஇடைப் பைஞ்சிறைக் குரகதங் கடவியடியார் குறைகளைந் நாறுமதி வதனவழி கருணைபொழி கொண் டலே யண்டர்அரசே

சிறுஇடைப் பெருமுலைத் தேவகுஞ் சரிகணவ சிறுதே ருருட்டியருளே சிமயமொய்த் திடுமிமய மயில்வயிற் றுதய மணி சிறுதே ருருட்டியருளே. உ

94 பாதநிகி ரியுமெலும் புப்பெரும் பலகையும் பகர்நாடி யுருவாணியும் பரியமரு மத்தட்டும் அரியசீர்க் கூவிரம் படிறுசெறி பொறியாடியுங்

காதல்தரு குஞ்சிக்கொ டிஞ்சியும் பலமொழி கலித்தபல் லியராசியுங் கணமொடு மலிந்தவுட லெனவுரை தரும் பெரிய கடுவேக முடையநாளு

பேதமுறு தேர்கள்மீ தாருயிர்ப் பிளையைப் பிறங்கிட விளத்தி வெற்றிப் பேசரு மனப்புரவி கட்டிவினை வட வழிப் பெருமநின் னருள் வலவனால்

ஈதற நடத்திடச் செய்தகும ரேசனே சிறுதே ருருட்டி யருளே சிமயமொய்த் திடுமிமய மயில்வயிற் றுதயமணி சிறுதே ருருட்டியருளே.

95 உலகினொடு சரஅசர மெவையுமாய் ஒன்றினொடும ஒருபற றிலாதபொருளாய் உறுமறிவை யறிவிடத் தெழுகின்ற சிற்றசைவில் உயிருலகு மயல்பரமும்

இலகுமவை யெங்ஙன மெனிற்கருதும் அறிவொன்ற தெழு நினைவு சுட்டுபொருளென் றிவையோ ரிரண்டையும் இணைத்தும் பிரித்தும் இயக்கிவரு பொருளொன்றுயாங்

கலகமுறும் அந்தகனை வின்றுகின் முப்பொருளு மின்று
பர கதியுமிதுவே காணென்று கடையேனை வாவென்று
முடிமீது கஞ்சமல ரடிதரித்தென்
சிலைமனங் கனிசெய்த குமாரசற் குரவனே சிறுதே
ருருட்டியருளே சிமயமொய்த் திடுமிமய மயில்வயிற் றுதய
மணி சிறுதே ருருட்டியருளே. ௪

96 ஒருபொரு ளிடத்தினிற் சச்சிதா னந்தமுடன் உருவநா
மமுமுள்ள தென் றுரைதந்து முன்னர்பின ருண்டாய்
விளங்கியுறு பிரியமா யுளமூன றுளே
மருளிரிய வருமெய்ம்மை யுருவநா மம்பொய்ம்மை வன்
பழுதை புரகவுருவின் மாரு தறிந்திடுதி பின்பழுதை
நன்று மதித்தவர்க் கரவின்மையின்
இருளறும் பிரமமே நிகழுமற் றொருபொருளும் எதிரிட்
டிலங்காதென ஏம்பிறவி வாரிதியி லாழுமெனை வாவென்
றெடுத்தருள் அளித்தகுரவா
தெருளுறுங் கலைமுனிவர் பரவுபோ ரூர்முருக சிறுதே
ருருட்டியருளே சிமயமொய்த் திடுமிமய மயில்வயிற்
றுதயமணி சிறுதே ருருட்டியருளே. ௫

97 வடவைக் கனலென வுதரக் கனல்மிக மண்டப் பசிவிஞ்சி
மண்டையின் மூளையை யளையென முதுபேய் வாரி விழுங்க
அதின்
புடையிற் சிறுபேய் கெஞ்சிக் கெஞ்சிப் பொருமி
யழத்தேர்கள் புணரிக் கலனிற் குருதிக் கடலிற் போகக்
காகநிற
மிடறற் றெழு கவந்தக் குழுவினை விரிதலை முதுகூளி
வெங்கள நாடக சாலையி லாட்ட வெகுண்டெழும்
அவுணர்கணத்
துடலைக் கறியின் அரைத்தெழு தேர வுருட்டுக சிறுதேரே
உமையொரு பாகற் கருமைக் குமரன் உருட்டுக சிறுதேரே.

98 கவைதரு தறுமுள் தாள்தெண் டாருறு கண்டற்
கரியெயிறு காணென வெண்முகை யுண்டாய் விண்டது
காலுந் துகளள்ளி
நவையறு பெடைதெண் டுங்குத விப்பகல் நள்ளிருள்
அளைமனை வாய் நண்புறும் அலவொடு புக்குக் கொண்டல்
நறுங்குறு துளிவீசத்

தவநனி குளிரான் உளையக் கடல்தன் தண்திரை வண்
கையால் தரளக் கதவும் பவளக் கதவுந் தந்தம் மனைமூடும்
உவமையில் நெய்தற் போரூ ரிறைவன் உருட்டுக சிறுதேரே
உமையொரு பாகற் கருமைக் குமரன் உருட்டுக சிறுதேரே.

99 பசுமைப் புல்லிச் செந்நிற வல்லிப் பங்கே ருகமீதும்
பால்பாய் தாரூ டடுக்கும் மடல்குலை பரியுங் கதலியினும்
நசையுற் றிடுகள் தேறல் பாளை நறும்பூ கத்திடையும்
நவைதீர் ஈர்வாள் நெட்டிலை முண்டக நகுவெண் துணர் தோறுந்
திசையுற் றருமணம் வீசுபுன் னாகஞ் செறிபுளி னத்திடையுஞ் சினைவளை மதியமு தத்திரள் சிந்துஞ் செய்தியின் மணிசொரியும்
உசிதக் கல்வியர் சூழ்போ ரூரன் உருட்டுக சிறுதேரே
உமையொரு பாகற் கருமைக் குமரன் உருட்டுக சிறுதேரே. அ

100 தரளவெண் மணியுஞ் சங்குந் துகிருந் தடவாள் வாய்
முரணுந் தண்திரை யெறியும் வண்கட லிடையே தந்திக் கனகோடு
நரைதரு கவரியும் நாவியும் அகிலும் நற்சந் தக்குறடும்
நாடுறு திரையால் உந்திப் பலநதி நண்ணுறல் பண்ணுறவே
இருநில முழுதா ளரையர்க் கங்கங் கெய்திய நிருபரெலாம்
ஏர்திறை யிட்டங் கவனு ளடங்கி இருந்திடு முறைமானும்
உருமலி நெய்தற் போரூ ரிறைவன் உருட்டுக சிறுதேரே
உமையொரு பாகற் கருமைக் குமரன் உருட்டுக சிறுதேரே. கூ

101 வடவரை யோரா யிரமுறை தோறும் வருங்கொடி மினலெனவே வாடரு கவைநா நீள விரித்திடு மாசுணராசனையே
கடகரி யெட்டுஞ் சென்னி கவிழ்த்துக் கால்கள் மடித்திடவெங் கடுவே கத்துட னோடிக் குத்திக் கதிர்செறி புஞ்சமெனப்
படமுடி தாழ எடுத்துத றிப்பர தத்தின் நடித்திடுமோர்
பருமயில் கடவும் பவளக் குன்றே பால சமுத்திரமே

உடலூறு முயிர்கட் கினிதரு ளமுதம் உருட்டுக சிறுதேரே
உமையொரு பாகற் கருமைக் குமரன் உருட்டுக சிறு
தேரே. ௧௦

பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று

---

11. அலங்காரம்

காப்பு

102 முக்கட் பவள மலைவந்த தேனை முராரி தங்கை
பக்கத் தெடுக்கும் பரிமளப் பூவைப் பரிமயிலோற்
கொக்கத் துணைவந்த வுத்தம தேவை யுயர்பொருளைச்
செக்கச் சிவந்தநன் மால்யானை யைச்சிந்தை சேர்க்குதுமே.

நூல்

103 பூமேவு நாபனும் நான்முகத் தோனும் புரந்தரனுந்
தாமேவு வாழ்வும் அதிகார மும்பெறத் தார்புனைந்த [ன்
கோமேவு வேல்கொண் டவுணரை மாய்த்த குமரனெங்கோ
தூமேவு தாள்மலர் போரூரி லென்முடி சூட்டினனே. ௧

104 தெய்வப் பிடிவந்து சேருந் துகிர்க்கிரி செந்தளிர்போல்
மெய்வைத்த வள்ளிக் கொடிபடர் தாரு வியனுலகிற்
சைவப் பயிரை வளர்க்குந்தண் மேகந் தகைமைசெறி [வமே.
நெய்வைத்த வேல்கொண்டு போரூரி லென்றும் நிகழ்தெய்

105 கருதார் புரங்கொன்ற சேவக னார்க்குங் களிப்புறவே
ஒருதா ரகப்பொரு ளோதிய வாவுன தன்பரைப்போல்
தருதா ரணிசொலும் நாயேனும் அன்புளந் தானுளனோ
விருதாசெஞ் சேவற் சமரா புரிவரு வேலவனே. ௩

106 சிற்றறி வொன்று நினைப்பொடு நித்திரை சேர்ந்தியங்கு
மற்றிவை நீங்கி லதுதா னெவைகளு மாகிநின்ற
அற்றமில் பேரறி வூடே கலந்திடு மாயமிதே
பற்றறு முத்தியென் றுன்சம ராபுரிப் பண்ணவனே.

107 எல்லார்க்கு மேலவன் நீயென் றறிந்துனை யேத்தியன்பாய்ப்
பொல்லாக் கருமலந் தீர்ந்தான் பொதியப் புகழ்முனிவன்
சொல்லாற் புனைதொங்கல் நக்கீரன் சாத்தித் துனிகடந்தான்
நல்லார்க்கு நல்லவ னேசம ராபுரி நாயகனே. ௫

108 தோட்குங் குமரக்குங் கோக்குழை மாதர்க்குந் தொல்லைமத
வேட்கும் உளங்குலைந் தேனைவி டேல்விண்டு மாமலர்க்கை
வாட்குங் கொடிய மருப்பார் மகிடன் வளைப்பிலுரு
தாட்கொண் டருளுகண் டாய்போரி வாழும் மயிலவனே.

109 அண்டஞ் சராசரம் எண்திசை யாவும் அளித்தவளுங்
கண்டங் கரிய சிவனுந் தமஅங்க ரங்களின்மேல்
மண்டன்பின் ஏந்தி முறைமுறை தந்து மகிழ்மதலாய்
தொண்டன் பெனக்கு முளதோதென் போரிச் சுராதிபனே.

110 கொங்கணர் ஆரியர் ஓட்டியர் கோசலர் குச்சரராஞ்
சிங்களர் சோனகர் வங்காளர் ஈழர் தெலுங்கர்கொங்கர்
அங்கர் கலிங்கர்கன் னடர் துருக்க ரனைவருமே
தங்கள்தங் கட்கிறை நீயென்பர் போரிச் சரவணனே. ௮

111 மான்சூட் டிறைச்சிசெந் தேன்தோய்த் தருந்தும் வன
சரர்மான், கூன்கோட் டிளம்பிறை நெற்றிக்கும் வேலினைக்
கூர்விழிக்குங், கான்கூட்ட மாமலர்க் கூந்தற்குங் கொங்
கைக்குங் காதல்கொண்டோன், தேன்கூட்டம் வாழ்
பொழிற் போரூர னென்குரு தேசிகனே. ௯

112 கோக்குஞ் சரமத நாற்றந் தவிர்த்துக் குலநரந்தந்
தேக்கும் புழுகு மணம்வீசும் போரியெந் தேவன்செவ்வேள்
நோக்கும் விழியருள் போக்கும் பிணியினை நூபுரத்தாள்
காக்கும் பவம்புக வொட்டா நமக்கென் கவலைநெஞ்சே.

113 ஆயர் குழலிசை கேட்கும் பணாமுடி யாடரவம்
வாயையங் காந்து மணிகா லுதல்வள்ளல் பாடல்கொண்டு
தூய கொடைகொடுத் தாங்குறும் போரிச் சுராதிபனை
நாயக னைக்கும ரேசனை நாடுவர் ஞானிகளே. ௧௧

114 இடமுறச் சூழும் முழைதொறும் நாகம் எரிபுரையும்
படமணிச் சென்னி யெடுத்தான்தன் மங்கலப் பந்தரிலே
சுடர்மணித் தண்டினைச் சூழ விளக்கிட்ட சோதியொக்குந்
தடவரைப் போரிச் சரவண நாயகன் தஞ்செனக்கே. ௧௨

115 பிடிபார்த் தலற எயினச் சிறார்கள் பிரிந்தகன்றைக் [சூழ்
கொடியாற் பிணித்ததன் மேலேறி யாடுங் குளிர்பொழில்
அடிவாரப் போரிப் பதிவே லவனைவந் தண்டினனென்
குடியார்க்கு நல்லகதிவாய்த்த தென்றுளங் கொண்டனனே.

116 தோகை நடித்திட வேடச் சிறுகுழைத் தோற்பறையை
நாகம் பறித்துலர் வாகைநெற் றுட்கொட்ட நாடியளி
ஓகை தரும்பண் ணிசைபாடுஞ்சந்தன வொண்பொழில்சூழ்
மாகர் தொழுந்திருப் போரூரன் தாளென் மதிவிழியே.

117 மேகங்கள் சூற்கொண்டு சாரற் படிந்து மிகக்குமுற
நாகங்கள் கோடிறப் பாயத் தெறித்த நகைத்தரள
மோகந் தருங்குற மின்னார்கள் மேலுற மொய்த்தெதிர்பார்த்
தாகந் தடவிய போரூர்க் குகனென் னருட்டந்தையே. ௧௫

118 வரைமுத் தொளிரும் பளிக்கா டரங்கின் மயில்நடித்தல்
புரையில் சசிமண் டலத்தாடல் மாதர் புரிவதொக்கும்
விரவுற்ற சாரலம் போரூர் விசாகன் விரைமலர்த்தாள்
உரையற் றுணர்வற் றுயரின்ப மாகிய வுள்ளொளியே. ௧௬

119 பளிக்கறை யூடு தருக்குழைப் பாயலிற் பள்ளிகொண்டே
களிக்குறு மாகந் தருவர்தங் கீதமுங் காரத்தினால்
விளக்குறு மேனிலத் தோகையர் கீதமும் வேறறவே
இளக்க லுறுந்திருப் போரூரன் அன்பர்தங் கேண்மையனே.

120 கருநாகத் தொண்டைக் கயமுனிக் கூட்டங்கள் கல்லுச்சில்லுப்
பொருநாசிக் கேழ லுடனுடுஞ் சாரலம் போரிச்செவ்வேள்
இருபாத தாமரை யேத்தி வணங்கியெந் நாளுநினைந்
தொருவா திருந்திலை நெஞ்சேயென் வீணி லுழன்றனையே.

121 அகிலேந்து நல்ல முகிலேய்ந்த கூந்தல் அரிவையர்தம்
நகிலேந்தும் ஆர வடம்போல் அருவி நகந்திகழும்
முகிலேந்தும் மாடநம் போரூர்க் குகன்பத முண்டகத்தைத்
தகவேந்து நெஞ்சினர் மேல்மத வேளெய்யத் தானஞ்சுமே.

122 மதுவார்த் திடுகடம் போலே மயக்குறு மாதரையோர்
கொதுகாக் கருதுறுங் காலமுண் டோகொடியேன் றனக்கே
விதுவாற் சலந்தருங் கற்சுனை யூடு விளங்குபிடி
சதுராக் குடைந்து விளையாடும் போரிச் சரவணனே. ௨௦

123 அள்ளித் தெளித்தன்ன கள்ளிவெந் நீழ லனுகுழைதான்
அள்ளிப் புனலெனப் பேய்த்தேரை நாடி நலிவதுபோல் [ள்
உ ளளிப்பொய் வாழ்வினையூர தொறுஞ் சென்றுழலா தெனையா
வெள்ளிப்பொருப்பினன்மைந்தாதென்போரியில்வேலவனே.

124 முடைமாற முல்லை குழல்சூடும் ஆய்ச்சியர் மூதளை தான்
கடைதோறும் ஆரதனை மாபில் தெறித்திடக கன்றுதுள்ளும்

புடைபாய உழுவை தழுறுமென் றிங்கிலப் போரியெங்கோன்
படைவேல் துணையுண் டெமக்கொரு நாளும் பயமில்லையே.

125 பூவையுங் கோவும் அசுணமும் நாகமும் பூம்பொறிக்கான்
சேவலுஞ் சித்திரம் போற்கேட் டுறங்கச்சிறார்ப்பொதுவர்
தூவருந் தீங்குழ லோசை வளர்க்கின்ற தொல்லைமுல்லைத்
தேவருந் தேடும் பொருள்போரி வேலன் திருவடியே ௨௩

126 கட்டான் நிரம்பி யகவிதழ் கீன்றெழு கஞ்சமுடன்
முட்டா டுவைத்திட மேதி தெறிததொளிர முததையன்னனப்
புட்டான சினையென றணைக்கின்ற போரிப் புனிதச செவ்வேள்
மட்டாருஞ் சேவடி தொட்டா லெமக்குநல் வாழ்வுளமே.

127 மடுப்ப மயக்கிடை கொண்டேகுநெஞ்சினை மாற்றியென்னை
எடுப்ப துனக்குக் கடனைய னேயெழில் கூர்பழனத்
துடுப்பு முகக்கொழுச் செல்கின்ற சீதையி லூறியநீர்
கடுப்ப வனசப் பிழியூறும் போரியன் காங்கெயனே. ௨௫

128 பச்சைக் குடைதிருப் புந்தகைப் பாசடை யூடுருவ
மெச்சக் கடைசியர் சேல்பாயும் போரிவிசாகனெங்கோன்
கொச்சைச் சிறியனை யிந்நாளும் பண்ணிய கோகனகத்
தச்சற் கினியெனைப் பண்ணக் கொடானிது சத்தியமே.

129 விருந்துண்டு பின்னைக் குபசாரஞ் செய்யும் விதததினநத்துப்
பொருநதுஞ் சரோருகத தேனுண்டு முததமிழ் போரியிலோர்
மருந்துண்ட தன்பெயர் செவ்வே ளஃதென் மலப்பிணியுந்
திருந்து முடற்பிணி தன்னையும் போக்கிடுஞ் சித்தமிதே.

130 தண்டா மரையில் அனப்பே டுறவது தன்னருகே
வெண்டா மரையிரண் டாலுதல் வாணிக்கு வெண்கவரி
கொண்டார வீசுதல் போலுறும் போரிக் குகனிருதாள்
கண்டாலும் இன்பக் கடல்வந்து கோக்குங்கருத்தினையே.

131 வண்டுகிணை டக்கஞ்சம் விண்டுதண தேன்சிந்த வால்வளைகள்
கண்டயின் றின்புறும் போரூர் முருகன் கழலிணைக்கே
தொண்டுவந் தின்புறு வோர்பாத நாமரைத் தூளென் சென்னி
கொண்டுவந் தேன்மலம் விண்டேன் பரகதி கூடினனே. ௨௬

132 கன்னிய ராடிக் கழித்தகத் தூரி கயல்மணக்கும்
மன்னிய வாவி திகழ்சம ராபுரி மாமயிலோன் [வையேல்
பொன்னியல் கிண்கிணித் தாளையுந் தோளையும் போற்று
உன்னிய யாவு முறுநெஞ்ச மேயுண்மை யுண்மையிதே.

133 வள்ளைக் கொடிச்செவி சைவலக் கூந்தங் வனசமுகந்
தெள்ளூற்ற நீலக்கண் ணைம்பற்செவ் வாய்திக ழூந்திகிரிப்
புள்ளுக் குயமன்னப் பேட்டு நடையுடைய பொயகைமங்கை
நள்ளத் திகழ்கின்ற போரூர் விசாகனை நாடுளமே. ந௧

134 கருப்புத் திரளை யறுத்துச் செறித்த கனைசகட
மருப்புப் பகட்டைக் கழையால் உழவர்கள் மாறுதொறும்
விருப்புற்ற முத்துத் தெறித்தொளிர் சாளர வீடுபுகுந்
திருப்பெற்ற போரிக் குகன்தா ளறிஞர்க்குத் தித்திக்குமே. ந௨

135 கரண்டம் அடிக்கடி நீர்மூழ்கி யாங்குக் கயலெடுத்தே [கு
மருணடமென ஞேகியா முனகாட்டல நுஙகணமலா விழிக
வெருண்ட கயலன் றிதுபார்மி னென்று விளம்பலொக்குந்
தெருண்டவர் சூழ்திருப் போரூரின் தேவர் சிரோமணியே.

136 காளைச் சலப்பெயர் நாயினை மூழ்கக் கயமடுவில்
ஆளைப் பகட்டுறும் வாளைப் பகட்டினம் அம்பினிற்போய்ப்
பாளைக் கமுகின் மிடறறப் பாய்ந்துநெற் பண்ணைபுகுங்
கேளொத்த போரிக் குகனன்ப ரேயென் கிளைஞர்களே.

137 கருக்கடல் நாயடி யேன்புகு தாவகை காத்துமுத்திப்,
பெருக்குறு மின்பத் திருத்துகண் டாய்பெரு நீர்க்கரையின்,
வருக்கை வெடித்தெழு செஞ்சாற்றுச் சேற்றில் வழுக்கிநத்
துக், குருக்கொளூம் முத்துமிழ் போரூர்ச் சடானனக்
கோக்கொண்டலே. ந௫

138 வீட்டின்ப நாடி யிருப்போர் தமக்கும் விடயசுக [வே
நாட்டங்கொண் டாங்கவர் போலிருப் போர்க்கும் நலனுற
காட்டும் உவமைய தாக்கொக்கு நீர்மடைக் கண்ணிலகுந்
தீட்டும் புகழ்கொணட போரூரன் வேல்சுரர் தேவதையே.

139 வாவிக் கரைக்கமு கேகொக்கு நீழல் வயங்கத்தெண்ணீர்
தாவிக் கயலதைக் கண்டே வெருவுதல் தன்கனவின்
மேவுற்ற காட்சி நனவிற்கண் டாங்கு விளங்கலுறும்
பூவிற் றிருத்திகழ் போரூர்க் குகன்பதம் போற்றுளமே.

பச்சை நிறத்த நிறைநீர்க் குடங்கள் பலசுமந்தே
உச்சியி லுற்ற கதிரோனுக் கீயு முயர்ந்துளதெங்
140 கெச்ச மறச்செறி போரூர்ச்செவ் வேளை யிறைஞ்சிநினைப்
பிச்சைநெஞ் சேயடு கின்றனன் பாரென்பிர தாபத்தையே.

141 சாறூற் றெழுந்து கணுவுடைத் தோடுந் தழைக்கரும்பை
வீறேற்று வாழைக் குலையொடு மாசினி வீழ்ந்தொடித்துச்
சேருக் கியவயற் போரூர் முருகன்நந் தீதகற்றிப்
பேருக் கருணைசெய் தேநெஞ்ச மேதரும் பேரின்பமே. ௩௯

142 பவளக் கொடியிற் பிணித்தூசல் புன்னையிற் பார்வைமயற்
குவளைக்கண் கற்கு மடமாத ராடவக் கோடரும்பைத்
தவளத் தரள மழைபோ லவர்மெய் தனிற்சொரியுந்
திவளுற்ற போரிக் குமரேசன் என்குல தேவதையே. ௪௦

143 வல்லைத் துரந்த முலைநுனை மாதர் வலையெறியப்
பல்லைத் திறந்துறும் அக்கவி தாலப் பழமெறியும்
தொல்லைத் திருத்திகழ் போரூர்க் குகன்பதஞ் சூடும்சென்னிக்
கில்லைப் பிரமன் துயருறக் கீறும் எழுத்துக்களே. ௪௧

144 வாடைக் கொதுங்கிடப் பார்ப்புகள வெள்ளை வனசங்கள்மேல்
தேடிப் பெடையனந் தன்பா லணைத்துறுந் தீதில் நெய்தல்
நீடத் திகழ்கின்ற போரூர் விசாகன் நிமலபதம்
நாடிக் களிப்பவர்க் குண்டோ துயரெனும் நாமங்களே. ௪௨

145 செக்கர்க் கிடையின் உடுக்கூட்ட மென்னத் திரைகளினால்
தொக்கப் படுந்துகிர் வண்டலின்மீது சுரிமுகங்கள்
கக்கப் படுமுத் தொளிருந்தென் போரியிற் காங்கெயனைப்
பக்கத் துடன்பணி வாரவரே சுக பாரணரே. ௪௩

146 வணடனை யாக்கொணடுகணை தூஙகும்பூங் குழல்மாதரையே
கண்டனை யாயினுங் காலமுண் டோகடை யேன்றனக்கே
ஞெண்டினங்கே தகைத் தாதரித் துணடறல் நீடுபொய்கைத்
தண்டுறை ஞெண்டுடன் ஆடிடும் போரிச் சரவணனே.

147 சந்திர காந்த மணிமாடத் தூடுதன் சாயைகண்டோர்
பைந்தொடி மாது தலைவனென் றூடப் பரிந்தவனே
சுந்தர ஆடி நிழற்காட்டி யின்புறு சொற்புகலுஞ்
செந்திருப் போரிக் குகனைக்கண் டார்க்குண்டு சித்திகளே.

148 ஏதங் கருதினர் செல்மினென் றேயும் இதங்கருதும்
போதஞ் சிறந்தவர் வம்மினென் றேயும் புகல்வனபோல்
வாதஞ் செறியக் கொடியாடும் போரி வரதன்தண்டை
நாதங்கள் யோகியர் யோகினிற் காண்குறு நாதங்களே.

149 தேரூர் இரவி வலவன்கை மீது செழுங்கொடிகள்
ஏராகத் தாக்குத லெங்கோன அயிலொளிக் கெய்துமுள்கோல்

நேரோசொல் நில்லென்று போரூர்கைக் கொண்டு நிறுத்த
சீருரும் இந்நக ரேகயி லாயந் தெளிந்தவர்க்கே. [லொக்குஞ்

150 மனப்பரி சோர இறுமாந்து நாவி மதம்பொழியுந்
தனக்களிற் றன்ன முருகா குகாஎன்று தானுரைப்பப்
புனக்கிளி கற்கின்ற போரூர் இறையைப் புகழ்ந்தவரைச்
சினக்கனல் காமக் கனலும்விட் டோடுந் திசைப்புறனே.

151 மதிகொண்ட பூச்சக்ர வாளக்குடையின் வருநிழற்கீழ்த்
துதிகொண்ட யானைப் பிடர்மேல் வருமச் சுகந்தனிலும்
நதிகொண்ட பேரன்பி னற்போரி வேலனை நண்ணியின்பக்
கதிகொண்ட மேலவர் கால்தலை தாங்கல் கனசுகமே. ௪௯

152 அளகா புரியன்ன பட்டணத் தேசுதை யால்வனைந்த
களவார் முகில்படி மாடத்தி னூடு களித்தலினும்
புளகா டவியெழ மெய்ப்போரி வேலனைப் போற்றியுய்வார்
வளவார் புறந்திண்ணை வைகுத லேதமில் மாசுகமே. ௫௦

153 உள்ளக் கவலை யெலாமொழிந் தேன்ஒழி யாதுசெய்யுங்
கள்ளக் கருமங்கள் யாவும்விண் டேன்கலை வாணியுடன்
வள்ளக் கமல மலர்மாது தந்தருள் வாழ்வடைந்தேன்
தெள்ளத் தெளிந்தனன் போரூர் முருகனைச் சேவைசெய்தே. ௫௧

154 பூதர விற்கொண் டவுணரை மாய்த்த புராரிமைந்தன்
ஆதர வாலணிப் போரூ ரிருந்திங் கவனருளாற்
சீதர நன்மரு காமுரு காஎன்று செப்பினன்பின்
தாதரம் போலுறுந் தீவினை யாவுந் தணந்தனவே. ௫௨

155 வட்டாடல் போலப் பிறப்பதுஞ் சாவது மாக்கிஎன்றும்
ஓட்டாரஞ் செய்கின்ற மாயை யுணர்ந்தும்உணர வொட்டா
தட்டாவ தானஞ் செயுஞ்சீ வரைப்பொய்மை யாயிருத்துங்
கட்டாணி யானமுத் தேசம ராபுரிக் காங்கெயனே. ௫௩

156 ஆள்வேட்டம் ஆடும் அயில்விழி மாதர் அமைகடந்த [டே
தாள்வேட்ட புன்னெஞ்ச மேயது சீவரைச் சூழ்ந்துகொண்
வேள்வேட்டம் ஆடுவ தாங்கேகல் போரி விசாகன்இரு
தாள்வேட்டு நாடுதி மேல்வீட்டின் இன்பந் தழைத்துறுமே.

157 ஆறு சமயருந் தம்மிலொவ் வாதங் கலைவழிதன்னே
தேறும் அறிவின ரெல்லாம் அறிந்துந் தெளிந்திலரே
பேறு தருந்தெய்வம் யாவைக்கும் யான்பெருந் தேவனென்றே
வீறு முகங்கொண்டு போரூர் முருகன் விளக்கியதே. ௫௫

158 மற்றவர் நிற்க மெய்ஞ்ஞானி கள்வம்மின் வகுத்துரைக்கேன்
உற்றது கேண்மினெம் போரூர் முருகன் உயர்கதியை
நற்றமிழ்க் காழிவந் தெண்ணிலி பேர்க்கு நயந்தளித்தான்
கொற்றம் அவன தலாலெவர்க் குண்டினிக் கூறுமினே.

159 கரும்பாற் செய்வேலி சுரும்பார்க்கும் போரியங் காங்கெயன்
திரும்பாச் சுகந்தரு வீடவ தற்குஞ் சிறப்புடனே [போல்
பெரும்பாற் றிருத்தரு பெற்றிக்குந் தேவர் பிறரிலையென்
றிரும்பாற் கடற்றுயின் றோன்நெய்யி ரடுகை யிட்டனனே.

160 வேதனெனங் கேயவன் தாதையெங் கேவிணணின நணனுபுரு
கூதனெனங் கேமிகு தேவரெங் கேகுறை யாததவப்
போதரெங் கேயற மாதியெங் கேதிருப் போரியில்வாழ்
நாதெனங் கோனவ ரைப்போலச் சூரையும் நாடிடிலே.

161 திருநீல கண்டம்வெந் தீவினை தீண்டப் பெருஎனவே
கருநீல கண்டனைப் பாடி யடியரைக் காத்தவன்எம்
உருமே லிருந்த பிணியையும் மாற்றுவன் உண்மைநெஞ்சே
இருநீல வாவிநம் போரூ ரனைப்பணிந் தேத்துவையே. ருகூ

162 அஞ்ஞானத் தாலடி யேன்பிழை செய்யினு மாரருள்சேர்
மெய்ஞ்ஞானத் தாய்பொறுத் தாட்கொள்ள வேண்டும் வியன்மறைதேர்
செஞ்ஞானத் தார்புகழ் போரூர்முருக செகமுயிராம்
பொய்ஞ்ஞானக் கூட்டத்துக் குட்புறனுகியபூ ரணனே.

163 புரங்கொன்ற தேவெள்ளி மாமலை நீலப் புயமலைமேல்
உரங்கொண் டெடுத்தவன் ஈரைந்து சென்னியும் ஊடுறவே
கரங்கொண்ட வாளியி னலெய்த மாயன் கனமருகா
திரங்கொண்ட போரி முருகாஎன் தீவினை தீர்த்தருளே.

164 நெஞ்சைக் கலக்குறுஞ் சேலோ ரிரண்டுடை நேரிழையார்
வஞ்சக் கலவிமெய் யென்றே மயங்கினை வன்னெஞ்சமே
துஞ்சற்கும் வந்து பிறத்தற்கும் ஏதுநு சொற்கதிசேர்ந்
துஞ்சற்கு நீதிருப் போரூர்க் குகனை யுறப்பணியே. சுஉ

165 கொலையாதி செய்தவ ராயினும் அன்பு குணம்பொறுமை
இலையாம் உளத்தின ராயினும் போரி இசைந்துகுண
மலைபோ லிருந்த வடிவே லனைவந்து வாழ்த்தினரேல்
தொலையாமெய்ஞ் ஞான மடைவார் பின் மேவுந் துயரிலரே.

166 இமையாக் கருங்கண முலையானை மாதரை யெண்ணிவெணணிச்
சுமையாகப் பாவஞ் சுமக்குநெஞ் சேயிது துன்புகண்டாய்

சமயாதி யாறும் உடையோர்க்கு வீடு தரும் பெருமான்
நமையாட்கொள் போரிக் குமரேசன் சேவடி நாடின்பமே. ௬௪

167 சடையாம் பவளக் கொடிபடர் பேரின்ப சாகரத்தே
கடையா தெழுந்த சுகவா ரமுதினைக் கஞ்சமொன்று
புடைதோன்றும் உந்திப் புணரி மருகனைப் புண்ணியனை
மிடைதீரப் போரியிற் கண்டேன் கதியின்ப மேவினனே.

168 மேருப் பொருப்பினைச் சென்றே வியன் அண்ட கூடமுட்டுஞ்
சூரபொருப்பைத் தொளைத்தவை வேலவன் துங்கனெங்கோ
போரிப் பிரான்எம் பிழைபொறுத் தாலன்ன பூதலத்தே [ன்
யாரிப் படிபொறுப் பார்சொல்க நீயிங் கறிந்துள்ளமே. ௬௬

169 அண்டப்பரப்பினைக் கண்டோர் நொடிவரும் ஆய்ந்தபச்சைக்
கொண்டற சிறைப்பெரு மாமயி லோனகுகன எங்கள் ஐயன்
தண்டைத்திருப்பதம் போரூரில்வானவர் தம்முடிமேல் [மே.
தொண்டுற்ற போமுடி மேலமறை மேலென்றுந தோன்றிடு

170 தரைபகச் சீத்துத் திசையதி ரச்சிறை தான்புடைத்தே
எரிநிறச் சென்னி நிமிர்த்து வளைத்தெண் புலிநகவாய்
விரைவுறத் தோன்றத் திறந்தூழி மேக மெனத்தொனிக்கும்
பொருகொடிச் சேவலன் போரூரனுரினும் புண்ணியனே.

171 நதிபிறை கொன்றை செறிசென்னி மூன்றுகண் நான்குபுயந்
துதியிரு தாள்நிகழ் மாணிக்க வெற்பைத் தொடர்ந்துபடர்
கதிதரு பச்சைக் கொடிதோன்றும் இன்பக் கனிஅளகை
அதிவளம் மேவிய போரூரில் வந்தெமை யாட்கொண்டதே.

172 நன்மை நினைத்துன் திருவடி சேர நயக்குமென்னைப் [னேன்
புன்மை நினைத்துளங் கொண்டேக நொந்தனன் பொய்ம்மையி
மும்மை யழிக்குறும் இன்பன்நம் போரி முருகப்பிரான்
செம்மை யளிக்கும் நினைவினை வேண்டுஞ் சிறியனுக்கே.

173 அவுணக் கருங்கடல் செங்கட லாக்கு மணிநெடுவேற்[காற்
சிவனுற்ற தோட்கிரிச் சேவகன் தன்னைச் செழுங்கொடிக்
கவனுற்ற கைக்குற மானைத் திருடிய கள்வன்தன்னைக்
குவடுற்ற சாரலம் போரியி லேகண்டு கொண்டனனே. ௭௧

174 கோலக் கருங்குயி லேமயி லேயென்று கொஞ்சுமலை
வாலைப் பருவமின் தந்தருள் ஆனந்த மாமுகிலைச்
சோலைப் புயல்மலர்த் தேன்பொழி போரிச் சுராதிபனை
மாலைக் கடந்த மனத்திற்கண் டார்க்குண்டு வாழ்வுகளே.

175 நீரிற் கயலெனக் கண்ணீர் துலங்கிநெஞ் சைக்கவற்று
நாரிச் சமனையும் நம்புவ ரோநல னேகொடுக்கும்
போரிப் பதியெங் குமரேசன் தாட்கன்பு பூண்டுநித்தஞ்
சீரிற் பெரிய கதிமேவி யின்பஞ் செறிபவரே. எரு

176 சூரன் கிளைகளைந் தெண்ணிலி தேவர் துயர்களைந்து
வீரஞ் சிறந்த நவவீரர் முன்னவன் வேலையில்மெய்ந்
தாரம் புயல்துயில் போரூர் முருகன் அருளெனக்குச்
சீருங் குணமும் மருவுந் தவமும்நற் செல்வமுமே. எசு

177 இருகோட் டொருமதி சூடும் பிரான்மகிழ்ந் தின்புறவே
திருகோட்டு போதம்உரைசெய்த தேசிகன் செங்குழையாற்
குருகோட்டி மாதா விளையாடும போரிகைக கூப்பினரைப[மே.
பொருகோட டெருமையன கணடாலும அஞ்சிப்புறஞ்செலலு

178 ஆரணன் நாரணன் இன்னமுங் காண்டற் கரியபரி
பூரணந் தோன்றிய பூரண னேதிருப் போரியில்வாழ்
காரண னேயொரு நாள்நீ யளித்த கரையில்சுக
பாரணம் என்றருள் வாய்கடை யேற்கெம் பரம்பொருளே.

179 மெய்வேடம் பூண்டவர்க் குள்ளும் புறனும் விளங்கும் பிரான்,
போய்வேடம் பூண்டனன் என்றாலுங் காத்தனை பூங்கணை
யால், எய்வேட னல்வருந் தாதெனை யாளினி யெய்ந்தநினை,
கொய்வேடமானை மணந்தோய்தென் போரிக் குணக்
கொண்டலே. எஎ

180 அருணகிரிப்பெயர் மெய்ஞ்ஞான நாதன்சொல் லால்வனைந்த
பொருநை நதிக்கிரி யான்புகழ் மாலை புனைபுயனே
கருணை மிகுத்தென்னை யாண்டாய்க்கும் ஈண்டுகைம் மாறு
தருண வளத்தின னேசம ராபுரிச் சண்முகனே. [ளதோ

181 மாலோன் விருந்தையை யுண்டாக்கிக் கொண்டிலன்
மாமலரோன், மேலான நன்சிரம் ஒன்றாக்கிக் கொண்டி
லன் மீதுயர்ந்த, நாலா மறைபுகழ் போரூரன் சம்பந்த
நாமங்கொண்டே, நூலாம் இடைமயி லாக்கினன் என்னை
நொடியினிலே. எகூ

182 சகல மதங்களை யெல்லா முணர்ந்த தவமுனிவோர்
புகலும் இலக்கம்எண் ணாயிரம் பேரைப் பொருகழுவில்
இகலற வைத்தும் வரும்ஏத மொன்றின்றி யேயிருந்தான்
திகழுறும் போரியின் சம்பந்த நாமஞ் சிறந்துகொண்டே.

183 எண்ணாற் கரிய சமணக் களைகளைந் தேதமிலாத்
தண்ணுற்ற பேரருள் நீர்பாய்ச்சிச் சைவப் பயிர்வளர்த்து
நண்ணச் சிவானந்த போகம் விளைவிக்கும் நல்உழவன்
விண்ணுற்ற தேவருஞ் சூழ்போரி வாழ்கின்ற வேலவனே.

184 தாருகன் கோளரி மாமுகன் கொக்கின் தனதுபெயர்க்
காருறு மால்வரை சூதம்வெஞ் சூரகங் காய்ந்தவைவேல்
பேருறு வோர்தமைக் காலனுந் தீண்டப் பெறுன்எனிலே
போரியென் நாயகன் தாட்கே சரணம் புகுநெஞ்சமே.

185 ஆருயிர் யாவைக்கும் ஆனந்தத் தேனை யளிக்குமுக்கண்
தாருவி னுற்கவி மாமழை யேபொழி தண்முகிலே
காரிருள் மாமலந் தீர்த்தெனை யாளக் கடனுனக்கே
சீருறு தேசிக னேபோரி மாநகர்ச் சிற்பரனே. ௮௫

186 வீரத் தவுண ருயிர்களை மேய்ந்து விரைவின் அவர், சோரிக்
கடலிடை யாடிக் குடர்த்தொங்கல் சூடிவெற்றிக், கூருற்ற
வேல்கரங் கொண்டோன் தென்போரிக் குமரன் என்மேல்,
சீருற்ற பேரருள் வைத்தான் இஃதென் தெளிந்திலனே.

187 தேவரும் நாகரும் யாவரும் மும்முறை தெண்டனிட
மேவரும் மாமகுடத்தின் இராசிகள் மீதொளிருந்
தூவரு மாமணி ராசிகள் மேவித் தொடச்செவந்த
பூவரு தாளினன் போரூர்க் குகனெனும் புங்கவனே. ௮௬

188 கொக்கரித் தேவருந் தானவர் சேனையைக் கொன்றுழக்கி
மிக்கரத் தக்கட லாடிப் பிணமலை மீதிவர்ந்து
செக்கரில் தோன்றுங் கணநாதர் சேவிக்குஞ் சேவடியான்
இக்கரிக் குஞ்சுரும் பார்க்கின்ற போரிக் கிறையவனே.

189 மணிகொண்ட சேடன் படர்முடி தூக்கி மணியுதறித்
திணிகொண்ட மால்வரை மாடே பறந்துறச் சேண்பறந்தங்
கணிகொண்ட தேவர் தொழச்சென்று மீண்டிங்ககவுழமமைக
குணில்கொண்ட பேரிகை யார்க்கின்றபோரிக்குகன்மயிலே.

190 வாரிசுழல வடவரை யாதி வரைசுழலக்
காரொடு சந்திர சூரியர் மீன்கறங் காச்சுழலக்
கூரிருள் யாக்கை அரக்கர் சுழன்றிடக் கோதில்பச்சைத்
தேரென வட்டம் வரும்போரி வேலன் சிறைமயிலே. ௮௮

191 மின்னல் சுடர்விழு தோட்டு மணிக்குழை மெல்லியலார்
பொன்னுற்றபூண் முலைவேட்டநெஞ்சேசெயிதுபொயம்மயக்கே

தனைத் தலைவனை யாராய்ந் தடையுந் தகைமையின்புக்
கென்னப்ப னாகிய போரூர்ச்செவ் வேளை யிறைஞ்சுவையே.

192 முகடிடித் துச்சக்ர வாளத்தை முட்டிவெம் மூரியெட்டுப்
பகடுகுத் திக்கனல் சிந்திடப் பார்த்துப் பரவையெல்லாம்
அகடுறத் தேக்கி விடுத்துறத் தாவி யரைக்கணம்போய்க்
ககனமுற் றும்வரும் போரூரன் ஏறுங் கனதகரே. ௧௯௦

193 மகுடங்க ளாறுங் குழையோர் பனிரண்டும் வானவரும்
புகழுங் கடகங்கள் ஈராறும் ஆழியும் பூனதப்பொன்
திகழும தாணியுஞ் செந்துகிர் ஆடையுஞ் செஞ்சிலம்பும்
நிகழும் படிதரித் தோர்தெய்வம் போரி நிலாவியதே. ௧௯௧

194 நின்பாத தாமரைக் கன்பேது மின்றிய நீசன்பொல்லேன்
புனபோத மேலிட்ட பொய்யேன பிழையைப் பொறுத்தருளாய்
அம்போ ருகமலர் ஓரா றலர்ந்த அருட்கடலே
செம்போரி வேலவ னேயிமை யோர்கள் சிகாமணியே. ௧௯௨

195 செப்புக் கவித்தன்ன வன்குரத் தால்மண் சிதைத்தெறியுந்
துப்புற்ற மாவிற் கிணையாக வோதினர் சொல்கணத்தே
ஒப்பற்ற மூவுல கும்போய்த் திரும்பு மொருமனத்தை
எப்பெற்றி யாலுரைத் தார்சம ராபுரி எண்குணனே.

196 மெய்யாம் நெறிக்கண் அடியேன் செலுத்த விலங்கிமிகு
பொய்யாம் நெறிக்கண் எனைக்கொடு போமுளப்போக்களிற்
ஐயா நினதரு ளாங்கயிற் றாற்பிணித் தானதண்டைச் [றை
செய்யாருந் தாட்கந்து சேர்ப்பாய்தென் போரியஞ் சேவலனே.

197 உள்ளூறு புல்வினை வெல்லா மொழிந்திங் குணர்வரிய
நள்ளிரு ளன்ன அஞ்ஞான முந்தீர்ந்து நலனுதவுந்
தெள்ளிய பேரரு ளூடே கலந்தின்பு சேர்ந்திருப்பக்
கள்ளநெஞ் சேற்கும் வருமோதென் போரியங் காங்கேயனே.

198 எல்லாப் பொருள்களுந் தானாகித் தானொன் றிலேய்வதின்று
சொல்லாற கருத்தத னாற்சென் றுகூடருஞ் சோதியதாம் [யச்
மல்லா ரணப்பொருள் நாயேற்கும் ஈய மதித்திகொல்லோ
நல்லார்க் கினிய குகனேதென் போரியென் னாயகனே. ௧௯௬

199 எண்ணிய எண்ணிய வாறே சிறியனுக் கீந்தருளும்
புண்ணிய னேநின் மகிமையை யோர்ந்திலன் பொய்யவனேன்
கண்ணுறு மாமணி யேகருத் தூறுங் கனிரசமே
தண்ணளி மாமுகி லேபோரி மேவிய சண்முகனே. ௧௯௭

200 உள்ளத் தழுக்கினை யெல்லா மகற்றி யுனதுபத
வள்ளக் கமலத் தெழுநற வானந்த வாரியிலே
கள்ளச் சிறியனை வைத்தாள வேண்டுங் கழனிமடை
அள்ளத் திறந்திடும் வாளைகள் போரி அயிலவனே. கூஅ

201 மலஞ்சோர் கடத்தைப் பிணிக்கூட்டை ஒன்பது
வாயிற்பையை, நலஞ்சால எண்ணிக் கடையேன் களித்
தன னுய்ப்புலையேன், திலஞ்சார் தயில மெனஎங்கு மான
சிவானந்தத்தேன், கலந்தே களிப்பதென் றோசம ராபுரிக்
காங்கெயனே. கூகூ

202 எண்ணிலி காலத்தின் பின்னரிக் காயம் இனிதளித்தாய்
நண்ணுறும் ஈதினும் மெய்ப்பத்தி யீந்திலை நாயடியேன்
பண்ணிய பாவமென் றேகும் பரகதி யென்றடைவேன்
விண்ணுறு தேவருஞ் சூழ்போரி வாழ்கின்ற வேலவனே.

203 திரவணி நீடிய போரூர்கை கூப்பிச் செழுங்கமலச்
சரவண வாவியில் நீராடித் தங்கச் சதங்கை கொஞ்சுங்
குரவணி பாதம் பணிவோர்க் கினிமை கொடுக்கும்பிரான்
அரவணி வோன்கும ராவடி யேனுன் அடைக்கலமே. க0க

---

12. மாலை

காப்பு

204 மருப்புநில வாலென் மலதிமிரம் போக்குங்
கருக்கோடை போக்குமதக் காரால்—திருப்போரூர்
நிம்பத்தின் கீழிருந்து நேயர்க்கு வாழ்வளிக்குங்
கம்பக் கடமா களிறு.

நூல்

205 பூவார்ந்த கற்பகப்பூம் பொங்கரிடத் திற்சிறந்த
தேவாய்ந்த செல்வமுதற் செல்வமெல்லாம் - தூவாய்ந்த
வேள்பணிந்த பேரழகா மேதகுபோ ரூரா நின்
தாள்பணிந்தார்க் குண்டாகுந் தான். க

206 காழியிலே வந்து கணக்கிலாச் சீவரைச்
சூழியின்பத் துய்த்த வொருவனே - யாழியெனுந்
துன்பத் திருந்தேனைத் தூக்கித்தென் போரூரா
இன்பத்துள் வைப்பாய் இனி. உ

நூல்

308 பூமாது நாமாது போதசுக மாமாது
தாமேவு போரூர்ச் சரவண நாயகனே. க

309 மாணிக்க மால்வரைமேல் மன்னுசெக்கர் வானமென
வேணிப்பி ரான்தோளின் மேவுஞ் சிறுகுருந்தோ. உ

310 உலகீன்ற மாதா வுதவியபால் கஞ்ச
மலர் வாய்கள் ஆறும் மணக்கின்ற வான்குருந்தோ. ங

311 பெண்ணாய்ந்த கற்புப் பிடியும் பிணைமானுங்
கண்ணாரக் கண்டு களிக்கவரு கற்பகமோ. ச

312 நீலமயில் வாகனனே நெட்டிலைவே லாயுதனே
கோலநிறை கோழிக் கொடி படைத்த சேவகனே. ரு

313 ஆறிரண்டு தோளானே ஆறு முகத்தானே
தேறுமறை கொஞ்சுஞ் சிறுசதங்கைத் தாளானே. சு

314 மகுடங்கள் ஆறும் மணிக்குழைகள் ஈராறுந்
திகழ்கடகம் ஈராறுஞ் சிலம்புந் தரித்தானே. எ

315 சடைமேற் பிறையைமுந் நூல் தன்னாற் பிணித்தணிந்து
விடையான் மடிமேல் விளையாடும் ஆரமுதோ. அ

316 செஞ்சதங்கை கொஞ்சச் சிறுகிண் கிணியாடக்
கஞ்சமலர்த் தாள் உமையாள் கண்களிக்க வந்தானே. கூ

317 ஆய்மார் அறுவர்களும் அம்பிகையுங் கங்கைமின்னுஞ்
சேயேயென் றேந்திச் சிரமோந்து கொள்குருந்தோ. க0

318 கானந் திரிவேடர் கன்னிகைக்கா கப்பரண்மேல்
ஞானங் கமழ்பாத நண்ணவைத்த நாயகமோ. கக

319 புராரிசிறு வாவென்னப் பூவுலகங் காக்கும்
முராரிமரு காவென்ன முன்வந்து நின்றானே. கஉ

320 அமராபதியில் அமரரெல்லாஞ் சூழ்ந்து
தமராகி வாழ்த்த வெள்ளைத் தந்திமேல் வந்தானே. கங

321 அண்டம் அனந்தம் அருளுருவின் நின்றிலகக்
கண்டமரர் போற்றக் கனகவரை நின்றானே. கச

322 தவமுனிவர் தேவர் சயசயஎன் றேத்த
நவவீர ராமணிக்கு நடுவிருந்த நாயகமோ. கரு

323 பொதிய முனியகத்துப் பொங்கும் இருள்நீங்க
விதியும் அறியா விளக்கேற்றுந் தேசிகனே. கசு

324 அருணகிரி நாதன் அருந்தமிழ் நூற்கீரன்
கருணைபெற வோதுங் கவிமாலைத் தோளானே. கஎ

325 பிரமன் அறியாப் பிரணவத்தின் அத்தம்
அரனார் செவிகுளிர அன்றுரைத்த சற்குருவே. கஅ

326 அரிவை முருகாஎன் றழைக்குமுன்னே வந்து
கரமுதவி நின்ற கருணைப் பெருந்தேவே. கசு

327 வேலைக் கலைபயின்ற மேதகுபொய் யாமொழிக்குப்
பாலைக் கடையிதென்று பகர்ந்தபெரும் பாவலனே. உ௦

328 தார்மார் பகனே சமரபுரி நாயகனே
சூர்மார் புருவத் தொளைத்தவடி வேலவனே. உக

329 குன்றமுங் கொக்குங் குரைகடலுஞ் சூர்மார்புங்
குன்றவடி வேலெறிந்த கொற்றவனே நற்றவனே. உஉ

330 சமரபுரித் தேவே தணிகைமலைத் தேனே
அமரும் பழனிமலைக் கான மணிவிளக்கே. உங

331 சீரலைவாய் முத்தோ திருப்பரங்குன் றத்தரசோ
ஏரகத்தி லென்றும் இருந்த பெருவாழ்வோ. உச

332 பழமுதிர் சோலைப் பரனே குறிஞ்சிக்
கிழவனென நல்லோர் கிளக்கும் பெருமானோ. உரு

333 சங்கப்பலகைத் தமிழைப் புலவோர்க்குப்
பங்கப் படாமற் பகர்ந்த பெரும் பாவலனே. உசு

334 நாயினேன் செய்பிழைகள் நாடா தெனதுளமே
கோயிலாக் கொண்டு குடியிருந்த மெய்ப்பொருளே. உஎ

335 வானவர் சூழ் போரூரை வந்தடைந்த பேர்க்கெல்லாம்
மோன சுகங்காட்டி முத்திதருந் தேசிகனே. உஅ

336 உள்ளத் திமிரம் ஒழித்துச் சிவானந்த
வெள்ளத்துள் அன்பர் விளையாட வைத்தானே. உசு

337 அரனோடு வந்தம்மை யளித்தவள் ளப்பாலைப்
புரைதீர உண்டவரைப் போதமுறக் கண்டானே. ங௦

338 பொற்றாளம் பொற்சின்னம் பொற்பார் சிவிகையொடு
நற்றரளப் பந்தரையும் நம்பர் கையிற் பெற்றானே. ஙக

339 மதுரைச் சமண மதகரிகள் எல்லாஞ்
சிதறத் துரந்த சிவசமய கோளரியோ. ௩௨

340 மயிலை நகர் தன்னில் வன்னியடும் என்பைக்
குயிலை நிகரும்மொழிக் கோதையாச் செய்தானே. ௩௩

341 ஆச்சா புரத்தில் அனந்தம்உயிரை யெல்லாம்
பேச்சோ டுளங்கடந்த பேரின்பம் வைத்தானே. ௩௪

342 வந்தோர் பிணிதீர்க்கும் மாமருந்தோ அன்பருக்குச்
சந்தோடம் நல்குஞ் சமரபுரி மாநிதியோ. ௩௫

343 தாயோ தமரோஎன் தாதையோ சற்குருவோ
தேயாக் கருணைபொழி தென்போரி வேலவனே. ௩௬

344 முத்தோ குலிசமோ மூதொளிமா ணிக்கமோ
சித்தோதென் போரூர்ச் சிவானந்த வாரிதியோ. ௩௭

345 பாலோசெந் தேனோ பழமோ பழமறையோ
மேலோர் புகழ்போரூர் வீற்றிருந்த பார்த்திபனே. ௩௮

346 அன்னமோ பைங்கிளியோ அம்பிகைகண் ணுக்கினிய
சொன்னமோ போரூர்ச் சுகபூ ரணவொளியோ. ௩௯

347 ஞானக் கரும்போமெய்ஞ் ஞானானந் தக்கடலோ
தானற்றூர் போற்றுஞ் சமரபுரித் தண்ணளியோ. ௪௰

348 என்றென்றே தாலாட்டி யெல்லோரும் இன்பமுற
நன்றருளே செய்யுமெங்கள் நாதன்போ ரூர் இறையே. ௪௧

14. திருப்பள்ளியெழுச்சி

349 திருமலி குணதிசை அருணன்நல் லுதயஞ்
செய்தனன் இருவினைச் சமமல பாகம்
பருவம துடையவர் தமதுள மெனவே
பாரகம் விளங்கின அவர்குணக் கிரிமேல்
அருளொளி வீசிநின் றிலகுமுன் பதம்போல்
அருக்கனுங் குணதிசைப் பொருப்பெழு கின்றான்
இருளறு குறுமுனி பரவிய போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௧

350 ஆடுறு மணிமயில் சிறைவிரித் ததன்மேல்
அருளொளி திகழுநீ யெழுந்தருள் முறைபோற்
பீடுறு மரகதக் குரகதம் பூண்ட
பெருந்தடந் தேர்மிசை யெழுந்தனன் கதிரோன்
வாடுறு தாமரை நினதரு ளடைந்த
மாதவர் முகமென மலர்ந்தன எங்கும்
ஏடவிழ் மலர்ப்பொழில் பொதுளிய போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. உ

351 பகரரு சுடர்விடும் உனதயில் கண்ட
பாதகர்தம் மனமெனச் சுரர் மனம் எனவே
புகருடு மழுங்கின விகசித மாகிப்
பொலிந்தன முளரிகள் தடந்தொறும் உனது
திகழ்பதம் அடைந்தவர் உயிர்ச்சிறு போதந்
தேய்ந்தென மதியொளி தேய்ந்தது குணபால்
இகலறு கதிரெழு கின்றது போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௩

352 என்றனைக் கைப்பிடித் தாளுறும் இறைவன்
எழில்பெறு மலர்விழி மலர்ந்தெழு சமயம்
உன்றனதுள இருள் போக்குவன் நோக்கால்
ஒல்லையில் வருகென எல்லினைக் கூவி
நின்றன திருக்கொடி யழைத்துறு முறைபோல்
நீடுறு மனைதொறுங் கூவின மிகவும்
இன்றெனை யாண்டுகொண் டருளிய போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௪

353 மன்மதன் விருதுகள் ஊதின பொழில்வாய்
மாயவன் கரப்படை தொனித்ததுன் எதிரே
தென்மலி மலரவன் ஊர்திகள் தடத்துச்
சிலம்பின நின்கொடி பதளச் சரிக்கை
பன்முறை பண்ணுவ போல்மனை தோறும்
பாழியங் குரலொலி காட்டின அருளால்
என்மல இருள்தெறும் ஆரிய போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௫

354 கின்னரர் கிம்புரு டர்களொடு கருடர்
கந்தரு வர்கள்சித்தர் வித்தியா தரரும்
மன்னிய முரசதிர் சிகரியின் வாய்தல்
வந்தனர் ஐந்தொழில் வாத்தியந் தொனித்தார்

பொன்னில மடவார் இந்நில மடவார்
புரிந்தனர் நாடகம் இருந்தகை மயில்போல்
இன்னருள் பொழிமுகி லேதிருப் போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௬

355 வானவர் புகழ்நவ வீரர்க ளொருபால்
மால்வரை யனகண நாதர்க ளொருபால்
தீனமில் எண்டிசைப் பாலக ரொருபால்
தேவர்கள் முனிவர்கள் பாதல ரொருபால்
தானம துதவிய கரங்கொடு பாரி
சாதநன் மலர்மழை பொழிந்தனர் பணிந்தே
ஏனலம் புனமலி சாரலம் போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௭

356 மறைமுடி யுணர்ந்தவர் மறையவ ரடியார்
வருபரி சாகரர் அரசர்கள் வணிகர்
குறைவறு வளவர்கள் மற்றுள ரெவருங்
குழுமியே வடமொழி தென்மொழிப் பாவால்
நிறைதய வுறநினைப் புகழ்ந்துநின் றேத்தி
நீறுறு தண்டெனப் பணிந்தெழு கின்றார்
எறியணி அருவிகள் சொரிகிரிப் போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௮

357 விலையறு நவமணி மாலைகள் கொணர்ந்தார்
வெயில்விடு குலிசகே யூரங்கள் கொணர்ந்தார்
அலகறு மணிசெறி மகுடங்கள் கொணர்ந்தார்
ஆழிம தாணிகள் நூபுரங் கொணர்ந்தார்
நிலைபெறு கவிரிதழ் நேத்திரங் கொணர்ந்தார்
நிறைந்துளம் வேண்டிய பெறவுறப் பணிந்தார்
எலையறு பெருவரம் அருள்செயப் போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. ௯

358 ஐங்கரங் கொடுதழு வுறநினை யொருகொம்
பானையுள் மகிழ்ந்தது முக்கணம் பொருப்புன்
பங்கய முகஅணி கண்டுகண் களிப்பப்
பரிவொடு நினைந்தது பனிவரை யுயிர்த்த
செங்கயல் விழிப்பசும் பிடிநினை மடிமேற்
சேர்த்தருட் பால்தரத் திருவுளத் துனும்சண்
டெங்களை யாண்டுகொண் டருளிய போரூர்
இறையவ னேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. ௧௦

15. பெரிய கட்டியம் - க

359 பவளமலை உபயதிசை அருவிசொரி முறைகரட
பரமஇப மகிழிளைய கோவே
தவளநிற முளகவள கரியின்மிசை சுரருலகு
தழையவலம் வருமதிக தேவே
துவிதமய லறுமுனிவ ரெனும் அளிகள் படியமிகு
சுகநறவு பொழியுமொரு பூவே
குவடிலகு குறவர்தரு கொடியினொடு சமரபுரி
குலவியருள் வரமுதவு காவே.

360 பரவைமுக டெழும்உதய கிரணபரி தியின்நடன
பரதமயில் முதுகில்வரு தீரா
விரவுபரி மளகுரவு கமழுபய சரணகலை
விதரணிக புரணகெம் பீரா
சுரர்அரசு சசியினொடு தருநிழலின் உறையமதி
சுமடஅசுரர் களையடு வீரா
கரவுநெறி யறும்அடியர் கதியமுது பெறவுதவு
கண்சமர புரிநிலவு தாரா.

361 மறைகள்பல கலைகள்பல லிபிகள்முத லியவுதவு
வளர்சொருப நிசப்ரணவ வொளியே
முறைமைதரு சரஅசர வுயிர்கள்செயி ரறுபுவன
முழுதுநிறை பரமசுக வெளியே
கறைகள்முழு வதுமுடுகி மிகவுநினை பவரிதய
கமலமலர் குடிபுகுதும் அளியே
பிறையறுகு நதியரவு சடிலமுடி யணிபரமர்
பிரியமுற வொருசொல்மொழி கிளியே.

362 இமயகிரி யுதவுபிடி குடமுலையின் இடைபெருகி
எழுமமுத வுததிசெறி வாயா
சமரஇர ணியஅசுர னுடலம்அடும் உகிர்கொள்அரி
தருமருக னெனநிலவு தூயா
அமரர்முனி வரருரகர் நரர்ககனமதியிவர்கள்
அடிபணிய வரமுதவு நேயா
திமிரதின கரனெனவுள இருளிரிய வொளிர்சரண
திரசமர புரிவரு முடாயா.

363 வடவைவிழி பிறையெயிறு குடவயிறு தடியுதடு
மலியலகை பரியையடு வேலா
அடியும்நெடு முடியும் அரி அயனும்அறி வரியசிவன்
அகமகிழ மழலைமொழி பாலா
நடனமிடு மயுரமிசை அடியர்நினை தொறுமவர்முன்
நகைமுகமொ டெதிர் கொள்குண சீலா
தடவரைகள் கிடுகிடென வுலகைவல நொடியில்வரு
சமரபுரி தழையவுறை லீலா. ௫

364 ககனமுக டளவிவரு கனகரத நவஇளையர்
கருதுபுடை வரமகிழு நாதா
சகமுழுதும் அடும்அசுரர் குலமுழுது முடுகியடு
சமரகண முடிகள்தொடு பாதா
செககணக செககணக திகுதகுகு திகுதகுகு
திமிதியென நடனமயில் நீதா
தகுகடவுள் இபமயில்கொ ளொருபதிரு புயமருவு
சமரபுரி தனிலுறுசவ் வாதா. ௬

365 உததிசுவ றிடஇடர்செய் குவடுபொடி படஅசுரர்
உடல்கள்கிழி படஅயில்கொள் கரனே
குதிகொள்கரு ணையினிலகு வதனமுடன் அடியரெதிர்
குலவிவரு மினியகுண தரனே
அதிகம்ருக மதபடிர களபபரி மளதொடைகள்
அணிகளிவை திகழ்புனித வுரனே
புதியபரி புரவொலிகள் கலகலென வருசரண
புகழ்சமர புரிமருவு பரனே. ௭

366 மலயநில வியமுனிவன் இடருததி யகலஅவன்
மனநினைவு கொடுதழுவு கலனே
கலைகள்தெரி பலகையுறை புலவனுறு சிறையைவிடு
கதிர்கொளயி லுடையதெய்வ குலனே
நிலைமைநெறி யுளதெரிவை முருகவென வுரைதருமுன்
நிலவியவள் கரமுதவ வலனே
தலைமைசெறி பிரமசுகம் அநுதினமும் விளையுமொரு
சமரபுரி மருவுகதி நிலனே. ௮

367 கனலில்அடு மகளையொரு பதிகமதில் வரஅருள்செய்
கவுணியர்கள் குலதிலக நிதியே
பனகஅணை யனும் அயனும் மகிழமரர கதவொளிசெய்
பருமயிலின் மிசையுதய மதியே

தினகரனை நிகருமொரு சிவசமய நெறியொழுகு
திகழடியர் பரவியடை கதியே
தனபதிதன் அளகையென வளமைசெறி சமரபுரி
தனிலுறையும் அமரரதி பதியே. ௯

368 பசிதம்அரன் நயனமணி யிகழுமதி மடமைசெறி
பலசமண திமிரமடு சூரியா
நிசிசரர்க ளெனும்உததி யளறுபட வொருகொடியில்
நிகழ்கரிய புருவநெறி வீரியா
உசிததமிழ் முழுதுமொரு மதுரைநக ரவர்புகழ
உரைசெய்தள விடுமதிக சூரியா
சசிதரனும் உமையும்உளம் மகிழஎதி ருளநிலவு
சமரபுரி யதனிலுறை சீரியா. ௧௦

---

16. சின்ன கட்டியம் - ௧

369 சுரர்முனிவ ருலகர்பணி பாதா-சுகசொருப நிசகலைவிநோதா
பரஅறிவை யறிய அருள்போதா-பரவதிக சமரபுரிநாதா.

370 குறவர்மகள் தழுவுமணி மார்பா-குலவுபரி பூரணசொரூபா
நறவுபரி மளநிறையும் நீபா-நயசமர புரிமருவு பூபா. ௨

371 நெட்டூர சூரசங் காரா - நித்தமிடு பச்சைமா யூரா
விட்டொளிரும்வச்சிர கேயூரா-வித்தகர்து தித்தபோ தாரா

372 குஞ்சரமு கறிஞனிய கோவே-கொஞ்சியுமை முத்தமிடு பூவே
தஞ்சமெனு நினைக்குமவர் தேவே-தணிசமர நகபதியில் வாழ்வே

373 ஆறுமதி சூடியருள் பாலா-ஆயஅரு ளாறுமுக வேலா
தேறுகலை பேசுகுண சீலா-சீர்சமர மாநகரி லீலா. ௫

374 தேவர்கள் மநோபயங் கரனே-சேவலங் கொடியாங் கரனே
மேவுகுங் குமவாச உரனே-வீறுசெம் போரிவாழ் பரனே.

375 தெய்வசிந்துர மருவு தோளா-திவ்யமங் களநிலவு தாளா
பொய்யகுந் தேவாமண வாளா-புண்ணியபோ ரூர்வருக ருளா.

376 பலகலைப் பரவையந் துறைவா-பரமனுக் குபதேச இறைவா
நலமையிற் குறையாத நிறைவா-சமரநகபதிமேவு பொறைவா.

377 அசுரர்குல காலவேல் நேயா-அமரர்சே னைபதித் தூயா
உசிததமி ழறிதருமு பாயா-உயர்சமர புரிவரு சகாயா. ௯

378 மலயத்தின் முனிவன ஆரியனே-மலமஅட்ட ஞானசூ ரியனே
தலமெச்ச மேவுசீ ரியனே சமரப்பு ராதிவீ ரியனே ௧௦

17. பெரிய கட்டியம் - உ

379 மழையின் இலகியகருணை பொழியும்மழ களிறதிக
மடியின்மிசை நிலவுகுல மணியே
உழையும்அட லுறும்மழுவும் இருகரனும் மருவுசிவன்
உவகைகொடு தழுவுதெய்வ அணியே
கழைகள்குழு மியவரையில் எயினர்தரும் உழைமனது
களிபெருக நிழலுதவு கணியே
தழையுமிரு நிதியுதவு சமரபுரி யதனில்வரு
தகைமைசெறி அடியர்குண குணியே. ௧

380 அரியமறை முடியிலுறை பரமசிவை யகமகிழ
அருகில்வரு தருணவள வுருவே
இரவுபகல் அனுதினமும் உயர்தயவின் நினையுமவர்
இதயமல ரதனிலுறும் மருவே
உருவெனவும் அருவெனவும் ஒளியெனவும் வெளியென
உணலரிய பொருளுதவு குருவே [வும்
தரணியென இருளகல அறிவுதரு சமரபுரி
தனில்உறையும் அமரர்பணி தருவே. ௨

381 அதிமதுர நறவுபரி மளமழுகு நிறையும் அறு
பதம்முரலு மினியதொடை நீபா
பொதியமலை யுறையுமொரு குறுமுனிவன் இதயகுகை
புதையும் இருளறவொளிசெய் தீபா
துதையும்குக மதபடிர களபபுள கித அருண
துதிசெயழு கொழுகுமணி மார்பா
ததிதிமி திமிதியென நடனமயில் முதுகில்வரு
சமரபுரி தழையவுறை பூபா. ௩

382 பரிதிமர கதமலையின் மிசையுதய மெனநடன
பரதமயில் கடவும்இரு தாளா
கருதரிய தவளகர மலையுதவு மொருவனிதை
கனகமகிழ் மருவுமண வாளா
செருவிலசு ரரைமுடுகி யடுகனக வடவரைகள்
திகழ்வதென நிகழ்பனிரு தோளா
பெருகுவள மைகளுதவு சமரபுரி பணியுமவர்
பிரமரச உணவுதவு கோளா. ௪

383 திடகரட மலைபிளிற நொடியிலடு கரகமல
திரிநயன அரனுதவும் உருவே
வடகலைகள் முழுதுமள விடுமதிக பிரமனறி
வரியபிர ணவமுறைசெய் குருவே
இடருதவு பவவுததி சுவறநினை தருமடியர்
இதயமெழு மினியசுக மருவே
படிககனர் உரகர்முனி வரர் மருவு சமரபுரி
பணியுமவ ரெணியதரு தருவே. ௫

384 கவலைபிணி மிடியிடர்கள் அற அடியர் நிலைமைபெறு
கதியில்நிகழ் வுற அருள்செய் கோனே
உவரியென வொலிமலியும் அசுரரெனும் மதகரிகள்
உருள அயி லெறியும் அரி மானே
நவமருவு முனிவர்சுரர் உரகரெனும் இனியபயிர்
நலன்மருவ அருள்பொழிமெய் வானே
குவலயமெ னுறுசமர புரியிலுறை தவமுனிவர்
குளிரிதய கமலமுறு தேனே. ௬

385 மலையருவி தருமரவின் மணியையன லெனவெருவு
வனசரர்கள் தரும் அரிவை மோகா
தலைமைமக பதியமரர் பரவ இர ணியவுலகு
தழையஇப மிசைவருவை போகா
விலையில்நவ மணிகள்கதி ரொளியின்வெயில் விடுகடகம
மிளிருமொரு பனிருதிரு வாகா
கலைமுழுதும் அறிபெரிய அறிஞர்வள மையினர் செறி
கனசமர புரிநாக ரீகா. ௭

386 அகமுநடு முடிவுமுறு திசையுமெழு புவியுநிறை
அறிவிலெழு பரமசுக நறையே
தகுதிகுகு தகுதிகுகு தகுதி தரி கிடதிமிதி
தகுதியென நடனமயி லிறையே
பகர்கலைகள் முழுதுமள விட அரிய மிகநுணிய
படிறுளமும் நுழைவரிய மறையே
துகளகலும் மறைமுனிவர் அனுதினமும் நெறியொழுகு
துதிசமர நகரறிவின் முறையே. ௮

387 சுருதிகுரு அநுபவமெய் யொருமையினில் எணைமருவு
துகளரிய அருளொளிசெய் கண்ணே
கருவிமுழு தையும்நியதி களையுமவர் பரவியடை
கனபுரண அறிவு திகழ் விண்ணே

இரவிசசி அனல்நயன இறைவர்செவி குளிரவரும்
இசைதனிலும் மிகுமொழிசெய் பண்ணே
தருணவள முருகசர வணகுமர எனுமொழிகள்
தழைசமர புரியிலுறை தண்ணே. ௯

388 சுடரினொளி விடுசிகைகொள் பறவைவிரு துடையகுக
துரகமயில் இறைவதெய்வ ராயா
குடமுழவு முரசதிர அலகைபசி கெடஅசுரர்
குலமுழுதும் அடுமயில்கொள் நேயா
படியிலுன தினியபுகழ் பரவுமவர் சுகவுததி
படியஇனி தருள்தரு முபாயா
தடமலரின் ஒழுகுபிழி தவளவளை பருகியுறு
சமரபுரி யதனிலுறை தூயா. ௧௦

---

18. சின்ன கட்டியம் - உ

389 ஐங்கரற் கிளையமக மேரே-அம்புவிக் கினிமைதரு சீரே
சங்கரக் கடவுளணை தாரே-தண்தமிழ்ப் போரிவரு காரே.
390 இமயமக ளுதவுகுண மலையே - இதயஅநு பவமுறை
செய் கலையே, சமயமுழு வதுநிகழு நிலையே-சனனகடலரை
வாரும் வலையே. ௨
391 கன்னியர்க்குரியநாயகனே-கண்ணனுக்கினியமருமகனே[னே.
பொன்னகாச் சுரர்களபேயவனே-புண்ணியப் போரிவாழ்பவ
392 நவவீரர் பணிபாத தேவே - நனிபூத கணநாதர் கோவே.
தவமேவுபெரியோர்கள்வாழ்வே-தடயேவுபோரிவாழ்காவே
393 நீலக்க லாப மயில் வீரா - நீபத்து மாமலர்கொள் தாரா
கோலத் தியாகசெம் பீரா - கோதற்ற நாதபோ ரூரா. ௫
394 வெடியத்தொ னித்தசே வலனே - மிகுகொக்கை
யட்டவே லவனே, படிமெத்த மெச்சுபா வலனே - பரமற்
குரைத்தநா வலனே. ௬
395 பொன்மாரி பொழிகின்ற புயலே - பொய்யாத அறி
ஞோர்கள் செயலே, தென்மாறன் மகிழ்பலகை இயலே -
செஞ்ஞான சுகம்விளையும் வயலே. ௭
396 கருணைதரும் ஆறுமுகமதியே - கனதேவர் சேனுதி பதியே
தருணவளம் மாருத நிதியே - சமரபுரி வாழ்சுகோ ததியே.

397 மாரவேள் வெகிடவரு சுந்தரா - மாகர்கோன் உதவு தெய்வ சிந்துரா, கோரசூர்ப் பகையையடு தந்திரா - கோதிலா வாறுலிபி மந்திரா. ௯

398 கவலைவெயி லறவீசு கனமே - கருதடியர் நசையான தனமே - சிவன்மரும அணைதுயிலும் அனமே - திகழ்போரி யடைவோர்கள் இனமே. ௧௦

19. எச்சரிக்கை

399 சீரார்குற மாதுளணி செப்பார்தன மேவுந்
தாரார்புய சமராபுரிச் சண்முகா எச்சரிக்கை. ௧

400 பிறைசூடிய சடையானருள் பிள்ளைப்பெரு மாளே
மறையோர்நிறை போரூர்வரு மன்னு எச்சரிக்கை. ௨

401 பணிமாமலை மிசைபூத்தருள் பச்சைக்கொடி தந்த
கனியேதிருப் போரூர்வரு கந்தா எச்சரிக்கை. ௩

402 அருமாமறை முதலோதிய ஆனைக்கொரு துணையே
பரிபூரண சுகமேபோரிப் பதியே எச்சரிக்கை. ௪

403 ஆறுஅமு தனையா அயில் வேலாவுயர் வானோர்
சேனாபதி சமராபுரித் தேவா எச்சரிக்கை. ௫

404 தெய்வகுஞ்சரி கணவாபச்சைத் திருமால்திரு மருகா
சைவநன்னெறி வளர்போரூர்ச் சண்முகா எச்சரிக்கை. ௬

405 வேலாகுண சீலாகன லீலாவிடைப் பாகன்
பாலாதிருப் போரூர்வளம் பதியா எச்சரிக்கை. ௭

406 நவவீரர்கள் பணிநூபுர நளினத்திரு வடியாய்
தவர்சூழ்தரு சமராபுரிச் சண்முகா எச்சரிக்கை. ௮

407 ஈராறுயர் தோளா தண்டைக் கிசைந்தபத்மத் தாளா
சீரார்திருப் போரூர்மயில் வீரா எச்சரிக்கை. ௯

408 கோழியங்கொடி படைத்தாய்நல்ல குணத்தாயென்னை யளித்தாய், வாழியம்மலர்ப் பதத்தாய்போரி வரதா எச்சரிக்கை. ௧௦

409 பூவேபரி மளமேமறைப் பொருளேமயி லேறுங்
கோவேசுரர் தேவேபோரி வாழ்வே எசசரிக்கை. ௧௧

410 பிரசமேபிரம ரசமேதவர் பேசுங்கதி நலமே
சொரூபமேபோரி நகர்வாழ்சுப்ர மணியா எச்சரிக்கை. ௧௨

411 மதுராகுக்குட விருதாசிற்சுக வடிவா சுப்பிரமணியா
சதுராதிருப போரூர்வரு சண்முகா எச்சரிக்கை. ௧௦

---

20. திருவடிப்பற்று

412-421 வண்ணத் தாழிசை 422-431 மட்டுவிருத்தம்
432-441 கலிவிருத்தம் 442-451 பெருங்கழி நெடில் விருத்தம்

412 இந்திரப்பெய ருடையான்முத லெவருஞ்செறி வளனுக்
கிடையூறுகள் வாராவகை யெணிமுற்பணி களிறென்
சிந்தைப்ரிய என்கண்சிறு பிள்ளாய்வரு கென்றே
திருமார்பிறு கப்புல்கிய தெய்வச்சிர மணியே
அந்திப்பிறை முடியானரு ளின்பக்கனி நினைவந்
தண்டிப்பணி தொண்டர்க்கினி யருளும்படி நினையாய்
சந்தப்பொழி லிடைவெற்பன தந்திக்களி றுலவுந்
தண்சாரல்ம ணஞ்சூழ்தரு சமராபுரி யானே. ௧

413 வேலொன்றுறு தோள்மாதுமை வெற்பன்னத னத்தின்
மிசையூறரு விப்பாலினை மிகவுண்டுக ளித்த
வாய்குங்கும வாசந்தரு வள்ளாலெனை விள்ளா
வகையாளுநி னக்கோதுகைம் மாறுஞ்சிறி துளதோ
நாயொன்றுவ ளர்த்தோன்விட நாடானது போலும்
நல்லோர்கள டைந்தோர்களை யெள்ளாரது போலுந்
தாயொன்றிய சேயைப்புடை தள்ளாளது போலுந்
தமியேனைவி டேலண்டினன் சமராபுரி யானே. ௨

414 ஓதுங்கலை யாவும்மனம் ஓடாதுநி றுத்தி
உன்பாதநி முற்கீழுற லுயர்நன்கென வோத
வாழுஞ்சொலி ஏதஞ்சொலும் மனமோடுசு ழன்ற
மதியின்றிய சிறியேனுனை வந்தண்டுவ தென்றோ
தீதின்றிய குறநாயகி சேருந்திரு மார்பா
சிவனார்தரு குமராவுமை சிறுவாஅரி மருகா
தாதொன்றிய வனசத்தட மீதொன்றிய எகினந்
தண்மாலையில் வண்கா அடை சமராபுரி யானே. ௩

415 ஏலும்மனம் ஓடிப்பொருள் யாதொன்றினை நாடி
இசையும்பொழு தேனும்மதை யெண்ணுதுவி டுத்துன்
வேலுஞ்சிறை மயிலுங்கன தோளுஞ்சிறு தாளும்
வீறுறருள் முகமும்உன வேண்டுஞ்சிறி யேனே

கோலும்மறை நாலின்முடி மேலொன்றிய தேவே
குணகுஞ்சரி கோவேசுரர் கொண்டாடிய வாழ்வே
தாலம்புக ழுணியேயென துயிர் நின்றொளிர் மணியே
தவமானுறை கணியேநல சமராபுரி யானே. ௫

416 உருவுந்தரு புகழும் பல கலையும்உய ரறிவும்
ஓருந்திகழ் குணமும்பல மாருந்தவ நெறியுந்
திருவுமமதி மதியும்பதி கதியும்மினை யொருநாள்
சேவித்தவர் தமைவந்தெதிர் தெரிசிப்பினும் வருமே
மருவுஞ்சிர புரமாநகர் வந்தெண்ணிலி பேரை
மாறுவள வீடேறிட வைக்கும்மறை முதல்வா
தருவும்மிகு நிதியுஞ்சுர பியுமன்னக ரத்தார்
தண்மேகமெ னப்பொன்பொழி சமராபுரி யானே. ௬

417 அத்தம்மனம் உதயஞ்சிறி தறியாரவி போலுன்
அருளாகிய ரவியென்னுள மகலாதுநி றைந்தே
சித்தம்மல இருளும்பல தத்வம்மெனும் உடுவுஞ்
சிறுபோதவெண் மதியும்மகல் சீரென்றினி வருமே
நித்தன்மகிழ் தரவோர்மொழி யத்தம்புகல் குரவா
நீலக்கல பத்தோகைகள் மாலைப்புயல் கண்டு
தத்தாதிமி தித்தாதிகு தெய்த்தெய்யென ஆடத்
தண்காவளி பண்பாடிய சமராபுரி யானே. ௬

418 மறையாதிய கலையோதிய வனசப்பெரு மானும்
மண்ணுண்டுவ டத்தேதுயில் பண்ணும்பெரு மானும்
நறையாரிதழ்த் தார்புனைச டைபெம்பெரு மானும்
நாடிக்களி கூரத்தக ரேறித்திகழ் வோனே
இறையாகிய அளவாயினும் மறவாதுனை நாடி
இன்பத்துயில் கொள்ளும்படி யென்புத்தியில்நிறைவாய்
தறையாதியி லுறைவோர்பணி சரணுபரி புரனு
தண்ணுரளி யண்ணுமகிழ் சமராபுரி யானே. எ

419 எளியேனையோ ரடியானென இன்பத்திரு வுள்ளத்
தெண்ணிச்சிறு நாயேனுளம் நண்ணச்சுக வாரிக்
களியேயுல கெங்குமிலை தல்லாதிலை யென்றே
காட்டிப்பின்ம றைத்தாயென் கண்மாயம்இலை தென்றோ
அளியேயருள் வெளியேயுயி ரொளியேமறை முடிவின்
அஞ்சொற்புகழ் பஞ்சப்பிர ணவம்ஓதிய கிளியே
தளிரேயன கையார்மயி லெனவேநட மாடுஞ்
சசிவெண்சுதை மாடஞ்செறி சமராபுரி யானே. அ

420 அவனோடவ ளதுயானெனும் அலர்கானலை நாடி
யான்செய்தனன் பிறர்செய்தன ரென்றின்பொடு துன்பு
நவ்வாய்வரு தோறும்மிகு விழைவும்வெகு ளியுமே
நணிநீயுயிர் உள்நின்றுநடத்துஞ்செயல் நாடேன்
பவவேலைக டத்தும்முன பாதத்துணை வங்கம்
பற்றத்திரு வுளம்வைத்தருள் பாலித்திடு கண்டாய்
தவராசர்கள் கவிராசர்கள் புவிராசர்கள் ஞானோ
தயராசர்கள் புடைசூழ்தரு சமராபுரி யானே. ௯

421 எண்ணின்செய லாயும்எழுதி லுடனின்செய லாயும்
யாதாயினும் நாவார இசைக்குஞ்செய லாயும்
நண்ணுஞ்செயல் வருதோறுநின் னருளின்செய லாக
நாடுஞ்செய லென்றேவரும் நாயேன்செயல் போயே
விண்ணும்புகழ் வேலும்விரி கதிரோனைய மைக்கும்
மிளிர்சஞ்சிறை விருதுந்தரு கரமீது பிடித்தோய்
தண்ணந்துறை வாவிக்கயல் பாயக்கம லத்தேன்
சாயக்குட வளைமேய்தரு சமராபுரி யானே. ௧௦

422 ஆதரவாய் அடியவருக் கருள்சுரக்கும் ஐங்கரத்தோன் அன்பு கூர்ந்து, மாதவமே யெனஅழைத்துப் புயத்தணைக் கத் திருவுளத்து மகிழுங் கோவே, ஏதமுறு தடியேனைக் காதளிப்ப துன்கடனும் இகசப்ப தென்னே. போத மலர்க் கற்பகமே போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே.

423 சிறுகுழவி யெனைக்காவென் றுய்ச்சுரையா துறக்காக் குஞ் செய்தி போலும், அறிவிலியேன் காத்திடென்று திருக்கவுங்காத் தளிப்பதுன தருட்கே யுண்டாம், உறியி லிடு நவநீதம் உண்டவன்றன் மருகாவே லுரவா பச்சைப், பொறிமயிலே றியமுருகா போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே. ௨

424 தருமவயித் தியனொருத்தன் பிணிதீர்த்தல் கடனாகித் தணித்தல் போலச், சுருதிகுரு சுவாநுபவ மாயடியேன் மலந்தவிர்த்துஞ் சுழலா நின்றேன், மருவளரும் உனதுபய வாரீச பதநிழற்கீழ் வைக்க வேண்டும், பொருவிலருள் பொழிமுகிலே போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே. ௩

425 என்னையொரு பொருளாகத் திருவுளத்தி லடைத் தாய்க்கிங் கெதுகைம் மாறு, மின்னனைய சடாமகுடப் பெருமான்கண் களிக்கவரும் விறல்வே லோயே, உன்னை

மறவாதுன்னு துறுவேனை யுன்னடியா னென்ன வைத்
தாய், பொன்னனைய திருத்தாளா போரூர்வாழ் ஆறுமுகப்
புனித வேளே. ௪

426 உவமையறு பவசலதி கடத்தியிம்மா னிடப்பிறப்பில்
உதிக்கச் செய்து, நவமநவும் உனதுபதம் நாடவைத்தாய்
அதைமறந்தேன் நாயி னேனே, கவலையெலாம் அற்றுனது
திருவடிக்கீ ழிருக்க இனிக் கருணை செய்யாய், புவனைகர தல
மணியே போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே. ௫

427 மயக்கமிடர் காணுநின் மலர்ப்பாதப் பேரொளியில்
வயங்கா நின்ற, இயக்கமறும் ஆனந்தக் கடல்படிவ தெந்
நாளோ ஏழை யேனே, நயக்குமணப் பைம்பூவே நாகர்பர
வியகோவே நறவே காவே, புயற்கருணை பொழிதேவே
போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே. ௬

428 மங்கியுமுற் பவித்துழல் வல்லிடரிற்புகுதாமல்மதியி
லேனை, இங்குனது பதநிழற்கீழ் வைத்திலேல் உய்கேன்
மற்றேழை யேனே, கொங்கலரும் பைங்கூந்தற்குறமாதின்
கணவாஎண் குணவா சூழ்ந்த பொங்கரளி பண்பாடும்
போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே. ௭

429 இல்லாதான் வள்ளலாய்உள்ளானை இரவாமுன்ஈதல்
போலும், நல்லானே யுனதுபதம் விரும்பாதே னாயிடினும்
நல்க வேண்டுங், கல்லாத புல்லியர்போல் தேகபோ கம்
விரும்பிக்கலங்கா நின்ற, பொல்லாதேன் பிழைபொறுக்கும்
போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனிதவேளே. ௮

430 ஊமர்கண்ட கனவினைப்போல் உரைப்பரிய சிவாநு
பவம் உணராநின்ற, காமருஞானிகள்பரவு முனதுசேவடி
நாயேன் காண்பதென்றோ, தேமருவு மலர்க்கூந்தல் தெய்வ
இளம் பிடி நோக்கஞ் சேருந் தோளாய், பூமகளுக் கணி
காட்டும் போரூர்வாழ் ஆறுமுகப் புனித வேளே ௯

431 மடமைசெறி புலைநாயேன் மனந்திருத்தித் திருவடிக்
கீழ் வைக்க என்றுங், கடனுனக்கே யாயிருக்க அடிக்கடி
யிங் குரைப்பதென்னே கடைய னேனே, சுடரனைய
செழுஞ் சூட்டுப் பல்பொறிச்செஞ் சிறைச்சேவல் துவசத்
தோனே, புடவியிடர் தவிர்த்தாளும் போரூர்வாழ் ஆறு
முகப் புனிதவேளே. ௧௦

432 அருளைங்கரன் இளையோய்திகழ் ஆறானன நாதா
இருளின்றி யிருந்துன்பதம் என்றேய்துவல் அடியேன்
மருவொன்றிய நீபத்தொடை மார்பாவடி வேலா
திருவொன்றிய போரூருறை தேவேகுக வேளே. க

433 ஈசன்தரு குமரா இமகிரியான்மகள் புதல்வா
நேசந்திகழ் இருபாவையர் நினைவொன்றிய வடிவா
மாசின்றுன தருள்நின்றிடு வழிதந்தெனை யாளாய்
தேசொன்றிய போரூருறை தேவாகுக வேளே. உ

434 புவனஞ்சர அசரஞ்செறி புறனுள்ளொடு கீழ்மேல்
நவமொன்றிய சுகபூரண நாதாசிவ போதா
தவமும்பதி யறிவும்தனி தந்தின்றெனை யாளாய்
சிவனின்சுத போரூருறை தேவாகுக வேளே. ங

435 சூர்சேனையை அடுவீரர்கள் தொழுபங்ய பாத
ஏர்கூரஎந் நாளும்மென் துளமன்னுற நினையாய்
தார்மார்பக கூர்வேலவ தடமாமயில் வீரா
சீர்மேவிய போரூருறை தேவாகுக வேளே. ச

436 தகரப்பரி மிசையேறிய தாளா அணி தோளா
சுகநற்கதி பெறவெற்குள துகளற்றிட நினையாய்
நிகழ்குக்குட விருதாசுரர் நிருபா அரி மருகா
திகழ்வுற்றிடு போரூருறை தேவாகுக வேளே. ரு

437 நல்வந்தனை யடியாருள நாடும்படி தருவோய்
அல்வஞ்சனை யறஎன்னுளம் அருள்செய்தநில் நிறைவாய்
எல்வாந்துறு வேலாமயி லேறுந்தெய்வ ராயா
செல்வந்திகழ் போரூருறை தேவாகுக வேளே. சா

438 கனகும்பன லுளமாவிழி காணுந்திரு வடியாய்
நினைவும்மல இருளும் அறு நிலைதந்தெனை யாளாய்
வனசந்திகழ் திருமாதருள் வளருஞ்சனர் குழுமித்
தினமும்புகழ் போரூருறை தேவாகுக வேளே. எ

439 அயனாரறி வருமோர் மொழி அரனார்க்கரு ளியவா
மயல்தீர்பரி புரணத்திடை வைத்தின்றெனை யாளாய்
உயர்மாமறை முடிமீதினி லுறுகாரண சுகமே
செயவேலவ போரூருறை தேவாகுக வேளே. அ

440 வானோர்தொழு பதியேசடை மன்னன்தரு மதியே
ஞானோதயம் அகலாதெனை நண்ணும்படி யருளாய்

கோனேயரு ளோனேகுண வானேமயி லோனே
தேனார்பொழிற் போரூருறை தேவாகுக வேளே. ௯

441 இசையொன்றிய இயல்நாடகம் எணியோதிய புலவா
வசையின்றி யிருந்தென்றுன தடிசேர்குவல் அடியேன்
விசைசென்றிடு மயில்வாகன மிசையேறிய கோவே
திசையெண்ணுறு போரூருறை தேவாகுக வேளே. ௧௦

442 சோம கிரணப் பெருங்கருணை சுரந்த முகங்க ளோராறுஞ் சுருதி வழுத்தும் பன்னிரண்டு தோளும் நீபத் தொடைமார்பும்,

காமர் நிறச்செம் பட்டாடைக் காட்சி மருங்குஞ் சிறுசதங்கை கலித்த வுபய திருத்தாளுங் கடையேன் நுதிக்கப் பணிப்பாயே,

சேம நிதியே சுரர்பதியே தெய்வத் தருவே மலர் மருவே செறிபூ ரணமே ஆரணமே சிறியே னுயிருக் கோருயிரே,

பூம னறியாப் பிரணவத்தின் பொருளைப் பகரும் பூங்கிளியே போற்றும் அடியார்க் கோரருளே போரூர் முருகப் பெருமானே. ௧

443 மறையா கமத்தின் நெறிப்படியே வணங்கு மவரி னொருவன் அல்லேன் மனுபே ரன்பு தழைத்துநினை வந்திப் பாரி னொருவன் அல்லேன்,

நிறைவால் நினது புரணசுக நேசித் தவரி னொருவன் அல்லேன் நீச னேனுன் திருப்பாத நிழற்கும் உரித்தே னுவேனோ,

சிறையார் தோகை மிசைத்தோன்றுந் தேவே யமரர் பணிகோவே சிவனார் புயத்தி லணைத்தேத்துந் தெய்வக் குதலை மொழிக்குருந்தே.

பொறையா லுயர்ந்த பெரியோர்கள் புந்திச் சுவையாஞ் செந் தேனே புனித நிறைந்த செவ்வேளே போரூர் முருகப் பெருமானே. ௨

444 எண்ணி லாத நெடுங்காலம் எண்ணிலாத பலபிறவி எடுத்தே யிளைத் திங் கவைநீங்கி இம்மா னிடத்தில் வந்துதித்து,

மண்ணின் வாழ்க்கை மெய்யாக மயங்கி யுழன்ற லடியேனுன் மாருப் பெருமை தரும்பாத வனசத் துணையென் றடைவேனே,

கண்ணின் மணியே யுயிர்க்களியே கருணைப் புயலே சுகக்கடலே கச்சித் தாயுச் சியைமோந்து கண்ணோ டணைக்குந் திருத்தாளா,

புண்ணியோ ரெண்ணிய கரும்பே பொழிமும் மதவா ரணமுகத் தோன் பொற்பார் துணையே அற்புதனே போரூர் முருகப் பெருமானே. ௩

445 கள்ளஞ் செறிந்த வஞ்சநெஞ்சக் கயவ னேனைப் புலையனெனைக் கருதா சார ஈனமுடைக் கசட னேனை மயல்செறிந்த,

உள்ள முடைப்பொய் யவனேனை உன்பே ரருளா லுறநோக்கி உயர்பே ரின்பத் திடையிருத்தா துறில்நா யடியேன் உய்வேனோ,

வெள்ளஞ் செறிந்த சடாமகுட விமலன் புதல்வா அரிமருகா வேடர் குலமா மகள் கணவா விறல்மா முனிவர் தொழுந்தலைவா,

புள்ளுஞ் சிமிறுங் கலந்தார்க்கும் புனித நீபத் தொடை மார்பா புரை தீர் தகரப் பரியேறும் போரூர் முருகப் பெருமானே. ச

446 சீல மிகுந்த பத்திநெறி தினமு மாரு நடையினராய்ச் செலுத்தா நெறியிற் பொறிவழியிற் செல்லா திருந்த வுளத்தினராய்க்,

கோலஞ் சிறந்த படியேநற் குணமுஞ் சிறந்தோ ராகியுனைக் கூடும் அடியார் போலெனையுங்குறித்தாட்கொண்டாய் நீயன்றோ,

நாலு வேதந் தொழுதேத்து நாத முடியிற் பேரொளியே நம்பும் அடியார்க் கின்பமெல்லாம் நல்குந் தேவே கயவர் தமைப்

போலுந் திரிந்தேன் உளம்புகுந்த போதா னந்தப் பெருங்கடலே புவியீ டேற மயிலேறும் போரூர் முருகப் பெருமானே. ரு

447 தனுவோ டிலகு கரணமுடன் சாரும் போக புவனம் இவை தமையான் எனதென் றுணர்ந்துமயல் தழைத்துத் தருக்கோ டுழல்கின்றேன்,

உனதாம் அவைகள் மாயையிடை உதிக்கச் செய்தாய் நீயதனால் உள்ள வாறிம் முறைமைதனை உணராச் சிறியேன் உய்வேனோ,

பனகா பரணர்க் குபதேசம் பாலித் தருளும் பரகுரவா பைந்தார்க் கூந்தல தெய்வானை பரிந்து மகிழ வருகணவா,

புனைபா மாலை தரித்தேந்தும் பொருவில் அருண கிரிநாதன் புகழ்வீட் டின்பம் பெறவுதவும் போரூர் முருகப் பெருமானே. சா

448 மன்னராவா ருறுசுகமும் வானோர் மகிழ்ந்து பெறுசுகமும் மணிப் பைந் நாகத் தவர்சுகமும் மற்றை யோர்கள் அடைசுகமும், பன்னு மிடத்திற் சிவத்தெழுந்த பரமா னந்த லேசமெனப் பகர்ந்தாய் குருவா யெழுந்தருளிப் படிறேன் மறந்திங் குழல்கின்றேன்,

கன்ன லெழுந்த தெளிசாறே கட்டுமாவின் தீங்கனியே கதலிக் கனியே நற்பலவின் கனகச் சுளையே கற்முளையே

பொன்னம் பொருப்பே யென்விருப்பே போதச் சுகமே இஞ்சுகமே புரண வெளியே யுள்ளொளியே போரூர் முருகப் பெருமானே. எ

449 ஓகை புரிந்து நன்னூலால் உணரத் தகுவ வெலாம் உணர்த்தி உறுபே ரருளா ரியனுகி உபதே சங்கள் பல மொழிந்தீண்

டாக மருவும் உயிர்க்குயிராய் அறியா தனயா வையு முணர்த்தி அடியேன் தனையிங் காண்டுகொண்ட அருளுக் கோர்கைம் மாறுளதோ

வாகை புனைவேல் இறையோனே வழுத்து நாலு மறையோனே வானோர்க் குறுசே னபதியே மலய முனிவன் குருபதியே

பூக மலிந்த செங்குலைக்காய்ப் புடையிற் சிதறக் கயல் பாயும் பொருவின் மருதச் சூழல்செறி போரூர் முருகப் பெருமானே. அ

450 வேத முடியின் உறுபொருளை விரிபூ மிசைச்சே வடி பொருந்த விகிர்த குருவா யெழுந்தருளி விளம்பும் அவித்தை இருளிரிய

ஓது மணியே யடியேனுன் உபய சரணம் மறந்தாலும் உறுபே ரருளால் மனந்திருத்தி உயரச் சரணத் திருத் தாயே

நாத மளிக்குங் குரற்புலியின் நகம்போல் துண்டச் செஞ்சூட்டு நலத்த பொறிச்செஞ் சிறைச்சேவல் நளினக் கரத்திற் பிடித்தோனே

பூத கணங்கள் கொண்டாடப் பொருசூர் குலவேர் களைந்தவைவேல் புனிதப் புயத்தின் மிசையேந்தும் போரூர் முருகப் பெருமானே. கூ

451 அலையி லாத சாகரம்போல் அனிலஞ் சேரா விளக் கதுபோல் அருங்க லிரும்பொன் சமமாகி ஆன தராசின் நுனியதுபோல்

நிலையொன் றியநற் சமாதியுற்று நின்தாள் கமலத் தெழும்பிரச நிறைவா ரிதியிற் புகுந்ததனில் நேசித் தடி யேன் இருப்பேனோ

விலையின் மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண் டலங்கள் செறிகாதா வியன்கே யூரத் திருத்தோளா விஞ்சுஞ் சதங்கை சூழ்தாளா
புலையுங் கொலையுங் களவுமில்லாப் புனிதத் தவத்தோர் தொழுதேத்தும் புராரி குமரா வுமைசிறுவா போரூர் முருகப் பெருமானே. ௧௦

21. குயிற்பத்து

452 நன்றருளுதவைங் கரவன் துணைவனை நனிபவனி மலைமகள் மகனைக் குகனை, மன்றினு ளாடிய கொன்றைச் சடைமுடி மன்னன் உவப்புறு பொன்னங் குழவியைக், கன்று குறுந் தடியாவிள எறிதரு கண்ணன் மருகனை யெண்ணுந்துணையைக், குன்றுதொ ருடிய போரூரிறையைக் கூவாய் வர நீ கூவாய் குயிலே. ௧

453 மறைமுடி குலவிய பிரமர சத்தினை மருவடி யவருள மலர்வா சத்தினை, நிறைசர அசர வுயிர்ப்புர ணத்தினை நிமல கதிக்கொரு வித்தினை முத்தைச், சிறைமயில் உதயசடானன ரவியைத் தேவர்கள் தொழுவரு தேவைக்காவைக், குறைவறு வளநிறை போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. ௨

454 அரிவைய ரெனவரு காகத்திரள்களை அணுகேல் மயலெனும் அலகா னலியும், இருநிதி சுதரெனும் மேகமெழுந் திக்கெய்தேல் கவலைத் திவலைகள் வீசும், பொருவரு சமயக் காடணு கேல்தற் போதமு ரத்தெழு வாதம் அலைக்குங், குருபரனும் போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீகூவாய் குயிலே. ௩

455 கயவர்களெனும்வல் லூறு களிக்குங் காடணு கேல்தீதுகிர்உடல் தைக்கும், மயல்மிகும் உலகவர் வாழ்வெனும் ஓட்டினை மதியேல் அதுமதிவன்சிறை பற்றும், உயுநெறியினராங் கிள்ளைக ளுடனே உயர்நூற் கற்பக தருவிலிருந்து, குயின் மணி மாடப் போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. ௪

456 பற்பல்வி தப்பூச் சோலைபு காதேபரிபூ ரணமாம் மேகச் சோலையில், எற்பெறநீ யெங் நாளும் மகிழ்ந்தங் கிது அது என்றுரன் றையுநா டாமே, செப்பம தாய்நின் இணையும்நா டாமே சீரரு ளேவடி வாகி யிருந்து, குப்புகழ் போரூ ரப்பனை நாடிக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. ரு

457 விடயக் கண்ணியி னிற்புகு தாதே மிகுபொறி யென்பது பொறியதை மேவேல், உடலப் பஞ்சரம் யானென மகிழேல் ஓதுந் திசைமேல் விப்பிறவாதே, மிடையிற் சித்திர நற்புள் ளதுபோல் மிளிர்பூ ரணமா மீதிலிருந்து, கொடைமிக் குதவிய போரூரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே.

458 இன்றைக் கெனவும் நாளைக் கெனவும் எண்ணேல்மயி லிறை இன்னமு தூட்டும், பொன்றப் படுசுக துன்புக ளூன்னிப் பூரிப் போடுவாட் டங்க ளுறுதே, ஒன்றைக் கருதியி தென்ன தெனுதே யுயர்கதி யின்பைக் கருதிக் கருதிக், குன்றைப் பொருதடு போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. எ

459 நிராசை யுடனருளேவடி வாயந் நின்மலன் இருசேவடி நிழல் தங்கிப், புராதன மாய்நிக ழுறுமா னந்தப் பொங்குர சச்செங்கனிநனி துய்ப்பப், பராபர னேகுகனே மயிலோனே பண்ணவ னேவிண் ணவனே என்று, சுராவணி வோனைப் போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. அ

460 சேவற் கொடியுடை யானே யென்றுந் திகழொளி தருசாம் பூனத தங்கப், பாவைக் கிணையொப் பாரிரு வோர்தம் பண்புறு மின்பக் கணவா என்றும், யாவர்க் குந்தலை மையனே யென்றும் எழில்மறை புகழ்தரு பொருளே யென்றுங்,கோவைப் போரூர் வாழ்வைக் கருதிக் கூவாய் குயிலே. கூ

461 சூர னுரங்கிர வுஞ்ச பொருப்புத் துணிபட வடிவேல் விடுவோய் என்றுந், தாரணி பன்னிரு புயனே யென்றுஞ் சரவண னேசண் முகனே யென்றுந், தேர்நவ வீரர்கள் துணைவா என்றுந்தேவர்கள் சேனுபதியே யென்றுங், கூறறி வினர்புகழ் போரூ ரிறையைக் கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. கo

22. கிளிப்பத்து

462 பவள நிறச்செந் திருமேனிப் பஞ்சக் கரவா னைக்கிளை யோன், தவள நிறப்பொடி பூசும்அரன் தந்தருள் நீபத் தா ரமுகன், கவுரி கொடுக் கும் முலையமுதங் கமலத் திருவாய் வழிசிறுவன், புவனம் மதிக்கும் போரூரன் புகழ்பே சிக் களி கிளிநீயே. க

463 கன்னிய ரிருவோர் நாயகனைக் கமலக் கண்ணன் மரும கனை, மின்னிய வடிவே லுடையவனை வீரனை யாரினுந் தூயவனை, அன்னிய மில்லா தெங்குநிறை ஆரண னைப்பரி பூரணனைப், பொன்னியல் மாடப் போரூர்வாழ் புண்ணிய னைக்கிளி பன்னுதியே. உ

464 மரகத முடிமேல் ஆறுமுடி மாணிக் கக்கிரி வருவது போல், விரைசெலும் மயில்மேல் வருவோனை வெற்றி கொள் குக்குட விருதோனைப், பரைதரு பிள்ளைப் பெரு மாளைப் பண்பழ கெழுதரு செவ்வேளைத், தரைபுகழ் போரூ ரிறையவனைத் தண்கிளி பேசாய் அன்புறவே. ங

465 உலகினை நொடிவலம் வந்தானை யும்பர்கள் நகர்வலம் வந்தானைப், பலகலை முழுதும் அறிந்தானைப் பரகதி யடைநெறி தந்தானைச், சிலு கிடும் அசுரரை வென்றானைத் தேவர்கள் பரவிட நின்றானை, இலகிய போரி லிருந்தானை யிசையாய் கிளியே நசையாயே.

466 எனையொரு பொருளா யுளமதனில் எணியருள் பொழியுஞ் சுகமுகிலைக், கனைகட லமுதைச் செந்தேனைக் கன்னலை ரசதா ளிக்கனியை, நனைவழி பலவின் பொற் சுளையை நசைதருகட்டு மாங்கனியைப், புனைமதில் சூழ் போரூரிறையைப் பூங்கிளி சொல்லுதி தீங்கறவே. ரு

467 வாளைகள் பூகச் செங்குலையின் மன்னிய பொன்னுல குறுதென்னம், பாளையின் மோதச் சிதறிவயற் பவளந் தரள மெனத்திகழக், காளைய மள்ளர்கள் மடைதோறுங் கால்வாய் தோறும் அணைகோலும், நீளணி போரூர் நாய கனை நிமலக் கிளியே புகல்வாயே. சு

468 சாரலி னுரைப் பரிமளமுந் தண்டலை யுறுசம் பகமணமுந் தீர முறுங்கே தகைமணமுஞ் சீர்நந் தனமல் லிகைமணமும் நாரியர் குழலூட் டகில்மணமும் நாகர் வியப்புற வேவீசும் பேருறு போரூர் நாயகனைப் பேசாய் கிளியே மாசறவே.

469 ஆறுசரோருக முகனென்றும் அணிதிகழ் பன்னிரு புயனென்றும், பேறுத வும்பத யுகனென்றும் பெயர்வே லொளிருங் கரனென்றுந் தேறுமு ளத்தினர் வாழ்வென் றுந் தேவர் தமக்கொரு கோவென்றும், வீறுயர் போரூர் நாயகனை விளம்பாய் கிளியே கலங்காயே. அ

470 முருகா குமரா சரணென்றும் முதிரா வயதாய் சரணென்றும்
நிருபா திகனே சரணென்றும் நிமலா குகனே சரணென்றும்
மருகா வொளியே சரணென்றும் மருளே பொருளே சரணென்றும்
மருவார் பொழில்சூழ் போரூர்வாழ் மயிலோனைக்கிளி புகல்வாயே. கூ

471 இன்பக் கடலே சரணென்றும் எண்குண மலையே சரணென்றும்
அன்பர்க் கமுதே சரணென்றும் ஆருயிர் முதலே சரணென்றும்
அன்புக் கறிவே சரணென்றும் வளர்பிர ணவமே சரணென்றுங்
கொன்பெற் றுறுபோ ரூரிறையைக் கோலக் கிளியே ஓதுவையே. கo

---

23. வண்டுவிடு தூது

472 மூக்கா லுழுதுண்ணும் வண்டுகாள் மூத்தோன் இள வலைக் கண்டுதான், தேக்கா ரமுதரன் மைந்தனே சீர்ப் பார்ப் பதிதரு கந்தனே, நோக்கா யுனைநினைந் தன்பிறைல் நோற்பாள் தனையின மென்றுநீர், மாக்கா வளமலி போரி வாய் மாத்தா ளிணைதொழு தேத்துமே. க

473 தாமரைப் பூமணத் தேனெலாந் தண்டுறை யுண்டுறை வண்டுகாள், கோமளப் பாவையர் கேள்வனைக் கொண்டை மயூரப்ர சண்டனைப், பாமணப் பொரியிற் கண்டிதோர் பாவைப ணிந்தன ளென்றுதான், நீர்மனத் தன்பொடு பேசுவீர் நீள்சுகப் பொய்கையில் மூழ்கவே உ

474 தாதினைத் தேனொடுங் கூட்டியே சந்தனம் பூசிய வண்டுகாள், ஆதரித் தென்னைமுன் ஆண்டவன் ஆறு முகப்பெரு மாளுடன், பேதைமைப் பான்மைய ளாயினும் பிச்சியை யொத்தவ ளேனுமியான், மூதருட் பேரமு தாழிவாய் மூழ்கிடப் பேசுமின் நீவிரே. ங

475 சோலை விருந்திட வுண்டுதான் சோபனம் பாடிய வண்டுகாள், காலமெ லாமுனை யேநினை காரிகை கைதொழு

தாளென்றே, ஆலையின் வாயென மேதிவாய் அம்புயத் தேன்சொரி போரிவாழ், வேலவன் நூபுரக் கஞ்சமேல் விழுந்தெழுந் தாடிவி ளம்புமே. ௪

476 கொங்கலர் மாழைம தாணிமேற் குயின்ற மணியன்ன வண்டுகாள், மாங்கனி வாழையின் தீங்கனி மன்னு பலாக் கனிச் சாறெலாந், தேங்குறும் போரியி லுண்டுநீர் செவ் வேள் பதம்பணிந் தேத்தியே, ஓங்கொளி வீடுற நாயினேன் ஓதுமின் என்துலை நீவிரே. ௫

477 சந்தனச் சாரலின் நெய்தலில் தண்டலை நந்தனச் சூழ லில், வந்தொரு நால்வகைப் பூநறை வாசந் துளைந்தாடும் வண்டுகாள், கந்தனைப் போரிவி சாகனைக் கண்டென் கவ லைக்க ருத்தறச், சிந்தை மகிழ்ந்தெனை யாளவே செப்பு மின் எற்குற வாணிரே. ௬

478 மல்லிகைத் தாதரித் துண்டலர் வாரிசத் தேன்கொடு வாய்கழீஇ, மெல்லிதழ்ப் பூவணை மீதிலே மென்துயில் கொண்டுறை வண்டுகாள், அல்லியல் நெஞ்சினள் அன் பிலாளான நெறிபுரி யாதவள், புல்லிய ளென்றுவி டாதெ னைப்போரி முருகனுக் கோதுமே. ௭

479 தண்டலை யூர்வண்டு நெய்தலூர்த் தாவடி போய்ப் பனைக் கள்ளெலாம், மொண்டு மிகக்கொள்ளை கொண்டு தான் மொய்த்து வருஞ்சிறை வண்டுகாள், பண்டெனை யாண்டருள் நேசனைப் பண்புறு போரியில் வாசனைக், கண்டினம் ஆண்டுகொ ளென்றுநீர் காண வுரைத்திடு வீர்களே. ௮

480 மாமலைச் சேணிலத் தேதுஞ்சி வாரமனை புகுந் துண்டு பின், கோமலர்க் காமுக சாலையிற் கூடும் அரசிள வண்டு காள், தேமலர்த் தார்புனை மார்பனைச் செஞ்சிறை யஞ் சேவ லாளனைக், காமணக் குந்திருப் போரிவாய்க் கண் டெனை யாணடிடச் சொல்மினே. ௯

481 நீல நிறப்பொறி வண்டுகாள் நித்தலுங் கைதொழு வேன்உமை, ஏல வுரைத்த மொழிகளையெல்லாம் அயர்த்து விடாதுநீர், சீல நிகழ்த்திடும் போரிவாழ் சண்முக வேல னுக் குங்களைப், போலு மெனக்குற வுண்டுகொல் பொங் கரும் நுங்களுக் கீவலே. ௧௦

24. சித்தொளி

482 - 491 கட்டளைக்கலிப்பா 492 - 501 கொச்சகக் கலிப்பா

482 அருளி ருந்தநின் பாத மடைந்தவர்
அன்பி ருந்தநெஞ் சாலுனி வாழ்த்தியும்
மருவி ருந்த மலர்தூய் வணங்கியும்
மன்னு காலங் கழித்தனர் நாயினேன்
உருவி ருந்தயர் கின்றபொய் வாழ்க்கையை
உன்னி யுன்னி யுழன்றே மயங்கினேன்
தருவி ருந்த பொழில்வளம் மன்னிய
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. க

483 கானல் நீரினை மெய்யென்ற வாவியே
கனவி டாய்கெட வுண்ணக் கருதினோ
னை நீருவர் நீரென நாடுவ
தன்ன மாமய லென்றினி யாறுவேன்
வான நாடரும் மாமுனி வோர்களும்
மதித்த ஆரண முந்துதித் தேதொழுந்
தான மாமழை யானைக்கி ளையவா
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. உ

484 கனவி லேகண்ட காட்சிகள் யாவுமக்
கனவிற் பொய்யெனக் கண்டுத னைக்கண்டோன்
பினையும் அந்தக் கனவினை மெய்யெனப்
பேணு மாறும யங்கினேன் பேதையேன்
அனையுந் தாதையும் ஆரிய னும்மெனை
ஆண்ட தெய்வமும் நீயென நம்பினேன்
தனைவி டேலுன்றன் சித்தமென் பாக்கியஞ்
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ங

485 பழுதை பாம்பல என்றெருளி யாற்கண்டும்
பாமபு வாதனை தீரா தவனென
எழுமுன் சிற்சுகம் நின்னரு ளாற்கண்டும்
இங்கிலப் பொய்மை வாதனை நீங்கிலேன்
முழுது ணர்தல் முதலாய எண்குண
மொய்த்த பஞ்சர மேமறை யுச்சியே
தழுவு வெண்சுதை மாளிகை நீடிய
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ச

486 பிரண வத்தை விடஅக ராதிய
பிறங்கு ருத பரிசெனப் பேதமாம்
முரண வித்த சொரூபம்விட் டிவ்வுயிர்
முதல இன்றெறன என்றனக் கோதிஞெய்
அரணெ ரித்தவன் மைந்தநின் தாள்துணை
அண்டி னேற்கு மவித்தையுண் டாகுமோ
தரணி யைக்கண்ட பேர்க்கும் இருளுண்டோ
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ௬

487 இந்த்ர ஜாலம்பொய் யென்றதன் மூலத்தை
இயம்பிக் காட்டக்கண் டோன்மயக் கெய்தல்போல்
பந்த ஞாலம்பொய் யென்றிதன் மூலநீ
பகரக் கண்டும் படிறேன் மயங்கினேன்
கொந்து லாவிய கொன்றைச் சடாடவிக்
குழக னுக்கழ கானகு மாரனே
சந்த னுடவிச் சாரல்வி ரைதருஞ்
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ௬

488 பளிக்கு மண்டபத் தேயுறு நாய்அதன்
பன்னி ழற்களும் மெய்யென நாடல்போல்
ஒளிக்கு மாயையி னின்றெனை யெண்ணிலா
உருவ மாக்கண் டுழன்றனன் ஐயனே
வெளிக்கு ளேவிளை யுஞ்சுக வாரியே
வித்தி லாதெழு சுத்தசொ ரூபமே
தளிர்க்கை யார்கள்ந டிக்கின்ற மாடமார்
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. எ

489 மைந்த னேதுபி ழைபுரிந் தாலுமே
மன்னு தாதைபொ றுத்தருள் செய்தல்போல்
எந்தை யென்பிழை நீபொறுத் தாள்வதுன்
இனிய பேரரு ளுக்கியல் பாகுமே
அந்த ணாரிய னுகிவந் தேனைமையேற்
கருள முதம ளித்தகண் ணாளனே
சந்திர காந்தத்த கடொளிர் மாளிகைச்
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. அ

490 விண்ணி லேயெழும் இந்திர சாபத்தை
மேக மின்னலை யொத்தெழு காயங்கள்
எண்ணி லாதன டுத்திளைத் தேனையென்
றின்ப வாரியில் வைத்தினைப் பாற்றுவாய்

கண்ணி லேகண்ட சித்தொளிக் காட்சியே
கருத்தி லேகண்ட இன்பசந் தோடமே
தண்ணி லாமுடி வேணியர் செல்வமே
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ௯

491 காலன் செங்கட்க டாவினி லேறியே
கயிறு வீசிப் பிடியா முனமெனை
வேலுஞ் செங்கையி லேந்தி மயில்மிசை
விரைவில் வந்துவந் தஞ்சலென் றருளுவாய்
ஆல முண்ட களத்த ரிடத்துறை
அரிவை கொஞ்சுறக் கொஞ்சுபைங் கிள்ளையே
தாலம் பாளை மதுக்குடம ஏந்திய
சமர மாபுரிச் சண்முக வேலனே. ௧௦

492 மாணிக்க மாரிசொரி வானம்போல் நாயேனைப்
பேணிக்க ருணைபொழி பேரின்ப மாப்புயலே
வீணிற்கா லங்கழிக்கும் வெவ்வினையேன் நெஞ்சகத்துள்
தாணிற்க வைப்பாய் சமரபுரி நாயகமே. ௧

493 பெரும்பே தைமையேன் பிழைகுறியா துள்புகுந்த
அரும்பே ரருளாலென் னகங் குளிர்ந்தேனே
கரும்பேயென் னாருயிரின் கண்ணிருந்த கண்ணே
தரும்போ தகமே சமரபுரி நாயகமே. ௨

494 பேராத சுத்தவெளிப் பேரின்ப சாகரத்தே
ஏராத நாயேன் இருப்பதினி எந்நாளோ
வாராருங் கொங்கையுமை மடிமேலுந் தோள்மேலுஞ்
சாரா வளருஞ் சமரபுரி நாயகமே, ௩

495 காட்டுவதுங் காண்பதுவுங் காட்சியும்போய் நிறைஇன்ப
வீட்டினிடந் துயின்றே வேசறிக்கை தீர்வேனோ
மாட்டின் மிசையேறு மகதேவர் சேயேநின்
தாள்துணையே தஞ்சஞ் சமரபுரி நாயகமே. ௪

496 ஏரகம் அன்பாகி யெழிலுறுபா ஈந்தோர்க்குஞ்
சீரகமீந் தின்புதவுஞ் செல்வமலி தேசிகனே
நாரகமொன் றில்லாத நாயேனை யாளவைக்குந்
தாரகமே சேயே சமரபுரி நாயகமே. ௫

497 பாலுக்குள் வெண்ணெயெழு பான்மைபோல் என்னுளத்தின்
சீலத்தை யெல்லாந் தெளிவிப்ப தெந்நாளோ

வேலுக் கரசே விறல்மா மயிற்கரசே
தாலத் தரசே சமரபுரி நாயகமே. ௬

498 வெள்ளச்சோ மன்தரித்த வேணியனார் ஆனைமுகப்
பிள்ளைக் கிளையதிருப் பிள்ளைப் பெருமாளே
கள்ளத்தே னுக்குன் கருணையின்பங் காட்டியதைத்
தள்ளத் தகுமோ சமரபுரி நாயகமே. ௭

499 சோரிவேற் கண்ணியர்மேல் தொல்புவிமேற் பொன்னதன்
வாரி யலைபோல் வருமாசை தீர்வேனோ [மேல்
நாரியிடப் பாகருக்கு நான்மறையின் உட்பொருளைத்
தாரிபெற வோதுஞ் சமரபுரி நாயகமே. ௮

500 காமர்குறப் பெண்மானுங் காமுறுதெய் வப்பிடியுங்
கோமளஈ ராறுபுயக் குன்றிலுறச் சேர்ப்போனே
ஓமெனும் வித்துள்ளே யுதித்ததரு வேயெனையுந்
தாமரைத்தாள் சேராய் சமரபுரி நாயகமே. ௯

501 கும்பமுனிக் கின்பமெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளத் தந்
வம்பனேற் கின்பம் வழங்குவதும் உண்டாமோ [தருள்நீ
செம்பதுமக் காடலர்ந்த தேசுதரு பேரழகா
சம்புதவும் மைந்தா சமர புரி நாயகமே. ௧௦

25. ஊசல்

502 சுந்தரமா கந்தொடு மண்டபத்தி னூடே
சுரர்தருக்கள் நாற்றிசையும் நிறுத்தி நாப்பண்
முந்தியசாம் பூனதச் சங்கிலிகள் பூண்ட
முதிர்கதிர்வீ சுங்குலிசப் பலகை மீது
சிந்தைமகிழ்ந் தினிதிருந்தோர் அரம்பை மாதர்
செங்கரங்கள் கொண்டுசிறப் பொடுநின் றாட்டத்
தந்திமுகற் கிளையவரே யாடீ ரூசல்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். ௧

503 வடவரையோர் பன்னிரண்டின் முடியின் மீதே
மார்த்தாண்டர் பன்னிருவ ருலாவல் போலுஞ்
சுடர்மணிவீ சுங்குழைகள் புயங்கள் மீதே
தோய்ந்தாட மார்பிலகு மதாணி யாடக்

கடகநிரை யசைந்தாட மகுடம் மின்னக்
கமலபதச் சிலம்பொடுகிண் கிணிக ளாடத்
தடவரைகள கிடுகிடென மயில்ந டாத்துஞ்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். உ

504 கங்கைமுடித் தாதையுளத் துவகை பூப்பக்
கணபதியா கியதமையன் களித்து நோக்கப்
புங்கநவ வீரரெனும் இளவ லாரோர்
புடையின் நின்று பணிகேட்ப இடைவிடாமே
செங்கண்மா லெனுமாமன் வியந்து போற்றச்
செழுமறைநமைத் துனன்தரிசித் தங்கை கூப்பத்
தங்கமணிச் சிலம்படியென் சென்னி சூட்டுஞ்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். ௩

505 இந்திரன்வேத் திரங்கொடுகட் டியங்கள் கூற
இரவிசசி யிருபாலுங் கவரி வீசச்
சுந்தரமா மதனுருக்கொண் டடைப்பை யேந்தத்
துணையுடனேழ் திசையவரூ ழியங்கள் செய்யக்
கந்தருவர் தும்புருநா ரதரும் யாழின்
கனஇசையும் மிடற்றிசையுங் கலந்து பாடச்
சந்தமுறு புழுகுமண மெங்கும் வீசச்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். ௪

506 நவமேவு பூதகண நாத ராட
நாடரிய தேவர்கள்பூ மாரி வீசச்
சிவமேவு முனிவரர்பல் லாண்டு கூறத்
திகழுரகர் மாணிக்க மாரி தூவப்
பவவேலை மூழ்காத அடியர் நாடிப்
பரிந்துபர மானந்தக் கடலின் மூழ்கத்
தவமேவும் அந்தணர்கள் வேதம் ஓதச்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். ரு

507 இமயமலை தனிற்பிறந்த நற்றாய் வாழ்த்த
எழிற்சடையிற் குடியிருந்த பெருந்தாய் வாழ்த்தக்
கமலமலர் மாமியுளங் களித்து வாழ்த்தக்
கலைவாணித் தங்கைபுயம் புகழ்ந்து வாழ்த்த
அமரர்புகழ் சசிமுதலாம் அரம்பை மாதர்
ஆலத்தி யெடுத்தேத்த அருகில் நின்று
சமைவுறுநற் றேவிமா ரிருவர் போற்றச்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். சு

508 அருணகிரி நாதன்மகிழ்ந் தோது பாடல்
அருந்தமிழ் நூல் தெளிந்திடுநக் கீரன் பாடல்
இருள்நையமெய் யன்பர்குழாம் இசைந்து பாட
இன்னியங்கள் ஐவகையின் சும்மை யார்ப்பக்
கருணைபெறும் அரசர்வணி கேசர் மேலாங்
காராளர் முதலெவருஞ் சேவை செய்யத்
தருணவளம் மாறாத பெருமை மேவுஞ்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். எ

509 மகளிரினம் மயிலினம்போல் நடனம் ஆட
வண்டினங்க ளவர்குழல்மா லையில்நின் றூடப்
புகரறுமெய் யன்பரின்ப நடன மாடப்
பொன்னுலகோர் மண்ணுலகோர் புகழ்கொண்டாட
இகலறுபொய் யவுணருளம் நனிதிண் டாட
இலைவேலின் வலியலகை பாடி யாடத்
தகைமைசெறி அளகைநிகர் வளமை மேவுஞ்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். அ

510 கோழியெழு தியவிருதும் வேலுந் தோகைக்
குரகதமும் உடையவரே யாடீ ரூசல்
ஊழியனற் சினச்சூரன் சேனை யெல்லாம்
ஒருங்கறுத்த சேவகரே யாடீ ரூசல்
ஆழியலைந் துயரமெல்லாம் அகற்றி யென்னை
ஆண்டுகொண்ட தேசிகரே யாடீ ரூசல்
தாழியனை களவு கொண்டோன் மருக னாரே
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். கூ

511 பொதியமுனி குருபரரே யாடீ ரூசல்
புவிவாழ அருள்பவரே யாடீ ரூசல்
முதியதமிழ் உரைத்தவரே யாடீ ரூசல்
முத்தியெனக் களித்தவரே யாடீ ரூசல்
அதிகவடி வழகினரே யாடீ ரூசல்
அகிலமறை நிகர்ப்பவரே யாடீ ரூசல்
ததையுமலர்த் தாரினரே யாடீ ரூசல்
சமரபுரி நாயகரே யாடீ ரூசல். க0

26. சிற்சுகம்

512-521 விருத்தக்கலித்துறை 522-529 அட்டகம் 530-539 பெருங்கழி நெடில் விருத்தம் 540-642 குறுங்கழி நெடில் விருத்தம் 643-652 சந்தக்கழி நெடில் விருத்தம் 653-685 கட்டளைக் கலித்துறை 686-695 நேரிசை வெண்பா.

512 வடமலை வில்லான் உதவிய வொற்றை மருப்பாளன்
திடமுறு துணையே யெனதுயிர் நிறையுஞ் செவ்வேளே
இடமுறு நின்பூ ரணசுகம் அடைகுவ தென்றடியேன்
தடமயி லேறுஞ் சேவக சமரப் பதியானே. க

513 உமையமை தனமா ரமுதக் கடலுண் டுயர்சோதிக்
கமைவுறு பதிகப் பெருமழை பொழியும் அருள்வானே
இமையள வும்மற வாதுனை நாடுவ தென்றடியேன்
சமரம யூரப் பரியாய் சமரப் பதியானே. உ

514 அண்டர் மணிக்குழு நின்றொளிர் கடகத் தணிபூண்ட
திண்டிறல் வாகு இராறுள மோனச் செவ்வேளே
மண்டிடும் அன்பினர் போலடி யேனை மதித்தாளாய்
தண்டைகொள் பாத சரோருக சமரப் பதியானே. ௩

515 அறிவொளி யேயறி வோரமு தேபுவி யாதியெலாம்
பிறிவரு பூரண மேசுர ரோது பெரும்பொருளே
பொறிவழி செலுமென் பிழைகுறி யாது பொறுத்தாளாய்
தறையுயிர் வாழ்தர நிலவிய சமரப்பதியானே. ௪

516 வேடர் குலச்சிறு மானணை வுற்ற விறற்புயனே
ஆடர வப்பணி யத்தன் அளித்தருள் அற்புதனே
மூட னெனத்தமி யேனை விடுத்திடல் முத்திதருந்
தாடலை வைத்தெனை யாளுதி சமரப் பதியானே. ௫

517 நல்லா ரல்லார் செய்தொழில் செய்யும் நாயடியேன்
எல்லாம் வல்லார் பணிநின் பதமல ரென்றடைவேன்
தொல்லா ரணமுத லெல்லாம் ஓது சுகாதீதா
சல்லா பவிநோ தத்தாய் சமரப் பதியானே. ௬

518 இலகிய கற்புக் கடவுட் பிடிசே ரெழில்மார்பா
விலகொளி மொய்த்துன தருளென் அகத்து வெளிப்படுமே

நிலவிய குக்குட விருது படைத்த நெடும்புகழோய்
சலச மலர்ப்பத முருகா சமரப் பதியானே. ௭

519 உனலரும் அன்பினர் நினையும் படிவம துடையோனே
நினைவு கடந்தவர் அறிவெழு சுகமாய் நிறைவோனே
எனையுமொ ரன்பினன் எனவுந் திருவுளம் எண்ணுதியோ
தனபதி யளகையில் நிலவிய சமரப் பதியானே. ௮

520 வானவர் முனிவரர் பாதலர் உலகர் வணங்கியசாம்
பூனத நூபுர வோசை முழங்குறு பொற்பாதா
ஞான பராவமு துண்குவ தென்றினி நாயடியேன்
தானவர் நூறிட வேல்விடு சமரப் பதியானே. ௯

521 உலகுயிர் பரமுயர் சிவமிவை யாவையும் ஒன்றாக
நிலவிய சொருபம தலதிலை யென்று நிகழ்த்தியவா
இலகிய அதனிடை யசைவற வுறைகுவ தென்றடியேன்
தலமகிழ் தருபுகழ் பெருகிய சமரப் பதியானே. ௧௦

522 திருவும் வெள்ளையுள ரியினி லுறைதரு தேனும் மாதவ ஞானமும், மருவ விழிவழி கருணை பொழிதரு மாகர் சேவித மேகமே, உருவும அருவமும் ஒளியும் இருளுமில் ஒன்ற தாம் பொரு ளென்று நீ, தருதி யெனதுளம் நிறைய வளமுள சமர மா நகர் வேலனே. ௧

523 மதியும் அரவமும் நதியும் இதழியும் வைத்த செஞ்சடை அத்தனர், அதிக நயவுடன் ஒருசொல் மொழியென அருள்செய் பரகுரு தேசிகா, விதியும் அறிவரு பரம சுகமதை மேவ இனியெனை யாளுவாய், தகிதி திமியென நடன மயில்வரு சமர மா நகர் வேலனே. ௨

524 அகில முறுசர அசர மொடுபுறம் அகமும் நடுமுடி வாதி யுந், திகழு மொருசுக சொருப மாகிய தேவ னேயருள் நாதனே, ககன பதிதொழும் உனது பதமலர் கடையனேன் முடி சூட்டுவாய், தகைமை செறிமறை யவர்கள் புகழ்தரு சமர மாநகர் வேலனே. ௩

525 அறிவொ டறிபவன் அறிய வருபொருள் அடைய வொரு பொருளாகியே, பிறிவு சிறிதுமில் மவுன மாகியபேசருஞ் சுக மானவா, நெறிகொ ளுனதருள் உதநி பெற எனை நினைதி திருவுளம் அதனிலே, தறுகண் அரவணி பரம னுதவிய சமர மாநகர் வேலனே. ௪

526 கனக வடவரை யருவி சொரிமுறை கரட குஞ்சர முக
வனுர், மனமும் விழிகளும் மலர அழகொளிர் வாகனே
தோகை பாகனே, இனனை நிகருறு முனது திருவடி
யெனது முடியுற நினைகுவாய், சனகன் மகள்பதி மருக
னுகிய சமர மாநகர் வேலனே. ரு

527 இமய கிரிதவ வுதய மயில்முலை யின்ன ருட்சுதை வாரி
யுண், டமைவு தருதிரி நயன வரையிசை யணிசெய் கவி
பொழி மேகமே, சிமைய வரைதொறும் ஆடு நின்பத சேவை
தந்தெனை யாளுவாய், சமர மயில்மிசை யுதய சூரிய சமர
மாநகர் வேலனே. சு

528 குறவர் மடமகள் களப புளகித குடமு லைச்சுவட ணுகிய
நறவு கமழ்தரு தெரியல் மார்பக நாய காகரு ணலயா
உறவு மெனதுய ரறிவும் வளமையும் உனதுபரிபுரபாதமே
தறையி னுயிர்வகை தழைய நிலவிய சமர மாநகர்வேலனே.

529 தெய்வ சிந்துர நயன இணைகுடி சேரு மேருறை செம்புயா
மெய்வ ழங்குகண் ணுள னோநவ வீரர் சேவித தாளனே [ய்
செய்வழங்கயில் மன்ன என்னுளம் நின்று நன றருள பாலியா
சைவநெறியின ருய்ய மனமகிழ் சமர மாநகர் வேலனே. அ

530 சுருதியின் முடிவு தெளிதரு பரம சுகமுறக் கலசமா
முனிக்குத் துகளறும் அரிய பொருள்பகர் குரவ துதி
பெறும் உவமையில் அழக
கருதரும் அடியர் பவவலை துணிசெய் காரண பூரண எனவுன்
கழலிணை யடியேன் மனதினில் நினைந்து கசிந்துநெக்
குருகுநா ளுளதோ
செருவயின் அசுரர் குலமணி யனைய திறலுடை
யொருமக சூரன் திகழுரம் உருவ அலைஅயில் விடுத்த
சேவக பாவக அதீத
தருமணி யிகலி யருள்கர கமல தனிநெடு மயூரவா
கனனே சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை
குகனே. க

531 முரணுறு கொடிய பவமெனும் "உததி முழுகலும்
எழுதலுமாகி முதிர்கரை யறியா திடைதடு மாறி முடலை
கொள் விடயமென் றுரைசெய்

உரமரு மகர மிடையிடை யடர உய்வகை யொரு திசை யின்றி உழலுமென் றனக்குன் கழலிணை யம்பி உவந் தளித் தாளுநாள் உளதோ
விரவிய களப ம்ருகமத படீர விரைகமழ் புயாசல வீர விரிகதி ரிலகு மரகத மயிலின் மிசைவரு மொருபெருங் குமர
சரவண விசாக குக்குடத் துவச சண்முக சச்சிதா னந்த சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை குகனே. உ

532 விலகிய கலக விழிமட வார்தம் மென்முலைக் குவட் டிடை யிழிந்து மிகுமய லாசை வெம்புலி பாய மெய்ம்மறந் துனதருள் நினையாப்
புலமிலி யிவனென் றெனையிக ழாதுன் புனிதசெஞ் சரோருகம் இணைந்த பொற்பினில் திகழும் அற்புத பாதம் பொருந்திடத் திருந்தருள் புரியாய்
பலகலை முழுதும் அறிதரு புலவ பரகதி நெறிதரு குரவ பதகரை முடுகி யடுமொரு வீர பணிசுர ரெணியடை நிருப
தலமதி விரவி வரவொரு தொனிசெய் தழைசிறைச் சேவலம் விருத சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை குகனே. ௩

533 அழலுறு மெழுகின் அரிவையர் மயலின் அனுதினம் அகநெக அழியும் அசடனை மதியில் கசடனை யறிவி லாதனை மாதவ மிலனை
விழலனை யதிக விரகனை மதுர மிலதொரு வசனனை முனிவின் விறலனை யுனது கழலிணை குறுகும் விதமளித் தாளுநா ளுளதோ
புழைபெறு பனையிற் கரமலைப் பிடரிற் பொங்குசெங் கதிரொரு கோடி பொற்பினில் திகழ்வ தொப்பெனச் சிறந்து பொன்னுல குலவிய புனித
தழுவரை பெரிய கற்பகா டவியின் தண்மலர் மாலிகா பரண சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை குகனே. ச

534 உததிகொள் குமிழி உடுநிரை உயிர்கள் ஒலிகெழு திரைமலி புளினத் துறுமணை லளவை யளவிடும் ஒருவன் உளனெனி லெனதுறு பிறவி

விதவகை யறியு மவைகளி லடியேன் மெலிவுறு மெலி
வைநீ யறிவாய் விகசித நினது மலரடி யுதவி வெந்துய
ரகற்றிட நினையாய்

நதிபெறு சடில மணிமுடி யொருவன் நகைபெற இருசெவி
குளிர நற்பொரு ளுரைத்த அற்புதக் குரவ நாதபூ தங்
களின் தலைவ

சதியுடன் நடன மிடுமயி லுரவ சதுரமென் மதுரவா
சகனே சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை
குகனே. ௫

535 சிகரியின் உதய பரிதியின் மணிகள் திகழுறு மகுடமோ
ராறுந் திரளுடு பதியின் முகங்களோ ராறுந் திருவிழி
மலர்களீ ராறுந்

ககனமூ டுருவு கனகமால் வரையிற் கதித்தெழு புயங்
களீ ராறுங் கடிகம ழுபய பதங்களு மெனது கருத்திலுற்
றிருக்குநா ளுளதோ

நிகரறும் உரகன் முடிநெற நெறென நிகழ்வட வரைகிடு
கிடென நிலவிய வுலகை யொருநொடி யதனில் நிலைபெற
வுலவுசீ ரடியாய்

தகைபெறு குரவர் மடவர லியானை தந்தருள்
மடவரல் கணவ சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா
நகருறை குகனே. ௬

536 கசடறு ககன மகபதி யுலகிற் கடிதரு மருமலர்க் கூந்தற்
கடவுளர் மகளி ரிருபுடை கவரி காலசைத் திரட்டமா
முனிவர்

திசைதொறும் அமரர் மறைமொழி யாசி செப்பிட வொப்
பிலா துலவுஞ் சேவக நினது பதாம்புயத் தெனது சிந்தை
யைச் செலுத்துநா ளுளதோ

கெசமுக னுடலம் இருதுணி படுத்த கேழயிற் படைவலன்
ஏந்துங் கேசரி தெய்வக் கம்பியன் இயற்றுங் கிண்கிணிச்
சரணை ஆனந்த

தசமுகன் மடிய வொருகணை தொடுத்த சதுரனன் மரு
கனே முருகா சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நக
ருறை குகனே. ௭

537 அவகதிபுகுது நினைவுடன் இயங்கி அடர்வுறு விடயமென்
கடுவை அயின் றயின் றனந்த நாளெலாங் கழித்த அறிவில்
உன் மத்தனேன் தன்னைச்

சிவகதிக் குரிய னெனத்தெளி வித்துத் திரிமல மயக்கவேர்
களைந்து திகழுறும் அழல்சேர் இரும்புநீ ரென்னத் திரு
வடிச் சேர்த்துநா ளுளதோ

கவனமாம் புரவி யேழுறப் பூண்ட கடிரதக் கடவுளுக்
குடைய கதிரெனத் தோன்றும் அயிலுடைக் குமர கந்த
நந் தாமணி விளக்கே

தவநதி பெருகுஞ் சடிலஆ னந்தத் தண்கட லுதித்தஆ
ரமுதே சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா நகருறை
குகனே. ௮

538 துகளறும் உலக மலிநிசி பருகுந் துரிசறு பரிதிகோ
டிகளிற் சுடர்விடு நினது திருவுரு அழகுந் துலங்கிய
முகங்களோ ராறும்

பகரரு மணிகள் சுடர்விடு கடகப் பருப்பதப் புயங்க
ளீராறும் பரிபுர கமல பாதமுஞ் சிறியேன் பரிவொடுங்
காணுநா ளுளதோ

செககண செகண செககண செகண செஞ்சின திகுதகு
திகெனச் செறிமுர சுடுக்கை மத்தளம் அலகை திசை
யொலி சென்றிட முழக்கச்

சகதலத் தசுரர் மணிமுடி யுருளத் தடக்கைவேல் விடுத்
தசே வகனே சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா
நகருறை குகனே. ௯

539 இடமுறு ககன மகபதி யமரர் சித்தர்விஞ் சையர் அரி
பிரமர் செயசெய எனவே கற்பகா டவியிற் செழுமலர்
பொழிந்துநின் றிறைஞ்ச

நடமிடு குழகன் அகமகிழ்ந் துதவு நாதவென் றிடைவிடா
துன்னும் நன்மனம் அளித்துப் புன்மனம் போக்கி நாயி
னேன் றன்னையாண் டருளாய்

கடதட விகட குஞ்சரா னனத்துக் கடவுளுக் கிளையநற்
களிறே கதிதரு தருவே நதிதரு மணியே காமனிற் கட்டழ
கினனே

தடமலை நிகர்த்த அரிமுகத் தசுரன் தனதுரம் உருவவேல்
விடுத்தோய் சததள கமல மருவிய வயல்சூழ் சமரமா
நகருறை குகனே. ௧௦

540 அறிவுக் களிரோ ருதவித் துணையா யகமெச் சியமுருகா [வா
மறிமிக் கொளிசூழ் சுசிகைக கொளுவோல மகிழத்தவழ் புதல்
எறிபற் றியதா ரவளற் கருள்சேர் விமலப் பதமருளாய்
தறியட் டெழுமா தவளக் களிறுய் சமரப் பதியானே. ௧

541 இமயப் பிடிபால் உதவக் கனிவா யிடைவைத் துமிழ்சிறுவா
நிமிரத திரளாம் அசுரக் கொடியார சிதையந தொடுமயிலாய்
நிமலச் சுகபா ரணமெற் கினிநீ நிகழ்வுற் றினிதருளாய்
சமரச் சிறைமா மயுரப் பதியாய் சமரப் பதியானே. ௨

542 கடவுட் பிடிகா னவர்நற் கொடிசூழ் கனகக் கிரியனவா
மடமைச் சிறியேன் இடரைக கலைவான வசனப் பரிபுரதாள்
திடைவைத் தினியான் நடனச் சிறைமா மயிலுக் கெழிலநிருபா
தடவெற் பழகா தணிகைப் பதியாய் சமரப் பதியானே. ௩

543 நிகழ்குக் குடநீள் விருதுப் பரமா நிமலக் குலமுருகா
புகல்பற் றிடநீ யலதெற் குளதோ புகழ்மிக் குளகுகவேள்
ககனச் சுரர்மா முனிவர்க் குழுமா நிலர்கைக் கணிசரணே
தகரப் பரியாய் அயில்வேற் படையாய் சமரப் பதியானே.

544 மனதற் கினிதாம் நினைவிற் படிநான் மயலுற் றிடருறவோ
உனதற் புததாள் பணியப் பெறவோ உரைசிற பரைகுமரா
கனகப் பெருமால் வரைவிற பரனா கருதச்செவி புகலவோய்
சனரைச் சுகவீ டுறவைத் தருள்வோய் சமரப் பதியானே.

545 மமலக் குழுவோ டியைபெயக் கடமே முடுகித் தொடா வுறவே
சுமைமிக குறுவோன இடருற றனனமா சுகம்வைத் தெனையினி
கமலப் பதனே கனகப் புயனே கருணைத் திருமுகனே [தாள்
சமரக் கணநா கர்களுக் கிறைவா சமரப் பதியானே. ௬

546 களவிற் களவா னவன்மெச் சுறநீள் கவியைப் பொழிமுகிலே
குளகுத் தகர்மேல வருசிற் சொருபா குமரப் பெயருடையாய்
இளகத் தயவோர் சிறிதுற் றறியா எனையுட் கருதுதியோ
தவளக் குழலார் நடைகற் றனமார் சமரப் பதியானே. ௭

547 நிலவுச் சடையான் உதவுத் தமனே நிமலைக் கெழில்மகனே
உலகுக் கரசே அமரர்க் கரசே உயிருக் குயிரெனவே

பலசொற் புனைபா வதனிற் புகழே பகர்தற் கினிதருளாய்
சலசத் திருமா னிலகிக் களிகூர் சமரப் பதியானே. ௮

548 குவளைக் கணிஞர் குயநச் சியமா கொடுமைச் சிறியவனேன்
அவலக் கடையே னுனதற் புததா ளடையக் கருதுதியோ
நவசித் திரகே மொளிசுற் றியமேல் நடனக் களிமயிலோய்
தவளக் கரியாய் பழனிக் கிரியாய் சமரப் பதியானே. ௯

549 பொருநைக் குலநீள் வரையில் நவமே புரிமெய்க குறுமுனிபால்
இருளுக் கொருசூ ரியனிற் குருவாய்எதிருற் றருள்புரிவோய்
மருளுற் பவவா ரிதியிற் புகுதா வகையெற் குரைபுகலாய்
தருணிச் சிறுவா வருணக் குமரா சமரப் பதியானே. ௧௦

550 பான்மதி வேணியர் மால்தொழு நாயகர்
பரிவுடன் அருள்யானை
தான்வா வாவென அங்கை விரித்தழை
சகலக லைப்பிள்ளாய்
தேன்மலி சுவையென எங்கும் நிறைந்துள
சிற்சுக வாரியிலே
யான்முழு குறுமொரு காலமு முளதுகொல்
அருள்போ ரூரானே. ௧

551 மூபுரம் எரிகொள வோர்நகை புரிதரு
முக்கணன் மடிமீதே
நூபுரம் ஒலிதர ஆடிய துணையடி
நோன்மை தருஞ்சிறுவா
மாபுர மூவகை மேலெழும் ஒளியிடை
மன்னுவ தென்றடியேன்
ஆர்புரி நூலொளிர் மார்பக வேலவ
அருள்போ ரூரானே. ௨

552. நூல்வகி ரனஇடை மாதுமை மகிழ்வுற
நுவலரு மழலைமொழி
பால்வழி நாநனி பேசிய மூவிரு
பவளத் திருவாயா
மால்வழி விலகிநன் னூல்வழி செலுமுள
மருவுவ தெலாசிறியேன்
ஆல்வயின் இலைதுயில் வோன்மகிழ் மருமக
அருள்போ ரூரானே. ௩

553 தெய்வப் பிடியுந் திருவுறை மானுந்
தினமுங் களிகூர
மெய்வைத் திடுபே ரருள்நிழல் மொய்த்தொளிர்
மேதகு கற்பகமே
உய்வுற் றிடுகதி பெற்றுன் அடிக்கண்
உவப்புற லென்றடியேன்
ஐவர்க் குஞ்சற் காரணன் மருகா
அருள்போ ரூரானே. ௪

554 வேலுஞ் சேவலும விரிசிறை மயிலும்
வெற்றிசெய் தகரேறும்
நாலும் மறைபுக ழக்கைக் கொண்டருள்
நாயக தூயவனே
ஏலுங் காமக் கடலின் கரைகண்
டேறுவ தென்றடியேன்
ஆலுங் கோலுந் துயில்வோன் மருகா
அருள்போ ரூரானே. ௫

555 மலைய முனிக்கக மதனில் மறைபொருள்
வழுவற வைத்தபிரான்
கலைகள் தமக்குள பொருள்கள் விரித்துரை
கசடறு மெய்ப்புலவா
நிலையில் பவக்கடல் சுவற எனக்கொரு
நிலைமை யளித்திகொலோ
அலையில் சுதைக்கட லெனநிறை சிற்பர
அருள்போ ரூரானே. ௬

556 பாவரு தொடையணி வோருள நாடிய
பாரிடை நீடுறவே
ஓவற வுதவுறும் ஆறிரு கரமுள
உத்தம சிற்சொருபா
நாவுடன் மனமிவை யாலுனை வந்தனை
நாயடி யேன்செயவே
ஆவரு வோன்மக னாகிய வேலவ
அருள்போ ரூரானே. ௭

557 மூதொளி நீடிய கேயூ ரப்பணி
முந்நான் குறுதோளா
சீதள வான்மதி போலுறு மாறு
சிறந்த முகத்தினனே

பாதகன் என்மனன் நின்னடி மன்னுறு
பான்மையில் நண்ணுறுமோ
ஆதர வேயென தாருயிர் நாயக
அருள்போ ரூரானே. ௮

558 பணிபவ ருளமுறும் இருளற வொளிதரு
பரவறி வுளரவியே
தணிமலை முதலிய மலைதொறும் நிலவிய
சதிபதி பணிபதனே
கணிதமில் பிழைசெய் கொடியனை நிலைபெறு
கதிபெற நினைதிகொலோ
அணிதிகழ் திருவுர அயிலவ மயில்வ
அருள்போ ரூரானே. ௯

559 மின்திக ழும்புய லேமறை மீது
விளங்குறு செம்பொருளே
என்றுணை யேயடி யாரக கஞ்சம்
இருந்த பெருந்தேனே
நன்குறு பேரறி வேயரு ளேசுக
மேயென நாயடியேன்
அன்பொடு நின்பத தாமரை நாடுற
அருள்போ ரூரானே. ௧௦

560 பகலுடன் இரவும் இடையினும் உனது
பாதப்பே ரொளியிடைப் புகுந்து
சகலகே வலத்தின் தாக்கற அடியேன்
தகுசுகத் திருக்குநா ளுளதோ
ககனர்தம் அரசே கதிதரு தருவே
காரணக் கருணைவா ரிதியே
மிகுகுணக் குன்றே யறிவளப் போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௧

561 உனதுதாய் உலக சராசர மெவையும்
ஒருங்குடன் பூத்தவள் உந்தை
கனபரி புரண சுகத்தன்நின் தமையன்
காரிய முதல்வன்நின் மாமன்
வனசனா தியர்கள் பணிபதன் இவர்கள்
வளனெலாம் உனக்குரித் திதனால்
வினவுசெல் வத்துட் செல்வன்நீ போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௨

562 அறுவகைத் தாயர் குடமுலைச் சுரப்ப
அம்பிகை திருவுளங் களிப்ப
மறுவறு கங்கைத் தாய்நனி வாழ்த்தி
வடிவெலாங் குளிர்ந்துபூ ரிப்ப
நறைகமழ் வனச மாமிகண் களிப்ப
நடந்தவ ரெதிர்வரு குருந்தே
விறலுறு நினைவந் தடைந்தனன் போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௩

563 மண்ணவர் பணிய இம்மையில் இன்பும்
வானவர் பணிந்திட மறுமை
நண்ணுறும் இன்பும் முனிவரர் அடியர்
நனிதொழப் பரகதி யின்பும்
பண்ணுறு முனது பாதம் ஈதரும்இப்
பதந்தொழு வாரிடர் கடந்தோர்
விண்ணகர் வளம்போல் நண்ணுறும் போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௪

564 உரையுணர் விறந்த கரையறும் இன்பம்
ஓரரைக் கடிகைமிக் குயர்ந்த
அருளொடுங் காட்டி மறைத்தனை நாயேற்
கச்சுக மென்றளித் தருள்வாய்
சுரர்களுக் கிடர்செய் சூர்ப்பகை கடிந்து
சுடர்விடு சோதிவேற் கரசே
விரகனே குகனே மெய்யனே போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௫

565 ஓதியும் உணர்ந்தும் பிறர்தமக் குரைத்தும்
உளமுதல் தானடங் காத
பேதையிற் பேதை யாரில ரென்ற
பெரியவர் சொற்கிலக் கானேன்
கோதறும் ஆறு கொடுமுடிப் பவளக்
குன்றமொத் திலகுகட் டழகா
வேதகோ டங்கள் முழங்கிய போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௬

566 அரணியைக் கடைவோன் கனலெழு சமயத்
தங்கையே மாறிவிட் டாங்குப்
புரணபே ரின்பம் எழுதரு வாயிற்
பொருந்துநின் பதமறந் திளைத்தேன்

மரணவுற் பவத்தின் மறுகுரு தெனைநின்
மலர்ப்பதஞ் சேர்த்திட நினையாய்
விரிகதி ரெறிக்கும் வேலனே போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. எ

567 கடைபடு முலகப் பொய்யினை மெய்யாக்
கருதினேன் கானல்நீ ரென்று
மடமையாற் கருது மவனென இனியுன்
மலர்ப்பதச் சுகத்தையென் றடைவேன்
தடவரைக் குறவர் குலத்தெழு வல்லி
சாதகக் கொடிபடர் தருவே
மிடலெழு தோகைப் பாகனே போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. அ

568 எங்குமென் சொரூப சச்சிதா னந்த
இலகொளி யிருந்திடும் அதனுள்
தங்குபல் பொருள்கள் கானலிற் சலம்போற்
றுமுறும் வேறிலை யென்றே
பொங்கருட் குருவாய் வந்துநீ யளித்தும்
புலையனேன் மயங்குறு கின்றேன்
வெங்கதிர் விலக்குந் தண்டலைப் போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. கூ

569 மலவிருள் துரக்கும் ஞானசூ ரியனாய்
வந்தநின் மகிமையை யறியாப்
புலையரிற் கடையேன் எனினுமென் பிழையைப்
பொறுப்பதுன் பொன்னருட் கியல்பாங்
கலைமுகம் புகழுங் களிற்றுறு துணைவா
கடவுள்யா னைக்குநற் கணவா
விலகிவில் லுமிழும் வேலவா போரூர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே. க0

570 அருட்குழை தழைத்தைங் கரமலர் மலர்ந்தோர்
ஆடகப் பொருப்பிடை யுரிஞ்சித்
தெருள்தரு கோட்டுக் கற்பகத் திளவல்
ஆகிய மாதவத் தரசே
மருள் திரைப் பிறவி வாரிதி மூழ்கா
வகையெனைக் காத்தளித் தருளாய்
உருள் திகழ் இரதத் தெருப்புனை போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. கக

571 நவமணி குயின்ற பருப்பத மனைய
நகைமயிற் பரியிவர்ந் துளத்துக்
கவலைகள் தவிர்த்திங் கடியரைக் காக்குங்
கடவுளே கடவுளர் கோவே
சினமென எவையும அருட்குரு வாகிச்
செப்பிய வாறெனக் குளத்தும்
உவமையி லதனைக் காட்டுதி போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே.

572 நல்லவ ரெனின்நீ புரியருட் குள்ள
னைந்துநெக் குருகுவ ரன்பாய்ப்
புல்லியேன் அதனின் மகிமையை யறியாப்
புலையனேன் உய்யுநாள் உளதோ
வெல்லுமும் மதத்து வாரணம் உரித்து
வீட்டிய முக்கணன் புதல்வா
ஒல்லைவாந் தகரப் பரியனே போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே.

573 காமவேள் கணையால் உளங்கலங் காதுன்
கனைகழற் கமலத்தா ளிருந்த
சேமஆ னந்த வாரிதி படிந்து
சிறியனேன் வாழுநாள் உளதோ
பூமணம் வீசுங் கூந்தலங் கவுரி
பொருப்பன தனத்தமு துண்டோய்
ஓமெனும் பதத்தின் அருத்தமே போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே.

574 நினதருட் பாத நினைதொறும் அடியேன்
நினைப்பொடு மாறுகொண் டெழுந்த
மனஅழுக் கதனால் வாடினே னதனை
மாற்றிநின் னருள்சு ரந் தளிப்பாய்
கனைகடல் குமுறக் குலவரை யதிரக்
கனவொலி கூவுசே வலனே
உனலருந் தவத்தோர் பரவிய போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே.

575 வாக்கொடு மனமுங் காயமார் தொழிலும்
மன்னுறு நின்னருட் காக்குந்
தேக்குறும் அன்பர் போலலாச் சிறியேன்
செய்பிழை பொறுத்தினி தளிப்பாய்

ஆக்கமெய்ஞ் ஞானங் குறுமுனிக் குதவும்
அருட்குர வாசிவ யோக
ஊக்கமே தழைத்தோர் போற்றிய போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. ௬

576 மகவினைத் தாதை யினிமைகள் காட்டி
மடித்தலத் திருத்துதல் போல
அகமதி லின்பு காட்டிநின் தாள்கீழ்
அடியனை யசைவற இருத்தாய்
ககனவா னோர்க ளெனும்பயிர் தழைப்பக்
கடியசூர்க் களைகளைந் தருள்வோய்
உகலரு வளங்கள் திகழ்திருப் போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. ௭

577 பித்தனே னெனினும் பேயனே னெனினும்
பிழைபுரி பாவியே னெனினும்
அத்தனே யெனைநீ யளிக்குதல் கடனே
அறனெலாம் ஒருருக் கொண்டோய்
கொத்தலர் நீபத் தொடையணி மார்பா
குமரநா யகவெனக் குறுதாய்
ஒத்தவா முத்தர் பற்றிய போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. ௮

578 கன்னியர் இருவர் இருமருங் குறநற்
கனகமால் வரையிருந் தனநின்
சந்நிதி கண்டோர் பவத்துயர் கடந்து
தருசுக வாரிதி படிவார்
நின்னடி யவனென் றுலகவர் புகல
நிகழ்த்தினை யினியெனை விடுக்கேல்
உன்னத சிகரி மன்னிய போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. ௯

579 பயனில மொழிந்தும் பலதொழில் புரிந்தும்
பரவையில் திரையென நினைந்துங்
கயவரிற் பொழுது போக்குறு துனது
கமலத்தாள் நினையவே தருவாய்
இயலிசை யருண கிரிப்பெயர் நாதன்
இயம்புபா மாலைசேர் புயத்தாய்
உயநெறி யடியேற் குதவிய போரூர்
உத்தமா சத்திவே லவனே. ௧௦

580 கமலநான் முகவன் ஓதிய வேதக்
கனமுக வுரைதினம் புகழும்
விமலமெய்ஞ் ஞானக் களிற்றினுக் கிளைய
வீறுபன் னிருபுயத் தழகா
திமிரவஞ் ஞானக் களிற்றினைத் துணித்தென்
சிந்தையிற் புகுந்தருள் புரியாய்
தமரநீர் ததும்பும் வயல்செறி போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௧

581 இராவொடு பகலும் எழிலுறு சமாதி
இயல்பொடு கூடிவீட் டிருந்து
விராவுபே ரின்ப அமுதயின் றடியேன்
வினைத்துயர் மறக்குநா ளுளதோ
அராவணி வேணித் துகிர்க்கொடி படரும்
அருட்கடற் பிறந்தவா ரமுதே
தராதல முழுதும் புகழ்திருப் போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௨

582 ஒருபொரு ளிடத்தும் விழைவொடு வெகுளி
உருதெலாம் சமமதாக் கண்டுன்
திருவடி நிழற்கீழ் அசைவற இருந்து
சிறியனேன் என்றிளைப் பறுவேன்
அருள்நனி சுரக்கும் பனிமலை பிறந்த
அங்கொடி தந்தசெங் கனியே
தருணமா ருத முருகனே போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௩

583 கலைபுகழ்ந் தோதுங் கற்பெலாம் நிறைந்த
கன்னியர் இருவர்பால் மகிழ
நிலைபெறு மயூரப் பரிமிசைத் தோன்றும்
நிறைபரி பூரண சுகமே
இலையுள தென்னும் இரண்டுமத் தியத்தின்
எழுசொரூ பத்தெனை யிருத்தாய்
தலைமைகொள் தவத்தோர் நிலவிய போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௪

584 இருளைவிட் டெனைநீ யெடுத்தநாள் முதலா
இன்றுகா றுறுபிறப் பிறப்பில்
உருளெனச் சுழன்றேன் இங்கினி தமையும்
உயர்பரி பூரணத் திருத்தாய்

மருமலி நீபத் தார்புனை மார்பா
வானவர் சேவித பாதா
தருமலி கரத்தோர் நிறைதிருப் போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௫

585 மனவழுக் கனைத்தும் மாறிநின் மலமாம்
மனத்தனாய் நசைசின மறந்து
கனபரிபுரண சுகக்கடல் படியுங்
காலமுஞ் சிறியனேற் குளதோ
உனலரும் பொதியத் துறுகுறு முனிவன்
உளமகிழ்ந் திறைஞ்சுபொற் சரணா
தனபதி அளகை வளனுறு போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௬

586 யாவரும் அறியா அறிவெலாம் அறிவுக்
கறிவதா யிருந்தறி வித்து
மேவருட் குருவாய் வந்தறி வளித்தும்
வினையனேன் தெளிந்திலன் அந்தோ
சேவலந் துவசம் பிடித்தசெங் கரனே
திகழ்தரு சடானனக் களிறே
தாவிய தகரப் பரியனே போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௭

587 அத்தன்மேல் வித்தை மகற்குப தேசித்
தஃதினை வருவித்தல் போலும்
பித்தனுக் கொருவன் மருந்தினை யளித்துப்
பிறங்குணர் வளிக்குதல் போலும்
நித்தமென் மனத்தைத் திருத்தியாண் டளித்த
நினதரு ளேதெனப் புகல்கேன்
தத்தைகள் கொஞ்சுஞ் சோலைசூழ் போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௮

588 நெஞ்சகத் துள்ளும் புறனுமாய் நிறைந்த
நின்பரி பூரணம் நினைந்து
வஞ்சகச் சகப்பொய் யனைத்தையும் மறந்து
வாழுநாள் எந்தநாள் அடியேன்
செஞ்சடைக் குழகன் அஞ்செவிக் கமுதாத்
திகழ்மறை முடிவினைப் புகன்றோய்
தஞ்செனப் பணிவோர்க் கருள்தரும் போரூர்ச்
சரவணா பிரணவப் பொருளே. ௯

589 கணப்பொழு தெனினும் மறக்கிலா தென்றுங்
கனபரிபூரண அறிவிற்
பிணக்குறும் மனமு மவித்தையுங் கடந்து
பேதையேன் கலக்குநாள் உளதோ
மணத்தசெங் கழுநீர் மாலைதாழ் புயத்து
வள்ளலே யுள்ளுவோர்க் கமுதே
தணப்பருங் கருணை தருந்திருப் போரூர்ச்
சரவண பிரணவப் பொருளே. ௧௦

590 திடம்பெறு கலைகள் அனைத்துநின் றேத்துஞ்
செய்யதாள் பூமிசை பொருந்த
நடந்துவந் தருளாற் குமாரசற் குருவாய்
நாயினேன் இருள்தெறு சுடரே
அடர்ந்திடு பிணியா லுனதுமெய் யடியான்
அசைவுரு தளித்தருள் புரிவாய்
தடங்கரி திரியுஞ் சந்தனப் பொழில்சூழ்
சமரமா புரியுறை குகனே. ௧

591 பந்தமூ டறுத்துப் பாயிருள் சீக்கும்
பரிதியில் இலகுநின் பதமென்
சிந்தையிற் குடியா விருத்தியாண் டருளுஞ்
சிற்சுகக் கருணைமா கடலே
முந்துறு பிணியால் நொந்துன தடியான்
முடிவுரு தினிதருள் புரியாய்
தந்திகள் திரியுஞ் சந்தனப் பொழில்சூழ்
சமரமா புரியுறை குகனே. ௨

592 வடங்கிடந் தொளிரும் வாரணக் கோட்டின்
வளர்முலை வள்ளிநா யகியுன்
இடம்பெற வயங்கு புயங்கள் பன்னிரண்டின்
இலகவுள் மகிழ்மணிக் குன்றே
விடந்தெறு கருடப் பார்வைபோ லுனது
மெய்யடி யவன்பிணி தவிர்ப்பாய்
தடம்புயல் துயிலுஞ் சந்தனப் பொழில்சூழ்
சமரமா புரியுறை குகனே. ௩

593 சூர்குலத் திமிரம் முழுவதும் இரியச்
சுடர்விடு சோதிவே லுயர்த்த
வீரவம் புயத்தாய் மாரவே ளழகும்
வெற்றிகொள் உத்தம வடிவா

சீர்பெறு முனது மெய்யடி யவனைத்
    தெறுபிணி யறவுளத் தடைப்பாய்
தார்செறி பொழில்வாய்க் கார்துளி சிதறுஞ்
    சமரமா புரியுறை குகனே. ௪

594 அரையன்நூல் முறையே புரியினும் அரையன்
    அருள்சுதன் தனதுளப் படியே
விரைவுடன் புரியும் அஃதுபோல் ஈசன்
    வினைவழி புரியினிற் போற்றுந்
திருவடி யவரைத் தீவினை தெருது
    தீர்க்கயிற் கேவருங் கண்டாய்
தருமலி புளினத் திளவனை தவழுஞ்
    சமரமா புரியுறை குகனே. ௫

595 ஆலமார் களனும் நீலமே னியனும்
    ஐங்கரன் அம்பிகை அமரர்
சீலமார் முனிவ ரியாவருங் களிக்கச்
    சிகிப்பரி நடத்துசே வலனே
ஞாலமீ துனது சீரடி யவனை
    நலிதரு பிணியற நினையாய்
தாலநீள் பாளை கட்குடஞ் சுமக்குஞ்
    சமரமா புரியுறை குகனே. ௬

596 வடகலைக் கடலுந் தென்கலைக் கடலும்
    வருதிரைக் கடலுமுண் டிருந்த
திடமுறு முனிவன் இடர்க்கட லகற்றச்
    சிற்சுகக் கடலளித் தவனே
அடியவர் துயர முறின்இளங் கன்றுக்
    காவென வருவதுன் னருளாந்
தடமலர்ப் பிரசஞ் சங்கின்வா யொழுகுஞ்
    சமரமா புரியுறை குகனே. ௭

597 புவனம் ஈரேழும் பூத்திடு மதுரப்
    பொற்பிடி நற்றனத் தீம்பால்
நவமணம் ஆறு குமுதவாய் வீசும்
    நன்குறு மொண்சிறு களிறே
திவமுறு கதிர்முன் இருளென வுனது
    சீரடி யவன்பிணி தவிர்ப்பாய்
தவமுனி வருக்குக் கரிகனி யளிக்குஞ்
    சமரமா புரியுறை குகனே. ௮

598 விண்குடி யேறச் சூர்கக ரோட
விழிசிவந் தன்பரா னவர்க்குக்
கண்குடி யிருந்த மணியென அறிவிற்
கதியினைக் காட்டுசெம் பொருளே
எண்பெறும் அடிமை படைத்தவர் ஆள்வ
தியல்பதாம் இசைப்பதென் அடியேன்
தண்சுதை மாடங் கயிலைபோல் விளங்குஞ்
சமரமா புரியுறை குகனே. ௯

599 கொடியசூர்த் தானைக் கருங்கட லுடைத்துக்
குருதிவெஞ் செங்கட லாக்கும்
நெடியவே லுயர்த்த புயத்திறை யுனது
நீடரு ளேதென வுரைக்கேன்
அடியர்மார்க் கண்டர்க் காருயி ரளித்தாங்
களித்தனை நினதடி யனக்குந்
தடிபடும் எழிலி அகிற்புகை மணக்குஞ்
சமரமா புரியுறை குகனே. ௧௦

600 பரிதிபோல் ஞானச் சுடரொளி வீசும்
பாழியங் களிற்றினுக் கிளையோய்
சுருதியின் முடிவைச் சிறியனேற் களித்த
சுந்தர மறப்பனோ அடியேன்
அரிதுணர் பொருள்கள் நினதருள் அடைந்தோர்க்
கரிதல என்பதும் அறிந்தேன்
கருதிய பொருள்கள் தருந்திருப் போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௧

601 மகவினுக் கிரங்கும் அன்னைபோற் கன்றை
மருவிவந் திரங்கிய பசுப்போற்
புகலடைந் தவனுக் கிரங்கொரு வனைப்போற்
புலையனேற் கிரங்கியாண் டளித்தோய்
இகலுறு சூலப் படையன்ஈன் றெடுத்த
எந்தைநின் அடைக்கலம் அடியேன்
ககனமூ டுருவுஞ் சிகரியம் போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௨

602 நதியின திருபாற் கரைகளில் திரிந்து
நடைதளர்ந் துழன்றிடு பசுப்போல்
மதிமருண் டுழன்ற சிறியனை யழைத்துன்
மலர்ப்பதத் திருத்தியாண் டளித்தோய்

அதிகநின் கருணைக் கடலினுக் குவமை
யாதினை யெடுத்தினி துரைக்கேன்
கதிதரும் அறிஞர் பரவிய போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௩

603 மருளனை யளிக்கத் தொடங்கினேன் அவன்றன்
மனமொழி மெய்களில் நிகழுந்
தெருளறு செயலை நோக்கிடா னதுபோற்
சிறியனை யளித்தலுன் கடனே
இருளற வீசுஞ் சுடர்விடு வடிவேற்
கிறையவா குறுமுனி குரவா
கருடவா கனத்தோன் மருகனே போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௪

604 வஞ்சனேன் நெஞ்சில் மாற்றுதற் கரிதா
மலினவா தனையெலாந் தவிர்த்திங்
குய்ஞ்சிட அடியேன் அஞ்சலென் றளித்த
உனதருள் மறப்பனோ சிறியேன்
செஞ்சிறை யடித்துக் களத்தினை நிமிர்த்துச்
சிரம்வளைத் தொலித்தசே வலனே
கஞ்சென்னெஞ் சறியா தவன்மகிழ் போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௫

605 இரவொடு பகலும் இரவொடு பகல்கள்
இன்றிய வீட்டினில இருந்துன்
குரவணி பாத கமலமீ தெழுந்த
குளிர்நறு வெள்ளம்என் றடைவேன்
மரகத ஒளியேய் பருமயில் ஏறு
மன்னவா என்உயிர்த் துணைவா
கரவறும் உளத்தோர் நிலவிய போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௬

606 மனநினை வனைத்தும் ஒழிந்துமூ டமும்போய்
மன்னுநின் அருளொளி புகுந்தாங்
கினனிற வயிரக் கிரியென அசைவற்
றிருக்குநா ளெந்தநாள் அடியேன்
நனைமலர்க் கூந்தற் கவுரிகண் டுவப்ப
நகைமுக மலர்ந்தெதிர் வருவோய்
கனவினஞ் சுரந்து பொழிதிருப் போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. ௭

607 ஆடக வரைமேல் துருவனைப் போல
ஆணவ திமிரநீத் திருந்த
வீடகம் புகுந்தங் கசைவற இருக்க
வினையனேற் கென்றருள் புரிவாய்
ஏடகக் கூந்தற் கன்னிய ரிருவர்க்
கிசைந்துள கணவனே கமலக்
காடக மலர்ந்த வாவிசூழ் போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. அ

608 உயிர்ப்பிணி தவிர்க்கும் மருத்துவன் என்கோ
உடற்பிணிக் கொருமருந் தென்கோ
மயக்குறு மனத்தின் வினையெனும் பனியை
மாற்றிய கதிரவன் என்கோ
வியப்புறு புரண சொருபநின் னருளை
வினையனேன் ஏதெனப் புகல்கேன்
கயத்துரி தரித்தோன் புதல்வனே போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. கூ

609 ஆரியன் சுருதி அனுபவ மெனுமூன்
றாலுமென் அகத்தினி லிருந்த
கூரிருள் கடந்த நினதரு ளதனைக்
குறித்திடில் அதிசயந் தருமால்
சூரன துரமுங் கிரியுமூ டுருவிச்
சுடர்விடு சோதிவேல் பிடித்த
காரணா எங்கும் பூரணா போரூர்க்
காங்கெயா தேங்கொளி மணியே. க0

610 மணிகிடந் திமைக்கும் பஃறலை உரகன்
வளைபடந் திசைதொறுந் தடவ
அணியல கெடுத்துச் சிறைபுடை யடித்திங்
காடிடுந் தோகைவா கனனே
கணிதமில் உயிர்கள் வாடிடா தருளாற்
கனமழை கொடுத்தியற் புதமே
குணில்படு முரசம் முழங்கிய போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. க

611 கலைகடல் முகடு புழுங்கிட எழுந்து
கணவுடு கரந்தொளிர் கதிர்போல்
வினைதரு கருவிக் குழுவெலாங் கரந்தென்
னெஞ்சகத் தெழுந்தபே ரொளியே

அணையிலு மினிய கருணையால் உலகுக்
கம்புயல் மழைகொடுத் தாய்க்குக்
கொணையுறு கைம்மா றேதுரை போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. உ

612 விரிதலைப் புவனம் வெயிலினில் வெதும்பி
வீதரு வாயினில் மிகுத்த
கருணையால் மாரி தந்துகாத் தளித்த
கனதையைச் சிறியனோ அறிவேன்
அருணையங் கிரிநா தன்தமிழ் மணமும்
அரியகீ ரன்தமிழ் மணமுங்
குரவினன் மணமுங் கமழ்தரு போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. ௩

613 வேதநான் முகனும் விண்ணவர் கோனும்
விரிசடை முனிவரும் உனது
பாதபங் கயத்துக் கவர்கள்சீ ரணிகைப்
பங்கயங் குவிக்கநன் களித்தோய்
காதுறு பசியால் உயிர்தவி யாமற்
கனமழை தந்துகாத் தளித்தாய்
கோதறு கருணைத் தெய்வநீ போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. ௪

614 வேடுவர் குலத்தை விளக்கிய மயிலும்
விண்ணர சளித்தகோ மயிலும்
பீடுறு புடையில் வாழ்வுற நிவந்த
பெரியநற் பவளமால் வரையே
வாடுறும் உயிர்கள் தழைத்திட மாரி
வளத்தைநீ கொடுத்ததற் புதமே
கோடுறு சந்தச் சாரலம் போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. ரு

615 கன்றொரு குணிலா விளஎறிந் தவர்க்குக்
காதல்மீக் கொளவரு மருக
என்றுநன் மாரி தந்துநீ யெம்மை
எழிலுடன் காப்பதுன் கடனே
நன்றுதீ தென்ற பொருளெலாங் கடந்த
ஞானவீ டுதவுசற குரவா
குன்றுதோ றுடல் உவந்தவா போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. சா

616 முக்கண்நா யகனும் அவன்புடை மயிலும்
முறைமுறை யெடுத்துமுத் தாடுந்
தக்கநற் குருந்தா யிருந்தநீ யவரில்
தண்ணளி யார்பெரி யவனே
மிக்கவா ருயிர்வா டுறுந்தரு வாயில்
விண்மழை தந்துகாத் தளித்தாய்
கொக்கடு சத்திச் சுவலனே போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. எ

617 தங்கல ரெனுமச் சூர்க்குலம் வீட்டித்
தமனியத் தருவுறை சசிக்கு
மங்கல நாண்முன் கொடுத்துவா னவரை
மகிழ்வொடுங் காத்தளித் ததுபோல்
எங்களை யின்றும் வான்மழை பொழிவித்
தெழிலுடன் காத்தளித் தனைகாண்
கொங்கலர் சோலைச் சாரலம் போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. அ

618 பாகடு வெள்ளைக் குஞ்சரப் பிடரிற்
பால்புரை வெள்ளியங்கிரிமேற்
சேகுறு பவள மால்வரை யிருந்த
செய்திபோற் சுரர்தொழ இருந்தோய்
வேகவெம் பசியால் இருந்திடா தெம்மை
விண்மழை தந்து காத் தளித்தாய்
கோகன கப்பூந் தடஞ்செறி போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. கூ

619 மாண்செறி அடியார் வேண்டிய வரங்கள்
மாறிடா தளித்திடும் உனைப்போற்
காண்கிலேன் ஒருதே மூன்றுல கிடத்துங்
காட்சியால் கேள்வியால் தமியேன்
சேண்படு முகிலால் மழைவரு வித்துச்
சிற்றுயிர் காத்தினி தளித்தாய்
கோண்படு சங்கம் முழங்குறு போரூர்க்
குமரனே யமரர்நா யகனே. க0

620 அருட்கடல் ததும்பிக் கவுட்செவிச் சாரல்
அருவிபாய்ந் தெழில்தரும் அசலம்
விருப்புற மருப்பிற் கடகமொன் றெடுத்து
வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய்

சுருப்பினந் தொடருங் கதுப்பினார் மயக்கில்
துளைந்துறு தெனையினி தளிப்பாய்
பொருப்பன புயத்தோய் மயிற்பரி யுகைத்தோய்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௧

621 அறிவுதன் நினைவிற் கலந்துறு போதில்
அரும்பரம் உயிர்சகம் உளவாம்
பிரிவிலவ் வறிவந் நினைவினை யகன்றாற்
பேதாபே தங்களொன் றின்றி
நெறியுறத் தானே தன்னிடத் திருக்கும்
நிச்சய மென்றெனக் கிசைத்தான்
பொறிமறு மார்பன் மருகவே ளெனையாள்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௨

622 நினைவறி வெனவிவ் விரண்டினை விரித்து
நிகழ்த்துறுஞ் சுருதியீண் டிவற்றின்
நினைவிரண் டாகும பரன்நினை வெனவும்
நிலவுறும் உயிர்நினை வெனவும்
புனைபர நினைவு சகமுயிர் நினைவு
புரிந்ததைப் பிடிக்குமென் றிசைத்தான்
புனையரும் பாரஞ் சொரிதரு நெய்தற்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௩

623 பரனது முகத்திற் குலகுபொய் சீவன்
படிற்றுளக் கினுக்கது மெய்ம்மை
திரமுறு சாட்சி தானெனச் சீவன்
தெரிந்திடிற் பரன்மனம் இவற்காம்
விரவிய சகமப் போதுபொய் யாகி
விளங்குறு மென்றெனக் கிசைத்தான்
புரமெரி செய்தோன் உவந்துபெற் றெடுத்த
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௪

624 அறிவினை நோக்கில் உயிர்வய மாகும்
அகமனஞ் சகத்தையவ் வுயிர்தான்
பிறிபட நோக்கின் மனத்தினின் வயமாம்
பிறப்புமீ திதன்வயப் படாது
நெறியுறும் அறிவின் மிகப்பரி சிக்கின்
நினைப்பறுங் கதியும் ஈதென்றான்
பொறிமயி லேறுஞ் சேவக னெனையாள்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௫

625 ஏதொரு நினைவிங் கெழுமது மனமீ
தெனதென வருமிதன் மூலந்
தீதுறு மூல அகங்கர மீதியான்
என்றெழுஞ் செப்புமிங் கிவைக்கு
மூதிருள் அவித்தை மூலமீ தகன்றால்
மொய்யறி வெனஎனக் கிசைத்தான்
போதக மார்க்கும் புகன்றமெய்க் குரவன்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௬

626 சச்சிதா னந்த மெனும்பெயர் மூன்றில்
தழுவுமா வரணமூன் றிவைதரம்
நிச்சய அறிவாற் சமாதிஞா னத்தால்
நிகழ்வுறு சகசஞா னத்தால்
அச்சமின் றகலும் இவற்றினை யறியென்
றருட்கடல் நிறைத்தெனை யளித்தான்
பொய்ச்சழக் ககன்ற மனத்தினர் நினைக்கும்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௭

627 சுருதியின் துணிவால் நினைவுகொண் டுலகந்
துச்சமென் றுணர்தல்நிச் சயமாங்
கருதுறு நினைவை யடக்கியிவ் வுலகங்
கானலென் றுணர்ந்திடல் சமாதி
இருவகை யாய்முன் னுரைத்தவை யின்றி
இலங்கறி வுருவமா யிருத்தல்
பொருவறு சகச ஞானமென் றிசைத்தான்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௮

628 நிச்சய ஞானஞ் சமாதிஞா னங்கள்
நிராசையார் மனத்தினிற் கலங்கா
தெச்சமென் றிருக்கும் ஆசையார் மனத்தில்
இரண்டுஞா னங்களுங் கலங்கும்
நச்சுதல் வெகுளி யின்றிய சகச
ஞானிகள் நசையுளர் போலப்
பொய்ச்சகத் துறினுங் கலங்குறா ரென்றான்
போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௯

629 சித்தொரு நான்கிற் பிரமங்கூ டத்தன்
செப்புமா யாரகி தங்கள்
மத்தமில் ஈசன் உயிர்கள்தாம் மாயா
சகிதங்கள் வழுத்துமிவ் வீசன்

சத்தெனுந் தன்னை மறப்பிலா மையினால்
    தருகதி தேடிலன் சீவன்
பொய்த்தலில் வீடு தேடுமென் றிசைத்தான்
    போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௧०

630 ஓதுரு நாம மியானென தசுத்தம்
    உயர்ந்துள சுத்தவா தனைகள்
ஆதிய திரோதம் அனுக்கிர கத்தால்
    ஆக்கைவாக் கியக்கவா தனைகள்
ஏதமில் காட்சி காண்பவ னென்ற
    இவற்றுளோர் வகுப்பினன் மனத்தின்
போதமில் நினைவைப் பகுத்தடக் கென்றான்
    போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௧௧

631 கயிலைவா முரசு தந்தகற் பகமக்
    கனவர சுறைகொடிப் பணிநூல்
இயல்புறு கற்புக் கன்னிமா ரிருவர்
    இருமருங் குறைவட மேரு
அயிலுடன் மயிலுங் கோழியும் ஆடும்
    அழகுடன் படைத்தமெய்க் கடவுள்
புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப்
    போரிவாழ் ஆறுமா முகனே. ௧௨

632 தடவரைப் பிறந்த நதியரா செல்லார்
    தண்கடற் படமுடி மீது
சுடர்விரி யுதய கதிர்மணி விளக்குஞ்
    சுந்தரப் போரிவேல் இறையே
மடமையின் றடியேன் உனதருள் அமிர்த
    வாரியின் மூழ்கிட நினையாய்
குடமுனி சிவந்த சடைமுடி யிவர்ந்த
    குரவணி சரணவா ரிசனே. ௧௩

633 நல்வினை முனது திருவடி விடய
    நாடுறு பொறியுடல் கரணம்
புல்லிய இனமென் றறிந்தவை தடைந்து
    பொருந்துமற் றிவைவிட அறியேன்
கல்லென இழியுஞ் சாரல்பாய் அருவி
    காமுகில் நிரள்மலை காட்ட
மல்லலைக் கடல்சங் கினமலை காட்டி
    மலிசம ராபுரிக் குகனே.

634 ஏழ்கட லனைய அருள்கொடு புவிநீ
இலங்குசற் குருவதாய் வந்த
போழ்தெலா மாறு புரிந்தவெங் கொடிய
புலையனை யாண்டவா றறியேன்
வேழமா மலையில் தாழ்மத அருவி
வெளந்துளைந் திளம்பொழில் மூச
மாழைவண் டினங்கள் பூமணங் கமழும்
மலிசம ராபுரிக் குகனே. உ

635 பாதகம் புரியு மெனதுளம் நினைக்கும்
பரிசினி லொருசிறி தெனினுங்
கோதறு முனது திருவடிக் கன்பு
கொண்டுநின் றுருகிடக் காணேன்
ஓதுறு குரவம் பூச்சிறு குழவிக்
கூன்கழி ஞொளைவிடு பிழியை
மாதவி மனையிற் சூர்மக வூட்டி
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௩

636 கொங்கையங் குவடு மார்பினூ டுருவக்
கொடியிடை மகளிரைத் தழுவி
வெங்கனல் மெழுகா யுருகிடு முளத்து
வினையனேன் உய்யுநா ளுளதோ
திங்களங் குழவிச் சடையவன் புயத்துன்
திருவடிக் கமலமும் அவன்பால்
மங்கைதன் தனத்துன் குமுதவாய் மலரும்
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௪

637 பிறப்பறு வீட்டுற் பவமெனக் கருளிப்
பிறங்குசிற் சுகஅமிர் தருத்தி
ஒறுக்குமென் போதம் அனைத்தையும் அறுத்திங்
குலகிய லுணர்வெலாம் மறைத்து
விறற்றகு முனது திருவடி விளக்கி
மேன்மைஐந் தொழிலிவண் புரிவாய்
மறைக்குரி யவனு லினிப்பிறப் பறியார்
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ரு

638 உருமென எயிறு கடித்திதழ் மடக்கி
உழல்விழி பொறிபட விழித்து
வெருவரு தோற்றக் கூற்றுவந் தடரும்
வேலையுன் பாலெனை யழையாய்

பிரசவண் கடம்பு செறியுமுன் புயத்துப்
பிறங்குறு குறமகள் விழியும்
மருமலர்க் கூந்தல் இளம்பிடி விழியும்
மலர்சம ராபுரிக் குகனே. ௬

639 கண்ணிவாய் இரையை அருந்திடப் புகுந்து
கடுஞ்சிறைப் பறவைசிக் குறல்போற்
பெண்ணுறும் இன்பங் கருதியான் மாயப்
பிறப்பிடை அகப்படு கின்றேன்
நண்ணுகண் மணியே தண்கடல் அமிர்தே
நற்கதிச் சுவைதரு கரும்பே
மண்ணுறு மணியே வடித்தவே லரசே
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௭

640 பிணியுடல் வெறுக்கேன் பெண்சுகம் மறுக்கேன்
பேணும்ஊண் ஒறுக்கிலேன் நினதாட்
கணியநல் லடியார்க் கன்புசெய் திடிலேன்
ஆதனேன் ஏதமென் றறுமே
கணிபடு நறும்பூஞ் சிறுகுவை யதனைக்
கான்புலிக் குருளையென் றஞ்சி
மணிபடு மான்கன் றிரிதரு சாரல்
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௮

641 பொறிவழி விடயம் அறிநன வதனிற்
பொருந்திய வாதனை மிகவுஞ்
செறிதரு கரணம் நான்குறுங் கனவில்
தியங்கிமற் றிவையெலாம் இறந்த
நெறியுறும் அவித்தை யிருளுறுஞ் சுழுத்தி
நிலையினில் அறிவறத் துயின்று
மறுகுறு கின்றேனென் றுனை யடைவேன்
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௯

642 குறுமைசேர் வடிவு நெடுமைமா தவமுங்
கொண்டுதென் மலையுறை முனிக்கு
மறைமுடி விருந்த விளக்ககத் தேற்றி
மருளிருள் துமித்தசற் குருவே
சிறுமையே புரியுங் கொடியனை யாளத்
திருவுளத் தடைத்திடு கண்டாய்
வறுமைதீ தறியார் களிப்புறு மாட
மலிசம ராபுரிக் குகனே. ௧௦

643 கருணைப் பெருநற விருபுறன் ஒழுகிய
காரண மலைமகி ழுந்துணைவா
முரணுற் றிடுமல இருளற வொளிதரு
முளரிநி கர்த்ததி ருத்தாளாய்
தெருளுற் றிடுபே ரின்பக் கடலிடை
திறியே னுறவைத் தினிதாளாய்
தருணச் சுந்தர மாறு திலகிய
சரவண சமரப் பதியானே. க

644 சிவன்மெச் சுறஅவன் மடிமிசை நிலவிய
செந்துகி ராடச் சிறுமதலாய்
புவனத் தொடுசர அசரம ளித்தருள்
பூரணி தருமொரு காரணனே
அவலச் சிறியவ னேனைய ளித்தாய்க்
கையா கைம்மா றுளதுகொலோ
தவளக் கலைமயில் புகழப் பெறுபுய
சரவண சமரப் பதியானே. உ

645 களவிற் கனியன களமுள இறைதரு
கனகிண் கிணிநரல் சிறுதாளா
விளவிற் கனிவிழ வொருகன் றெறிதரு
விமலனு வப்புறு குலமருகா
சுளகுச் செவிமத மலையென எழுதரு
துகளற எனதுள மறநினையாய்
தளவக் கொந்தள வனமயில் மகிழ்வுறு
சரவண சமரப் பதியானே. ௩

646 பொதியக் குறுமுனி மதியில் தழுவிய
பூரண னேபுகழ் காரணனே
விதிபுத் தியிலறி வருமெய்ப் பொருளினை
விமலற் குதவிய நாயகனே
கதியெற் குனதிரு பதமுற் றெனைவிடல்
ககனத் தவரமு துறைகீரோ
ததியில் துயில்பவன் மருகச் சிறுபிளை
சரவண சமரப் பதியானே.

647 உதவிக் கொருதுணை யனையென எனைவந்
துறுதுய ரடையா தருள் தருவோய்
மதனப் பயல்விடு கணைகளி லடியேன்
வாடா துனதிரு தாள்தாராய்

இதழிச் சடைநட ராயன ளித்தருள்
எண்ணிய தருபுண் ணியராயா
சதநற் றளமுள முளரியின் நிறமுள
சரவண சமரப் பதியானே. ௫

648 புனநற் குறமகள் விழியிணை களிபெறு
புனைமலர் நீபத் தார்மார்பா
மனநற் கமலம திடைதிரு வடியிணை
மருவத் திருவுளம் வைத்தெனையாள்
கனகுக் குடவிரு துடையவ விடைவரு
கடவுள்பு யத்தணை மிசைவளர்வோய்
தனதத் தனவென நடமயில் மிசைவரு
சரவண சமரப் பதியானே. ௬

649 மதியொத் துளமுக மடவா ரிருபுடை
மகிழ்வுற நிகழ்வுறும் வடிவழகா
அதிகப் பெறுவளம் அடியவர் பெறஅருள்
அம்புய மலரன செங்கரனே
துதிபெற் றுளசுக சலதிக் கிடையதி
சுமடனை வைத்திட நினைதிகொலோ
ததிதித் திமியென நடமயில் மிசைவரு
சரவண சமரப் பதியானே. ௭

650 கலகப் பிணைவிழி யரிவையர் கிறிசெறி
கலவியை நலனென நனிநாடிப்
பலகற் பனைநினை மனமற நினதருள்
பாலித் தடியனை யாளுதியே
உலகிற் பெரியவர் பணிதரு பரிதியின்
உம்பர்கள் கும்பிடு நெடுவேலாய்
தலைமைப் புகழ்பெறும் ஆறிரு கரமுள
சரவண சமரப் பதியானே. ௮

651 கடகத் தணிமணி மகுடச் சிரமணி
கதிரொளி வீசத் திசைதோறும்
நடனச் சிறைமயில் மிசையுற் றடியர்முன்
நளினத் திருமுகம் மலர்வோனே
மடமைச் சிறியனுன் அருளைப் பெறநினை
வனசத் திருமயில் மருகோனே
தடவெற் பெனவளர் தவளக் களிறிவர்
சரவண சமரப் பதியானே. ௯

652 அறமிக் குளவுளம் உடையவர் மகிழ்வுற
அவரெதி ருறவரு மொருநீதான்
மறமிக் குளசிறி யவனேன் எதிருற
வருநாள் ஒருநாள் உளதுகொலோ
திறமிக் குளசூர் மார்பூ டுருவச்
செஞ்சுடர் நெடுவேல் விடுவோயே
தறுகட் புலியத ளுடையவன் உதவிய
சரவண சமரப் பதியானே. க0

653 அருளே மதமெனக் காட்டி யடிய ரகத்திருந்த
மருளே துடைத்த மதமா முகத்தன் மகிழ்துணைவா
தெருளே யடியனுக் கீகுதல் வேண்டுஞ் செழுமறையின்
பொருளே மயிலவ னேசம ராபுரிப் புண்ணியனே. க

654 வந்திக்கும் அன்பர்க்கு வாழ்வுங் கதியும் மகிழ்ந்தளிக்குங்
கந்திக் களத்துமை மோந்துகொள் ஆறு கமலத்தனே
சிந்திக்கும்என்னெஞ்சை நின்பாதகஞ்சதநிற சேரவைத்தேன்
புந்திக்கு ளேநிறை வாய்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. உ

655 நதியும் மதியுங் குடிகொண்ட வார்சடை நம்பனுக்கோர்
நிதியுந் தருவு மெனவந்த வாநின தன்பருக்குக்
கதியுந் திருவுந் தருவள்ள லேகடை யேனையும்ஆள்
பொதியும் மலர்ப்பொழில் சூழ்சம ராபுரிப் புண்ணியனே.

656 பாதகம் எண்ணிலி செய்தேனை வாவென்றுன் பாதகஞ்சப்
போதக மாமலர் மீதுவைத் தோய்நின் புகலடியேன்
காதகங் கொள்ளச் சிவனுக்த நான்முகன் காணவொணுப்
போதகஞ் செய்தவ னேசம ராபுரிப் புண்ணியனே. ச

657 கன்னிய ராமிரு வோரும் இருபுடை காதலுற
மன்னிய நாப்பண் இருந்தனை வோருக்கும் வாழ்வுதரும்
நின்னியல் பேதென வோதுகிற் பேன்நெடு மால்மருகா
பொன்னியல் மேனிய னேசம ராபுரிப் புண்ணியனே. ரு

658 இகலடைந் தேவருஞ் சூர்குலம் மாய இருளினுக்கோர்
பகலடைந் தாமென வேல்விட்ட தீர பவனன்இலா
தகலடைந தார்சுடர் போலநின றுணைபபணி யனபரைப்போற்
புகலடைந் தேனையும் ஆள்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. எ

659 கவன மதிக்கும்என் நெஞ்சைத் திருத்திக் கடவுளரும்
எவன மதிக்குநின் தாளுன வைத்திங் கெனையளிப்பாய்

சிவன மதிக்குஞ் சிறுமத லாய்புகழ் செப்பிழுப்பார்ப்
புவன மதிக்குஞ் சமரா புரிவரு புண்ணியனே. எ

660 மறைகொண்ட பல்கலை யாய்ந்த பொதிய மலைமுனிக்கு
நிறைகொண்ட போதம் உரைசெய்த தேசிக நின்னடியேன்
கறைகொண்ட பவ்வத்தின் மூழ்காது காக்கக் கடனுனக்கே
பொறைகொண்ட மாதவர் சூழ்சம ராபுரிப் புண்ணியனே.

661 நாகப் படமணி குத்தி யெடுத்து நடம்புரியுந்
தோகைப் பரிமிசை தோன்றிய வாதுக ளின்றடியேன்
ஏகத் தியானத் திருந்திளைப் பாற இனிதளிப்பாய்
போகத்து நாகர் புகழ்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. கூ

662 மறுமை குறித்த பயத்தாற் பணிபவர் மத்திமரே
சிறுமை குறித்துப் பணிவா ரதமர்கள் செப்புமிந்த
உறுமை குறித்தில தன்பாய்ப் பணிபவ ருத்தமரே
பொறுமை குறித்தவர் சூழ்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. கo

663 நடிக்குமெய் யன்பரின் என்போலி கள்நிற்க நம்பினர்க்கே
பிடிக்குளடங்கிடை யார்கட்செலாதுளம் பேணினபொன்
அடிக்கு ளுருகுங்கண் ணீரவாரத் துரைதழுத தங்கமெலலாம்
பொடிக்கும் உரோமஞ் சமரா புரிவரு புண்ணியனே. கக

664 கோழிக் கொடியைநின் வேலை மயிலைக் குறித்தவரை
ஊழிக் கனலும் அணுகா தெனினுமென் யேயடைந்தேற்
காழிப் பவமும் உளதோ அரிவையர் அப்புசந்தம்
பூழிக் குளுமணக் குஞ்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. கஉ

665 முருகா எனவுனை யோதுந் தவத்தினர் மூதுலகில்
அருகாத செல்வம் அடைவார் வியாதி யடைந்துநையார்
ஒருகா லமுந்துன்ப மெய்தார் பரகதி யுற்றிடுவார்
பொருகாலன் நாடு புகார்சம ராபுரிப் புண்ணியனே. கங

666 நாரணன் ஆரணன் எந்நாளும் போற்றும் நளினபத
காரணன் பாகம் பிரியாத கன்னி களிக்கவருஞ்
சீரண வுன்பதச் செந்தா மரையென் சிரசில்வைப்பாய்
வாரண வெல்கொடி யாய்சம ராபுரி வானவனே. க

667 வாத முடன்பித்த மையென்னு மூன்றின் வரும்பிணிதீர்த்
தேதன் பிழைபொறுத் தேன்றுகொள் ளாயெழி லார்குறப்
காதல் புரிந்தணை பன்னிரு செம்புயக் காங்கெயனே [பெண்
மாதமும் மாரி சொரிசம ராபுரி வானவனே. உ

668 அந்திப் பிறையணி வேணிய ரூர்தந்த ஆனைமதஞ்
சிந்திப் பொழிந்து வரவே தியானித்த சேவலனே
உந்திப் பவக்கடல் வீழா தெனையுன் னுபயசரண்
வந்திக்க வேதரு வாய்சம ராபுரி வானவனே. ௩

669 கரும்போ தவளக் கடலமிர் தோகன மாமழையோ
அரும்போ தெழுநற வோவுற வோஐயம் நீக்கியின்பந்
தரும்போ தமோநின் னருளினை யேதென றுதானுரைப்பேன்
அரும்போ தகக்களி றேசம ராபுரி வானவனே. ௪

670 நோயேன் தனக்கொரு சஞ்சீவி யஞ்ச நுவன்றெழுந்த
பேயாந் தனக்கொரு மந்திர மாமெனைப் பேணுதற்கோர்
தாயா மினிய தமரா மெனக்குறு தஞ்சமுமாம்
மாயாக் கருணை தருஞ்சம ராபுரி வானவனே. ௫

671 தோகை மயிற்பரி யேறிவந் தென்னெதிர் தோன்றியருள்
ஓகை மிகவும் புரிந்தெனை யாள்வதும் உண்டுகொலோ
பாகை மறுத்த மொழித்தெய்வ யானை பரிகணவா
வாகை புனைவடி வேற்சம ராபுரி வானவனே. ௬

672 ஆறங்கம் நான்மறை யோதுங் குறுமுனிக் கானமறைப்
பேறங் குதவும் பெருமான் அமிர்தம் பிறங்கியெழு
பால்தங்கு வாரி துயின்றோன் மருகனின் பாதமுனு
மாறிங் கெனக்கரு ளாய்சம ராபுரி வானவனே. ௭

673 ஏழைத்தொண் டேனுனை யண்டிநின் றேனெனை
யேன்றுகொள்ளாய், மாழைப் பொருப்புவில் லாளன்மைந்
தாநினை வந்திக்கிலாக், காழைப் பொருவு மனத்தின னுயி
னுங் காப்பை கண்டாய், வாழைப் பெருங்குலஞ் சூழ்சம
ராபுரி வானவனே. ௮

674 பேயன் பிழையையும் பித்தன் பிழையையும் பேசரிய
சேயின் பிழையையுந் தேரார் பெரியர் சிறியபுன்மை
நாயன் பிழைதனை நீபொறுத் தாளுதி நாயகமே
மாயன் திருமரு காசம ராபுரி வானவனே. ௯

675 அருள்மேக மென்னகத் தூடெழும் ஆனந்த வாரியுணமைப்
பொருள்மா தவருளம் புக்குறை பூரணம் போதநல்குந்
தெருள்வா சவன்முதற் றேவரும போற்றிய தெய்வநெஞ்சின்
மருள்மாசு தீர்க்குஞ் சமரா புரிவரு வானவனே. ௭0

676 கண்ணிற் சிறந்த கருமணி யேகடை யேணிதயத்
துண்ணிற்கு மோரொளி யேவெளி யேயுயர் தேவரெல்லாம்
விண்ணிற் றருமலர் கொண்டே யிறைஞ்சுமுன் மென்மலர்த்
தண்ணிற் சிறந்ததன் றேசம ராபுரிச் சண்முகனே. [தாள்

677 விண்டலை கொண்டவின் சேவடிக் கன்புசெய் வித்தகரே
மண்டலை வாரிப் பவங்கடப் பார்மற்றை யோர்களெல்லாங்
கண்டலை மென்மொழி யார்கரு வாழி கடக்கறியார்
தண்டலை மண்டு சமரா புரிவரு சண்முகனே. ௨

678 இதே புரியுங் கொடியேன் அகத்துன் செறிகழல்தாள்
போதே யிருக்க வரந்தரு வாய்புனக் குன்றவர்தம்
மாதே புணரு மணிப்புயத் தாய்வண்டு கிண்டிமொய்க்கத்
தாதே சொரிபொழில் சூழ்சம ராபுரிச் சண்முகனே. ௩

679 ஆலஞ் செறிந்த கறைமிடற் றூற்கும் அகத்தியற்குங்
கோலஞ் செறிந்த மறைமொழி கூறுங் குருபரனே
சீலஞ் சிறிதும் அறியேனை யாண்ட திறனென்கொலோ
தாலம் புகழுஞ் சமரா புரிவரு சண்முகனே. ௪

680 வஞ்சக நெஞ்சின னாயினும் மாதர் வலையிற் கொட்டும்
பஞ்சன நெஞ்சின னாயினும் உன்றன் பணிபுரியா
தஞ்சுறு தீவினை செய்தே னெனினும் அடியனுக்குன்
தஞ்சம லாதுள தோசம ராபுரிச் சண்முகனே. ௫

681 அரையிருள் நோக்கும் விழிபோல் மலவிரு ளாழுமெனைப்
புரையறும் உன்மலர்த் தாட்பிர காசம் புகுதவைப்பாய்
வரையுறு தோள்வள்ளி நாயகி கொங்கை மணந்தவனே
தரையுறும் அன்பர் புகழ்சமராபுரிச் சண்முகனே. ௬

682 தீதொன்று நெஞ்சினன் என்றுகொல் உன்றன் திருவடியாம்
போதொன் றிரத நறைபெறு வேன்பொருசேலிணைபோற்
காதொன்று கண்ணினள் கானக் குறத்திதன் காதலனே
தாதொன்று பூம்பொழில் சூழ்சம ராபுரிச் சண்முகனே. ௭

683 விடையுடை யானுங் கருடத் துவசனும் வெங்குலிசப்
படையுடை யானும் அனக்கொடி யானும் பணிபெரியோய்
கடையுடை நாயிற் றிரியுமென் ஞைச கலைதிமிரத்
தடைவிடு நெஞ்சினர் சூழ்சம ராபுரிச் சண்முகனே. ௮

684 காரார் பிறவிக் கடலைக் கடத்துமென் கல்மனத்தை
நீரா யுருக்குமென் நீடுயிர் மூடி நிறைந்திருண்ட

தீரா மலப்பிணி தீர்த்திடும் உன்றன் திருவடியே
தாரார் பொழில்புடை சூழ்சம ராபுரிச் சண்முகனே. ௯

685 நாயேனுன் சேவடி வேண்டுகொ ளாது நலிபிணியால்
மாயாம லுன்னடி யேன்றனைக் காத்தனை மற்றிதற்கோர்
பேயேன்பின் செய்யுங்கை மாறுள தோபெரி யாய்சிறியேன்
தாயே யெனதுற வேசம ராபுரிச் சண்முகனே. ௧௦

686 கலைமுகங்கள் போற்றுங் களிற்றுக் கிளையான்
இலைமுகங்கொள் வேலுக் கிறையான் - நிலைமுகங்கள்
ஆறுடையான் ஆறிரண்டு தோளுடையான் அம்போரூர்
வீறுடையான் என்றுளமே வேண்டு. ௧

687 வேதாந்தச் சென்னி மிசையிருக்குந் தெய்வமே
போதானந் தச்சுடரே புண்ணியனே - நாதாந்த
இன்பத்தைக் காட்டி யெனையளிப்பாய் போரூரா
துன்பத்தையெல்லாந் துடைத்து. ௨

688 சும்மா இருவெனநீ சொல்லப் பொருளொன்றும்
அம்மா அறிந்திலமென் றன்றுரைத்த - எம்மான்
அருணகிரி நாதன் அநுபவம் நாயேற்குக்
கருணைபொழி போரூரா காட்டு. ௩

689 மன்னு பிரமத்தில் வாழ்அபின்ன சத்தியிடத்
துன்னும் பின்னசத்தி யுண்டதனில் - துன்னும்
உலகுண் டதனை யுளம்பிடிக்கும் என்றான்
இலகும்போ ரூர்வாழ் இறை. ௪

690 அறிவைவிடத் தோன்றிடா தம்புவியும் நெஞ்சுஞ்
செறியறிவாய் நில்லென்று செப்பிப் - பிறிவறஎன்
நெஞ்சைத் திருத்தி நிறையவைத்த போரூரன்
கஞ்சத் திருத்தண்டைக் கால். ௫

691 இளம் பிடியும் மானும் இசைகற் பகமொன்
றுளங்குடியாக் கொண்டெனைவிட் டோவா - களங்கனிபோற்
கண்டத்தான் ஈன்றதது காரணமெய்ப் பூரணத்தான்
அண்டத்தான் சேய்போரூர் ஆங்கு. ௬

692 தஞ்சமென வந்துன் சரணடைந்த நாயினேன்
வஞ்ச மனநினைவால் வாடினேன் - வஞ்சமனம்
நீக்கித் திருப்போரூர் நின்மலா நின்னடிமை
ஆக்கி யெனையாளு வாய். ௭

693 உன்னடிமைக் கேவிரத முற்றசிறி யேன்மனமுன்
பொன்னடிமைக் காகாத பூணுமோ - நின்னடிமை
ஆக்குதற்கும் போரூ ரணிநகராய் நாயேனைக்
காக்குதற்கும் உன்றன் கடன். ௮

694 தீன மனம்போக்கிச் சிறியேனுக் குன்தாளுக்
கானயனந் தந்தென்னை யாளுவாய் - ஞானபர
முத்தாநம் போரூர் முருகாஎன் றுருயிருக்
கத்தா கருணை லயா. ௯

695 ஆனந்தத் தேனிருக்கும் ஆறுமுகக் கற்பகமே
ஈனந்தீர் போத இரவியே - தேனுந்து
நீபத் தொடையாய் நிகழ்போரூ ரையாஎன்
தாபத் திரயந் தவிர். ௧௦

27. அடைக்கலப் பத்து

696 மணியே யனஐங் கரற்கிளைய
மன்னே பொன்னே வானமிர்தே
எணியே யிருவர் பணிந்தேத்தும்
ஈசன் உவந்த சிறுமதலாய்
நணியே யென்னைவந் தாண்டுகொண்ட
நாதா இனிநா யேனைவிடேல்
அணியே சிறந்த போரூரா
அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே. ௧

697 வேயே யனதோ ளுமையுதவும்
மிளிர்பொற் கலசப் பாலுண்ட
தூயோய் இருகன் னியர்கணவா
சோதி வேலா மயில்வீரா
நாயேன் இழைத்த பிழைபொறுத்துன்
நளின பாதந் தரல்வேண்டும்
ஆயே யனைய போரூரா
அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே. ௨

698 மாண்டு பிறவா நெறியருளும்
மன்னு வானோர் முதலெவரும்
வேண்டும் பொருளே பொய்யவனேன்
மெய்யாந் துணையே நாயடியேன்

ஈண்டிங் கிழைத்த குற்றங்கள்
எல்லாம் பொறுத்தே யெளியேனை
ஆண்டு கொளல்வேண் டும்போரூர்
ஐயா வுன்றன் அடைக்கலமே. ௩

699 வினையேன் இழைத்த பெரும்பிழைகள்
பொறுத்தாட் கொண்ட மெய்த்தேவே
நினையேன் வேறோர் புகலிடமும்
அறியேன் சிறியேன் நின்மலனே
கனைமா பிறவிக் கடல்கடப்பக்
கழல்தாட் கலனைத் தரவேண்டும்
அனையே யனைய போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. ௪

700 பொன்னே யனைய அருள்தந்தாய்
பொற்பார் திருத்தாள் தொழத்தந்தாய்
மன்னே யதனை மறந்திகழ்ந்த
மதியி லேனென் றினியுய்கேன்
மின்னே யனைய பொய்வாழ்வை
விழைந்த கடையே னுயிடினும்
அன்னே யனைய போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. ௫

701 காரின் கருணை பொழிந்திந்நாட்
காத்துக் கடையேன் றனையளித்தோய்
கூருங் கொடிய னெனஇனித்தான்
குறித்து விடுத்தல் கணக்கோதான்
வீரஞ் செறிந்த வரைத்தோளா
விண்ணோர் பணிந்த திருத்தாளா
ஆரஞ் சிறந்த போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. ௬

702 கலங்கு நெறியிற் செலுத்தாமல்
கதிசேர் நெறிக்கட் செலுத்தியெனை
இலங்க வைத்த பெருமானே
இனிமேல் விடுத்தா லென்செய்கேன்
துலங்கு பொறிச்செஞ் சேவலனே
துதித்துப் பணிவோர் காவலனே
அலங்கல் மார்பா போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. ௭

703 ஏது செயினுங் கொடியேனுக்
கிரங்கி யாண்ட பெருந்தாதாய்
தீந னிவனென் றெனையிகழந்தாற்
சிறியேற் குயுமோர் நெறியுளதோ
ஓது மதிபோல் அருளமிர்தம்
உதவும் ஆறு முகப்பெருமான்
ஆதி புதல்வா போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. அ

704 எளியேன் றனையோ ரன்பனென
ஏன்று கொண்டாண் டருள்செய்தோய்
களியா லுனது புகழிகழ்ந்த
கடையே னெனினும் விடேல்கண்டாய்
வெளியே யொளியே வியனறிவே
வேத நாலின் முடிமணியே
அளியா ரமிர்தே போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. கூ

705 கண்ணின் மணியே யுயிர்க்குயிரே
கரும்பின் சுவையே பெருந்தேனே
நண்ணுங் கதியே சுரர்பதியே
நாதா அதிக சிவபோதா
எண்ணும் அடியார் பெருவாழ்வே
என்னு யகனு கியதேவே
அண்ணுங் கனியே போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே. க0

706 பேறு தருந்தொல் யானை முகன்றன் பிரியவீரன்
நீறில குஞ்செம் மேனி யரன்தந் தருள்நீதன்
தேறில குந்தெண் ணீரென வுள்ளந் தெளிவீர்காள்
ஆறு முகன்றன் போரியை வந்திங் கடைவீரே. க

707 மூதுணர் வொன்றும் வீடுற நண்ணும் முனிவோர்காள்
பேதமை யுந்து நூல்களி னின்றும் பிறழாதீர்
மாதுமை மைந்தன் மான்மரு கன்றன் வளன்ஈயும
ஆதர வண்டும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. உ

708 ஊனையி கழ்ந்தும் ஊனை மறந்தும் உழல்வீர்காள்
மோனசு கஞ்சும் மாவரு மின்றென் மொழிநாடிக்

கானில் விளங்கு மாமயி லன்பன் கதிர்வேல
னனவர் துன்றும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௩

709 பாலும் நறுஞ்செந் தேனும் விரும்பும் பழமோடே
ஏலுறும் இன்பம் போலறி வின்பம் எளிமேவுங்
கோல நரந்தன நீபசு கந்தன் குயில்மாமேல்
ஆலுறு நந்தம் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௪

710 மாரனை வெல்லுஞ் சீலமு ணர்ந்த மதியோர்காள்
காரின் இயங்கும் மேதியன் வஞ்சங் கடவீர்காள்
சூரடு துங்கன் நாரியி டன்றன் சுதன்ஆகம்
ஆரம் அரும்பும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௫

711 பாசவி லங்கின் நாணி விடும்பண் பினராகித்
தேசம தெங்கும் ஓடி யுழன்றுந் திரிவீர்காள்
மாசறு கந்தன் வேலவன் அம்பொன் மயில்வீரன்
ஆசினி துன்றும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௬

712 நோய்ப்பிணி பம்புஞ் சூனியம் வஞ்ச நுவல்பூதங்
காய்பசி வெம்புஞ் சோக புயங்கங் கடிவீர்காள்
நேய முறுந்தண் மாதர்கள் நண்பன் நெடுவேலன்
ஆய்கிளி கொஞ்சும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௭

713 பீடுறு மைந்தன் மாதெழில் புங்கம் பெயர்மாட
மாடணி தங்க நீடுற எண்ணும் மதியோர்காள்
வேடர் தரும்பெண் மானுறு கொள்கன் விறல்வேலன்
ஆடக மண்டும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௮

714 வேகது ரங்கஞ் சேனைக லிங்க மிளிர்பூண்மா
நாகப டங்கொள மாநில நெஞ்சின் நசையீர்காள்
ஏகமெனுஞ் சொல்லோர் பொருள தந்தங்கெனையாள்வோன்
ஆகமம் விஞ்சும் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௯

715 நாவலர் நெஞ்சந் தாவுறும் இன்ப நலன்நீபா
ஓவற என்றும் ஓதுற எண்ணம் உடையீர்காள்
தீவமின் அங்கம் பாவையின் அங்கஞ் செயும்நீதன்
ஆனிறை மைந்தன் போரியை வந்திங் கடைவீரே. ௧௦

28. விடுபாட்டுகள்

716 - கட்டளைக் கலித்துறை 717 - 726 நேரிசை வெண்பா

716 அகிலாவி யுண்டெனக் காதலின் நீசட மாமெனவே
முகிலோ டிகலிப் புழுகற லாடிமொய் வாசங்கொண்டு
நகிலே சுமந்து வருந்திடை சாய நறுங்குழலார்
தகிலே யெனுதுள மேபோரி வேலனைத் தாழ்ந்திறைஞ்சே.

717 அன்னம் அளிக்குமூர் அண்டினரைக் காக்குமூர்
சொன்ன மழைபோற் சொரியுமூர் - உன்னினர்க்குத்
தீதுபிணி தீர்க்குமூர் செவ்வே யிருக்குமூர்
ஓதுதிருப் போரூரெம் மூர். க

718 கண்டேன் கவலைநோய் காண்கிலேன் மும்மலமும்
விண்டேன் சுகவீடு மேவினேன் - தொண்டேனங்
காரூரும் பூஞ்சோலைக் காலருவித் தேன்பாயும்
போரூரன் வாழும் பொருப்பு. உ

719 தேன்பாடும் பூஞ்சோலைத் தென்போரி வேலவனைத்
தான்பாடு மேலோரித் தாரணிக்கே - ஆன்பாலுஞ்
சோறும் பெறுவார்கள் சொல்லவொண்ணாப் பேரின்பப்
பேறும் பெறுவார்கள் பின். ங

720 மாதர் யமனும் அவர்விழியே வன்பாசம்
பீதிதரும் அல்குல் பெருநரகம் - ஓதிலதில்
வீழ்ந்தோர்க்கும் ஏற விரகில்லை போரூரைத்
தாழ்ந்தோர்க்கு மில்லை தவறு. ச

721 ஈரிரண்டு தோள்முக்கண் ஈசனருள் ஆறுமுகன்
ஓரிரண்டு தாளை யுறமேவின் - ஓரிரண்டு
வாழைக் கிடையிருந்த வாளரவின் வாய்ப்படார்
பீழைக் கிடைவருந்தார் பின். ரு

722 திருவடிக்கீழ் நாயேனைச் சேர்த்தியே யென்றுங்
கருவடிக்கீழ்ப் போகாமற் காக்கும் - மருவடிக்கோள்
நீபத்தான் நூபுரத்தான் நேயர்க் கிருள்போக்குந்
தீபத்தான் போரூரிற் சேய். சா

723 கேட்டவர்க்கு நோய்போங் கிலேசம்போம் பாவம்போம்
நாட்டுதிருப் பேரின்பம் நண்ணுமே - வேட்டதங்கை

நன்னிதியம் போற்கருணை நல்குதிருப் போரூரன்
சன்னிதியி லூதுதிருச் சங்கு. எ

724 ஈராற்று நாப்பண் இருந்தானுங் காண்பரிய
ஓராற்றுச் செஞ்சடையான் ஒண்சுதனை - ஈராற்றுக்
கையற் கிளையானைக் கண்டுளமே போரூரில்
உய்யற் கிளையா துறு. அ

725 ஈண்டுலகி லுன்னை யிணங்கறியா நாயேனை
ஆண்டருள்போ ரூர்வே லரசனே - மாண்டு
பிறவாம லுன்றன் பதப்பூப் பெருந்தேனை
இறைவா எனக்கருள் நீ யின்று. கூ

726 தீர்த்தஞ் சிவானந்தஞ் செய்யதல மோமாகு
மூர்த்தி பரப்பிரமம் முத்திதருஞ் - சீர்த்த
திருப்போரூர் உண்மையினைத் தேர்ந்த பெரியோர்
மருப்போதன் கைப்படார் வந்து. ௧0

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை

அரும்பதவுரையும் குறிப்பும்

திருக்கோவலூராதீனம் ஐந்தாவது பட்டத்திலிருந்து 1942 ஷ சிவலிங்கைக்கிய மெய்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் (= ஞானியார் சுவாமிகள்) அருளிச் செய்த இவ்வரும்பதவுரையும் குறிப்பும், இச்சுவாமிகள் மாணுக்கியாரும் திருவாளர். ராவ்பகதூர். க. அரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மனைவியாருமாகிய திரு. க. ர. ஆதிலக்ஷ்மியம்மையார் அவர்களால் எழுதப் பெற்று இச்சுவாமிகளால் திருத்தப்பெற்று இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றன.

பாட்டெண் - 1. மறை - வேதம். கலை - சாத்திரம். அக்கரம்-அகரம் முதலிய எழுத்துக்கள். ஐங்கலை - நிவிர்த்தி முதலிய ஐந்து கலைகள். மந்திரம்-ஈசானம் முதலிய பதினொரு மந்திரங்கள். ஆன-உயர்ந்ததான. வாக்கு - சூக்குமை முதலிய நால்வகைவாக்கு. மண்டி - நெருங்கி. குண்டலி - சுத்தமாயை. ஐஞ்சத்தி - பராசத்தி, ஆதி சத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி. பண்டை மாமலதிமிரம் - பழமையான வலிமிக்க ஆணவ இருள். விண்டு போக - நீங்க. விண்டுவே - விஷ்ணுவே. நிம்ப நீழற் குலவு - வேம்படியில் விளங்கும். 2. பூ-தாமரை. பொறிச் சிறகர் - புள்ளியுடைய சிறகு. பொங்கர் - சோலை. விருந்தயர்-தேன் விருந்துண்டயரும். குரவனை-ஆசாரியனை. காமேவு-கற்பகச் சோலை மேவு. துணர்-பூங்கொத்து. நறை - தேன். பிலிற்றும் - ஒழுக்குகின்ற. கண்ணகல்-இடம் விசாலமான. சசி கணவன்-இந்திராணியின் புருஷனாகிய இந்திரன். புரக்க-காப்பாற்றுக. சிற்சொலித-ஞானம் சொலிக்கின்ற. பொருப்பு - மலை. தோம் அற இவர்ந்து - குற்றம் நீங்க ஏறி. தேமேவும்-

இனிமை பொருந்தும். திருமின் - இலக்குமியாகிய மின்போன்றவள். கருங்கொண்டலே - கரியமேக நிறமுடைய விஷ்ணுவே. செங்கட் கரும்கொண்டல் என்பது முரண் தொடை. 3. காரென - மேகம் போல (கைம்மாறு கருதாத). மாளுறும் - இறந்துபடும். சின்மய ரூபன்- (சித்மய) ஞானமய உருவன். ஓர்வு அரிதாம் - அறிவதற்கு அருமையாயுள்ள. நேர்வினையொத்து - இருவினை யொப்புபெற்று. மலப்பகை போய் - மலபரிபாகம் எய்தி. ஒண்சுகம் மேவிட - திருவருட்பதிவு (சத்திநிபாதம்) பெற. ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி முதலிய பஞ்ச கிருத்தியம் (ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்). இருவகையும் செறிபொருளாய் - உருவம் அருவம் ஆகிய இரண்டு வகையும் கூடிய சதாசிவமாய். செம்மையில் - மலம் அற்ற நிலையில். 4. விடய ஆவாரகம் - பொருள் மறைப்பு. சொரூப ஆவாரகம் - உயிர் மறைப்பு. விரிமலக்கஙகுல் - பரந்த ஆணவமல இருள். தனுவாதி நாலையும் - தனு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் நான்கையும் (தனு = உடல், கரணம் = மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கும்). தடையதாகச் செய...தடைவிடுந்தகு பரையை - திரோதான சத்தியாயிருந்து மறைப்பாகிய தடைசெய்து மலத்தைப் பரிபாகம் பண்ணிப் பின் தடை நீக்கும் அருட்சத்தியாகிய பராசத்தியை. அடல் - பலம். அவுணர்-அரக்கர். அலகை வேதாளம் - பேய். கூகை - கோட்டான். 5. கரவணை-கையாகிய அணை, படுக்கை. அகரமும்...பிரணவமெழு - அ, உ, ம் ஆகிய மூன்றெழுத்தும் ஒலியும் கூடியபோது உண்டாகும் ஓம் என்ற பிரணவ ரூபமாயும் மந்திரவடிவாயும் உள்ள. களிறே - யானைமுகக் கடவுளே. 6. மகரக் குழை - மகரமீன் வடிவான காதணி. சுருதி இரைக்கும் - வேதம் ஒலிசெய்யும். மாது வளரும் - அழகு மேம்படும். பசு மலத்தை - உயிரின் அஞ்ஞானத்தை. குறி - அடையாளம். 7. கரிய களச் செம்புயல்-கருமையான கழுத்தையுடைய சிவந்த மேகம் போன்ற சிவபெருமான் (இது முரண்தொடை). மணியை - உருத்திராக்க மணியை. குறுமுனி - அகத்தியன். தெரியல் - மாலை. கோடுழ வலரும் - காம்பு உறுத்த மலரும். புறங்காததளித்திடவே - காப்பாற்றவே. 8. பந்தனைக் கார்கடல் - ஆசையாகிய கரிய கடல். இவர - ஏற. கலனை - கப்பலை. சிவனரிய பெடா ஐந்தினை - பஞ்சாக்கரமாகிய திரு ஐந்தெழுத்தை (ஈசானாதி பஞ்சப்பிரம மந்திரங்கள் என்பாரு முளர்). அகததேக்கனை - அகத்துள் தேங்கியிருப்பவனை. தருணகுமரனை - இளமையான குமாரக் கடவுளை. தண்டலை - சோலை. 9. குவடு - சிகரம். அப்புயல் - அந்த விஷ்ணு. நால்வகை மலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. மினல் - மின்னல். எல் - ஒளி. திருப்பரங்குன்று...பழ

முதிர்சோலை-ஆறுபடைவீடுகள். கற்குவடு தொறும் குன்றுதோறாடல். இருகால்மலா - இரண்டு திருவடித்தாமரைகள். 10. நெய்தல், காவி (= நீலோற்பலம்), வள்ளைக்கொடி, குமிழம்பூ, முல்லையரும்பு, குமுதம் (= ஆம்பல்பூ), தோன்றி (= காந்தள்பூ), கன்னிகாரமுகை (= கோங் கரும்பு) என்பவை முறையே சரஸ்வதியின் கூந்தல், கண், காது, மூக்கு, பல், வாய், கை, முலையாகியவற்றுக்கு உவமைகளாயின. இரு காவி பொருவள்ளை - காதளவு நீண்ட கண்கள் என்பது கருத்து. எகினம் - அன்னப்பறவை. சொற்றிருந்தெனை - சொல்லியிருந்தது போல. கைதை - தாழை. மகரமும் - மகரதக மணமும். புளினம் மலிகயற் புலவை - மணல் மேட்டிலுள்ள உலர்ந்த மீன் நாற்றம். நெய்தலஞ் சமரபுரி - நெய்தல் நிலத்திலுள்ள அழகிய திருப்போரூர். குகனை - அடியார் இருதயகுகையில் இருப்பவனை. 11. எண் திசையோர்...சோமனும் இங்கு முறையே அஷ்டதிக்குப்பாலகர் அஷ்டவசுக்கள், அஷ்டவயிரவா, சப்தமருத்துக்கள், ஏகாதச உருத்திரர், துவாதச சூரியர், தேவகுரு, நவ வீரா, பிரமன், சப்த மாதாக்கள், சந்திரன் ஆகிய பல தேவர்கள் கூறப்படுகின்றனா. 12. இருவேறற்ற அத்துவித - உயிர் இறைவன் என்னும் இரண்டும் வேறு என்பது நீங்கிய நிலை. ஆனஞானம் - உயர்ந்த ஞானசக்தி. ஆறுறகன்ற சிவவாரி...அமுதம். முப்பத்தாறு தத்துவமும நீங்கிய சுத்த சிவானந்தம். செங்கீரை - ஒருகாலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்திலூன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகமசைய ஆடுதல். 13. தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. தவளையானைக்கடவுள் - இந்திரன். விஞ்சக்கரம் புனையும் - அதிகமான கைகள் அலங்கரிக்கும். முதல்வர் உருத்திரர். விபுதர் - தேவர்கள். 14. சுடிகை - உச்சிக்கொண்டையில் வைக்கும் நாகாபரணம். குதம்பை - காதுவளர்க்கும குழை. கஞ்சமலர் - தாமரை. கடிதடத்து - அரையில். சர - அசைகின்ற. அசரங்கள் - அசையாப் பொருள்கள். 15 முத்தொழில் சடத்தும் அறிவிடத்தோரிரண்டும்-ஐந்தொழில்களுள் முதல் மூன்றும் சடமாகிய உடம்பினிடத்தும், ஏனைய இரண்டும் சித்தாகிய உயிரினிடத்தும் நிகழ்வன. விழைவு வெகுளி - ஆசை கோபம். 16. எழ்வாரிதி - எழுவகைப் பிறப்பாகிய கடல். சீரருள் பெற்றூரார் கரை தந்தாளெங்கோனே - சிறந்த அருளைப் பெற்றவர் தங்குகின்ற முத்தியாகிய கரையை எனக்குத்தந்து ஆளும் அரசே. நீ மிசையிந்தா - இந்தா நீ இதைச் சாப்பிடு (இந்தா என்ற சாதாரண வழக்கிலுள்ள சொல் நூல் வழக்கில் இங்கும் கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்திலும் பிறண்டும் வருவது காண்க.) 17. அகமுகமா யொருசுழி முனைசேர்பவாஙகேயுந்தேவே - உள்முகமாக அந்தர்யாகம் செய்து சுழி

முனைநாடியின் வழிச்சென்று கூடுவோர்க்கு அங்கே பொருந்தி நிற்கும் கடவுளே. சடானன - ஆறுமுகனே. 18. மகபதிசக்கிரி - இந்திரன் மால். அளி - வண்டு. எண்கூடும் - நினைவுகூடும். உயிர்மயில்கள் - உயிர்களாகிய மயில்கள். அயில் - வேல். கடவுள்மடப்பிடி - தெய்வ யானை. மொய்ம்பு - பலம். இதயபுரி - இதயமாகியவூர். 19. குவளைப் பிழி...... கூடி - குவளை, செவ்வாம்பல், தாமரை மலர்களில் தேன், சேதகம் - சேறு. கூனற்கொழுவுழு சீதை - வளைந்தகாரையுடைய கலப்பைநுனி. கடைசியர் - பண்ணைப்பெண்கள். சினவி - கோபித்து. பவளக்கடிகைப் பேரணி - பவளத்துண்டாலாகிய சூடகம் என்ற பெரிய கையாபரணம். திடரில் - மேடுபோல. துண்டீர நன்னாடு - துண்டீரன் ஆண்ட தொண்டை நன்னாடு. 20. கோடரம் - குரங்கு. இறாலிழி பிழி - தேன் கூண்டிலிருந்து இழியும் தேன். அகடு - வயிறு. 21. ஓதிமசாலம் - அன்னங்களின் கூட்டம். மேதி - எருமை. ஞிமிறு - வண்டு. கொழுவிய - கொழுத்த. 22. சோமசிலைததகடு - சந்திரகாந் தக் கல். குலிசத்தூண் - வயிரத்தூண். மாழைத்தசும்பு - பொற்குடம். பொறை - பாரம். குறுந்தாள் - சிறியகாம்பு. தறை - பூமி. 23. பர வை - சமுத்திரம். அளறு - சேறு. வயம் - வலி. அகலக்குலிசவரை-மார்பாகியவைரமலை. தகர - பிளவுபட, அரிமாமுகன் - சிங்கமுகன். சூதம் - மாமரம், (சூரன்). தாருகன், சிங்கமுகன், சூரபதுமன் ஆகிய மூவர் வதையும் இப்பாட்டிற் கூறப்பட்டது. 24. மூலநிலத்தில் - மூலாதாரத்தில். அதோமுகம்-கீழ்நோக்கியமுகம். முகிழ்த்து - மூடிக் கொண்டு. மூரிப்பாம்பை - பலம் பொருந்திய குண்டலி சத்தியை. கால் அனலை - பிராணவாயுவாகிய நெருப்பை. நிலம் ஆறு - ஆறு ஆதாரம். காலும் - (ஒளியை) கக்கும். விறிசு - தீப்பொறியுள்ள ஓர்வகை வாணம். விந்து - சுத்தமாயை. தடம் - பெரிய. 25. கார் - மேகம். பிளிறிட - கர்ச்சிக்க. திருகு மருப்பு - முறுக்குடைய கொம்பு. பேராயிரமுடி உரகன் - ஆதிசேடன். வடவரை - மேருமலை. குலவரை-கூட்டமான மலை. திசைவரை - திக்குமலைகள். பனி - குளிர்ந்த. கோளகை - மேல் வட்டம். படி - பூமி. தகர் - ஆடு. 26. இரணிய-பொன்மயமான. முச்சுடர் - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி. கமை - பொறுமை (க்ஷமை) தமர் - சுற்றம். 27. வெயில் - காந்தி. நீளிய - நீண்ட. தெய்வத - தேவ. வேளை - மன்மதனை. புயலொத்தவன் - விஷ்ணு. 28. பூகத்திரள் - பாக்குமரக் கூட்டம். தேமா - ஒட்டுமா. பலவின் இனம் - பலாக்கூட்டம். கன்னல் - கரும்பு. பணை - வயல். மருதம் - மருதநிலம். பொன்னம்பூமி - பொன்னுலகு. மாழை - மாமரம். தன்னம் - அழகு. 29. வனமேதி - காட்டெருமை. கனை - சப்திக்

கின்ற. வெங்கண் - கொடியகண். பணி - பாம்பு. மணி - இரத்தினம். குவை - குவியல். கழை - மூங்கில். முச்சங்கம் - (சரஸ்வதி, யமுனை, கங்கை, ஆகிய) மூன்று நதிகளின் சேர்க்கை. நல்வேணி - நல்ல நதி. துங்கம் - உயர்ந்த. வான்றி-வாரிக்கொண்டு. துடி அடி-யானை. முழை - குகை. கண்படு - தூங்குகின்ற. 30. கஞ்சனை - பிரமனை. முனிந்து - கோபித்து. மஞ்சன் - (மேக வாகனன்) இந்திரன். விஞ்சுறும் - மிஞ்சும். குரவு - குராப்பூ. 31. அடு - கொன்ற. கோளரி - சிங்கம். கும்பத்திடு - குடத்திலிட்ட. திருவில் - இலக்குமிபோல. பலி - பிச்சை. நசை - விருப்பம். வாகா - தோளையுடையவனே. சதுரா-சமர்த்தனே. 32. பொருனைநதி - தாமிரபரணியாறு. சந்தப்பொங்கர் - சந்தனமரச் சோலை. பொலம் - பொன். குவடு - மலை. சப்பாணி - ஒருகையோடு மற்றொருகை சேர்த்துத் தட்டுதல். 33. குருகுலக்கோமகன்-துரியோதனன். அடற்படை - வலியசேனை. வாகு வலயம் - கேயூரம் என்னும் அணி. பற்குணன்-அருச்சுனன். கடவி-செலுத்தி. மறுமன்னர்-விரோதி. செல் - மேகம். 34. களங்கமுயல் - களங்கமாகியமுயல். குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தோன். 35. நனவு - விழிப்பு. பொறி - ஐம்பொறிகள. புருடனில் - புருடதத்துவத்தில். பகுதி - ப்ரகிருதி (இயற்கை) காலபரம-காலபரதத்துவம், (பரசொப்பனம்). வியோமம் - பரசுழுத்தி. பரமதுரியம் - சிவசாக்கிரம். விந்து - விந்து தத்துவமும். உபசாநதம்-சிவசுழுத்தி. இருள் - ஆணவமலம். எலுவன் - தோழன். 36. சுலவு-சுற்றிய. பூணதகிம்புரி - பொன்னலாகிய பூண். கும்பம் - மத்தகம். பிடி - பெண்யானை போன்ற உமாதேவியார். திரிபொருள் - முப்பொருள் (பதி - பசு - பாசம்). கைக்குறிப்பு - திருக்கரக் குறிப்பு. அளவிட்ட - வகுத்த. 37. இவர்ந்து - ஏறி. மாசுணம் - பாம்பு. தாரை-நுனி. சுடிகை - உச்சி. கொடி - கோழிக்கொடி. வலம்புரி - சங்கு. சும்மை - ஓசை. 38. பந்தி - வரிசை. ராசி - கூட்டம். இளவெயில - இளமைஒளி. சறை - களங்கம். நித்திலம் - முத்து. மதாணி - மார்பிலணியும் அணி (பதக்கம்). திரகதம் - நிலைபெற்ற. செக்கர்வானம் - செவ்வானம். குரகதம் - வாகனம். நடவி - நடத்தி. கூர்ஊர் - கூர்மைதங்கிய. அயில் - வேல். 39. உவணத்திரள் - கருடக்கூட்டம். பட்டம் - காற்றாடி. அதள் - தோல். மிடல்-பலம். கொற்றவ - அரசே. 40. ஆடகம் - பொன். சிகரி - கோபுரம். பொற்குடம் - பொன்சிகரம். தெற்றி - தெருத்திண்ணை. அளகையாளன் - குபேரன். கூடல் - மதுரை. செழியன் - பாண்டியன். அழல் - சுரநோய். 41. குலிசப்பாணி - இந்திரன் (வஜ்ஜிராயுதங் கைக்கொண்டவன்). வளைப்பாணி-விஷ்ணு (சக்கரம் கையில்கொண்டவன்).

பூசுரர் - அந்தணர். மதிக்கதிர் - சந்திரசூரியர். 42. கயல் - மீன். கரிக்கோடு - யானைக்கொம்பு. ஏனம் - பன்றி. கழை - மூங்கில். கதலி- வாழை. சாலி - நெற்பயிர். நத்து - சங்கு. புடவி - பூமி. பொன்றும் - அழியும். கேழ்ஒளி - விளங்கும் ஒளி. பொருந்தும் - பொருத்த மான. முயல்வுற்று - முயன்று. 43. மந்தாநிலம் - தென்றற் காற்று. தளைக்கும் - சேர்ந்திருக்கும். நாண் - கயிறு. கழை - கரும்பு. இந்து - சந்திரன். கவிகை - குடை. சுகப்பரி - கிளியாகிய குதிரை. குழைப்படை - கூந்தலுடைய பெண் கூட்டம். 44 குருகின்சிறை - கொக்கின் இறகு. பிறைக்கொழுந்து - இளஞ்சந்திரனை. கொழிக்கும் - வெளிவிடும். முருகு - வாசனை. 45. பனியில் - பனியைவிட. தரங் கம் - அலை. பணிலம் - சங்கு. இரசிதம் - வெள்ளி. பூம்பணிச்செப்பு - ஆபரணப்பெட்டி. ஏய்ந்த - ஒத்த முரணுஇனம் - சிப்பிக்கூட்டம். உளைந்து - வருந்தி. திடர்தோறும் - மேடுதோறும். படவர் - செம்பட வர். புனைப்போது - புன்னைப்பூ. முத்தன் - பாசத்திலிருந்து விடுபட்ட வன். 46. பூனதமாழை - சாம்பூனதப்பொன். தொடிநிரை - வளை. யல் வரிசை. வியன் - பெரிய. அலம்ப - சப்திக்க. முடப்படம் - வளைந்த பாம்பின் படம். 47. கருடத் துவசன் - விஷ்ணு ஐயன் - பரசிவம். நீபதொடை - கடப்பமாலை. 48. தேசிகம் - ஒளி. மூவா - கெடாத. 49. கவை - பிளவு. குடமடி - குடம்போன்றமடி. வரால் - மீன். உகள - முட்ட. உள்ளி - நினைத்து. செஞ்சாலி - நெல். 50. வனசம் - தாமரை. சேலை - சேல்மீனை. சினைபடு - கருப்பங்கொண்ட. களிறு - களிற்றுமீன். நிலவிறிசு - நிலத்திலுள்ள விறிசுவாணம். தேன் - சாறு. மூலிச்சுதை - மூலமானதேவ அமுதம். பாலி - பாலாறு. 51. சிமயம் - சிகரம். சிறுகிளாய் - சிறிய கிளியே. குலிகம் - ஜாதிலிங்கப்பூ. சுதைநறு - அமுதத்தேன். அளை - சேர்ந்த. அருக்கன் - சூரியன். 52. குவடு - மலை. வாளைக்களிறு - வாளைமீன். கந்திக்குடம் - பாக்கின் குடம். உடுமண்டலம் - நட்சத்திரமண்டலம். 53. ஆவியின் - உயிர் போன்ற. கரந்து - மறைந்து. புனை - புன்னை. பஞ்சரம்- கூண்டு. 54. உழை - மான். உகள - குதிக்க. ஆனனம் - முகம். அரிமருப்பு - பன் றிக்கொம்பு. புரிநூல் - முப்புரிநூல் (யஞ்ஞோபவீதம்). மழைபொருவு களன்,- கறைக்கண்டன், சிவன். 55. வாகுபுரி - வாகுவலயம். கயம் - யானை. கமடம் - ஆமை. 56. அளகு - கோழி. விகல - சிறிய. சுவேதத்து - சுவேதவராக கற்பத்தில். சலராசி - கடல். பிரசண்டம் - சண்டமாருதம் (பெருங்காற்று). நச்சுப்புழை - விஷத்துவாரம். உரகன்- பாம்பு (ஆதிசேடன்). 58. மறை - மறைந்து கிடக்கும் பொருள். தருக்கு - செழிப்பு. மன்பதை - மனிதக்கூட்டம். 59. வட்டாட்டு -

சூது. பொறிவேழம் - ஐம்பொறியாகிய யானைகள். மாவை-குதிரையை. மலச்சிறையை - மும்மலமாகிய சிறைக்கூடத்தை. தட்டாது - நீங்காது. மயல் - மயக்கம். 60. இரிய-நீங்க உததி - கடல். இயல் - இயற்றமிழ். உதய - தோன்றுகின்ற. 61. அறைய அரிய - சொல்லுதற்கரிய. கருவி அடவி - தத்துவக்காடு. அருக-நீங்க. ஒழுகு - ஓடுகின்ற. நதியமே - ஆறே. கனலி - நெருப்பு. புணரி - கடல். எழிலி - மேகம். 62. உழைதந்தமானை - (இலக்குமியாகிய) மான் ஈன்ற (மான்போன்ற) வள்ளிநாயகியை. அறுவர்-கார்த்திகைப் பெண்கள். சோனை - கார்காலம். அம்புலி - நிலா. 63. தேய்வை - கலை குறைந்துபோவாய். களங்கன் - களங்கத்தையுடையவன். உர அரவு - பலம் பொருந்திய (இராகு - கேதுவாகிய) பாம்பு. ஊர்பரி - செலுத்துகின்ற வாகனம் (மயில்). 64. வன் - வலிய. பவசலதி - பிறவிக்கடல். வெயில்-சூரியன். உலையாது - அலையாமல். தூகள்சிறை - களங்கமாகிய சிறையை. கூறுத-சொல்லற்கரிய. கயநோய் - க்ஷயநோய். முளரிக்கரம் - தாமரை போன்ற கை. 65. கஞ்சா தனத்தன் - தாமரையை இருக்கையாய்க் கொண்ட பிரமன். முதுதமிழ்க்கவிஞன் - நக்கீரன். கடிய குன்று - கிரவுஞ்சமலை. அடுவன் - கொல்லுவான். கும்பன்-அகத்தியன். எஞ்சாத - குறையாத. அரிவை - பெண். நளினமங்கை - இலக்குமி. 66. குறுவியர்வின்...உதித்தோன் - வீரபத்திரன். மகசாலை - யாகசாலை. 67. விரவு - கலந்த. உட்டை - உருண்டை. கழற்காய் - கழற்சிக்காய். விரிகருவி ஆறாறும். 36 தத்துவங்களும். ஏவல்-ஏவும்பணியை. ககனம் - ஆகாயம். அரி - விஷ்ணு. 68. மேகசாலம் - மேகக் கூட்டம். கலாபம் - தோகை. விச்சித்ரகிரி - விசேடமலை விண்டு - விஷ்ணு. அளறுபட - சேறுண்டாக. பரமனுலகு - கைலாயம். பரந்தாமனுலகு - வைகுந்தம். கமலனுலகு - பிரம்மலோகம். புருகூதன் - இந்திரன். ஆகு இறைவர் - விநாயகர். 69. புலன் - ஐம்புலன்கள். மறுகு - சுழலும். கால்வில் - பிராணவாயுவில். பயின்று - பழகி. நடுநாடி - சுழிமுனை. கணபணம் - கூட்டமான படங்கள். துளக்கமறு - அசைவறு. தசநாதம் - 10 விதமான ஓசை. அலகில் - எண்ணற்ற. 70. கானவர் - வேடர். மான்-வள்ளிநாயகி. சரவண அணை-நாணற் புல்லாகிய ஆதனம். அளை - வெண்ணெய். கட்டுணி-கட்டுண்ட. இடையன் - கிருஷ்ணன். அத்தன் - தகப்பன். உன்னி - நினைந்து. 71. குறுமுள் தாள் - சிறிய முள்ளுடைய தண்டு. வெண்கமலக் கோயிலிருந்தவள் - சரஸ்வதி. பச்சைக் கொண்டல்-விஷ்ணு. வெள்ளைத்தந்தி - (ஐராவதம்) வெள்ளை யானை. அரசு - இந்திரன். தரு - கற்பகவிருக்ஷம். தங்கக்கிரி - மேருமலை. தெறவோ - அழிக்கவோ. மறு - குற்றம். 72. கனகக்குவடு -

பொன்மலை (மேருமலை). கவுள்குழி - கன்னத்தின்குழி. கலுழி - கான்யாறு. மனகதி - மனோவேகம். குரகதம் - குதிரை. உரும்என - இடிபோல. பண்டு - முற்காலத்து. தினகரன் - சூரியன். சின்மய - ஞானசொரூபனே. சிறுபறை - பறை என்கின்ற வாத்தியம். 73. குடமுழா-ஓர்வகை வாத்தியம். கொண்டல் நிறக்கடவுள்-விஷ்ணு. தமருகம் - உடுக்கை. நூபுரம் - சிலம்பு. அடல்நதி - கங்கை. உழை - மான். ஆடகமணிச் சபை - பொற் சபை. 74. ஆறு சமயக் கடவுள் விநாயகர் - முருகர் - சிவன் - அம்பிகை - விஷ்ணு - சூரியன். வித்து - விதை. வதனம் - முகம். 75. கட்டைமுள் - சிறிய முள். நெட்டிதழ் - நீண்ட இதழ். நான்முகஎகினம் - 4 முகங்களை யுடைய அன்னம் (பிரமன்) பச்சைப்பன்றி - திருமால். வானவன் - சிவபெருமான். வழிவரும் - பரம்பரையில் வந்த. காழி - சீகாழி. சிவரை - மக்களை. கவுணியர் விளக்கு - ஞானசம்பந்தர். 76. அமல உளம் - நிர்மலமான மனம். பரத்தில் - கடவுளிடத்தில். தொளைக்கரம்- துதிக்கை. அலவற்பகை - நண்டின் விரோதி. கவி - குரங்கு. கிரி வாரம் - அடிவாரம். 77. புகர்படு - புள்ளிகளையுடைய. தொண்டை - துதிக்கை. சிகி - கேது வெனும் பாம்பு. மகவுடு - மகநட்சத்திரம், குழை - தழை. தகா - உடைய. கய முனி - யானைக்கன்று. அப்பிடி - அந்தப் பெண்யானை. தைவந்து - தடவி. 78. முடைகதுவிய - முடைநாற்றம் பொருந்திய. ஆய்ச்சியர் - இடைச்சிகள். தொறுவர்கள் - இடையர். விளரி - ஒருவகைப்பண். மாமுல்லை - பெரிய முல்லை நிலம். குளமலிகண்ணன் - நெற்றிக்கண்ணன், சிவன். 79. கேழ்கலன் - நிறமுடையஅணி. மயில் நடம் - மயிலைப்போன்ற நடிப்பு. 80. எக்கிய வயிறும் - ஆழ்ந்தவயிறும். கதழெரி - உக்கிரமான நெருப்பு. 81. இரு மூவளமுள - ஆறுவகையான வளம் பொருந்திய. நிசிசரர் - அரக்கர். 82. ஊன் கழிந்த வலம்புரி-மாமிசம நீங்கிய வலம்புரிச்சங்கு. மாதவிப்பூ- குருக்கத்திப்பூ. கயற்கண் ஆயம் இழைத்தவண்டல் - மீன்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் கூட்டமாகச் செய்யும் விளையாட்டு. 83. அங்கை - உள்ளங்கை. முனிவர் ஏறு - அகஸ்தியர். புடைத்தெழுந்த - பருத்த. களபம் - சந்தணம். சிதையாவீடு - சுவர்க்கம். பூம்சிற்றில் - அழகிய சிறு வீடு 84. செடி - குற்றம். இருள் - அஞ்ஞானம் சிதையாது - குறையாது. 85. வாச்சியம் - உண்மைப்பொருள். தொடை - மாலை. கறை - விஷம். இதழி - கொன்றை. கண்என் - கண்போன்ற. புழுதிஅளவி - மண்கலந்து. 86. நிமல - நிர்மலமான. காட்டத்து - விறகினிடத்து. மடியாது - அழியாது. உயிர்க்கலசம் - உயிராகியபானை. இருந்து - நிட்டைகூடி. செடிதீர் - குற்றம்நீங்கிய. வாலை - அம்பிகை.

87. வடவனல் - வடவாமுகாக்கினி. மாறுபடு - பகைபட்ட. காரே - மேகமே. தேறும் - தெளிந்த. 88. அகில்திரள் - அகில்மரத்தின்கூட்டம். கழைமணி - மூங்கிலின்முத்து. கடு - விஷம். ஊற்றிருந்த - ஊறிக்கொண்டிருந்த. எயிறு - பல். முழுமணி - பெரிய இரத்தினம். தரங்கக்கரம் - அலையாகியகை. விரவி - கலந்து. வேலை - கடல். இராச உரகம் - ஆதிசேடன். கதுவல் - சேருதல். 89. தரு-மரம். வல்லி - கொடி. தெரியல் - மாலை. மூரிச்சுதை - சுண்ணும்பு. புஞ்சம் - கூட்டம். 90. கமலக்கலை - தாமரையாகிய கலையை. கலித்த - ஒலித்த. தூணி - அம்பறாத்தூணி. ஞாயில்-மதிலுறுப்பு (ஆயுதம்). ஏய்க்கும் - ஒக்கும் - திமிலம் - திமிங்கிலமீன். 91. தபனம - உஷ்ணம் (சுடுகை). புரவி - குதிரை. முகில்நீர் - மழைத்துளி. சாலி - நெற்பயிர். கவரி - சாமரம். பொதியக்கால் - தென்றல். 92. மதுகரம் - வண்டு. இடற - தடுமாற்றமடைய. மதுமாரி - தேன்மழை. தொங்கல் - மாலை. ஆகண்டலன் - இந்திரன். விதுகரம் - சந்திரக்கிரணம. மட்க - மங்கிப்போக. சூர்மகற்கு - பானுகோபனுக்கு. கதழெரி - சொலிக்கின்ற. செங்குஞ்சி - சிவந்த தலைமுடி. மால் - திருமால். 93. மறுகுவளி - சுழல் காற்று. வளைத்துண்டம் - வளைந்த மூக்கு. மரகதநிறக் கடவுள் - திருமால். முறுகெரிகடுக்கும் - மிகுந்த எரியொத்த. சிகை - உச்சிக்கொண்டை. விள்ளா அடி - பிளவுபடாதகால். ஆரணம்- வேதம். நா-நாவு. முண்டகமனைக் கடவுள்-தாமரையை வீடாக்கொண்ட பிரமன். 94. பாததிகிரி-பாதமாகியசக்கரம். நாடியுரு ஆணி - நாடியாகிய ஆணி. மருமம் - மார்பு. கூவிரம் - தேரக் கொடிஞ்சி. பொறி - ஐம்பொறியாகிய. ஆடி-கண்ணுடி. காதல் - ஆசை. குஞ்சிக்கொடிஞ்சி - தலைமயிராகிய மேல் மொட்டும். கலித்த - ஒலித்த. பல்லியராசி - பல வாத்தியக் கூட்டம். நானு பேதமுறு - பலவகை வேறுபாடுற்ற. ஆருயிர்ப்பிளை - அரிய உயிராகின்ற குழவி. மனப்புரவி - மனமாகிய குதிரை. வினைவட வழி - இருவினையாகிற தேர் வடங்களின் வழி. வலவன்-தேர்ப்பாகன். 95. உறம் அறிவை-ஞானமயரூபனை. பரம் - இறைவன். சுட்டுப்பொருள - உலகம். சிலைமனம் - கல்போன்ற மனம். 96. மூன்று - சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய மூன்று. மருள்-மயக்கம். இரிய-நீங்க. பழுதை-கயிறு. மதித்தவா-அறிந்தவர். அரவு இன்மையின்- பாம்பு என்ற ஐயம் இல்லாமையால். இலங்காது-விளங்காது. 97. உதரம்- வயிறு. மிடறற்றுரும்-தலைநீங்கியாடுகின்ற. கவந்தக்குழு-முண்டக் கூட்டம். வெம்களம் - யுத்தகளம். 98. கவை - பிளவு. ஞெண்டு - நண்டு. கண்டல் - தாழை. அது காலும - அத்தாழைமலர் கக்கிய. உவமையில்- ஒப்பற்ற. 99. புல்லி - புறஇதழ். அல்லி - அக இதழ். பங்கேருகம்-

தாமரை. பால் - வாழைப்பால். கதலி - வாழை. முண்டகம் - தாழை. புன்னாகம் - புன்னைமரம். சினைவளை - கருவுற்ற சங்கம். செய்தியின் - செய்கைபோல. உசிதம்-மேன்மை. 100. துகிர் - பவளம். முரண் - சிப்பி. தந்தி - யானை. நாவி - கஸ்தூரியும். அகில் - அகிற்கட்டை. சந்தக் குறடு - சந்தனக்கட்டை. நண்ணுறல் - சேருதல். பண்ணுற - ஒழுங்குபட. நிருபர் - சிற்றரசர். முறைமானும் - முறையை ஒக்கும். 101. முழைதோறும் - குகை தோறும். கொடி மினல் - மின்னற் கொடி. வாள்தரு - வாளை ஒத்த. கவைநா - பிளவுபட்டநாக்கு. பாதத்தின் - பரத நூலிற் கூறியபடி. சடவும் - செலுத்தும். பால சமுத்திரமே - இளமை மிகுந்தவனே. 102. முராரி - திருமால். பருமயிலோற்கு - முருகனுக்கு. மால் யானையை - பெரிய யானையாகிய விநாயகக் கடவுளை. 103. பூமேவுநாபன் - திருமால். புரந்தரன் - இந்திரன். தார் - வெற்றிமாலை. கோமேவு - தலைமை பெற்ற. தூமேவு - பரிசுத்தமான. 104. துகிர்க்கிரி - பவளமலை. நெய்வைத்த - நெய பூசிய. 105. தாரகப்பொருள் - பிரணவப்பொருள். 106. சிற்றறிவு - ஆன்மா. நினைப்பு - உணர்வுநிலை. நித்திரை - மறப்புநிலை. இயங்கும் - இயக்கமடையும். இவை - மேற்கூறிய 2 நிலைகள். அது தான் - அவ்வன்மா. பேரறிவூடே - சிவததினிடததே. பற்றறுமுத்தி - விருப்பமற்ற முத்திநிலை. 107. கருமலம் - ஆணவமலம். துனி - துன்பம். 108. நக்கும் - தடவும். குழை-காதுவளாக்கும் அணி. வேள் - மன்மதன். மகிடனை - எருமை வாகனனாகிய எமன். 109. தம அங்காங்களில் - தததமக்குரிய அழகிய திருககராஙகளில். தொண்டு அன்பு - வழிபடும் அன்பு. 112. கோக்குஞ்சரம் - அரசயானை. நரந்தம் - கஸ்தூரி. புழுகு - புனுகு. 113. காலுதல் - கக்குதல். 114. இடமுற - மலையிடம் பொருந்திய. முழை - வளை. 116. நாகம் - குரங்கு. ஓகை - இன்பம். 117. நாகஙகள் - யானைகள். கோடிற-கொம்பாகிய தந்தங்கள் முறிய. 119. அறை - பாறை. தருக்குழை - மரத்தின் இலைகள. 120. தொண்டை - துதிக்கை. கயமுனி - யானைக் கன்று. கல்லுசில்லு - கல்லின்சிறு துண்டு. பொரு - ஒத்த. ஒரு வாது - நீஙகாது. 121. நகில் - தனம். ஆரவடம் - முததுமாலை. நகம் - மலை. தகவு - தகுதி. 122. கொதுகு - கொசு. விது - சந்திரன். கல் - சந்திரகாந்தக் கல். 124. உழுவைக்குமுறு - புலியின் கூச்சல். 125. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். அசுணம் - கேகயப் புள். 126. கட்டான் - கள்தான். முட்டாடுவைத்திட - முள் தாள் துவைத்திட. சினை - முட்டை. 127. மியக்குஇடைமடுப்ப - பாசத்திடை வீழ்தத. உடுப்புமுகக் கொழு - உடும்பின் முகம்போன்ற

கலபபையின் நுனி. கடுப்ப - ஒப்ப. வனசப்பிழி - தாமரையின்தேன். 128. பாசுஅடை - பசியஇலை. கோகனகத்தச்சன - பிரமன். பண்ண - சிருட்டிக்க. 129. பின்னைக்கு - பதிலுக்கு. மலப்பிணி - மும்மலப் பிணி. உடற்பிணி - பிறவியாகியபிணி. 133. வள்ளை - ஓர் இலை. சைவலக்கூந்தல் - கொடிப்பாசிபோன்ற தலைமயிர். 134. கருப்பு - கரும்பு. சாளரம்-சன்னல். 135. காண்டம் - நீர் காக்கை. தெருண்ட வர் - தெளிந்தோர். 137. கருக்கடல் - பிறவியாகிய கடல். வருக்கை - பலாப்பழம். 139. பூவில் - தாமரைப்பூவில். 140. எச்சமற - குறைவில்லாமல். 141. ஆசினி - பலாப்பழம். 143. வல்லை - சூதாடுகருவி. துரந்த - ஓட்டிய. தாலப்பழம் - பனம் பழம். 145. துகிர் - பவளம். சுரிமுகம் - சங்கு. பக்கத்துடன் - பட்சத்துடன். சுகபாரணர் - சுகத்தைப பூரணமா யனுபவித்தவர். 146. கேதகை - தாழை. அறல் - தண்ணீர். 148 ஏதம் - துன்பம். இதம் - இன்பம். போதம்-ஞானம். வாதம் - காற்று. யோகினில் - நிட்டையில். 149. வலவன் - பாகன். உள்கோல்-சாட்டைக்கோல். 150. நாவி-கஸ்தூரி. களிற்று அன்னம்-தேவயானை. 152. களவு-களாப்பழம். 153. வளள - கிண்ணம்போன்ற. 154 பூதரவில்-மலையாகிய வில். ஆதரவால்-அன்பி னால். சீதரன் - திருமால். தாதுஅரம் - இரும்பு அரம். தணந்தன - நீங் கின. 155. ஒட்டாரம் - பிடிவாதம். கட்டாணியான - பேதிக்க இய லாத. 156. ஆள்-புருடர். வேட்டமாடும்-வேட்டையாடுகின்ற. அமை- மூங்கில். வேட்ட - விரும்பிய. ஆஙகுஏகல் - அங்கு போகாதே. மேல் வீடு - முத்தியாகிய வீடு. 164. சேலோர் இரண்டு - சேல்மீன் போன்ற இருகண்கள். துஞ்சற்கு - இறப்பதற்கு. உஞ்சற்கு - பிழைத் தற்கு. 167. புணரி - திருமால். 170. தரைபக - பூமி பிளக்கு மாறு. புலிநகவாய் - புலிநகம் போன்ற வாயை. ஊழிமேகம் - யுகாந்த கால மேகம். 172. மும்மை - உம்மை, இம்மை, மறுமை, ஆகிய மூன்று ; அல்லது நிலை பேறு. 174. மலைவாலைப்பருவமின் - பார் வதியார். 176. மரு - புகழ். 179. வேடன் - மன்மதன். 181. மயிலாக்கினன் - பெண்ணாகச் செய்தனன். 191. விழுதுஓட்டும் - விழுதுபோல் வீசும். இன்புக்கு - இன்பத்திற்கு. 193. ஆழி - மோ திரம். மதாணி - மார் பதக்கம். ஓர்தெய்வம் - ஒப்பற்ற கடவுள். 195. செப்பு - கரண்டகம். குரம் - குளம்பு. துப்பு - வலிமை. 196. மெய் யாம்நெறி - உண்மை மார்க்கம். செய்யாரும் - சிவந்த. கந்து - கட்டுத் தறி. 200. வள்ளம்-கிண்ணம். 201. திலம் - எள். தயிலம்-எண் ணெய். 203. திரவ்ணிநீடிய-நிலைபெற்ற. குரவணி-குராப்பூ அணிந்த. 204. கருக்கோடை - பிறப்பாகிய கோடையை. மதக்காரால் - மத

மாகிய மழையால். நிம்பம் - வேம்பு. கம்ப - அடியவாது இதயமாகிய கம்பத்து. கடமாகளிறு - பிணிப்புண்ட பெரிய யானை (விநாயகர்). 205. தே - இந்திரன். தூவாய்ந்த - களங்கமற்ற. வேள் - மன்மதன். 209. அற்பித்தால் - கொடுத்தால். மிச்சில் - எச்சில். நேயமுற - பத்தி யுண்டாக. 211. நல்லறத்து - சிவபுண்ணிய நெறியில் நிற்கின்ற. போரூரா என்றே - போரூரா என்று சொல்லியே அல்லது போரூரா என்றைக்கு. ஈடேறுவேன் - கடைத்தேறுவன். 214. அளகையர் கோன் - குபேரன். அனங்கன் - மன்மதன். எரும் - அழகும். அளக வடமீன் - கூந்தலையுடைய அருந்ததி. என் - என். ஆதரவு - அன்பு. 215. சிந்துரம் - யானை. அளித்து - காத்து. அரசு - முருகன். 218. இருளில் - கேவலாவத்தையில். தனுவேயாதி - தனு, கரண, புவன, போகங்கள். தெருளுற்று - தெளிந்து. அவையை - அவ்வுடம்பு முதலிய வற்றை. நிற்கு ஈதல் - உனக்குத் (திருப்பிக்) கொடுத்தல். 221. முசிப்பு - வாட்டம். நடித்தேன் - கூத்தாடினேன். 223. தருக்க - செழிக்க. எல - மிக. 226. அவலம் - துன்பம். புனச்சிறுமி - வள்ளி நாயகி. தத்து - ததும்புகின்ற. 229. ஊரம - (நீட்டல் விகாரம்) உரம், உயிருக்குறுதி, முத்தி. 232. பூண-மேற்கொள்ள. 233. கொன் புனை - பெருமை பெற்ற. 234. கலாபக் குரகதம் - மயில். 235. கலையரையன் - பிரமன். சிலையரையன்-வேடுவன். கால்பிளை - காலில் அணைந்த குழந்தை. 236. ஆறு - வகை; ஆறெழுத்து. 237. முசியாது - வருந்தாது. 239. கெழுதகை - பொருந்து தன்மை. சேய் - முருகன். 240. அலங்கு - விளங்கும். 241. மாமருந்து - காயசித்தி உண்டாக்கும் மருந்து. 243. உறிஞ்சி - குடித்து. 244. தண்டலை - சோலை. 248. திரை - அலைகள். புணரி - கடல். 249. மெத்தும் - மிருதுவான. 255. வேலையா-இதுவே வேலை என்று. 258. வாளைப் பகடு - ஆண்வாளை. பகட்டும்-பயமுறச் செய்யும். ஐவண்ணம் - 5 வர்ணம். அரசிருக்கும் - அரசர் வீற்றிருக்கும். நைவண்ணம் - நையுந் தன்மை. நாடு - தேடு (கவனித்துப்பார்). 260. சூக்குமை-நுண்ணிய. துனி - துன்பம். என்போதம் - சிவபோதம். 262. சமயத்தலைவனார்-சிவபெருமான். 263. திரகதமாய் - நிலைத்து. 265. தேன்நாது - தேன்பெருகுகின்ற. 267. நைந்தேன் - மிக்க வருந்தினேன். 270. இவருற்ற - ஏறிய. திவளுற்ற - விளங்குகிற. 273. இருள் திரோதம் - அஞ்ஞானமாகிய மறைப்பு. 277. வள்ளவள - கிண்ணம் போன்ற. பிள்ளைமடவன்னம் - இளம் பெட்டையன்னம். உள்ளலொடு - நினைப்போடு. சிரல் - மீன் கொத்திப் பறவை. எவ்வாய்ப்பும் ஆகும் - எவ்விதமும் பொருந்தும். 278. ஓதி - கூந்தல். 283. நல்வாய்ப்பனை

யன் - நல்ல வாய்ப்பு அரசன். 284. சருவி - சேர்ந்து. 294. நாடி - தேடி. இச்சி - ஆசைகொள். 300. பஞ்சரம் - கூண்டு. அஞ்சு - பயமடையும்படி. இரத்தக் கூடு - உடம்பு. 303. ஊழுக்கு - ஊழ் வினைக்கு. எழுக்குள் - எழுவகைப் பிறவியுள். 304. உற்பாவியா - பிறவாத. நண்ணுத - அடையாத. பார்தொழு - பூவுலகத்தவர் வணங்கும். 308. பூமாது-இலக்குமி. நாமாது - சரஸ்வதி. போதசுகமாமாது- ஞானசுகமுடைய பார்வதி. 311. கற்புப்பிடி - தெய்வயானை. பிணைமான் - வள்ளிநாயகி. 312. நெட்டிலை - நீண்ட இலைவடியாகிய 326 :— இப்பாட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கும் புராண வரலாறுவது :— முருகக்கடவுளிடத்து அன்புள்ள ஓர் பெண் எந்நாளும் முருகா, முருகா என்று கூறுவதை உணர்ந்த அவள் கணவன் அயல் வீட்டுக்காரன் பெயரும் முருகனுயிருத்தலால் ஐயங்கொண்டிருக்குங்கால ஓர் நாள் தன்மனைவி மணலைவாரி முருகக்கடவுளருளால் அமுதமைத்து வைத திருக்க, உண்ண வந்த தன்கணவன், அரிசி இல்லத்திலில்லையே அமுது எவ்வாறு அமைத்தா யென்று வினவ, முருகா என்று எந்நாளுங் கூறுவது போல் கூற, முன்னரே ஐயங்கொண்ட அவன் அயல் வீட்டுக்காரன் உதவினுன் என்பதை யுட்கொண்டு, வாளெடுத்து அமுதுபடைக்கும் கரத்தைச் சேதிக்க, அப்போதும் முருகா என்று தன் நிலைபிறழாது கூறினமையால், வெட்டுண்ட கை, முருகக்கடவுள் திருவருளால் முளைத்ததென்பது ஓர் வரலாறு. 327. இபபாட்டு குறிபபிடும் புராணவரலாறு, தன்னைப் பாலனென்று பாடாதொழிந்த பொய்யாமொழிப்புலவர் வாயினின்று ஒரு செய்யுள் தன்மேல் பாட விரும்பிய முருகன, அப்புலவன் பாலைநிலத்தில் செல்லுங்கால் வேடுவ வுருவத்துடன் முன்னின்று, ஒரு பாட்டைப் பாடச்செய்தார் என்பது. வேலைக்கலை, கலைவேலை—கல்விக்கடல். 329. கொசகு-மாமரம். 337 முதல் 341 வரையில் திருஞானசம்பந்தர் - முருகனின் அவதாரம், என்னும் புராண வரலாற்றைக் குறிக்கின்றன. 344. குலிசம் - வைரம். 345. பார்த்திபன் - அரசன். 349. அருணன் - சூரியனது தேர்ப்பாகன். இருவினைச்சம - இருவினையொப்பு. மலபாகம் - மலபரிபாகம். பாரகம் - பூவுலகம். அவர் - அப்பெரியாரது. இலகும் விளங்கும். அருக்கன் - சூரியன். பொருப்பு - மலை. இருள் - அஞ்ஞானம. 350. ஆடுறு - ஆடும்படி. பீடுறு - பெருமை தங்கிய. மரகதக் குரகதம் - பச்சைச் குதிரைகள். ஏடு அவிழ்-இதழ்கள் விரிந்த. பொழில்-சோலை. பொதுளிய - நெருங்கிய. 351. பதகர் - பாவியர். புகர்உடு - நட்சத்திரங்கள். விகசிதமாகி - மலர்ந்து. தடம் - குளம். உயிர்ச்சிறுபோதம் - உயிருக்குள்ள அற்ப அறிவு. மதி - சந்திரன். இகலறுகதிர் - பகையற்ற

சூரியன். 352. ஆளுறும் - ஆட்கொள்ளும். மலர்ந்தெழுசமயம் - திறக்கின்ற தருணம். உள இருள் - உள்ளத்தின் (அஞ்ஞான) இருள். ஒல்லையில் - சீக்கிரமாக. எல்லினை-சூரியனே. நீடுறு - பெரிய. மனை தொறும் - வீடுதோறும். 353. மன்மதன் விருதுகள் - குயில்கள். கரப்படை - கையிலுள்ள சக்கரப்படை. தொனித்தது - ஒலித்தது. தென்மலி - அழகு மிக்க. மலரவன் ஊர்தி-பிரமன்வாகனமாகிய அன்னம். சிலம்பின - சப்தித்தன. பத - பதங்கள். எச்சரிக்கை - ஓர்வகைப்பண். பாழி - பயம். மலஇருள்தெறும் ஆரிய - (எனது) அஞ்ஞானமாகிய இருளைப்போக்கும் ஆசாரியனே. 354. சிகரியின் வாய்தல் - கோபுரவாயில். ஐந்தெழில் - ஐந்துவகையான அழகிய. பொன்னிமைடவார் - தேவமாதர். இருந்தகை-பெருந்தன்மையுடைய. 355. தீனம் இல் - எளியர் அல்லாத. பாதலர் - பாதாளவுலகத்தவர். தானமதுதவிய - தானங்கள் வழங்கிய. ஏனலம் புனம்-அழகிய தினைப்புனம். 356. மறைமுடிவு - உபநிடதம். வளவர் - வேளாளர், வடமொழிப்பா - வேதம. தென்மொழி - தமிழ். தயவுற - அன்புடன். தண்டென-தடியைப்போல. எறிமணி - முத்துக்களை வீசுகிற. 357. வெயில்விடு - ஒளி வீசும். குலிசகேயூரம் - வைரத்தோளணி. கவிர் - கவசம். இதழ் நேத்திரம் - பட்டாடை. உறப்பணி - மிகவும் தாழ்ந்து வணங்கி. எலை - எல்லை. 358. முக்கணம் பொருப்பு - சிவபெருமான். பனிவரை - இமயமலை. பசும்பிடி - பார்வதி. அருள் பால் - அருளாகிய பாலை. 359. உபயதிசை - இரு பக்கமும். சொரிமுறை - பொழிவதுபோன்று. கரட - (மதநீர்பாயும்) கவட்டையுடைய. பரம இபம் - மேலான (விநாயக) யானை. அதிகதேவே - உயர்ந்ததெய்வமே. துவிதமயல் - இரண்டு என்னும் மயக்கம். குவடு இலகு - மலையில் விளங்கும். வரமுதவுகா - கற்பகச்சோலை. 360. நடனபரத - பரதசாத்திரத்திலுள்ள நடனம். விதரணிக - சமர்த்தனே. புரண - பரிபூரணனே. சுரர் அரசு - இந்திரன். தரு - கற்பக விருக்ஷம். மதிசுமட - அறியாமையுடைய. கரவுநெறி - வஞ்சக மார்க்கம். கதியமுது - மோக்ஷம். உதாரா - மிக்க கொடையாளியே. 361. லிபி - பாஷை. முறைமைதரு - ஒழுங்காகப் படைத்திருக்கிற. செயிர் - குற்றம். சடிலமுடி - சடைமுடி. ஒருசொல் - பிரணவப் பொருள். 362. அமுதவுததி - பாற்கடல். சமர் - யுத்தம. அடு - கொல். உகிர் - நகம். உரகர் - நரகலோகத்தவர். ககனமதி - ஆகாயத்தில் சந்திரன். திமிர தினகரன் - இருள்போக்கும் சூரியன். 364. சமரகணம் - போர் செய்யும் சிவகணம். நீதா - நீதியுடையவனே. கடவுள் இபம்-தெய்வயானை. ஒரு பதிரு - பன்னிரண்டு. சவ்வாதா - நல்ல பேச்சையுடையவனே.

365. உததி - கடல். சுவறிட - வற்றிப்போக. குவடு - மலை. குதி கொள் - மிகுந்த. குலவி - விளங்கு. உரன் - மார்பு. பரிபுரம் - காலணி 366. மலையம் - பொதியமலை. இடாஉததி - துன்பக்கடல். பலகை - சங்கபபலகை. புலவன் - நக்கீரன். குலனே - சிலாக்யமானவனே. நிலைமைநெறி - கற்புநெறி. நிலவி - தோன்ற. வலனே - வல்லமை யுள்ளவனே. பிரமசுகம்-பேரின்பம். 367. பனக அணையன்-பாம்புபடுக் கையுடைய திருமால். 368. பசிதம் - விபூதி. அரன்நயனமணி - உருத்திராக்கமணி. கூரியா - கூர்மையுடையவனே. சசிதரன் - (சந்தி ரனைத்தரித்துள்ள) சிவபெருமான். 369. நிசகலை-உண்மைக்கலைகள். பர அறிவு-ஞான அறிவு. போதா-போதிப்பவனே. 370. நீபா-கடப்பமாலை யணிந்தவனே. பூபா - அரசனே. 371. நெட்டுர - திடமுடைய. நித் தமிடும் - நடனமிடும். வித்தகர் - ஞானியர். 373. ஆற - தணிய. தேறுகலை - தெளிந்தநூல்கள். 374. பயங்கரனே - பயத்தை உண்டு பண்ணுபவனே. 375. தெய்வசிந்துரம் - தேவயானை. பொய்வரும் - அழிந்துபடும். மணவாளன் - தலைவன். கணாளன் - அருள்நோக்கமுடை யவன். 376. பரவை - கடல். துறைவா - கரையாயுள்ளவனே. பொறைவா - சாந்தவுருவனே. 377. காலவேல் - யமனையொத்த வேலாயுதம். உசிததமிழ் - மேலானதமிழ். 379. மழையின் இலகிய - மேகத்தைப்போல. மழகளிறு - இளமையான யானை. குலமணி - இரத்தினம். கழை - மூங்கில். கணி - வேங்கைமரம். இருநிதி - கல் விச்செல்வம், பொருட்செல்வம் ஆகிய இரு செல்வம் ; சங்கநிதி, பதும நிதி எனினும் ஆம். தகைமைசெறி - மேன்மையுற்ற. 381. அறு பதம் - ஆறுகால்களையுடைய வண்டு. துதையும் - நெருங்கிய. அருணை - கூட்டம். பூபா - தலைவா. 382. மரகதமலை - பச்சைமலை. கடவும - ஏறிச்செலுத்தும். தவளகரமலை - வெள்ளையானை. முடுகியடு - ஓடவைத் துக்கொன்ற. பிரமரசம் - பேரின்பம். கோளா - கொள்கையையுடை யோனே. 383. திடகாடமலை - யானை. இடருதவு - துன்பம்தரு கின்ற. பவவுததி - பிறவிக்கடல். மரு - வாசனை. படி - பூவுலகு. ககனர் - தேவர். உரகர் - பாதாளஉலகர். எணிய - எண்ணிய. 385. வனசரர் - வேடர். 386. அகமும் - உள்ளும். நறை - தேன். படிறு உளம - வஞ்சகமனம. துகள் - குற்றம். 387. ஒருமையில் - ஒருமை மனத்து. மருவு - சேருகின்ற. கருவி - தத்துவம். நியதிகளையும் - ஈதல்ல என ஒதுக்கும். சசி - சந்திரன். தருணம் - இளமை. 388. குடமுழவு - மத்தளம். பிழி - தேன். தவளவளை - வெண்சங்கு. 390. கலையே - சாத்திரமே. சனனகடல் - பிறவிக்கடல். வாரும் - அள்ளி எடுக்கின்ற. 395. தென்மாறன் - பாண்டியன். இயலே - இலக்கணமே. 397.

வெகிட - முதுகுகாட்ட. மாகர் - தேவர். சிந்துரம் - யானை. லிபி - எழுத்து. 398. கனம் - மேகம். மருமஅணை - மார்பாகிய படுக்கை. இனம் - உறவு. 403. ஆறுஅமுது - கெடாதஅமுதம். 410. பிரசம் - தேன். 411. சதுரா - சாமர்த்தியனே. 412. களிறு - விஞயகராகிய யானை. சந்தப் பொழில் - சந்தணச்சோலை. 414 கலை - சாத்திரம். ஏதம் - குற்றம். தாது - மகரந்தம். வனசத்தடம் - தாமரைப் பொய்கை. வண்கா - வளப்பமான சோலை. 416. ஆரும் - பொருந்திய மதிமதி - நுண்ணறிவு. பதிகதி - உயர்ந்தநிலை. சிரபுரமாநகர் - சீர்காழி. சுரபி - காமதேனு. 417. அத்தம்மனம் - மறைவு. உதயம் - தோற்றம். 418. வடம் - ஆலிலை. இறை - இமைப்போது. 421. வளை - சங்கு. மேய்தரு - உண்ணுகின்ற. 426. புவனை - பாாவதி. 435. ஏர்கூர - அழகுமிக. 437. அல் - தீய. எல் - ஒளி. 438. கும்பன் - அகத்தியமுனிவன். நல்உளம் - நன்மை யமைந்த ஞானம். 442. காமர் - அழகிய. சேமநிதி - ஆபத்துக்குதவும் நிதி. 445. ஈனம் - குறைவு. புள்ளு, ஞிமிறு - இருவகை வண்டுகள். 446. செலுத்தாநெறி - போகக்கூடாத மார்க்கம். 447. தனுவோடு - உடலோடு. 448. லேசம் - அல்பம். கதி - நற்கதி. கிஞ்சுகம் - கிளி 449. ஓகை - உவகை. ஆகம் மருவு - உடலிற்பொருந்திய. 450. விகிர்தகுரு - ஞானகுரு. நளினம் - தாமரை. 451. பிரசநிறை வாரிதி - தேன்கடல். 452. கன்று - பசுங்கன்று. குறுந்தடி - சிறுதடி. ஆவிள - விளாமரம். 453. பிரமரசம் - பேரானந்தம். மரு - விளங்கும். நிமலகதி - நிர்மலமாயபுகலிடம். 454. அலகால்நலியும் - இறகால் வருத்துகின்ற. இருநிதிசுதர் - பெருஞ்செல்வப் பிள்ளைகள். எய்தேல் - அடையாதே. திவலை - துளி. பொருவரு - சமானமற்ற. தற்போதம் - (சீவபோதம்). உயிர் அறிவு. வாதம் - காற்று. 455. தீநு உகிர் - கொடியநகம். அதுமதி - அவ்வெண்ணம். கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளை. குயின்மணி - இரத்தினங்கள் பதித்த. 456. ஏகச்சோலை - ஒரேசோலை. எல்பெற - ஒளிஉண்டாக. கு - உலகம். 457. கண்ணி - வலை. மிகுபொறி - பெரிய ஐம்பொறி. பொறி - எந்திரம். பஞ்சரம் - கூடு. மிடை - புதர். சித்திரப்புள் - படததிலெழுதியபறவை. 460. சாம்பூநதத்தங்கம் - உயர்ந்தபொன். பாவை - பொம்மை. கோவை - தலைவனே. 464. பரை - அம்பிகை. எழுதரும் - எழுதுவதற்கும் அருமையான. 465. சிலுகிடும் - துன்புறுத்தும். இலகிய - விளங்கிய. 466. நனை - தேன். 467. பூகம் - பாக்கு. காளையநள்ளர் - உழவச்சிறுர். நிமல - நிர்மலமான. 468. ஆர - சந்தண. கேதகை - தாழை. நந்தன - நந்தனவனம். 469. சரோருகம்-தாமரை. பதயுகன்-

திருவடியுடையவன். 470. நிர்உபாதி - உபாதி இல்லாதவனே. மருகா - சுருங்காத. மருஆர்-வாசனை தங்கிய. 471. கொன்-பெருமை. 472. மாக்கா - பெருஞ்சோலை. மாத்தாள் - பேரடிகள். 473. பிரசண்டன் - உக்கிரமானவன். 475. சோபனம் - மங்களம். ஆலை - கரும்பாலை. மேதி - எருமை. நூபுரக்கஞ்சம் - சிலம்பணிந்த தாமரை போன்ற திருவடி. 476. மாழை - மேகம். மதாணி - மார்பதக்கம். குயின்ற - பதித்த. 477. தண்டலை-சோலை. எற்கு - எனக்கு. உறவால்-சொந்த மாயிருத்தலால். 478. தாது அரித்து - மகரந்ததனை வடித்து. வாய்கழீ - வாய்கழுவி. அல்லியல - அஞ்ஞான முடையவள். ஆன நெறி - நன்மார்க்கம் 479. ஊர்விண்டு - ஊரைவிட்டு. பண்புறு - குணங்கள் தங்கிய. வாசனை - வசிப்பவனை. காண - நன்குதெரியுமாறு. 480. வாரமனை - உரியவீடு. கோமலர் - இன்பந்தங்கிய. 481. பொங்கரும் - பொங்கலும். 482. உருஇருந்து - உடலில் இருந்து. 483. ஆனநீர் - நல்லநீரை. தான - மதநீர். 485. வாதனை-வாசனை. மறையுச்சி - உபநிடதம். 486. அகராதிய - அகரம் முதலான (எழுத்துக்கள்). பிறங்குறுத - விளங்காத. பரிசு என - தன்மைபோல. அவித்த - போக்கிய. சொரூபம் விட்டு - ஆன்மாவையின்றி. உயிர முதல - பிராணவாயு முதலியவை. இன்று-அல்ல. அரண் - திரிபுரம். தரணி - சூரியன். 487. இயம்பி - சொல்லி. பந்தஞாலம் - பந்தப் படுத்துகின்ற உலகம். படிறேன் - பொய்யனேன். கொந்து - கொத்து. சடா அடவி - சடையாகிய காடு. சந்தனடவி - சந்தனக்காடு. 488. ஒளிக்கும் ஒளிவிடுகின்ற. தளிர்க்கையார் - தளிர் போன்ற கைகளையுடைய பெண்கள். மாடம் ஆர் - வீடுகள் தங்கிய. 489. தகடு - கல். 490. இந்திர சாபம் - இந்திரவில். வேணியர்-சடையை முடியாகவுடைய சிவபிரான். 491. ஆலம்-விஷம். அரிவை-பார்வதி. தாலம் - பனை. 493. ஆகம் - சரீரம். போதகம் - ஞானம். 494. ஏராத - அழகுபடாத. சாரா - சார்ந்து. 495. வேசறிக்கை - இளைப்பு. 496. சீர் அகம் - முத்தியாகிய வீடு. நாரகம் - பததி. தாரகமே - ஆதாரமே. 499. தாரி - தாங்குவதற்கு. 500. கோமள - அழகிய. 502. சுந்தரம் - அழகிய. ஆகம் - ஆகாயம. ஊடே - மத்தியில் குலிசம் - வைரம். 503. மார்த்தாண்டா - சூரியர். 504. தாதை - பிதா (சிவபெருமான்). உவகை பூப்ப - சந்தோஷிக்க. புங்க - உயர்ந்த. இளவல் - தம்பி. மால் - திருமால். மைத்துனன் - பிரமன். அங்கை - அழகிய கை. 505. வேத்திரங் கொடு - பிரம்பைக்கொண்டு. மதன்-மன்மதன். அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை. துணை-துணைவிமார். 507. சசி - இந்திராணி. அரம்பை மாதர்-தெய்வப் பெண்கள். 508.

இருள்கைய - அஞ்ஞானங் குறைவதற்கு. இன்னியம்-இனியவாத்தியம். சும்மை - முழக்கம். காராளர் - வேளாளர். தருணவளம் - இளமை. 509. குழல் மாலை - கூந்தலிலுள்ள பூ மாலை. புகர் - குற்றம். நனி- மிகவும். இலைவேல் - இலைவடிவமாகியவேல். வலி-பலம். அலகை - பேய்கள். அளகை-குபேரநகர். 510. ஊழி அனல் - ஊழிக் காலத்தீ. அறுத்த - ஒழித்த. தாழி - பானை. அளை - வெண்ணெய். 512. இடமுறு - விசாலமான. 513. உயர்சோதி - சிவபிரான். 514. அண்டர் மணிக்குழு - தெய்வ இரத்தினக் கூட்டம். மண்டிடும் - மிகுந்த. 520. சாமபூனதநூபுரம் - உயர்ந்த பொன்னால் செய்தகாலணி ஞான பரா அமுது - மேலான சிவஞான அமுதம். தானவர் - அசுரர். நூறிட - அழித்திட. 521. உயர்பரம - மேலான பொருள். சொருபமதலது- ஆன்மசொருபம் தவிர. 522. மருவ - அடையுமாறு. மாசர் - தேவர். 524. ககனபதி - இந்திரன. 525. தறுகண் - அஞ்சாமை. 526. கரட - மதசலம். வாகன - தோளுடையோன். இனன் - சூரியன். 527. சுதை - பால். சிமைய - சிகரத்தோடு கூடிய. 530. செருவினை - யுத்தத்தில். அலை - வருத்தம். தரு - கற்பகத்தரு. மணி-சிந்தாமணி. சததளம - 100 இதழ்களையுடைய 531. பவம் - பிறவி. மூடலைகொள் - கெட்டநாற்றம் வீசும். விடயம் - விடயசுகங்கள். மகரம் - மகரமீன. அமபி - தெப்பம். மிருகமதம - கஸ்தூரி. படீரம் - பச்சைகற்பூரம். 532. புலமிலி - அறிவில்லாதவன. பதகர் - பாவிகள். நிருப - தலைவனே. 533. கசடனை - குற்றமுடையவனை. விழலன் - விழல் போன்றவன். மதுரம - இனிய. விறலன - சுந்தரமுடையவன். பொற்பினில் அழகுபோல. தழுவுஅரை-தழுவத்தக்க அடிப்பாகத்தை யுடைய மாலிகை-மாலை. 534. புளினம் - மணல்மேடு. இதவகை - இவ்வகையில். மெலிவுறு - கஷ்டப்படுகின்ற. விகசித - மலர்ந்த. சதி - தாளம். 535. உடுபதி - சந்திரன். 536. கசடு - குற்றம். கடவுளா மகளிர் - தெய்வப் பெண்கள். இரட்ட - அசைக்க; கேழ்-நிறமுடைய. கேசரி - சிஙகம். 537. அவகதி - கெட்டவழி. நந்தா - கெடாத. 540. மறி - மான். சுசி - நெருப்பு. எறி - வாசனை. தாரவ- மாலையுடவனே. தறி - கட்டுத்தறி. அட்டு எழும - முறித்து எழுகின்ற. தவளக்களிறுய் - வெள்ளையானையை யுடையவனே. 541. திமிரத் திரள் - இருளின் கூட்டம். தொடு - விடுகின்ற. சுகபாரணம் - நல்ல ஆகாரம். 542. வான் - உயர்ந்த. 544 சிற்பரை - ஞான அம்பிகை. சனரை - மக்களை. 546. களவில் - கழுத்தில். களவு - விடம். குளகு - தழை. தளவம் - முல்லைப்பூ. 547. இலகி-விளங்கி. 548. குயம் - தனம். 549. தருணி - பார்வதி. 551. நோன்மை - காக்

கின்ற. மாபுரம் - மூன்று வகை சரீரம். (தூலம் - சூக்குமம் - காரணம்). புரி நூல் - யக்ஞோபவீதம். 552. வகிர் - பிளவு. மருவு வலோ - அடைவேனோ. 560. சசல கேவலம் - கீழைப்பு, மறப்பு. 562. விறல் - பலம். 563. பண்ணுறு - செய்கின்ற. ஈதரும்-கொடுக்கும். 564. கடிகை - நாழிகை. விரகன் - நுண்ணறிவுடையோன். 565. உளமுதல் - உள்ளம், உரை, செயல். பெரியவர் - திருவள்ளுவர். இலக்கு - குறி. 566. அரணி - தீக்கடை கோல். உற்பவம் - பிறப்பு. 567. மிடல் - வன்மை. 569. கலைமுகம் - சாத்திரங்கள் முன்னிடமாக. 570. அருட்குழை - அருளாகிய தளிர். ஆடகம் - பொன். உரிஞ்சி - உராய்ந்து. தெருள் - தெளிவை. கோட்டு - கொம்புடைய. கற்பகத்திளவல் - விநாயகரது தம்பி. 571. குயின்ற - பதித்த. பருப்பதம் - மலை. நகை - விளக்கமுடைய. இவர்நது - ஏறி. கடவுளர் - தேவர். 572. வீட்டிய - அழித்த. ஒல்லைவாம் - விரைவில் தாவுகின்ற. தகரப்பரி - ஆட்டு வாகனம். 573. சேமம் - க்ஷேமம், சுகம். 576. உகலரு - அழித்தற்கரிய. 578. தருசுகம் - சுகந்தரும். சிகரி - கோபுரம். 580. திமிரம் - அஞ்ஞானமாகிய. தமரநீர் - முழங்குகின்ற நீர். 587. அத்தன் - தகப்பன். மேல்வித்தை - மேலானகல்வியை. அஃதினை - அவ்வித்தையை. 589. தணபபரும் - நீங்காத. 591. ஊடறுத்து - போக்கி. பா-பரவிய. சீக்கும் - போககும். 593. திமிரம் - இருள். 594. அரையன் - அரசன். புளினத்து - மணல் மேட்டின். 596. பிரசம் - தேன். 597. திவம் உறு - பகலில். கரி - யானை. 599. தடி - மின்னல். படு - பொருந்திய. எழிலி - மேகம். 600. பாழி - பலம். 604. கஞ்சன் - பிரமன். நெஞ்சு அறியாதவன் - மனதால் அறியமுடியாத சிவ பெருமான். 606. இனநிறம் - சூரியனது நிறம்போன்ற. கனஇனம் - மேகக்கூட்டம். 607. ஆடகவரை- பொன்மலைமேரு. 610. குணில் - குறுந்தடி. 611. முகடு-உச்சி. கணவுடு - நட்சத்திரக்கூட்டம். கொனையுறு - பெருமை தங்கிய 612. கனதை - பெருமை. குரவின் - குராப்பூவின். 613. காதுறு-வருத்துகின்ற. 614. கோடுறு - கிளைகள் தங்கிய. 615. ஒரு குணிலா - ஓர்குறுந்தடியாக. விளவு - விளாமரத்தை. 616. கொக்கு - மாமரம். சுவலனே - தோளில் உடையவனே. 617. தங்கலர் - பகைவர். தமனிய - பொன்மயமான. 618. பாகுஅடு-பாகனை கொல்லுகின்ற. சேகுறு - பெருமை தங்கிய. 619. கோண் - வளைவு. 620. கிம்புரி - ஓர்ஆபரணம். 621. நெறியுற - நன்மார்க்கம் அடைய. பொறி- இலக்குமி. மறு - ஸ்ரீ வத்ஸம் என்னும் மறு. 622. புனை -

மேலான. சகம் - உலகம் (கடவுளது சங்கல்பம்) புரிந்து-விரும்பி. புன்னை அரும்பு - புன்னை அரும்பு. 623. படிறு - வஞ்சகம். பரன்மனம் - கடவுளது காட்சி. இவற்குஆம் - இவ்வுயிர்க்கு உண்டாகும். 624. அறிவினை - இலக்கனை, இலட்சியம், குறி. அகமனம் - உள்ளிருக்கும் மனம். பரிசிக்கில் - தொட்டுக் கொண்டே இருப்பின். நினைப்பறுங்கதி-முத்தி. 625. எழும் - எழும்புமானால். அதுமனம் - அதுதான்மனம். மெய்யறிவு-நெருங்குகின்ற ஞான அறிவு. போதகம்-ஞானம். ஆர்க்கும்-அனைவர்க்கும். 626. ஆவரணம் - (உயிரை) மூடிக்கொள்ளுதல். நிச்சய அறிவு - உறுதி. சமாதி ஞானம - நிட்டையில் அறிவு. சகச ஞானம் - பொது அறிவு. 627. துச்சம் - தாழ்ந்தது. 628. எச்சம்-குறைவு. 629. சிதது - அறிவுடைய பொருள். கூடத்தன் - ஆன்மா. மாயாரகிதம் - மாயை நீங்கியவை. மத்தம் - மயக்கம். 630. ஓதுரு - சொல்லுகின்ற உருவம். திரோதம் - மறைப்பு. அனுக்கிரஹம் - தந்து அருளல். ஆக்கை - யாக்கப்பட்டது. இயக்க வாதனை - இயங்கும் வாதனை (துன்பம்). காண்பவன் - ஆனமா. பேதமில் நினைவை-அறிவில்லாத நினைவை. 631. உறை கொடி - (பக்கத்தில்) தேங்கியுள்ள பார்வதி. 632. இவர்ந்து-ஏறி. 633. நல் இனம் - நற்கூட்டமானது. அஃது - அத்திருவடியை. இவை - மேற்கூறிய பொறியில் காரணம். காழ் - வைரமான. மல் - வளப்பமுடைய. 634. மாறபுரிந்த - வேறு வகையால் நடந்துகொணட. மூச - மொய்க்க. மாழை - பொன். 635. ஊன்கழி - தசை நீங்கிய. ஞாளை - நத்தை. பிழி - தேனை. மாதவி - குருக்கத்திமரம். சூர்மகவு - தெய்வக் குழந்தை. 637. உற்பவம் - தோற்றம். அருத்தி - உண்பித்து. ஒறுக்கும் - துனபுறுத்தும். மறைக்குரியவன்-பிரமன். இது கடவுளின் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடைபெற விதம் குறிப்பிடல். 638. உரும் - இடி. பிரசவண் - தேன்வளபபமான. 639. கண்ணி - வலை. 640. ஆதனேன் - அறிவில்லாத யான். கணி - வேங்கைமரம். குவை - குவியல். 641. மறுகுறுகின்றேன் - சுழலுகின்றேன். 642. துமித்த - போக்கிய. 643. பெருநறவு - பெருந்தேனாகிய மதநீர். காரண மலை-மூல காரணமாகிய மலை. (விநாயகர்). முரண்-பலம். 644. செந்துகில் - சிவந்தபவளம் போன்ற ஆடை. பூரணி - பார்வதி. அவலம் - பயனற்றது. கலை - வத்திரம் (ஆடை). 645. களவிற்கனி - களாப்பழம். களம்உள - கழுத்தை உடைய. நரல் - ஒலிக்கின்ற. சுளகு - முறம். உளமற - மனமும் நீங்க. தளவம் - முல்லை. கொந்தளம் - கூந்தலுடைய. 646. விதி - பிரமன். அமுது உறை - அமிர்தம் தங்

கிய. கீரோததி - பாற்கடல். துயில்பவன் - திருமால். 649. மதியொத்துள - சந்திரனை ஒத்த. சுகசலதி - சுகக்கடல். சுமடனை - மிக்க மூடனை. 653. தெருள் - தெளிவு. 654. கந்திக்களத்து உமை - பாக்குப்பாளை போன்ற கழுத்தையுடையபார்வதி. புந்தி-அறிவினிடத்தே. 656. காதகம் - காதின் உள்ளே. 658. பவனன் - காற்று. 659. கவன - வேகத்தை. எவனமதிக்கும் - எந்தவகையாலும் புகழும். உன - நினைக்க. 660. பவ்வம் - பிறவிக்கடல். 662. உறுமை - உரியவற்றை. 663. உரோமம் பொடிக்கும் - மயிர்க் கூச்சம் உண்டாகும். 664. பூழிக்குளும் - புழுதிக்குள்ளும். 667. மை - சிலேட்டுமம் எனும் நீர். 673. காழை - வைரத்தை. 675. வாசவன் - இந்திரன். 677. விண்-விண்ணுலகத்தவர். தலைகொண்ட-சிரததில்பூண்ட. வாரிப்பவம்-பிறவிக்கடல். கண்டு-கற்கண்டு. தண்டலை-சோலை. 681. அரையிருள் - நடுநிசி. 683. திமிரத்தடை - அஞ்ஞானமாகிய தடையை. 686. முகங்கள் - முன்னிடங்கள். இலைமுகம்-இலையினுருவம். 689. அபிஞசத்தி - வேறுபடாசத்தி. பிஞசத்தி - வேறுபட்ட சத்தி. அதனில் - அந்தப் பிஞ சத்தியில். உலகுண்டு - உலகம் தோன்றியது. அதனை - அவ்வுலகை. உளம் - மனம். 690. விட - விட்டு. 695. தாபத்திரயம் - மூவகைத் துன்பம். 706. நீதன் - நீதியையுடையவன். தேறிலகும் - தேற்றுநகொட்டை தங்கிய. 707. உந்து - போக்குகின்ற. 709. அறிவின்பம் - ஞான இன்பத்தை. எளிமேவும் - சுலபமாக வந்து அடையும். நரந்தம்-நாரத்தை மரம். குயில்மா - குயில்கள் தங்கிய மாமரம். ஆலுறு - சப்திக்கின்ற. 710. சீலம் - நடையை. காரின் - மேகத்தைப் போல. சூர் - சூரனை. இயங்கும் - திரியும். மேதியன் - எமன். துங்கன் - உயர்ந்தோன். நாரி இடன் - சிவபிரான். ஆரம் - முத்துப் போன்று. அரும்பும் - அரும்பை வெளியிடும். 712. பம்பும் - பெருகும். காய் - வருத்துகின்ற. புயங்கம் - பாம்பு. 713. மாடு - பொன். 714. துரங்கம் - குதிரை. கலிங்கம் - வஸ்திரம். மா - பெரிய. நாகபடங்கொள் - ஆதிசேடன். ஏகமெனும் சொல் - பிரணவம். ஆகமம் விஞ்சும்-சாத்திரம் மிகுந்துள்ள. 715. ஓஅற - நீங்காத. ஓதுற - சொல்ல. தீவமின் அங்கம் - நெருப்பிலேயிட்ட உடலே. பாவையின் அங்கம் - பதுமை போன்ற பெண் உடலாக. ஆஇறை - பசுவின் மீது ஏறும் தலைவன். 716. அகில் ஆவி - அகிற்புகை. புழுகறல் ஆடி - கருமணல் போல் விளங்கும். நகில் - தனங்கள். நணும் - பொருந்திய. தகிலே யெனுது - தக்கதென்று எண்ணுது. தாழ்ந்து - வணங்கி.

இறைஞ்சு-துதிப்பாய். 720. விரகு - பயம். 723. வேட்டது - விரும்பியது. 724. ஈராறு - இரண்டுநதிகள் (காவேரி - கொள்ளிடம்) நாப்பண் - மத்தியில். இருந்தான் - பள்ளி கொண்ட திருமால். 724. ஈர் ஆற்று கையற்கு - இரண்டு வழிகளை யுடைய துதிக்கை யுள்ள விநாயகருக்கு. கிளையாது - அங்கும் இங்கும் ஓடாது. உறு - பொருந்தியிரு. 726. ஓம் ஆகும் - ஓம் என்ற பிரணவமாகும். மருப் போதன் - வாசனையுள்ள தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமன்.

முற்றிற்று

முருகன் துணை

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பெங்களூர் கணபதி விலாச சபை ஸ்தாபகரும், குகன் அச்சக உரிமையாளரும், நமது சமாஜ போஷகருமாகிய **திரு. ஆ. அ. இரத்தின சபாபதி முதலியார்** அவர்களால் தொகுக்கப் பெற்றது.

(எண்கள் - பாட்டு எண்கள் - Stanza Numbers)

அகமுநடு	386	அரிய மனமும்	7	அறிவினை	624
அகிலமுரு	524	அரிவைமு	3 6	அறிவுக்கனி	540
அகிலாவியுண்	716	அரிவைய	454	அறிவுதன்	621
அகிலேந்து	121	அருட் கடல்	620	அறிவைவிட	690
அஙகைத்	83	அருட்குழை	570	அறிவொ	525
அசுரர்குல	377	அருணகிரி	324, 508	அறிவொளி	515
அஞ்சக்கர	13	அருணகிரிப	180	அறுவகை	562
அஞ்ஞானத்	162	அருணன்	91	அறைய	61
அஞ்ஞானவ	269	அருமாமறை	402	அன்புந்தரு	282
அடியார் நிமல	86	அருள்மேக	675	அன்பெலாம்	233
அண்டகோடி	1	அருளிருந்த	482	அன்னம் அளி	717
அண்டஞ்	109	அருளேமத	653	அனனமோ	346
அணடப	169	அருளேவடி	222	ஆச்சாபுர	341
அண்டம்	321	அருளைங்கரன	432	ஆசையும்	285
அண்டர்மணி	514	அரையன்	594	ஆடகத்தி	40
அததம்மன	417	அரையிருள்	681	ஆடகநன்	49
அத்தன்மேல்	587	அலைகட	33	ஆடகவரை	607
அதிமதுர	381	அலையிலாத	451	ஆடுறுமணி	350
அந்திப்பிறை	668	அவகதி	537	ஆணிப்பொன்	264
அம்புலியே	256	அவனே	420	ஆதரவாய்	422
அமரர்க்கின்	262	அவுணக்	173	ஆம்பல்வாய்	272
அமரர்தமக்	26	அழலுறு	533	ஆய்மார்	317
அமராபதி	320	அள்ளித்	123	ஆயர்குழ	113
அயனொறி	439	அளகாபுரி	152	ஆரணன்	178
அயிலேந்து	244	அளகுபல	56	ஆரியன் சுருதி	609
அரணியைக்	566	அளகையர்	214	ஆரியனை	291
அரனெனு	337	அளைகடை	78	ஆருயிர்	185
அரிய மறை	380	அறமிக்குள	652	ஆலஞ்செறி	679

ஆலமார்கள	595	இலகிய	518	உனலரும்	519
ஆள்வேட்டம்	156	இளம்பிடியும்	691	ஊமர்கண்ட	430
ஆறங்கம்	672	இன்பக்கடலே	471	ஊழுக்	303
ஆறிரண்டு	313	இன்போரனு	212	ஊனையிகழ்	708
ஆறுசமயக்	74	இன்றை	458	எங்குமென்	568
ஆறுசமயரு	157	ஈசன்தரு	433	எண்ணற்கரிய	183
ஆறுசரோ	469	ஈண்டுலகி	725	எண்ணிய	199
ஆறுமதி	373	ஈராற்று	724	எண்ணிலா	444
ஆறுமுகம்	306	ஈராறுபரிதி	34	எண்ணிலி	202
ஆறுவதன	87	ஈராறுயர்	407	எண்ணின்	421
ஆனந்தத் தேன்	695	ஈரிரண்டு	721	எண்திசை	11
ஆனந்தமா	265	உடலிற்	39	எத்திக்குந்	281
ஆனைஅமு	403	உண்ணுத	304	எப்போதும்	301
ஆனைமுகத்	294	உதடுகடந்த	80	எல்லாப்	198
இகலடைந்	658	உததிகொள்	534	எல்லார்க்	107
இசையொன்றி	441	உததிசுவ	365	எளியேன்றனை	704
இடமுறச்	114	உதவிக்	647	எளியேனை	419
இடர்களை	219	உமையமை	513	என்செய	273
இந்த்ரஜா	487	உயிர்ப்பிணி	608	என்போதம்	259
இந்திரப்	412	உயிருள்	60	என்றனை	352
இந்திரன்	505	உரகபடந்	246	என்றும்	292
இமயகிரிதவ	527	உருமென	638	என்றென்	348
இமயகிரியுத	362	உருவுந்தரு	416	என்னையொரு	425
இமயப்பிடி	541	உரையுணர்	564	என்னைவிழுங்	223
இமயமக	390	உலகினை	465	எனக்கவலம்	226
இமயமலை	507	உலகினொடு	95	எனதபிமானம்	225
இமையா	166	உலகீன்ற	310	எனையொரு	466
இரவொடுபக	605	உலகுயிர்	521	ஏதங்கரு	148
இராவொடு	581	உவமை	426	ஏதுசெயி	703
இருகோட்	177	உள்ளக்கவலை	153	ஏதுபிழை	236
இருட்டறை	207	உள்ளத்தழு	200	ஏதொருவினை	625
இருண்மை	47	உளளத்திமி	336	ஏரகம	496
இருளிற்	218	உள்ளந்தனி	274	ஏலும்மன	415
இருளைவிட்	584	உள்ளுறு	197	ஏழ்கட	634
இல்லறத்தான்	211	உன்னடிமை	693	ஏழைத்தொ	673
இல்லாதான்	429	உனதுதாய்	561	ஐங்கரங்	358

ஐங்கரற் 389
ஐந்தொழிலு 15
ஐம்பொறி 209, 232
ஐவாய் 261
ஒருபொரு 582
ஒருபொருளிட 96
ஒளியாற் 275
ஓகைபுரி 449
ஓதிமசாலம் 21
ஓதியும் 565
ஓதுங்கலை 414
ஓதுருநாம 630
ககனமுக 364
கங்கை முடி 504
கசடறு 536
கஞ்சனை 30
கஞ்சாதன 65
கட்டான் 126
கட்டைமுள் 75
கடகத்தணி 651
கடலைச்சே 247
கடவுட்பிடி 257
கடவுட்பிடிக 542
கடைபடு 567
கண்டேன் 718
கண்ணன்திரு 37
கண்ணிவாய் 639
கண்ணிற்கரு 228
கண்ணிற்சிற 676
கண்ணின்மணி 705
கணப்பொழு 589
கமலக்கனை 90
கமலநான் 580
கயல்கொக் 42
கயவர்த 455
கயிலைவாழரசு 631
கரண்டம் 135
கரியின் 88
கருக்கடல 137
கருணைதரு 396
கருணைப் 643
கருத்தே 58
கருதரிய 8
கருதார் 105
கருநாக 120
கருப்புச்சிலை 289
கருப்புத்திரளை 134
கரும்பாற் 159
கரும்போதவள 669
கலகப்பிணை 650
கலங்கினேன் 240
கலங்குநெறி 702
கலைபுகழ்ந் 583
கலைமுகங்கள் 686
கவலைபிணி 384
கவலைவெயி 398
கவனமதி 659
கவைதரு 98
களளஞ்செறி 445
களங்க 305
களவறு 17
களவிற்கள 546
களவிற்கனி 645
கறையின் 22
கன்றழைக்கும் 302
கன்றொரு 615
கன்னியர்இரு 463
கன்னியர்க் 391
கன்னியராடி 132
கன்னியராம் 657
கன்னியரிரு 578
கனகருவ 72
கனகவட 526
கனகவரை 307
கனகும்ப 438
கனவில் 367
கனவிலே 484
கனைகடல் 611
காட்டுவதுங் 495
காதலித்த 288
காமர்குறப் 500
காமவிடத் 16
காமவேள் 573
காரார்திசை 25
காரார்பிறவி 684
காரின்கருணை 701
காரொன 3
காலன் 491
காழியிலே 206
காளைச் 136
கானந்திரி 318
கானல் நீரி 483
கானலை 267
கானவர்குல 70
கிளிமொழி 79
கின்னரர் 354
குஞ்சர 372
குஞ்சிமுடி 14
குடமுழா 73
குண்டச் 31
கும்பமுனி 501
கும்பமுனி 268
குமரநம 251
குலிசக்குழு 36
குவளைக்கணி 548
குவளைப்பிழி 19
குழவி 239
குழையளவு 54

குற்றம்	252	சாறூற்	141	தடவரைப்	632
குறவர்மகள்	370	சிகரியின்	535	தண்டலை	479
குறவர்மட	528	சித்தொரு	629	தண்டாமரை	130
குறுமுள்	71	சிமயம்	51	தரளவெண்	100
குறுமைசேர்	642	சிவன்மெச்	644	தருமவயித்	424
குறைகளையும்	297	சிற்றறி	106	தருவிற்	89
குன்றமுங்	329	சிறுகுழவி	423	தரைபக	170
கேட்டதெல்	231	சீரலைவாய்	331	தவமுனி	322
கேட்டவர்க்	723	சீரார்	399	தன்னை	280
கைக்குரிய	276	சீலமிருந்த	446	தனுவோ	447
கைவிட்டால்	293	சுடரிஞெளி	388	தாதினைத்	474
கொக்கரித்தே	188	சுந்தர	502	தாமரை	473
கொங்கணர்	110	சும்மா இரு	688	தாயாம்	230
கொங்கை	636	சுரர்சிலர்	63	தாயோ	343
கொடியசூர்த்	599	சுராமுனி	369	தார்மார்	328
கொலையாதி	165	சுருதிகுரு	387	தாருகன்	184
கோக்குஞ்	112	சுருதியின்	530, 627	திடகரட	383
கோங்கலர்	476	சூக்குமை	260	திடம்பெறு	590
கோதுபடாத	298	சூர்குலத்தி	593	திடமுறு	539
கோலக்கருங்	174	சூர்சேனை	435	திரவணி	203
கோழிஎழுதி	510	சூரன்கிளை	176	திருநீல	161
கோழிக்கொடி	664	சூரனுரங்	461	திருமலி	349
கோழிப்பதா	243	செககர்	145	திருவடிக்கீழ்	722
கோழியங்	408	செங்சட்	29	திருவடிக்கே	284
கோளகை	27	செஞ்சதங்கை	316	திருவும்	522
சகலமத	182	செப்புக்கவித்	195	தீதறு	41
சங்கப்பலகை	333	சேர்ந்துநமது	220	தீதேபுரியும்	678
சச்சிதானந்த	626	சேவற்கொடி	460	தீதொன்று	682
சடைமேற்	315	சோதிமகரக்	6	தீயவனென்	286
சடையாம்	167	சோமகிரண	442	தீர்த்தஞ்	726
சந்தங்	43	சோரிவேற்	499	தீனமனம்	694
சந்தனச்	477	சோலை	475	துகளறும்	538
சந்திர	147	ஞானக்	347	தெய்வகுஞ்சரி	404
சமரபுரி	330	தகரப்பரி	436	தெய்வசிந்தா	529
சரவண	254	தங்கலொனு	617	தெய்வசிந்தா	375
சாரலி	468	தஞ்சமென	692	தெய்வப் 104,	553

தென்னங்	28
தேமாங்கனி	82
தேரூர்இரவி	149
தேவர்கள்	374
தேவரும்	187
தேன்பாடும்	719
தோகைநடி	116
தோகைமயிற்	671
தோட்குங்	108
நடிக்குமெய்	663
நதிபிறை	171
நதியினதிரு	602
நதியும்	655
நல்லவரெனின்	572
நல்லாரல்	517
நல்லின	638
நல்வநதனை	437
நவமணி	571
நவமேவு	506
நவவீரர்கள்	406
நவவீரர்பணி	392
நன்மை	172
நன்றருளு	452
நனவில்வரு	35
நாகப்பட	661
நாடுதனிலே	290
நாயினேன்	334
நாயேனுன்சீ	208
நாயேனுன்சே	685
நாரணன்	666
காவலர்	715
நிகழ்குக்குட	543
நிச்சய	628
நிராசை	459
நிலவுச்	547
நின்பாத	194
நினைதருட்	574
நினைவறி	622
நீரிற்	175
நீலக்கடல்	234
நீலககலாப	393
நீலநிற	481
நீலமயில்	312
நூல்வகிரன	552
நெஞ்சகத்துள்	588
நெஞ்சைக்	164
நெட்ரே	371
நெய்தலங	10
நோய்ப்பிணி	712
நோயுற்றட	296
நோயேன்	670
நோவவுரை	283
பஃறுசுடர்	351
பகலுடன்	560
பகவதி	5
பச்சைக்	128
பச்சைநிற	140
பசிதம்	368
பசுமைப்புல்	99
பஞ்சரத்தின்	300
படலமுரித்	224
பணிபவருள	558
பந்தமூடறுத்	591
பயனில	579
பரவை	360
பரனஆ	623
பரிதிபோல்	600
பரிதிமா	382
பலகலைப்	376
பல்லாக்	142, 270
பவளநிற	462
பவளமலை	359
பழமுதிர்	332
பழுதை	485
பளிக்கறை	119
பளிக்கு	488
பற்பல்	456
பனிமாமலை	401
பனியிற்	45
பாகடுவெள்	618
பாசவிலங்	711
பாதகம்	635
பாதகம்எண்	656
பாததிகிரி	94
பாம்பாக	266
பாலுக்குள்	497
பாலும்நறுஞ்	709
பாலோசெங்	345
பாவருதொடை	556
பான்மதி	550
பிடிபார்த்	115
பிணியுடல்	640
பித்தனே	577
பிரசமே	410
பிரணவத்தை	486
பிரமன்	325
பிறப்பறு	637
பிறைசூடிய	400
பீடுறுமைந்தன்	713
புகர்பட	77
புயல்போற்	245
புரங்கொன்ற	163
புராரி	319
புலன்மறுகு	69
புவனஞ்சரா	434
புவனமஈரே	597
புள்ளுங்	20
புனநற்	648

பூதம்புலன்	57
பூதரவிற்	154
பூமாது	308
பூமேவுநாபனும்	103
பூமேவுபொய்கை	2
பூவார்ந்த	205
பூவேபரி	409
பூவேபூ	48
பூவையுங்	125
பூனைத	46
பெண்ணுய்ந்த	311
பெருகுங	44
பெரும்பேதை	493
பேய்போம்	250
பேயன்பிழை	674
பேராத	494
பேறுதருந்	706
பொதியக்குறு	646
பொதியமு	323, 511
பொருனைக்குல	549
பொருனைநதி	32
பொருப்பென	227
பொற்குவடு	9
பொற்றுளம்	338
பொறிவழி	641
பொன்மாரி	395
பொன்னஞ்சி	53
பொன்னே	700
மகபதி	18
மகரப்	23
மகவினுக்	601
மகவினைத்	576
மகளிரினம்	509
மகுடங்கள்	193, 314
மஙகியுமுற்	428
மடமை	431
மடுப்ப	127
மணணவர்	563
மணிகிடந்	610
மணிகொண்ட	189
மணியேயன	696
மதிகொண்ட	151
மதியும்	523
மதியொத்	649
மதுகரம்	92
மதுராகுக்குட	411
மதுரை	339
மதுவார்	122
மயக்கமிடர்	427
மயக்கமெ	213
மயிலடையுஞ்	279
மயிலும்அ	64
மயிலைநகர்	340
மரகதப	38
மரகதமணி	81
மரகதமா	263
மரகதமுடி	464
மருப்புநில	204
மருளனை	603
மருளுடை	299
மல்லிகை	478
மலஞ்சோர்	201
மலயத்தின்	378
மலவிருள்	569
மலைமுழை	241
மலையநில	366
மலையமுனி	555
மலையருவி	385
மலையரையன்	235
மழையின்	379
மற்றவர்	158
மறப்பு	248
மறுகுவெளி	93
மறுமை	662
மறைகள்	361
மறைகொண்ட	660
மறைமுடி	356
மறைமுடிகு	453
மறையாகம	443
மறையாதிய	418
மறையின்	85
மன்மதன்	353
மன்னராவா	448
மன்னுபிர	689
மனதிற்	544
மனநினை	606
மனப்பரி	150
மனவழுக்	585
மாண்செறி	619
மாணபெறவா	698
மாணிக்கமாரி	492
மாணிக்கமால்	309
மாதர்யம	720
மாமலைச்	480
மாரவேள்	397
மாரனைவெல்	710
மாலைப்பொ	50
மாலோன்	181
மான்கூட்	111
மானைஆகந்	62
மின்திகழ	559
மின்னல்	191
முக்கட்பவள	102
முக்கண் நாயக	616
முக்கணு	66
முக்கரணத்	237
முகத்திடித்	192
முடித்தேன்	221

முடைமாற	124	வடவரையோர்	503	விரவுபல	67
முத்துச்சிவிகை	249	வடவைக்கன	97	விரிதலைப்	612
முத்தோ	344	வடவைவிழி	363	விருந்துண்டு	129
மும்மலக்	545	வண்டணை	146	விருப்பமுட	242
மும்மை	12	வண்டுகிண்ட	131	விரைநறுங்	52
முரணுறு	531	வந்திக்கும்	654	விலகிய	532
முருகாஎன	665	வந்தோர்	342	விலையறு	357
முருகாகும	470	வரைமுத	118	வினையேன்	699
மூக்காலுழுது	472	வல்லைத்	143	வீட்டின்ப	138
மூதண்ட	271	வள்ளவளச்	277	வீதிமணக்கும்	278
மூதுணர்வொன்	707	வள்ளிக்கொடி	215	வீரத்தவுண	186
மூதொளி	557	வளைக்கொடி	133	வெடியத்தொ	394
மூபுரம்எரி	551	வள்ளையார்	217	வெள்ளச்சோ	498
மூலநிலத்தி	24	வாக்கொடுமன	575	வெளியில்	76
மூவாசை	238	வாடைக்	144	வேகதுரங்	714
மெய்ப்பொருளா	216	வாதமுடன்	667	வேடர்குல	516
மெய்யடியார்	295	வாரிசுழல	190	வேடுவர்	614
மெய்யாம	196	வாவிககரை	139	வேதநான்மு	613
மெய்வேடம்	179	வாளைகள்	467	வேதமுடி	450
மேகங்கள்	117	வாளைப்பகடு	258	வேதமெனங்கே	160
மேகசாலங்	68	வானவர்சூழ்	335	வேதாந்தச்	687
மேருப்	55, 168	வானவர்புகழ்	355	வேயென்	413
மைந்தனேது	489	வானவர்முனி	520	வேயேயன	697
யாவரும்	586	வானோர்	440	வேல்கண்டேன்	229
வஞ்சகநெஞ்	680	விடயக்	457	வேல்விடலா	287
வஞ்சனேன்	604	விடயவா	4	வேலாகு	405
வட்டாட்டா	59	விடையுடை	683	வேலுஞ்சேவலும்	554
வட்டாடல்	155	விண்குடி	598	வேலும்மயிலும்	253
வடகலைக்	596	விண்டலை	677	வேலேநினை	255
வடங்கிட	592	விண்ணிலே	490	வேலைக்கலை	327
வடமலை	512	வீதிவழியே	210		
வடவரையோ	101	வி[illegible]யா	84		

* Printed at the Sadhu Press, Madras - 14. (P. I. C. M. S. 115)
for S. S. M. Samajam, Madras - 6. P. I. C. M. S. 81-1000 - 20-10-48

தற்சமயம் கிடைக்கக்கூடிய

சமாஜ வெளியீடுகள்

	ரூ.	அ.
சுந்தரர் தேவாரம்—குறிப்புரையுடன் ...	1	0
திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	1	0
திருவாசகம் மூலம் 0 4 திருமந்திரம் ...	1	8
திருவெம்பாவை திருப்பள்ளியெழுச்சி பொழிப்புரை	0	1
குகார்ச்சனை திருமந்திரம் ...	0	1
திருவாசகத் திரட்டு 6 பை சீவக சிந்தாமணி	1	12
சங்கநூற்புலவரகராதி	0	1
முருகன் மூந்நூல் (திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தரநுபூதி)	0	3
திருமுருகாற்றுப்படை (உரையுடன்) ...	0	2
கந்தரநுபூதி (உரையுடன்)	0	2
அப்பர் திரட்டு 6 பை சம்பந்தர் திரட்டு	0	1
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை	0	12
திருவாசகம்-திருச்சதகம் (பண்டிதமணி மு.கதிரேசஞ் செட்டியார் பேருரை ரூ. 8. அங்கத்தினருக்கு	7	0
சித்தாந்த அஷ்டகம் (உரையுடன்) [சிவப்பிரகாசம்(பிற்பகுதி), திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம்]		
துகளறுபோதம் (மூலம்)	0	12
1947-ம் ஆண்டு மாநாட்டின் தலைமை உரைகள்	0	6

தபாற்கூலியுள்பட முன்பணம் அனுப்புக. நூல்கள் வி. பி.-யில் அனுப்பப்படமாட்டா.

குறைந்த விலைக்கு விற்பனை

அடியிற் குறித்த ஆண்டுகளின் 'சித்தாந்த' மலர் (12 இதழ்கள்) ஒன்று ஒருரூபா வீதமும், முழுமையில்லா தனி இதழ் ஓர் அணா வீதமும் விற்கப்படும். வேண்டியவர் தபாற் செலவுடன் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[மலர் **3 (1930), 4 (1931), 6 ([illegible]), 11 (1938), 14 (1941), 15 (1942).**]